

श्रीमद् व्युद्धिसागरसूरि अथभाषा अंथांक. १०७ भा.

स्तवन संग्रह (दिव्यदहन सहित)

शास्त्रविशारद जैनाचार्य योगनिष्ठ कविरत्न
श्रीमद् व्युद्धिसागर सूरिश्वरल.

श्री साणुद-गोधापीना संलापित ग्रहस्थानी सहायथी

छपावी प्रसिद्ध करनार,

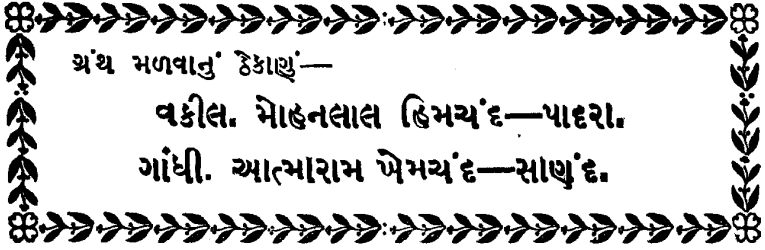
श्री अध्यात्मज्ञानप्रसारक मंडल

डा. वकील मोहनलाल द्विभयंद-पादरा.

प्रथमावृत्ति प्रति १२५०.

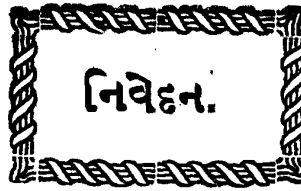
वि. सं. १९८२. वीर सं. २४५१. सन १९८६.

किंमत ३. ०—१०—०.

अभदावादः—

श्री “ प्रणहितार्थ मुद्रणालय ” प्रेसमां पटेल सोमालाभ इवपतरामे
 छाप्युं. ठे. शाहपुर नवी पोण—अभदावाद.

શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ તરફથી પ્રસિદ્ધ થતી શ્રીમદ્
યુદ્ધિસાગર સૂરિ અંથમાળા અંથાંક ૧૦૭ તરીકે આ સ્તવન સંપ્રદ
(દેવવંદન સહિત) અંથ પ્રગટ કરી જ્ઞાન રૂચિ વાંચકોના કરકમળમાં મુક્તા
હર્ષ ઉપજે છે.

અધ્યાત્મજ્ઞાન ચિન્તનમાંજ લીન રહેવા છતાં વ્યવહાર અને આચાર
પ્રતિ પૂર્ણ કાળજીવાળા, સાહિત્ય રતનાકર, યોગાનિષ્ઠ સદ્ગત યોગીરાજ
આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ યુદ્ધિસાગર સૂરિશ્ચરણના નામથી
જૈન તેમજ જૈનેતર કામમાં લાગ્યેજ કાષ્ટ અજ્ઞાત હશે.

જેમની સંસ્કારી ઉપકારી જ્ઞાન નિર્ઝર કલમે શતાધિક અંથો
અધ્યાત્મ, અષ્ટાંગયોગ, તત્ત્વજ્ઞાન, ઉપનિષદ્, આદિ ગહન વિષયોપર
સંસ્કૃત પ્રાકૃત હિન્દી ગુર્જર ભાષામાં ગદ્ય પદ્યમાં લખી
પોતાની પાછળ વારસારૂપે આપણને આપી ગયા છે, એવા કેવળ જ્ઞાન
સાગરના હંસ સમાન શ્રીમદ્ની ઉચ જ્ઞાનના સંસ્કારવાળી કલમથી જ આ
અંથ પણ આલેખાયેલો હોવાથી તેના ઉપયોગીપણા માટે શું કહેવું? આ
અંથમાં દેવવંદન પ્રથમાવૃત્તિનું વક્તવ્ય દાખલ કરવામાં આવેલ છે પૂજ્યઆ-
ચાર્ય શ્રીની કસાયેલી કલમથી લખાયેલ છે જે વિચારવાયોગ્ય હોવાથી આ
અંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે ૧૯૭૮ ની સાલમાં આ અંથમાંનો
કેટલોક ભાગ છપાયેલો. તે પણ અત્યારેતો અલભ્ય છે. તેથી તેમાં ખીજાં
ઉચ્ચ અધ્યાત્મદશાનાં સ્તવનો સ્તુતિઓ થોયો વિગેરે ભક્તિવૈરાગ્ય તથા
પ્રભુપ્રેમના સુંદર ઝરણા ઉમેરી લેવામાં આવ્યાં છે. કેટલાંક ભિન્ન
ભિન્ન પુસ્તકોમાં આમાંનાં કેટલાંક સ્તવનો વિગેરે છપાયલાં વિખરાયલાં
મૌકિતક જેવાં પડેલાં તે બધાં એકત્ર કરવાથી વાંચકોને ભિન્ન ભિન્ન સ્થળે
તે શોધવાં નહીં પડે.

આમાંનાં સ્તવનો વિગેરેનો પરિચય કરાવવાનું કામ તો સદ્ગત
શુક્રદેવના શિષ્યરત્ન શ્રી કીર્તિસાગરશ્રીએ પ્રસ્તાવનામાંજ કર્યું હોવાથી

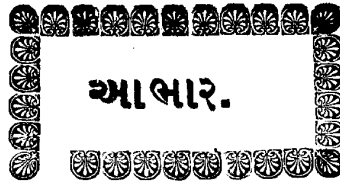

અત્રે તે સંબંધી ઉલ્લેખ અસ્થાને જ ગણાય. છતાંએ વાંચકોને એટલું તો કહી દેવા વિના નથીજ ચાલતુ કે જે અધ્યાત્મજ્ઞાનપર, શુદ્ધક્રિયાપર, પ્રભુભક્તિ અને વૈરાગ્યપર પ્રેમભાવ હોય તો તેવા ભગ્યાત્માને તો આ સ્તવન સંગ્રહ અમૃતથી પણ અધિક મિષ્ટ અને ઉપકારી થઇ પડશેજ.

દેવવંદનની પવિત્રક્રિયામાં આપણે જે જે વિધિ કરીએ છીએ તથા જે જે સ્તવનો સ્તુતિઓ ચૈત્યવંદનો કહીએ છીએ તે તમામ આમાં ક્રિયાવિધિ સહિત વિસ્તારપૂર્વક આપવામાં આવ્યાં છે. વળી વિશેષમાં આમાં શ્રીમદ્ આનંદઘનજી શ્રી ચિદાનંદજી શ્રી દેવચંદ્રજી. શ્રી પદ્મવિજયજી આદિ પૂર્વ પુરૂષોના જ્ઞાનનાં ઝલકારા તથા આત્મજ્ઞાનની છાંટય જણાશે તો અપી જીવોએ અવશ્ય આ ગ્રંથનો ભક્તિભાવપૂર્વક ઉપયોગ કરવામાં પ્રમાદ ન કરવો ઘટે.

આ મંડળ પાસે સ્થાયી ફંડ હતું નહીં ને છે પણ નહીં. માત્ર શુભકત જ્ઞાન રૂચિવંત ઉદાર બંધુઓ અને બહેનોની ઉદારતાએજ આ માળા નિભાવી છે. તેવી જ રીતે ભવિષ્યમાં પણ નિભાવવા વિનવી આ ગ્રંથ સૌના કૃત્યાણુને અર્થે હો એમ ઇચ્છી વિરમીએ છીએ આ ગ્રંથના પ્રુક સુધારવા માટે પ્રસિદ્ધવક્તા આચાર્ય શ્રી અજીતસાગરસુરિજીએ તેમજ સંઘવી કેશવલાલ નાગજીએ ઘણીજ ઉપયોગી સહાય કરી છે. જેમનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માની વિરમીએ છીએ. ઓં શ્રી ગુરુભે નમઃ શાંતિઃ ૩

સાણંદે } શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારકમંડળ.
સં. ૧૯૮૧ના આસો સુદિ ૨ } હા. ગાંધી આત્મારામ ખેમચંદ.

આભાર.

આ ગ્રંથ છપાવવામાં જ્ઞાનપર રૂચિવાળા સર્જન બંધુઓએ નીચે પ્રમાણે મદદ ઉદાર ભાવે આપી છે. તે માટે તેઓ સર્વેનો આ સ્થળે ખાસ આભાર માનવામાં આવે છે. પોતાની સકમાઇની લક્ષ્મીનો સદુપયોગ જ્ઞાનમાર્ગે કરવો એ પ્રસંશનીય છે તેમજ અનુકરણીય છે.

૩. ૨૫૦) શેઠ અમૃતલાલ કેવળદાસ.

હા. શા. કેશવલાલ હેમચંદ. મુ. ગોધાવી.

૩. ૧૦૧) શા. કાળીદાસ હુંગરશીલાઈના સ્મરણાર્થે તેમના

સુપુત્રો શા. મંદતલાલ કાળીદાસ વગેરે.

મુ. ગોરજ હાલ સાણંદ.

૩. ૫૧) બાઇ. મણિ. શા. મંદતલાલ કાળીદાસની પત્નીના

સ્મરણાર્થે મુ. ગોરજ. હાલ સાણંદ.

ઉપરની વિગતે આ ગ્રંથ છપાવવામાં સહાય મળી છે. ગોધાવીના શેઠ. અમરતલાલ કેવળદાસ તેમજ સાણંદના રહીશ શા. મંદતલાલ કાલીદાસે. પૂજ્ય ગુરૂશ્રીને આ ગ્રંથમાં સહાય આપવાનું જણાવીને આ ગ્રંથ છપાવવાની શરૂઆત કરાવી હતી. જે માટે પુનઃ પુનઃ તેઓનો મંડળ તરફથી આભાર માની વિરમીએ છીએ અને ભવિષ્યમાં તેઓ મંડળના કાર્યમાં પોતાનો યથાશક્તિ ફાળો આપશે એમ ધ્રુવછીએ છીએ. ॐ શ્રી ગુરુવે નમઃ શાંતિઃ ૩

સાણંદ. સં. ૧૯૮૧ના

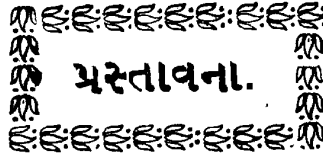
આશો સદિ ૨

શ્રી. અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારકમંડળ તરફથી.

હા. આત્મરામ ખેમચંદ.

ॐ अर्हं नमः

ॐ ह्रीं श्रीं जैनाचार्य बुद्धिसागर सूरीश्वर गुरुभ्यो नमः

प्रस्तावना લખવાના બે હેતુ હોય છે. ૧ લેખકનું પિછાન કરાવવું તથા ગ્રંથમાંની વસ્તુની વિશિષ્ટતાનું દર્શન કરાવવું.

આ ગ્રંથ સ્તવન સંગ્રહના રચયિતા જૈન જૈનેતર વર્ગ સુપ્રસિદ્ધ વિદ્વાન્ મુકુટમણિ, અધ્યાત્મજ્ઞાનની પ્રતિભાસમા. પદ્મદર્શન વેત્તા, કવિકુલભૂષણ, મહાન્ પ્રવર. શતાધિક મહાગ્રંથ પ્રણેતા. આદર્શ-તત્ત્વજ્ઞ. તથા સકલશાસ્ત્ર પારંગત, આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ ૧૦૦૮ શ્રી બુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વરજી છે. જેમના નામથી ભાગ્યેજ કોઈ અજ્ઞાત હોય. એમનો પરિચય કરાવવો પડે તેમ નથીજ.

એકંદર આ ગ્રંથમાંની વસ્તુ વ્યવહાર અને નિશ્ચયથી ઉત્તમ હોઈ તેના અભ્યાસીને નિર્જરામાં કારણમૂત થઈ શાશ્વત સુખ નિમિત્ત રૂપ થાય તેવી હોવાથી તે વાંચકોના આત્મકલ્યાણના અર્થે હો એમ ધ્યાય છે.

યોગનિષ્ઠ અધ્યાત્મયોગી કેવલ આત્મરમણતામાં લક્ષ્ય આપી તેમાંજ મગ્ન અને અને ઉપદેશ દ્વારા તેમજ લખાણ દ્વારા જગતનો ઉદ્ધાર ન કરે તો તે યોગી મહાત્મા સંસાર સમુદ્રમાં પત્રોપમા પ્રાપ્ત કરી પોતાનાજ પનોતા આત્માને તારે જગતને તારી શકે નહિ. પરંતુ જે યોગનિષ્ઠ અધ્યાત્મયોગી આત્મરમણતાપૂર્વક ઉપદેશામૃતનું સિંચન કરી જગ જીવોને સ્વયોગ્ય કાર્યોમાં તથા આત્મવિકાસમાં ઉત્સાહિત બનાવી પ્રયત્નશીલ કરી કસાયેલ લેખની દ્વારા ગ્રંથોની રચના કરી ધર્મ ધન અર્પી નિશ્ચિંત બનાવે છે તે મહાત્મા જ્ઞાનયોગી હોઈ મહાજલ્કનિધિપોતઃ (સ્લીમર) ની ઉપમા પ્રાપ્ત કરે છે.

જગતના જીવોને મૃગતૃષ્ણા સદૃશ સાંસારિક વિષયસુખોમાં લુપ્ત થએલ રૂપી વિવિધ બાલસાઓને પુણી કરવા તનતોડ શ્રમને કરતા જાણી

અને સુખ ન પ્રાપ્ત થતાં વિવિધ વેદના ભોગવતા વિચારી તેઓને ઉદ્ધાર કરવા જ્ઞાનયોગી કર્મયોગી મહાત્માઓ અવશ્ય પ્રયત્ન કરે છે.

મનુષ્ય પોતાનું સ્વરૂપ ભૂલી અનિત્યમાં નિત્ય અજ્ઞાનમાં જ્ઞાન અશુચિ પદાર્થોમાં શુચિતા જાણી અહોનિશ શ્રમ ઉઠાવતા રહે તે તે દુઃખી થાય એમાં શું આશ્ચર્ય ?

મિથ્યાત્વ-અવિરતિ-કષાય-યોગાદિ આશ્રવના બંધે બંધાતા પ્રાણી-ઓને નિરખી જગદિવાકર અધ્યાત્મયોગી-કર્મયોગી શાસ્ત્રવિશારદ જ્ઞાનાચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વર ગુરૂરાજે કર્મના બંધમાંથી મુક્ત કરવા માટે ૧૦૮ એકસોને આઠ તથા તદ્દુપરાંત ગ્રન્થોની રચના કરી પોતાની ફરજ બજાવી છે.

અનાદિકાલથી અષ્ટકર્મો ગ્રહી મલીન બનેલ આત્માને પરમાત્મરૂપ બનવા આ ગ્રન્થમાં ઉપાયો દર્શાવ્યા છે.

વિષય કષાયો જીતી મૈત્ર્યાદિ ભાવના ભાવી મમતાને ત્યાગ કરી મનુષ્યે આત્મવિકાસમાં આગળ ધપવા પ્રયત્નશીલ બનવું તે આ ગ્રન્થનો ઉદ્દેશ છે.

તમારા આત્મામાં અનંત શક્તિ તિરોભાવે રહેલ છે તેને આવિ-ભાવ કરી પરમાત્મરૂપે બનેા. પૂર્ણ વિશ્વાસ રાખી આવતા વિદ્યોને દૂર હઠાવો આમ પ્રતિબોધતા આત્મરમણતામાં મગ્ન બની ઇન્દ્રિયાતીત સુખ સાગરમાં ક્રીડતા યોગનિષ્ઠ સૂરીશ્વરે સાંસારિક જડ સુખમાં મસ્તુલ્લ બનેલ જીવોને નિહાળી તે સુખને દૂર કરવા અને આત્મિકસુખનો અનુભવ કરવા અજીતનાથ પ્રભુના ચત્યવંદનમાં ઉપદેશ આપેલ છે.

જડ પરિણામી યત્નથી-જડ સાથે છે બંધ;

શુદ્ધાત્મિક પારણામના-પુરૂષાર્થે નહિ બંધ.

જેમ જેમ વિષયરૂપ જડ સુખમાં પરિણામનો યત્ન થાય છે. તેમ તેમ પ્રાણીઓ જડ પદાર્થો સાથે બંધાઈ રાગદ્વેષ કરી પોતાના આત્મામાં કર્મનો બંધ કરે છે. પરંતુ જ્યારે આ જીવ દુઃખોનો અનુભવ કરી સત્યા-સત્યનો વિચાર કરી વિવેકી બની જડ પરિણામના યત્નને દૂર કરી શુદ્ધ આત્મિક પરિણામમાં આવે છે ત્યારે કર્મના બંધે બંધાતો નથી.

૯

આત્માને પરમાત્મ સ્વરૂપે કરવા જીનેશ્વર ભગવાને અસંખ્યયોગો જણાવેલ છે. સર્વ યોગો સમતાભાવમાં (સમઉપયોગમાં) મળે છે અપેક્ષાથી ભિન્ન ભિન્ન સમગ્રય છે. આમ સમગ્રવર્તા ગુરુરાજ ઉપદેશામૃતતું સિંચન કરતાં કહે છે કે—

આત્મને પરમાત્મ કરવા અસંખ્ય યોગો ભિન્ન છે;
સમ ઉપયોગે સર્વે મળતાં સાપેક્ષાથી અભિન્ન છે.

અનુભવપૂર્વક એક આત્માને જાણ્યે સર્વ જગત જણાય છે તેમ સમ ઉપયોગનો અનુભવ કર્યે અસંખ્ય યોગો સ્વયં અનુભવાય છે **एणं जाणेइ सो सखं जाणेइ** એક જૈનધર્મમાં સર્વ ધર્મોનો સમાવેશ થાય છે. જૈનધર્મ અનુભવપૂર્વક જાણ્યે સર્વ ધર્મોની માહિતી મળે છે.

આગળ જણાવતાં કહે છે કે આત્મજ્ઞાન સર્વજ્ઞાનમાં પ્રધાન છે આ જ્ઞાનથીજ લભ્ય પ્રાણીઓ ઘાતી કર્મોનો નાશ કરી અલ્પ સમયમાં કૈવલ્ય જ્ઞાન મેળવે છે. આત્મજ્ઞાની દ્રવ્યક્ષેત્ર કાલભાવ પ્રમાણે વર્તી સ્વપરનો ઉદ્ધાર કરે છે. યુદ્ધિવાદીઓના હૃદયમાં પ્રાયઃ કંકાસ-વૈર-ભય ઉત્પન્ન થવાનો સંભવ રહે છે. માટે આત્મજ્ઞાન અવશ્ય આદરણીય છે.

આત્મજ્ઞાની બાહ્યના આડંબર-ઘટાટોપ બતાવવામાં મન દેતા નથી. ગુણો વિના બાહ્યાડંબર સંસાર રક્ત બનાવી વિવિધ વેદનાઓ આપે છે ભવભીરુ ભવ્યાત્મા ગુણો પ્રાપ્ત કરવા સદા પ્રયત્નશીલ હોય છે. તથા પ્રભુની સેવા ભક્તિથી લભ્યો પોતાના આત્માને પ્રભુના ગુણોમાં રક્ત બનાવી પ્રભુમય જીવનના લ્હાવા લેએ આઠ કર્મોના પડદા દૂર કરી પ્રભુ બને છે. આવતા કર્મો રોકી સંવરભાવમાં આવી દુઃખદાયી સંસારવાસના માં વસતા નથી. આમ જણાવતા સૂરીશ્વરજી ભક્તિરસમાં ઝીલતાને લભ્ય હંસોને ઝીલાવતાં કથે છે કે—

નવધાભક્તિમાં પ્રભુ-પ્રગટપણે પરખાતા;
આઠ કર્મ પડદા હુડે સ્વયં પ્રભુ સમજાતા.

પ્રભુ દેખતાં દેખવાતું બાકી રહેતું નથી પ્રભુને ધ્યાવતાં દેહ છતાં પણ મુક્તિ મળે છે માટે ચિત્તવૃત્તિનો નિરોધ કરી ભક્તિમાં એકતાનતા પ્રાપ્ત કરવી જોઈએ.

૬

અસંખ્ય સૂર્યો તથા ચંદ્રમાથી પણ અતીવ પ્રકાશમય જીનેશ્વર પરમાત્માની સેવા શુદ્ધ પ્રેમ જ્ઞાનથી લબ્યજનો કરી મોહ દશાને દૂર કરે છે પ્રભુની સેવા ભક્તિમાં વિષય કષાય હોતા નથી તો વૈર-ઝેર કંકાસ ઝગડા મારામારી વિગેરે બદીઓ ક્યાંથી રહેવા પામે ?

આર્ત રોદ્રના વિચારો કરી પ્રાણીઓને સંકટમાં ધક્કેલતા જાળ જીવો પર કરૂણાભાવ લાવી યુરારજ કહે છે કે—

આર્ત રોદ્રને વારીને-મન નિર્મલ કરવું;
એવી પ્રભુની પૂજના-એહ ધ્યાન છે ધરવું.

કંકાસ-ઝગડા-નિન્દા વિક્રયામાં પ્રભુની સેવા ભક્તિ માનનાર જીવની આહીશતા બહાર આવે છે. અને જ્ઞાતિ ાસમાજને દુઃખદાયક તે બાલજીવ અધોગતિ મેળવે છે. સ્વપરતું શ્રેયઃ કરવા સમર્થ બનતો નથી.

પ્રભુના ગુણોમાં રમણુતા કરવી તે સાચી પૂજા ભક્તિ કથાય છે. તથા અનંત જ્ઞાનમય આત્માને ભૂલી જડમાં ધર્મ માનનાર જડવાદીઓને આત્મજ્ઞાની યુરારજ પ્રતિબોધે છે.

ચિદાનંદ ધર્મજ ખરો એ-ધર્મ ન તે જડ માંહે;
આત્મા વણુ જડ વિષયમાં-મળે ન આનંદ ક્યાંયે.

આત્માનો ધર્મ સમ્યગ્દર્શન જ્ઞાનચારિત્રરૂપ છે તે જડ વસ્તુઓમાં ક્યાંથી મળે. જડમાં રાચીમાચી રહેતાં જીવો આત્મધર્મને ભૂલી જડ બને છે. માટે આત્મધર્મના વિકાસમાં કટ્ટીબદ્ધ બનવું તે મનુષ્યનું આવશ્યક કાર્ય છે આર્તરોદ્ર ધ્યાનના વિચારો કરી વિલાવ દશામાં આવી કેટલાએક કરૂણ્યારુપદ જીવો રાજ્યના સુખથી-લક્ષ્મીના લોભથી અને કામથી શાંતિ મેળવવા ધચ્છે છે તેઓ પ્રતિ શાસ્ત્રવિશારદ સૂરીશ્વરજી કહે છે કે

શાંતિ મળે નહીં લક્ષ્મીથી-નહીં રાજ્યના ભોગે;
શાંતિ મળે નહીં કામથી-બાહ્ય સત્તા પ્રયોગે.
શાંતિ ન રાગદ્રેષથી-સહુ વિષયને વામે;
શાંતિ જીનેશ્વર ભાખતા-શાંતિ આતમ ઠામે.

ધનાદિ બાહ્ય પદાર્થોની મમતા દૂરે કરી જ્ઞાનક્રિયાનો મદ ત્યાગી નામ રૂપાદિ વાસનાનો નાશ કરી જ્યારે આ જીવ સ્વભાવમાં આવે છે ત્યારે સત્ય શાંતિનો અનુભવ તેને આવે છે.

૧૦

આત્માના ઉપયોગ વિના ભણેલ જ્ઞાન અભિમાન ઉત્પન્ન કરે છે. અને કરેલ ક્રિયાઓ જડત્વ (જડતા) લાવે છે માટે કરુણાનિધિ સૂરીશ્વરજી કહે છે કે, આત્માના ઉપયોગ પૂર્વક જ્ઞાનક્રિયા સેવવાથી અદ્વય સમ-યમાં ભવ્યો મુક્ત બને છે.

આત્મના ઉપયોગથી-રાગદ્વેષ ન હોય;
સર્વ કાર્ય કરતાં થકાં-કર્મબંધ નહિ જાય.

શુભાશુભ પરિણામને પરિહારી સ્થિરતારૂપ ચારિત્ર પાળવામાં પરા-યણુ થઈ આત્મા સ્વોપયોગમાં રમણુતા કરે છે ત્યારે રાગદ્વેષરૂપ કર્મોથી બંધાતો નથી અને જીવન મુક્ત બને છે. તથા આસક્તિ વિના સ્વયોગ્ય કાર્યો કરતા ભવ્યો સાંસારિક ફલની સ્પૃહા નહી હોવાથી કર્મો કરે છે જતાં અક્રિય કહેવાય છે અને સ્વોપયોગમાં હોવાથી પ્રભુ બનવા સમર્થ બને છે.

આસક્તિવણુ કર્મો કરતાં-આતમ નહીં બંધાયણુ;
કરે ક્રિયા પણ અક્રિય પાતે-ઉપયોગે પ્રભુનાથણુ.

આત્મના ઉપયોગમાં શુભાશુભ ભાવનારૂપ રાગદ્વેષની મારામારી મરી જાય છે મેત્રી પ્રમોદ કારુણ્ય માધ્યસ્થ્યાદિ ભાવનાઓથી ભાવિત બની ભવ્યો પ્રભુમય જીવનના સ્હાવા લે છે.

હકયોગમાંજ મોક્ષવું સાધન સમજેલા મુમુક્ષુને સૂરીશ્વરજી પ્રતિ-બોધે છે કે,

રાજયોગ ચારિત્રમાં-શુદ્ધ ઉપયોગ સમતા;
મનવચકાયની ગુપ્તિથી-પરમાત્મ રમણુતા.

હકયોગથી શરીરની શુદ્ધિ થાય છે મનની કે આત્માની શુદ્ધિ કરવા તે સમર્થ નથી. પરંતુ પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિરૂપ રાજયોગ ચારિત્રથી શુદ્ધોપયોગમાં રમણુતા થાય છે અને સમતા પ્રાપ્ત કરાય છે માટે રાજ-યોગ પ્રાપ્તિમાં અહોનીશ્વ પરાયણુ બનવું તે ઐચસ્કર છે. તથા તેમિનાથ પ્રભુના સ્તવનમાં ઘાની ગુરૂરાજ પ્રતિબોધે છે કે:—

અહિં નિક્ષેપે ધ્યાવતાં-સાત નયે કરી જ્ઞાન;

નિજ આતમ અરિહંતપણુ જહદી વરે-દાણી મોહવું તાન.

મોહભાવને દૂર હઠાવી ચાર નિક્ષેપા અને સાત નયે કરી સ્વાત્મા ને જ્ઞાનપૂર્વક ભાવતો પ્રાણી અરિહંત પદને વરે છે.

૧૧

શાંતા અશાંતાને સમભાવે વેદતો પ્રાણી જે જે અર્થે મુક્ત બને છે તે તે અપેક્ષાએ પોતાના આત્મામાં મુક્તિ મેળવે છે.

પ્રશસ્ત ક્ષાયોથી પુણ્ય બંધાય છે અને શુદ્ધ પરિણામમાં મુક્તિ રહેલ છે. માટે જે મનુષ્યને જેની ઇચ્છા હોય તે તે સ્વયોચ્છ કાર્યોમાં લક્ષ્ય આપી આવેલો અમૂલ્ય અવસર ગુમાવવો જોઈએ નહીં.

આ અન્યમાં શુદ્ધેલ સ્તુતિ સ્તવનોમાં દ્રવ્યાનુયોગના તથા આત્મજ્ઞાનના તેમજ ભક્તિતરસના ઝરણાઓમાં ઝીલતા ભવ્ય હસો ન્યાયાંબોધિવાચક-અધ્યાત્મયોગી-યશોવિજયજી મહારાજ તથા આત્મનિષ્ઠ મહાયોગી આનંદ ધનજી મહારાજ તેમજ દ્રવ્યાનુયોગી દેવચંદ્રજી મહારાજને સ્મૃતિ પથમાં લાવે તેમાં આશ્ચર્ય શું.

આચાર્ય બુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વર ગુરૂરાજે રચેલ આ સ્તુતિઓ તથા સ્તવનોમાં દ્રવ્યાનુયોગ તથા આધ્યાત્મિકયોગ પ્રધાનપણે છે. તેથી તે યોગના રચિવાળા ભવ્યોને આ દેવવંદન સ્તુતિ સ્તવન અન્ય ક્ષણે ઉપયોગી થશે. ભક્તિયોગવાળા ભવ્યોને સંપૂર્ણ ભક્તિતરસનું આ અન્ય પાન કરાવે છે. માટે દરેક ભવનીક ભવ્યાત્માઓએ સ્તુતિ-સ્તવનો કંઠે કરી મનન નિદિધ્યાસન કરી શાંતરસનું પાન કરવા પ્રમાદ કરવો જોઈએ નહિ-આ અન્યનું એક પણ સ્તવન તથા સ્તોત્ર આત્માની શુદ્ધિ માટે બસ છે. તથા હૃદય જર્જર મથાળા વાળા સ્તોત્રો શારીરિક વ્યાધીઓ નષ્ટ કરી શાંતિ અર્પે એમ છે અધિક પ્રશંસા કરવાથી કિં ?

આ અન્ય સ્વયં પોતાની સુગંધ પ્રસારી આત્મજ્ઞાન રૂપ મકરંદની ઇચ્છાવાળા ભવ્ય ભ્રમર ને આકર્ષે છે અને આકર્ષણે આ લખાણમાં વીતરાગ પ્રવચન વિરૂદ્ધ યત્ કિંચિત્ ભૂલે ચૂકે આલેખાયું હોય તો તેને માટે માફી માગવામાં આવે છે કિં બહુના

ૐ અર્હે મહાવીર જ્ઞાન્તિઃ ૩

મુ. પ્રાંતીજ-ભાદ્રપદ } સદ્ગુરૂ શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વરનો-
બહુલ દ્વિતીયા. } ચરણકમલ સેવક કીર્તિસાગર.

પ્રથમાઆવૃત્તિનું વક્તવ્ય.

ॐ अहंमहावीरायनमः

શ્રી “ દેવવંદન સ્તુતિ સ્તવન સંગ્રહ ” એવું આ પુસ્તકનું નામ પાડ્યું છે. સાણુંદના શેઠ. ઉમેદ મહેતાના સુપુત્રા-ત્રિભોવનદાસ તથા યુની-લાલ તથા પૌત્ર, શા. દલસુખભાઈ ગોવિંદની પ્રેરણાથી સં. ૧૯૭૭ માં સાણુંદમાં ચોમાસું કર્યું હતું ત્યારે દેવવંદન ‘સ્તુતિ’ પૂજાઓની રચના કરવાનો પ્રારંભ કર્યો હતો. દેવવંદન અને સ્તુતિયોનો વૃન્દ ખાસ સાણુંદમાં રચાયો છે, તથા ખીજનું સ્તવન ત્યાંથી આરંભીને વર્ધમાન તપ ઓળી સ્તવન સુધીનો સ્તવન ભાગ પણ સાણુંદમાં રચાયેલ છે. પહેલી ચોવીશી. સં. ૧૯૬૪ ના માણુસાના ચોમાસામાં આપાઠ માસમાં રચાઈ છે અને ખીજ ચોવીશી. સં ૧૯૬૫ ની સાલમાં ડભોઇમાં શ્રીમદ્ ઉપાધ્યાય ય-શાવિજયની દેરીમાં શાશ્વત પૂર્ણિમાને દિન રચેલી છે. આ એ ચોવીશીઓ પહેલાં સાણુંદ જૈનોદય યુદ્ધિસાગર સમાજ તરફથી છપાઈ હતી છતાં સ્તવનોનો ઉપયોગ વિશેષ પ્રમાણમાં થાય અને પુસ્તક ભેગી જળવાઈ રહે એમ જાણી આ પુસ્તકમાં દાખલ કરવામાં આવી છે. પાછળનાં એ સ્તવનો મેસાણામાં હાલના ચાતુર્માસમાં રચાયેલાં છે. વિવિધ રુચિવાળા જીવો છે. સર્વ જીવોની ભિન્ન ભિન્ન રુચિ છે. ભક્તિનાં સ્તવનો પૈકી જેને જેવો અધિકાર હોય છે તેને તેવું સ્તવન રચે છે. સ્તવનો પૈકી કેટલાંક અન્યની રુચિની પ્રેરણાનુસારે રચાયલાં છે અને કેટલાંક સ્વાનુભવ ઉદ્દગારાવેશથી રચેલ છે. પૂર્વ મુનિવરોએ દેવવંદન સ્તુતિ સ્તવનો વગેરેની રચના કરી છે અને તે સારી છે તો નવીન દેવવંદનાદિની રચના કરવાની શી જરૂર હતી? એમ કેટલાક પ્રાચીન પ્રિયવાદીઓ તરફથી કહેવામાં આવે તેના ઉત્તરમાં જણાવવાનું કે-મનુષ્યો સર્વે કંઈ પ્રાચીન પ્રિય નથી. તથા સર્વે કંઈ વર્તમાન પ્રિય નથી. સર્વ મનુષ્યોની ભિન્ન ભિન્ન રુચિ છે તેથી જૂતમાં અને વર્તમાનમાં ગમે તેવાં સ્તવનો વગેરેની રચના કરેલી હોય છે અગર કરાય છે તોપણ તે તેઓ પોતાના યોગ્ય સ્તવનને પસંદ કરે છે, કોઇને દ્રવ્યાનુયોગનાં સ્તવનો રચે છે, કોઇને સ્વામીસેવક ભાવનાં અને તેમાં પણ અત્યંત પશ્ચાતાપ કરવામાં આવ્યો હોય એવા સ્તવનો રચે છે. કોઇને પ્રજ્ઞા બાજી અતિશયવાળાં સ્તવનો રચે છે. કોઇને આતર અતિશયવાળાં

૧૩

સ્તવનો રૂચે છે. એમ બિન્ન બિન્ન દશાવાળા જીવોને બિન્ન બિન્ન સ્તવનો રૂચે છે અને તે સ્વદશાએ પસંદ કરે છે એમ તેમની સ્વરૂચિ સ્વતંત્રતા છે. તે કોઇનાથી છીનવી લેવાય તેમ નથી. જેને જેમાં રસ પડે તે તે સ્તવનો વગેરેથી પ્રભુની ભક્તિ કરીને આત્માની શુદ્ધિ કરે. બાલ મધ્યમ અને જ્ઞાની એમ ત્રણ પ્રકારના જીવો હોય છે. એક મનુષ્યમાં ત્રણ દશાઓ પ્રગટે છે. બાલકાલમાં જે સ્તવનો રૂચે છે તે મધ્યમ દશામાં રૂચતાં નથી અને મધ્યમ દશામાં જે રૂચે છે તે જ્ઞાની દશામાં રૂચતાં નથી. કોઇને ભાવમુખ્ય સ્તવનો રૂચે છે. કોઇને સાહિત્ય કલાવિધાન દૃષ્ટિવાળાં સ્તવનો રૂચે છે. કોઇને આત્મજ્ઞાન ગભિત સ્તવનો રૂચે છે. તેથી સ્તવનો અમુક રીતિ કલાએજ રચાયેલાં હોવાંનેપ્રત્યે એવો સાર્વદેશીય નિયમ સિદ્ધ થતો નથી, કારણ કે તેમાં રૂચિભાવની મુખ્યતા છે અને તેવી સ્વતંત્રતાપર કોઇનાથી સાહિત્ય વિષયક કાયદાઓને ધરીને અંકુશ મૂકી શકતો નથી. લઘુ બાલકના અવ્યક્ત શબ્દો—કાલાઘેઝા શબ્દો પણ તેના માખાપને પ્રિય લાગે છે. પોતાને જે પ્રિય ન લાગતાં હોય એવાં સ્તવનો વગેરે અવશ્ય અન્યોને પ્રિય લાગે છે અને તેવી તેઓની ભાવના ખીલે છે તેથી ત્યાં અમુક નિયમ કલાવિધાન કાયદાઓની પરતંત્રતાને કોઇ કરે નહિ. સત્ય રહસ્ય તો એ છે કે જેને જે રૂચે તે ગ્રહે, અને ન રૂચે તેનું ખંડન ન કરે. ભક્તિવિષય સ્તવનોથી આત્માની અશુદ્ધિ તો થતી નથી તેથી તેના ખંડનની માથાફટમાં પડવાની જરૂર રહેતી નથી. સ્તવનો વગેરે કર્તાનું હૃદય છે. ઉદ્ગારવાળાં સ્તવનો વગેરેમાં તેના રચયિતાની દશાનું પ્રતિબિંબ પડ્યા વિના રહેતું નથી. સમાન દશાવાળાને સ્વહૃદય ભાવ સરખાં સ્તવનો રૂચે છે તેથી અમુક સારૂં વા અમુક નરસું કહેવાનો સાર્વજનિક દૃષ્ટિએ અધિકાર નથી. કલાવિધાન સ્તવનસાહિત્યજોમાં બિન્ન બિન્ન વિષયરૂચિ હોય છે તેથી એક સરખો કાયદો સર્વને લાગુ પડતો નથી, ભાવનગરના રહીશ. સુશ્રાવક કુંવરજીભાઇના પુત્ર પરમાનંદ, જે આવી દૃષ્ટિએ સ્તવનોની પ્રિયતાનો વિચાર કરશે તો તેઓ અનેક દૃષ્ટિઓની અપેક્ષાનું સ્તવનસાહિત્ય સ્વરૂપ વિચારીને શાંત સાપેક્ષ દૃષ્ટિવાળા બનશે. પોતાની દૃષ્ટિએ જે પસંદ પડે છે તે કંઈ સર્વની દૃષ્ટિએ માટે નથી. પોતાને જે અપેક્ષાએ સત્ય લાગે છે તે કંઈ સર્વને સત્ય લાગે નહીં, તેથી પોતાને જે પ્રિય સત્ય ન લાગે તેનું ખંડન કરવા મંડી જવું તે એકાંત સંકુચિત નિરપેક્ષ દૃષ્ટિ છે. ભાષા, રાજ્ય, કોમ, પ્રજા, ધર્મપર, જે સજ્જત નિયમ પડે છે તો તેથી ભાષા વગેરેનું મુક્ત્ય થાય છે.

સંસ્કૃત ભાષા પર ધણા નિયમ કાયદા થયા તેથી જીવતી ભાષા રહી નહી, તેમ સ્તવનો વગેરે પર જે હૃદયભાવ દબાવવા નિયમો પડે તો દુનિયામાંથી ઔદ્યોગિક સ્તવનોવાળી ભક્તિનો નાશ થાય એમ અનુભવીઓ જાણે છે. ભાવ પર કાયદો તે જીવતાં મૃત્યુ છે. જેને જે ભાવવાળાં સ્તવનો વગેરે રચે તે ગ્રહણ કરે એવી ભાવનાવાળા સ્વતંત્ર ભક્તોના હૃદયોમાંથી ઉત્તમ ઉદાર ભક્તિરસની ગંગાઓ પ્રગટવાની આશા રાખી શકીએ. વસ્તુતઃ ખરાં સ્તવનો તેમ એ છે કે પ્રભુની સ્તવના કરવામાં અંતરમાંથી તે કાલે સ્વતઃ ભક્તિરસમય ગદ્ય વા પદ્ય કંઈ બોલાય એવાં હાર્દિક રસમય સ્તવનો તેજ પ્રભુનાં તાજાં સ્તવનો છે. એવાં સ્તવનો તુર્ત યનાવીને ગાનારા યાની ભક્ત હોય છે. બાલજીવોની એવી દશા હોતી નથી તેથી તેઓ અન્યોનાં રચેલાં અને પોતાને પસંદ પડે એવાં સ્તવનોને મુખે કરી પ્રભુની આગળ ગાય છે અને આનંદ માને છે.

જે સ્તવનો વગેરેનો અર્થ સમજવામાં આવે અને તે ગાતાં શરીરમાં ભક્તિભાવના આદિકો પ્રગટે, તન વિકસે, આંખો વિકસે, આત્મામાં રસનાં ઝરણો પ્રગટે એવાં સ્તવનો ગાવાં અગર તત્કાલ પ્રભુની આગળ નવાં યનાવીને ગાવાં-માનુષાષામાં રચેલ સ્તવનો, તુર્ત સમજાય છે માટે માનુષાષામાં સ્તવનો, સ્તુતિઓ વિગેરેની રચના કરવી તે અત્યંત ઉપયોગી છે. શબ્દ બોલતાંની સાથે સહેજે અર્થ સમજાય અને હૃદયમાં ભક્તિભાવ-પ્રગટ થાય એવાં સ્તવનો અને સ્તુતિયોને બોલવી જોઈએ. શબ્દના અર્થની માલુમ ન પડે અને પોપટની પેઠે ફક્ત બોલી જવાય એવાં ચૈત્યવંદનસ્તોત્ર સ્તવન વગેરેથી ભક્તિરસ પ્રગટતો નથી, ભક્તિભાવના પ્રગટતી નથી, માટે જે સ્તવનો વગેરેનો પરિપૂર્ણ અર્થ સમજાય તે સ્તવનોને મુખે કરવાં અને તદ્દારા પ્રભુની સ્તવના કરવી. જે સ્તવન વગેરેથી ભક્તિ કરનારને ભક્તિ આનંદરસ પ્રગટે તેણે તે સ્તવન વગેરેનું ગાન બાલ પૌદ્ગલિક સુરનરની ઋદ્ધિ પદવી મેળવવાની ધૃષ્ટિએ સ્તવનાદિ અનુષ્ઠાન કરવું તે ગરલ અનુષ્ઠાન છે. પરબવનાં સુખ ભોગવવાની ધૃષ્ટિએ કરાવું સ્તવનાદિ અનુષ્ઠાન તે વિષાનુષ્ઠાન છે બાલ દેખાદેખીએ ગાડરિયા પ્રવાહે મિથ્યાત્વ બુદ્ધિથી જે સ્તવનાદિ પ્રવૃત્તિનું કરવું તે અન્યોન્ય અનુષ્ઠાન છે. સમ્યગ્ દષ્ટિપૂર્વક મોક્ષની ધૃષ્ટિએ બાલ સર્વ કામનાથી મુક્ત નિષ્કામ યની મોક્ષના હેતુએ યાન-પૂવક પ્રભુની સ્તવના કરવી તે તદ્દેવ અનુષ્ઠાન છે. સમજાય પડે તેની ભાષામાં પ્રેમથી સ્તવના કરવી શબ્દનો અર્થ સમજીને વિધિપૂર્વક ચઠવે

૧૫

ભાવે સ્તવના કરવી. સ્તવન કરતાં આનંદરસ પ્રગટે છે અમૃતાનુષ્ઠાનવાળું પ્રભુ સ્તવન જાણવું. એવી રીતે સર્વધાર્મિક આજ્ઞાઓમાં અનુષ્ઠાન સ્વરૂપ જાણવું. પ્રભુના પર પૂર્ણ શ્રદ્ધા પ્રેમ વધે અને સ્તવન કરતાં આનંદરસ ભાવ ઉદ્ધાસ વધે તેવી રીતે સ્તવન કરવું. એમ કરવાથી આત્માની અત્યંત શુદ્ધિ થાય છે અને જ્ઞાનાનંદરૂપે આત્મ પ્રભુ પ્રાકટ્ય ક્ષણે ક્ષણે વધતું જાય છે. એજ હેતુએ સ્વપર આત્મ જ્ઞાનાનંદ પર્યાય વિશુદ્ધિએ દેવવંદન સ્તુતિ સ્તવન ઉદ્દગાર રચના જાણવી અને આદરવી. સર્વજ્ઞ વીતરાગ દેવની આજ્ઞા વિરૂદ્ધ કંઈ અજાણથી આ પુસ્તકમાં લખાયું હોય તો તેથી પ્રભુ દેવની આગળ તથા સંઘની આગળ ક્ષમા માગું છું, અને મિથ્યાદુષ્ટ ત્વે દઉં છું. સર્વ વિશ્વને શાંતિ મળે. સર્વ જનોની દોષદ્રષ્ટિ ટળે અને ગુણદ્રષ્ટિ ખીલે.

इत्येवं ॐ अर्द्धमहावीरज्ञान्तिः ३

આશ્વિન પૂર્ણિમા.

સં. ૧૯૭૮

મુ. મહેસાણા.

ગોધાવીમાં અંજનશલાકા તથા પ્રતિષ્ઠામહોત્સવ.

શેઠ. અમૃતલાલ કેવળદાસની અનુકરણીય ઉદારતા.

ગોધાવી ગામ અમદાવાદ નજીક સાણંદ પાસે આવેલું છે ગોધાવી એ નામજ સૂતકળના ઇતિહાસમાં આપણને ડૂબાવી દે છે અને પાંડવોના વનવાસનો ઐતિહાસિક પ્રસંગ ક્ષણભર તો મનુષ્યના સ્મૃતિપટ ઉપર તાજો થાય છે. વૈરાટનગર (ધોળકા) ની હરાયેલી ગાયોના ધાવનપ્રસંગઉપરથી “ ગોધાવી ” નામનું નિર્માણ અને પાંડવોએ ગાયોને લઇ જતાં વાળી અટકાવી તેથી હજીએ વાળિનાથના નામથી ગોધાવીથી થોડે દૂર ઓળખાતી એક જગ્યાની હજીએ ચાલતી કિંવદન્તિ ગોધાવીની ઐતિહાસિકતાને પૂર્ણ સાબીત કરે છે.

આ ગોધાવીમાં ચરમ શાસનાધિપતિ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું એક ભવ્ય પ્રાચીન મંદિર આવેલું છે. તેના સામે મહાવીરસ્વામીના મુખ્ય ગણધર ગૌતમસ્વામીનું મંદિર યાંધવાના શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય શ્રીમાન્ યુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરના સદ્ગુપ્તેશથી ગોધાવીના શ્રીસંઘે સંવત ૧૯૭૯ ના પોષ સુદિ ૨ ના રોજ નિર્ણય કર્યો તે તેનું ખાત સુદર્ત શા. છોટાલાલ મગનલાલના હસ્તથી મહાસુદિ ૫ ના દિવસે મંગલમય મુદ્દતે કરવામાં આવ્યું. આ કામને માટે સલાહ મુદ્દયંદ ઉમેદરામને રોકી તેમની પાસે મંદિર તથા ગૌતમસ્વામીની પ્રતિમા વગેરે તૈયાર કરાવવામાં આવ્યાં હતાં.

આ પછી મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠા તથા ગૌતમસ્વામીની સંઘતરફથી નવીન ભરાવેલી મૂર્તિની અંજન શલાકા વગેરે કરવાને માટે ગોધાવી પધારવાની વિનંતિ કરવાસાડે સમસ્ત સંઘમળીને સંવત ૧૯૮૦ ના ચૈત્ર વદિ ૧૦ ના રોજ શ્રીમાન્ યુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરપાસે મહુડી તામે વિળપુર જ્યાં સુરિશ્રી તે વખતે બિરાજતા હતા ત્યાં ગયો. ત્યાં જોઈ શુદિ ૫ ના દિવસે અંજનશલાકાનું તથા જોઈ શુદિ ૭ ના દિવસે સ્થાપનાનું મુદ્દત નક્કો થતાં ગોધાવીના સુપ્રસિદ્ધ શેઠ અમૃતલાલ કેવળદાસે પ્રતિષ્ઠા અંજનશલાકાનું તમામ ખર્ચ પોતાના શિરે ઉપાડી લીધું અને શ્રીસંઘે ગૌતમસ્વામીની પ્રતિમા રૂ ૨૫૧) નકરના લેખ બિરાજમાન કરવાની શેઠ અમૃતલાલ તરફથી નવકારથી કરવામાં આવી.

આ પછી શેઠ અમૃતલાલ તરફથી પ્રતિષ્ઠામહોત્સવ નિમિત્તે દેશ વિદેશના જૈનસંઘોને આમંત્રણ કરવાસાડે આમંત્રણપત્રિકા કાઢવામાં આવી તે નીચે પ્રમાણે

ॐ अर्हं महावीराय नमः

श्री गोधावी मध्ये श्रीपरमेश्वरमहावीरजिनेश्वरगण-
धरश्रीगौतमस्वामिमूर्तिप्रतिष्ठानिमित्ते

श्री संघ आमंत्रणपत्रिका.

यत्पादाम्बुजयोलुठन्ति सततं देवाऽसुरामानवा—

यद्दयानं शिवदं भवार्णवगतानुद्धारयत्यञ्जसा ।

यन्मूर्तिःशुभदायिनी प्रणमतां सर्वार्थसिद्धिप्रदा,

श्रेयःसन्ततिमातनोतु स सदाश्रीवीरतीर्थङ्करः ॥

यत्प्रासादविनिर्मितिर्जनयते लक्ष्मीं परां देहिनां,

यद्विम्बानि विनिर्मितानि विभवानातन्वतेऽलौकिकान् ।

श्रेयः श्रीः सुलभा महोन्नतिकरी यद्विम्बसंस्थापना,

यत्पूजा वितनोति मोक्षपदवीं स्याद्वादिना भाविनाम् ॥

यद्दयानं विहितं प्रभातसमये दत्ते मनोवाञ्छित—

मक्षीणोत्तममङ्गलानि सकलामृद्धिञ्चदीव्यांपराम् ।

भक्तानामभयं वरेण्यविभवंक्षेमञ्चतं तत्त्वदं,

तन्नम्ये हितदं सदाहितधिया श्रीगौतमस्वामिनम् ॥

यद्वचनामृतवर्षणेन सततं भव्याऽवनिःसत्फला,

यो योगीन्द्रशिरोमणिर्विनयते सत्त्वान्विधर्मोद्यतान् ।

यो धर्मोन्नतिमातनोति सकलाञ्जित्वाऽन्यवादीन्द्रकान्,

जीयात्सद्गुणसुखद्विसागरमहासूरीश्वरः सर्वदा ॥

स्वस्तिश्री निखिल श्रेयोमङ्गलवितरणे चिन्तामणिनिधानननुप-
माऽप्रतिमगुणगणाऽपहृतमानसानेकभव्यसुराऽसुरमानवेन्द्रवन्दनीयचर-
ण सरोजान्समाराधनीयचतुर्दशदतिशयशालिनःसकलाञ्जिनाधीशान्

१८

गणाधीशान् परमप्रभाविनः सद्गुरुंश्च प्रणिपत्य समस्तानन्द महामणि
मण्डिते संसारसागर तरण्डायमान मानातीत जिनालयोपाश्रयधर्म-
शालादि धार्मिक धाम विराजिते तत्त्वोपदेशनादि सन्मार्ग प्रवर्तक
परम पवित्र पञ्चाचारसमाधारक पूज्य श्रीगुरु पादारविन्द पुनीता-
ऽवनितले तत्रश्रेयः शालिनि नगरे स्या-
द्वाद मुद्राङ्किताऽशङ्कित पवित्र धर्मारक, निरुपमाऽप्रमेय प्रभावशालि
श्री वीतराग पदाम्भोज परागरञ्जित मानसालय, सुराऽसुर प्रार्थ-
नीय पवित्रतमाऽक्षय महिममोक्ष प्रासादसरणिश्रीवीतरागशासनोपा-
सक, अगाधाऽपार संसार पारावार निस्तारणपोतागमगदित शुद्ध
पञ्च महाव्रत विभूषित सुगुरुक्रम सरोज समुपासक, शाश्वतिक शिव-
मुखैक जननखानि सम्यक्त्वमल द्वादशव्रत पालक, सकल सधर्म
बन्धु वात्सल्य विधान वत्सल मैत्र्यादि सद्भावना वासित मनोवृत्ति
पुण्य प्रभावक, श्रीमदार्हतगुण विराजित श्री श्रमणोपासक श्री
सङ्घे प्रति शेठजी श्री

विगेरे श्री संघसमस्त योग्यश्री गोधावीधी ली. श्रीसंघना
स्नेहपूर्वक जयजिनेन्द्र वांचशोजी वि. वि. अत्र अमारा सद्भा-
ग्यना उदयथी अखिल सिद्धान्तयोग न्याय व्याकरण साहित्य
प्रमुख विविध विद्यावाचस्पति, प्रवचन प्रतिपादित क्रियाकलाप
समुद्धरणधुरीण, विद्यापीठादि प्रस्थान स्थान, परमपवित्रश्री
सूरिमंत्रसमाराधक निखिल सूरिगुण विशाल शुभालय सूरिचक्र-
चक्रवर्ती सकलमत माननीय निरवद्यस्याद्वादनयोपेत देशनापीयूष-
पयोधर, भारतीय भूतल ध्वान्तनिर्हरणदिवाकर, धर्मशासन सार्व-
भौम, सतत जनसमाजोपकृतिविधानैकनिबद्धपरिकर, तीर्थोद्धार-
विधायक, शासनोन्नतिकारक, भव्यजनतारक, योगांगधारक,
सावध मार्गनिवारक, गुर्जर संस्कृत गद्य पद्यात्मक सिद्धान्त तत्त्व-

૧૯

મય પંચસપ્તતિ (૭૬) ગ્રન્થકારક પ્રાતઃસ્મરણીય પૂજ્યપાદ તપો-
ગચ્છાધિરાજ આચાર્ય વર્ય શ્રી ૧૦૦૮ યોગનિષ્ઠ શ્રીમદ્ બુદ્ધિસા-
ગર સૂરીશ્વરજી મહારાજના સદુપદેશથી અહીંયાંના સુપ્રસિદ્ધ શ્રી
મન્મહાવીર જિનેશ્વર દેવના ભવ્ય દેરાસરજીની સ્થામે ગોધાવીના
શ્રી સંઘે નવીન બંધાવેલા ગૌતમ સ્વામીના ચૈત્યમાં શા. અમૃતલાલ
કેવલદાસ તરફથી શ્રી મહાવીર પ્રમુના અસ્ખિલલલ્લિધ સંપન્ન પ્રથમ
ગણધર શ્રીગૌતમ સ્વામિની પ્રતિષ્ઠા (અંજન શલાકા) તથા સ્થાપના
કરવાની છે.

આ શુભ પ્રસંગે ચરમજિનરાજ શાસનાધિપતિ શ્રીમન્મહાવીરપ્ર-
મુના દેરાસરજીમાં શ્રીશાંતિનાથ ભગવાન તથા શ્રીપાર્શ્વનાથ
ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા કરવાની છે. તેમજ પૂજ્યપાદ પ્રાતઃસ્મરણીય
ક્રીયોદ્ધારક જગદ્વિખ્યાત શ્રીમદ્ રવિસાગરજી મહારાજની ચરણ-
પાદુકા પ્રતિષ્ઠા તથા ચારિત્ર ચૂડામણિ ક્રિયાયોગી ગચ્છાધિપતિ
સદ્ગુરુ શ્રીમત્ સુખસાગરજી મહારાજશ્રીની ચરણપાદુકા પ્રતિષ્ઠા
તેમજ યક્ષયક્ષિણી વિગેરેની પ્રતિષ્ઠા કરવાની છે. માટે આ મહાપાં-
ગલિક પ્રસંગે નીચે પ્રમાણે મુહૂર્તો નિર્ધારવામાં આવ્યાં છે.

વૈશાખ વદિ ૧૧ ગુરુવારે કુંભ તથા દીપ સ્થાપના અને વિવપ્રવેશ
તેમજ તે દિવસે સત્તરમેદી પૂજા મળા-
વવામાં આવશે.

- ” ” ૧૨ શુક્રવારે નવપદજીની પૂજા મળાવવામાં આવશે.
” ” ૧૩ શનિવારે વિશસ્થાનકની પૂજા મળાવવામાં આવશે.
” ” ૧૪ રવિવારે પંચપરમેષ્ઠિની પૂજા મળાવવામાં આવશે.
” ” ૦)) સોમવારે બારવ્રતની પૂજા.

- ७**
- ७** **१** मंगलवारे नवाणुं प्रकारनी पूजा.
- ” ” २ बुधवारे अष्टप्रकारी पूजा.
- ” ” ३ गुरुवारे नवग्रह तथा दिक्पाल अने नंदाव्र-
तनुं पूजन.
- ” ” ४ शुक्रवारे अठार अभिषेक तेमज ध्वज दंड अने
कलशादिक अभिषेक तथा यक्ष यक्षि-
णीनुं पूजन अने शा. सांकळचंद जुठा-
भाई तरफथी सांजना नोकारशी.
- ” ” ५ शनिवारे अंजन शलाका (प्रतिमा नेत्रोद्घाटन
क्रिया) विगेरे तथा जलजात्रानो वर-
घोडो तेमज ते दिवसे शा. मनसुखभाई
सवचंदभाई तरफथी तेमनां वेन विजी-
वाईनी सांजना नोकारशी.
- ” ” ६ रविवारे चैत्यप्रतिष्ठा तथा वरघोडो छे. तेमज
सुप्रसिद्ध शेठ वीरचंदभाई दीपचंदभाई
सी. आई. ई. तरफथी सांजना नोकारशी.
- ” ” ७ सोमवारे शा. अमृतलाल केवळदास श्री गौतम
स्वामि भगवानने गादीए विराजमान
करशे अने अष्टोतरी स्नात्र भणाववामां
आवशे ते दिवसे शा. लवजीभाई खेम-
चंद तरफथी सांजना नोकारशी वाद
विष्टि तथा विसर्जन.
- ” ” ८ मंगळवारे द्वारोद्घाटन तथा देवदर्शन तेमज ते
दिवसे सत्तरभेदीपूजा भणाववामां आवशे.

૧૭

આવા અપૂર્વ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ પ્રસંગે અમારી વિનયભરી વિન-
તિનો સ્વીકાર કરી પૂજ્યપાદ પ્રાતઃ સ્મરણીય શાસ્ત્રવિશારદ જૈના-
ચાર્ય યોગનિષ્ઠાધ્યાત્મજ્ઞાન દિવાકર શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વરજી
મહારાજ, સ્વશિષ્ય વ્યાખ્યાનવાચસ્પતિ પ્રસિદ્ધવક્તા અનેક ગ્રંથ
રચયિતા સ્વપર સર્વશાસ્ત્ર જ્ઞાતા જૈનધર્મ રક્ષાકારક શાન્તમૂર્તિ સર્વ-
દેશ પ્રસિદ્ધ આચાર્ય શ્રી અજિતસાગર સૂરિમહારાજ તથા પ્રવર્તક
શ્રી ઋદ્ધિસાગરજી મહારાજ તથા વિદિત પ્રવચનોક્ત ક્રિયાકલાપ
પરુયાસ શ્રી મહેન્દ્રસાગરજી મહારાજ તથા સ્થવિરમુનિ વર્યશ્રી
વૃદ્ધિસાગરજી પંદિત પદાલંકૃત વિનેય શ્રી કીર્તિસાગર મહારાજ
તથા શાંતમૂર્તિ શ્રી જયસાગરજી મહારાજ તથા અધ્યયનોત્સુક
મુનિશ્રી હેમંદ્રસાગરજી તથા ઉગ્ર તપસ્વી મુનિશ્રી નરેન્દ્રસાગરજી
તથા અધ્યાત્મરસિક મુનિશ્રી ઉત્તમસાગરજી વિગેરે મુનિમંડલ
સહિત પધારવાના છે અને પ્રતિષ્ઠા કરવાના છે. તેમનો સદુપદેશ
તથા સાધુ દર્શન, વંદન અને પ્રતિષ્ઠા (અંજન શલાકા) વિગેરે
માંગલિક પ્રસંગોનો લાભ લેવા આપ સર્વે સપરિવાર પધારી જૈનશા-
સન તથા સંઘની શોભામાં વૃદ્ધિ કરશોજી.

વાર સંવત ૨૪૫૦
વિક્રમ સંવત ૧૯૮૦
વૈશાખ વદિ ૩ બુધવાર
તા. ૨૧ મે સને ૧૯૨૪
મુ. ગોધાવી.

લે. શ્રી સંઘસેવક.
અમૃતલાલ કેવલદાસ
ના સ્નેહપૂર્વક જયજિનેન્દ્ર
સ્વાકારશો.

વિ. સૂચના - ગોધાવીગામ અમદાવાદ પાસે આવેલા સાળંદ
સ્ટેશનથી માત્ર એક મલ દૂર છે ત્યાં દરેક ટાઈમે સ્ટેશન ઉપર
નાઢી ઘોઢા વિગેરે રહે છે.

ઉપર પ્રભાણે આમંત્રણપત્રિકાઓ તમામ દેશ દેશાવર મોકલવામાં આવી. પ્રતિષ્ઠા વિધિ કરવાને માટે પેથાપુરવાલા વૈદ્ય ચંદુલાલ મગનલાલની આગેવાની નીચે પેથાપુરની ટોળીને બોલાવવામાં આવી હતી.

આ શુભ પ્રસંગ ઉપર શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય શ્રી યુદ્ધિસાગર-સૂરિના શિષ્ય આચાર્ય શ્રીમદ્ અજિતસાગરજી આદિ ઠાણાં વૈશાખ વદિ ૮ ના રોજ ગોધાવી પધાર્યા અને વૈશાખ વદિ ૧૧ થી શેઠ અમૃતલાલ કેવળદાસ તરફથી અઘાઇ મહોત્સવ શરૂ કરવામાં આવ્યો તથા તેજ દિવસે શેઠ અમૃતલાલ તથા તેમનાં ધર્મપત્ની સૌ. પૂરીબાઇના શુભ હસ્તથી કુંભ તથા દીપસ્થાપના અને ઊંચ પ્રવેશ કરવામાં આવ્યાં હતાં તે પ્રસંગ ઉપર તેમની તરફથી ગાયોને ૩. ૫૧) નું ધાસ નાખવામાં આવ્યું હતું. વૈશાખ વદિ ૧૩ ના રોજ શ્રીમાન્ યુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વર શિષ્યવર્ગ સહિત ગોધાવી પધાર્યા તે વખતે શ્રીસંઘે તેમને પ્રવેશ મહોત્સવ ધણી ધામધૂમપૂર્વક કર્યો હતો. જેઠ સુદિ ૪ ના દિવસે શા. સાંકળચંદ બુઠાભાઇ તરફથી નવકારશી કરવામાં આવી હતી. જેઠ શુદિ ૫ ના દિવસે અંજનશલાકાચોગ્ય ધાર્મિક ક્રિયા શેઠ અમૃતલાલના હસ્તથી કરવામાં આવી હતી ને તેત્રાદ્ધાટનક્રિયા (અંજનશલાકા-પ્રતિષ્ઠા) વિગ્રય મુહૂર્તે પોણાપ્યાર વામતાં સૂરિશ્વરના હસ્તથી થઇ હતી. તે દિવસે શા. મનસુખભાઈ શેવચંદ તરફથી નવકારશી કરવામાં આવી હતી ને સંઘ તરફથી શેઠ અમૃતલાલ કેવળદાસના ખર્ચે ભવ્ય વરઘોડો કાઢવામાં આવ્યો હતો. જે વખતે સંઘને સારી ઉપજ થઇ હતી. જેઠ સુદિ ૬ ના રોજ શેઠ અમૃતલાલ કેવળદાસ તરફથી ધણા આડંબર પૂર્વક વરઘોડો કાઢવામાં આવ્યો હતો. આ વરઘોડામાં ગામ પરગામના સંભાવિત ગૃહસ્થોએ તેમજ સાણુંદ સ્ટેટના નામદાર ઠાકોર સાહેબ શ્રી જ્યવંતસિંહજીએ અને સાણુંદના અમલદાર વર્ગે પધારી શોભામાં વધારો કર્યો હતો. ને મહુર્મ સુપ્રસિદ્ધ દાનવીર શેઠ વીરચંદભાઈ દીપચંદભાઈ તરફથી તેમના પુત્ર રત્નોએ નવકારશી કરી હતી. જેઠ શુદિ ૭ ને સોમવારે પ્રાતઃકાળમાં ૬ કલાકને ૫ મિનિટે સૂરિશ્વરની તથા સમસ્ત સંઘની સમક્ષ શેઠ અમૃતલાલ કેવળદાસ તથા તેમનાં ધર્મપત્ની સૌં પુરીબાઇએ સ્વહસ્તે શ્રી ગૌતમ સ્વામીની પ્રતિમા બિરાજમાન કરીને શેઠ શ્રીએ ધણા ઉદાસપૂર્વક મૂર્તિના કંઠમાં સુવર્ણમાળા આરોપણ કરી હતી ને આચાર્ય શ્રી યુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વરે સૂરીમંત્રથી વાસણેપ કર્યો હતો આ પ્રસંગે શેઠ અમૃતલાલ તરફથી શ્રીકળની પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી.

૨૩

તે દિવસે તેમની તરફથી અષ્ટોત્તરીસ્નાત્ર વિધિપુરસ્સર ભણાવવામાં આવ્યું હતું તે તેમની તરફથી નવકારશી કરવામાં આવી હતી.

આ વખતે શ્રીમહાવીરસ્વામીના મુખ્ય મંદિરમાં શ્રી શાંતિનાથજીની પ્રતિમા તથા શ્રીપાર્વનાથજીની પ્રતિમા સ્થાપન કરવામાં આવી હતી તે સંઘ તરફથી નવીન ભરાયેલી યક્ષયક્ષિણીની પ્રતિમાઓ તથા શ્રીમહ રવિસાગરજી મહારાજની તથા શ્રીમહ સુખસાગરજી મહારાજની પાદુકાઓનું પણ સ્થાપન કરવામાં આવ્યું હતું. તેની ઉપજ નીચે પ્રમાણે થઈ હતી.

- ૮૫૧) શ્રીશાંતિનાથજીની પ્રતિમા શા. સકરચંદ મહોકમદાસ તરફથી ખિરાજમાન કરવામાં આવી.
- ૫૦૧) શ્રીપાર્વનાથજીની પ્રતિમા અમદાવાદના રહીશ શેઠ મણીલાલ મોહનલાલ સાથુ ગોળાવાળા તરફથી ખીરાજમાન કરવામાં આવી.
- ૧૨૨) યક્ષ અને યક્ષિણીની પ્રતિમાઓ શેઠ કસળચંદ કમળશી મહુવાવાળા તરફથી પધરાવવામાં આવી.
- ૩૦૧) શ્રીમાન રવિસાગરજી તથા શ્રીમાન સુખસાગરજી મહારાજની ચરણ પાદુકાઓ શા. મણીલાલ મહોકમદાસ તરફથી ખિરાજમાન કરવામાં આવી.
- ૬૨૫) ગૌતમસ્વામીના મંદિરનું ધ્વજરોપણ શા. ત્રીભોવનદાસ હગનલાલ તરફથી કરવામાં આવ્યું.
- ૨૦૧) ગૌતમસ્વામીના મંદિરના શિખરનું આરોહણ શેઠ કસળચંદ કમળશી મહુવાવાળા તરફથી કરવામાં આવ્યું.

તે દિવસે રાત્રિએ ગામ ફરતી ધારાવાડી દેવામાં આવી હતી તેમજ શેઠ અમૃતલાલ કેવળદાસ તરફથી રાત્રિજો કરવામાં આવ્યો હતા. તે વ્યાદ જેક સુદિ ૮ ના દિવસે પ્રાતઃકાળે નવીન મંદિરનું દારોહધાટન શા. અમૃતલાલ કેવળદાસના ભાણેજ શા. પ્રેમચંદ વાડીલાલે સ્વહસ્તે ૩ ૧૩૧) ના નકરાથી કર્યું હતું.

આ વખતે જે જે મૂર્તિઓ અને પાદુકાઓની પ્રતિષ્ઠા થઈ તેના લેખોની નકલ નીચે પ્રમાણે છે.

२४

गौतम स्वाभीनी मूर्तिनो लेख.

वि. सं. १९८० वर्षे ज्येष्ठ मासे शुक्लपक्ष ७ सोमवासरे गोधावी श्रीसंघेन श्री गौतमगणधरप्रतिमा कारापिता प्रतिष्ठिता च स्वताम्बर तपागच्छीय जैनाचार्य बुद्धिसागरसूरिणा विराजिता च वीशाश्रीमाली शा. अमृतलाल केवलचन्द्रेण लि, जैनाचार्य अजित-सागरसूरिणा, गोधावी.

मातंगयक्षनी मूर्तिनो लेख,

ॐ अहं महावीराय नमः वि. सं. १९८० ज्येष्ठ शुदि पंचम्यां शनिवासरे गोधावी जैनसंघेन मातंग यक्ष मूर्तिः कारापिता प्रतिष्ठिता च जैनाचार्य बुद्धिसागरसूरिणा गोधावीपुरे.

सिद्धायिकादेवीनी मूर्तिनो लेख.

ॐ अहं महावीराय नमः वि. सं. १९८० ज्येष्ठ शुदि पंचम्यां शनिवासरे गोधावी जैनसंघेन जैनशासनदेवी सिद्धायिका मूर्तिः कारापिता प्रतिष्ठिता च जैनाचार्य बुद्धिसागरसूरिणा गोधाविपुरे.

श्रीमद् रविसागरजी महाराजनी चरण पादुका नो लेख.

ॐ अहं महावीराय नमः

धर्मोद्धारक सद्गुरु श्रीमद् रविसागरजी महाराज चरण पादुका ॥

वि. सं. १९८० वर्षे ज्येष्ठमासे शुक्लपक्षे सप्तम्यां सोमवासरे परमात्म तीर्थंकर प्रभु महावीरदेव पट्ट परंपरा प्रवर्तित-

६५

श्वेतांबर तपोगच्छसागरशाखीय श्री मन्मुनिवर श्री रविमागरगुरु
पादुका कारापिता श्रीगोधावी संवेन प्रतिष्ठापिता च शास्त्र विशारद
जैनाचार्य योगनिष्ठाध्यात्मज्ञानदिवाकर श्रीमद् बुद्धिसागरसूरिणा
लेखको जैनाचार्य श्री अजितसागरसूरिः

श्रीमद् सुभसागरञ्च महाराजनी चरण पादुकां लेख,

ॐ अहं महावीराय नमः

चारित्र चूडामणि गच्छाधिपति श्रीमत्सुखसागरजी
चरण पादुका.

वि. सं. १९८० वर्षे ज्येष्ठ मासे शुक्लपक्षे सप्तम्यां सोमवासरे
परमात्म तीर्थंकर श्री महावीर देव पट्ट परंपरा प्रवर्तित श्वेताम्बर
तपोगच्छसागरशाखिनः श्रीमन्मुनिराजश्रीसुखसागर गुरुपादुका
कारापिता श्री गोधावी संवेन प्रतिष्ठापिता च शास्त्र विशारद जैना-
चार्य योगनिष्ठाध्यात्मज्ञानदिवाकर श्रीमद् बुद्धिसागरसूरिणा—लेखको
जैनाचार्य श्री अजितसागर सूरिः

आ महोत्सव प्रसंगे महाराजमथी पाक्षीतालुगुरुकुणवनितावि-
श्राम कतीपुरनुं हेरासर तथा सतिजनो उपाश्रय विगेरेनी टीपो आवतां
तेभने योग्य टीप लरी आपवाभां आवी हती. आ लव्यप्रसंगउपर देश
परदेश मुंआध, अमदावाद, साणुं, वीरभगाम. मांडल, वढवाणु, पाहरा
भाणुसा, पेथापुर, पाटणु, महेसाणु, प्रांतीञ्च विगेरे स्थगथी मणीने
लगलग पांयथी छ हजर भाणुसोनी संख्या अेकर थर्ष हती. मुंआधथी
शेठ भोगीलाखलाध वीरचंदलाध (जे. पी.) तथा शेठ दलसुभलाध वाडी-
लाखलाध विगेरे कुटुंभ सहित अमदावादथी शेठ. सांकेणयंद भोडोलाखलाध
तथा अन्य अनेक सुप्रसिद्ध गृहस्थे आ प्रसंगे पधार्या हता. साणुंइना
डोकरसाडेअ श्री न्यवंतसिंहञ्च तथा मणीआवता दरभारश्री पुलसिंह-
ञ्च अे आ प्रसंगे पधारी पोतानी रसवृत्ति देपाडी आपी हती. शेठ. अमृ-

४

૨૬

તલાલે અગ્રાઇ મહોત્સવ, જુદી જુદી પૂજાઓ, આંગી, પ્રભાવના. અષ્ટોત્તરી સ્નાન વિગેરે ધણા ઉત્સાહપૂર્વક આ પ્રસંગને અનેક રીતે બની શકે તેટલો ઉજવણ કરવાને પ્રયત્ન કર્યો હતો.

આ પ્રસંગે દેરાસરના કંપાઉડને ધ્વજ-પતાકા અને લખમંડ-પોથી શણગારવામાં આવ્યું હતું. દરેક સ્થળે વિજ્ઞાનિક રોશની ગોઠવી રાત્રિએ પણ દિવસના જેવો દેખાવ કરવામાં આવ્યો હતો. શેઠ. અમૃતલાલ પોતાના ઘેર અને બજારમાં તથા મંદિરમાં અને ઠેઠ મંદિરના ઉચ્ચ શિખરે પણ વિજ્ઞાનિક લાઇટ ગોઠવી ગામની રમણીયતામાં અનુપમ વધારો કરવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રસંગે ગામમાં સ્થળે સ્થળે મનુષ્યોની અપૂર્વ મેદનીથી સર્વત્ર આનંદ આનંદ છવાઇ રહ્યો હતો. આચાર્ય મહારાજશ્રી શુદ્ધિસાગરજીના પ્રભાવથી અને મહોત્સવ કરનાર સખી ગૃહસ્થ શેઠ. અમૃતલાલભાઇની ઉદારતાથી અનેક વિધોની સંભાવનાના અંતે પણ સર્વક્રિયા નિર્વિધે અને હર્ષપૂર્વક પસાર થઇ હતી. આ પ્રસંગે બધી મળીને દેરાસરમાં ચડાવાથી આશરે આઠ હજાર રૂપિયાની ઉપજ થઇ હતી. આવા અપૂર્વ અવસર આવા ગામમાટે ભાગ્યેજ આવે છે તેમાં ખરેખર આ પ્રસંગે તે દરેક જણને ચિરમરણીય થઇ પડશે. આવા અલૌકિક અવસરથી ધર્મની ઉન્નતિ અને શાસનશાભામાં અનેક રીતે વૃદ્ધિ થઇ હતી. આવા ઉત્સવ કરનાર ઉદાર ગૃહસ્થ શેઠ. અમૃતલાલે ખરેખર મોટું પુણ્ય ઉપાજન કર્યું હતું. આ કામમાં ગામના ગરાસીઆ વગેરે અન્ય કામોએ સારી મદદ કરી હતી શેઠ અમરતલાલભાઇ તરફથી આ પ્રસંગની પુશાલીમાં યાદાણો તથા રજપુતોને ધરદીઠ મીઠાઇ વહેંચવામાં આવી હતી. ભાઇ. કેશવલાલ હેમચંદે પોતાની જાતી દેખરેખ નીચે આ મહોત્સવના દરેક કાર્યોમાં રાત્રિ દિવસના અખંડ શ્રમથી તનતોડ મહેનત કરીને દરેક કાર્યો સંપૂર્ણ અને ખામી વિનાનાં કરીને તેઓ આ મહોત્સવને રંગેચંગે પાર ઉતારવામાં જશ અને ધન્યવાદને પાત્ર થયા હતા. શ્રીગોધાવીના આગેવાનોએ અને ત્યાંના સમસ્ત સંઘે દેશ વિદેશના મહેમાનોનું સ્વાગત કરીને સંઘભક્તિને અપૂર્વ લ્હાવો લીધો હતો અને આ મહોત્સવની દરેક શાભા ખરેખર ગોધાવીના સંઘના આગેવાનોની વિચક્ષણતા—જાતિભોગ અને ધર્મ પ્રત્યેના અપૂર્વ પ્રેમનેજ આભારી છે. આવા અપૂર્વ અવસરો સર્વત્ર વારંવાર પ્રાપ્ત થઈ દીર્ઘ શાસનોત્તતિ થાઓ એવી અભિલાષા-પૂર્વક વરમીએ છીએ.

૨૭

સાણુંદ શ્રીપદ્મપ્રભુજીનો પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવની નોંધ.

યોગનિષ્ઠ શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ યુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજીનું સંવત ૧૯૭૭નું ચાતુર્માસ ત્યાંના શ્રી સંઘના આગ્રહથી સાણુંદ ગામમાં થયું હતું તેઓ શ્રી સાથે તેમના શિષ્યશ્રી રૂદ્ધિસાગરજી તેમજ પ્રશિષ્ય વૃદ્ધિસાગરજી પણ હતા. ત્યાંના દેરાસરમાં મૂળનાયક શ્રી પદ્મપ્રભુજીની દૃષ્ટિ શાસ્ત્રપ્રમાણે નહીં છતાં કાંઈક વધુ ઉંચી હોવાનું સૂરિજીને જણાયું તે વાતથી સંઘને વાકેફ કરતાં તે દોષ દૂર કરવા ફરી પ્રતિષ્ઠા સૂરિશ્વરજીના હસ્તે કરવા નિર્ણય કરી તે પ્રતિષ્ઠાપર પધારવા સૂરિજીને આગ્રહ પૂર્વક વિનંતિ કરતાં તેઓશ્રીએ ખનતા પ્રયત્ને આવવા વિચાર જણાવ્યો જેથી શ્રી સઘે સલાટ મૂલ્યવંદ ઉમેદરામને બોલાવી ફરી પ્રતિષ્ઠા કરાવવાને લગતુ કામ શરૂ કર્યું. સૂરિજી મહારાજનું સંવત ૧૯૭૮ની સાલનું ચોમાસું મેહેસાણા થયેલું હોવાથી ચોમાસું પૂર્ણ થયે સાણુંદના સંઘના આગેવાનો ગુરૂશ્રીને સાણુંદ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ ઉપર પધારવા વિનંતિ કરવા ગયા જેથી એ ગુરૂશ્રીએ સાણુંદ આવવા સંવત ૧૯૭૮ ના માગશર વદિમાં મેહસાણેથી વિહાર કર્યો અને પાનસર આવી યાત્રા કરી એ દિવસ પૂજ્યો ભણાવી જે પ્રસંગે મેહેસાણેથી સાથે આવેલા ભાઈઓએ એ દિવસ નોકારશી જમાડી હતી ત્યાંથી આવતાં વામજ મુકામે સાણુંદના ભાઈઓએ સ્વામીવત્સલ કર્યું હતું માગશર વદિ ૧૪ ના રોજ આદરજ થઈ ત્યાંથી થોળ થઈ પોસ સુદિ ૧ ના રોજ ગોધાવી પધાર્યા ત્યાં અઠવાડીયું સ્થિરતા કરી. સાણુંદના ધણા ભાઈઓ દરરોજ ત્યાં દર્શન માટે જતા હતા.

ત્યાંથી પોસ સુદિ ૮ ના બપોરે સાણુંદના સંઘને ખબર આપ્યા સિવાય એકાએક ગુરૂશ્રી સાણુંદ પધાર્યા તે શ્રી સાગરગચ્છની નવીન બંધાવેલી વિશાળ જૈનધર્મશાળાના ઉપાશ્રયે ઉતર્યા પણ નવીન કામને લીધે શરદીની અસર જણાવાથી જેઠાભાઈ વેણુચંદભાઈના ઉપાશ્રયે પધાર્યા પોસ વદિ ૧૪ થી પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવની ધામધૂમ આનંદપૂર્વક શરૂઆત થઈ આ મહોત્સવ ઉપર પધારવા શ્રી સાણુંદના સાગરસંઘ તરફથી મેહસાણા, માણુસા પેથાપુર, વિજાપુર, ગોધાવી, માંડલ, વીરમગામ, અમદાવાદ, મુંબાઈ, પ્રાંતીજ વિગેરે સ્થળે આમંત્રણપત્રિકા મોકલવામાં આવી હતી. જે નીચે મુજબ હતી—

ॐ अर्ह श्रीमहावीराय नमः

॥ श्री पद्मप्रभु प्रतिष्ठा महोत्सव आमंत्रण पत्रिका ॥

अर्हन्तो भगवन्त इन्द्रमहिताः सिद्धाश्च सिद्धिस्थिताः ।

आचार्या जिनशासनोन्नतिकराः पूज्या उपाध्यायकाः ॥

श्रीसिद्धान्तसुपाठका मुनिवरा रत्नत्रयाराधकाः ।

पञ्चैते परमेष्ठिनः प्रतिदिनं कुर्वन्तु वो मंगलं ॥ १ ॥

स्वस्ति श्री पार्श्वजिनं प्रणम्य श्री _____ नगरे
महाशुभस्थाने सुश्रावक, पुण्यप्रलावक, देवगुणभक्तिकारक, जैनशासनोन्न-
तिकारक, साधनिक श्रेष्ठवर्ग
योग्य वी० _____

ना ज्यजिनेंद्र वाचशे।

विशेष निवेदन करवाने उद्देश्य थाय छे जे अत्र श्रीपद्मप्रभुलना
मंदिरेभां जगदुद्धारेकरित मूलनायक श्रीपद्मप्रभुलनो तथा छतर परिवारनो
प्रतिष्ठा महोत्सव करवानो निरधार कर्यो छे. जे कार्यनां शुभ मुहूर्तो नीचे
प्रमाणे छे.

पौष वदि १४ सोमवारे अष्टाष्ट महोत्सव प्रारंभ, कुंभ स्थापना.

भाह शुदि १ (भील) गुर्वारे इवाओनां जण लाववानो विधि.

भाह शुदि २ शुक्रवारे नंदावर्तनुं पूजन तथा ध्वजतो अलिषेक.

भाह शुदि ३ शनिवारे नवग्रह पूजन तथा यक्ष यक्षिणी पूजन
रथयात्रानो परधोडो. शा. आशाराभलाभ धेहवालाभ तरक्षी नवकारशी.

भाह शुदि ४ रविवारे अठार अलिषेक. शा. त्रीकमलाल लक्ष्मलाभ
तरक्षी नवकारशी.

भाह शुदि ५ सोमवारे प्रभुप्रतिष्ठा, ध्वजरोहण्य अने महोत्सव
सभ्यदलाभ करसनलाभ तरक्षी नवकारशी.

માહ શુદ્ધ ૬ મંગળવારે અષ્ટોતરી સ્નાત્ર અને મહેતા મકુલભાઈ સાંકળચંદ તરફથી નવકારશી.

આ ઉત્તમ મહેાત્સવ પ્રસંગે આપ સહકુટુંબ પરિવાર પધારી જિનેંદ્ર ભકિતના અપૂર્વ અવસરનો લાભ લેશો અને શાસનોન્નતિ શાભામાં વધારો કરશો.

વિશેષ હાલમાં અત્ર વિરાજિત પરમ પૂજ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય મહા-યોગી શ્રીમદ્ સ્વિસાગરજી મહારાજના પ્રશિષ્ય શાસ્ત્રવિશારદ કવિરાજ યોગનિષ્ઠ બાલબ્રહ્મચારી સર્વ ભારત જૈન જૈનેતર વગે પ્રસિદ્ધ અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારક જૈનધર્મ ધુરંધર શ્રીમજ્જૈનાચાર્ય યુદ્ધિસાગર સૂરીધર તથા મુનિમહારાજ શ્રી વૃદ્ધિસાગરજી તથા મુનિમાહારાજશ્રી કીર્તિસાગરજી તથા મુનિમહારાજ શ્રી ઉત્તમ-સાગરજી આદિ મુનિરાજોનાં તથા સાધવીઓનાં દર્શન-ઉપદેશાદિનો પણ અપૂર્વ લાભ પ્રાપ્ત થશે. માટે જરૂર પધારવા કૃપા કરશો. સંવત ૧૯૭૯ ચોષ વદિ ૧૧ શનિવાર.

પોશ વદિ ૧૪ ના પ્રાતઃકાલે મેતા. અમરતલાલ સાંકળચંદના હસ્તે
 ધણુજ ઉત્સાહપૂર્વક કુંભસ્થાપનવિધિ કરવામાં આવી અને ગુરુશ્રીએ
 વાસક્ષેપ કર્યો પ્રતિષ્ઠા વિધિ કરાવવા પેથાપુરવાળા વૈઘ, ચંદુલાલ મગન-
 લાલ, કેશવલાલ મનસુખરામ, તેમજ વિજાપુરવાળા ભીખાભાઈ કાળીદાસ
 વિગેરે પધાર્યા હતા. આ પ્રસંગે સમવસરણુની રચના ઉત્તમ પ્રકારે કરવામાં
 આવી હતી તેમજ ચોઘડીઆં બેંડવાળ વિગેરેથી શાભામાં ધણુજ વધારો
 થયો હતો. દેરાસરનો વિશાળ ચોક મંડપખાંધી ધ્વજ પતાકાઓથી
 શણુગારવામાં આવ્યો હતો દરરોજ આંગી વિગેરેના ઠાંક સાથે
 ગુરુશ્રીની રચેલી જૂદી જૂદી પૂજાઓ રસપૂર્ણ બણુવાતી હતી.
 તેમજ રાત્રે ભાવના લાઇટ વિગેરેથી ધણુ આનંદ છવાઈ રહેતો હતો.
 માહ સુદિ ૧ નો જળયાત્રાનો તેમજ સુદિ ૩ રથયાત્રાનો વરઘોડો મોટા
 આડંબરથી પૂર ભલકાસાથે ચડાવવામાં આવ્યો હતો. જેમાં બેંડ, હાથી,
 ઘોડા, રથ, ખગી, મોટરો, સાબેલા વિગેરેનો ઠાંક અપૂર્વ હતો. અને તે
 જોવા ગામ તેમજ બહાર ગામના સર્વવર્ણુના માણુસો એટલો મોટી
 સંખ્યામાં આવ્યા હતા કે ચાલવાની પથુ મુશ્કેલી પડતી હતી. સુદિ
 તથા સુદિ ૩ ના રોજ અનુક્રમે નંદાવર્તનું પૂજન તેમજ યજ્ઞ યજ્ઞાણુનું
 પૂજન કરવામાં આવ્યું હતું, મહા સુદિ ૪ ના રોજ સર્વ પ્રતિમાજને
 અભિષેક કરવામાં આવ્યા હતા મહા સુદિ ૫ ના રોજ સવારના આઠ
 વાગ્યાથી આચાર્ય શ્રીમદ્ યુદ્ધિસાગરસૂરજના પવિત્ર હસ્તે પ્રતિષ્ઠા
 વિધિ શરૂ થઇ અને તેઓ શ્રી ઉલ્લાસપૂર્વક મધુરધ્વનિના મધુરસ્વરથી
 મંત્રોચ્ચાર કરાવતા હતા. કલાક ૯. ૭ મિનિટે શુભ મુહૂર્તે ૩ ૨૧૨૫) ના
 ચડાવાથી મેતા. રાયચંદ બાઇ રવચંદે તથા તેમનાં પત્નીએ મૂલનાયક
 શ્રી પદ્મપ્રભુજ મહારાજને તપ્તપર બિરાજમાન કર્યા હતા અને શ્રીમદ્
 આચાર્ય મહારાજ શ્રી યુદ્ધિસાગરજીએ સર્વ પ્રતિમાજ પર વાસક્ષેપ
 કર્યો હતો. આ વખતનો દેખાવ અને આનંદ અવર્ણુનીય હતો. જેનો
 ખ્યાલ નજરે જોનારનેજ આવી શકે આ પ્રસંગે કુલ ઉપજ રૂ. ૧૮૦૦૦)
 બહાર હજારની થઇ હતી જે નીચે મુજબ હતી.

૩૧

- ૨૩૪૮) રાયચંદભાઈ રવચંદભાઈ.
 ૨૧૫૩) ચતુરભાઈ કરશનભાઈ.
 ૧૨૧૫) છગનલાલ ગીગાભાઈ.
 ૬૧૧) ચુનીલાલ ઉમેદભાઈ.
 ૬૦૦) અમરતલાલ સાંકળચંદ.
 ૬૨૬) છગનલાલ ખેમચંદ.
 ૮૧૧) રાયચંદ કરશનદાસ
 ૭૧૩) અમીચંદ ભુરાભાઈ
 ૬૬૪) ત્રીભોવનદાસ ઉમેદભાઈ.
 ૬૫૩) દલસુખભાઈ ગોવિંદજીભાઈ.
 ૬૦૧) ડાહ્યાભાઈ ભુરાભાઈ.
 ૫૦૦) જમનાદાસ ચુનીલાલ.
 ૪૦૧) ગકુલભાઈ સાંકળચંદ.
 ૨૬૦) ઠાકરશી ગોવિંદજી
 ૨૫૧) મલુકચંદ દેવચંદ.
 ૨૪૭) ઝવેરચંદ હડીસંગ.
 ૫૪૬) શાંતીભાઈ જેસંગભાઈ.
 ૧૬૮) જેસંગ હડીસંગ.
 ૧૩૧) કાલીદાસ દેવકરજી.
 ૫૭) છગનલાલ દોલતરામ.
 ૨૦૧) જેમલભાઈ તલકચંદ.
 ૧૦૧) મણીલાલ ઠાકરશી.
 ૨૧૧) ગપુલ મકનદાસ.
 ૩૫૪) હડોસંગ ગોવિંદજીભાઈ.
 ૧૮૧) મગનલાલ કાલીદાસ.
 ૧૮૩) લદ્દુભાઈ મગનલાલ.
 ૨૫૧) ત્રીકમલાલ ઠાકરશી.
 ૧૨૩) મોહનલાલ ગીગાભાઈ.
 ૮૧) જેસંગ કુંબરશી.

- ૨૦૧) ત્રીકમલાલ લલુભાઈ.
 ૨૦૧) આશારામ ઘેહલાભાઈ
 ૬૭) પોપટલાલ છગનલાલ
 ૫૦) મણીલાલ અમુલખ.
 ૩૧) આત્મારામ ખેમચંદ.
 ૪૩) છગનલાલ ગગલદાસ.
 ૨૫) મોહનલાલ ખેમચંદ.
 ૧૧) વાડીલાલ દોલતરામ.
 ૧૧૭) રાયચંદ ગુલાબચંદ.
 ૨૫) વાડીલાલ ત્રીકમલાલ.
 ૧૨) વાડીલાલ રાધવજી.
 ૨૨) હરિલાલ મંગળદાસ.
 ૧૬) ભોગીલાલ મગનલાલ.
 ૧૬) અભેચંદ લખમીચંદ
 ૧૨) બુધાલાલ ઉકાભાઈ.
 ૬) જીવાભાઈ મુલચંદ.
 ૧૫) અમુલખ હકમચંદ.
 ૩૬) બીખાભાઈ સાંકળચંદ.
 ૧૭) સુખલાલ કાલીદાસ.
 ૫૫) ભાયચંદ હરચંદ.
 ૧૮) મોહનલાલ કાલીદાસ.
 ૧૫૨) દેવચંદ. ઠાકરશી.
 ૩૭) મનસુખ કચરાભાઈ
 ૩૨) કૃષીરચંદ જેઠાભાઈ. લવાર.
 ૩૨) ઇશ્વરભાઈ આત્મારામ પટેલ
 ૧૦) પોપટલાલ વાડીલાલ.
 ૨૫) ડાહ્યાભાઈ મકનદાસ
 ૧૫) મૂલચંદ હડીસંગ.

૩૨

એ રીતે બારે રકમની નહીં ધારેલી ઉપજ ગુરૂશ્રીના ઉપદેશ અને પ્રભાવથી થઈ હતી. મહા સુદિ ૬ ના રોજ અષ્ટોતરી સ્નાત્ર ધણા ભક્તિ ભાવપૂર્વક લણ્યાવવામાં આવ્યું હતું આપ્રતિષ્ઠામહોત્સવમાં આશ્ચર્યકારક ઘટના એ હતી કે આટલી બારે મેદની મળ્યા છતાં કોઈ માણસને શારીરિક કે આર્થિક ઇજા કે નુકશાની થઈ નહોતી. અને આનંદપૂર્વક મહોત્સવનું કામ સગિપાંગ પાર પડ્યું હતું.

આ શુભ માંગલિક પ્રસંગનો લાભ લઈ મહા સુદિ ૨ ના રોજ શેઠ. ચતુરભાઈ કરશનભાઈ, ગુકુલભાઈ મકનદાસ, ઠાકરશી ગોવિંદજી, અમરતલાલ સાંકલચંદ એમણે સગેડે ચતુર્થવ્રત આઘ્યાય માહારાજ પાસે નાણુ મંડાવી ઉચ્ચર્યાં હતાં તે શ્રીફળની પ્રભાવનાઓ કરી હતી તેમજ આશ્વારામ ધેલાભાઈ, ત્રીકમલાલ લલ્લુભાઈ, રાયચંદ કરશનભાઈ અને ગુકુલભાઈ સાંકલચંદ તરફથી અનુક્રમે ૩-૪-૫-૬ ના રોજ નોઠાકરશીઓ જમાડવામાં આવી હતી.

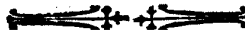
આ મહોત્સવ પ્રસંગે આવેલા સમુદાયને આઘ્યાય માહારાજ શ્રીયુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વરજી એ પ્રસંગાનુસાર ધર્મોપદેશ આપતા હતા.

એ રીતે ગુરૂશ્રીના પ્રભાવથી પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવનું કામ નિર્વિઘ્ને ઉત્તમ પ્રકારે આનંદપૂર્વક સમાપ્ત થયું હતું.

સાષ્ટઠં. સંવત ૧૯૮૧ના }
ભાદરવા સુદિ ૪ }

લેખક—

આત્મારામ જેમચંદ કાપડીયા.

ગોધાવી નિવાસી સુપ્રસિદ્ધ

શેઠ. અમૃતલાલ કેવળદાસનું સંક્ષિપ્ત જીવનચરિત્ર.

૧ આ ઉદારચરિત ગુણકૃત શેઠશ્રીનો જન્મ ગોધાવીમાં સ. ૧૯૨૭ ના ફાગણ શુદી પંચમીના શુભ દીવસે થયો હતો. આત્યાવસ્થામાં પોતાની જન્મભૂમિમાંજ પ્રાથમિક અભ્યાસ કરી તેઓશ્રીએ સં. ૧૯૪૦ માં ભાગ્યવશાત્ મુંબાઇ આવવાનું બનતાં ત્યાંની વીખ્યાત ધી. એલફ્રીન્ડન હાઇસ્કૂલમાં મેટ્રિક સુધીનો અભ્યાસ પૂર્ણ ખત અને કાળજી પૂર્વક કરી આ જમાનાને જરૂરી એવું ભાષાશાસ્ત્ર મેળવ્યું અને મહુમ જૈનકુલ ભૂપણ નરરત્ન શેઠ. વીરચંદલાઇ દીપચંદલાઇ સી. આઇ. ઇ. જેઓ અમૃતલાલ-લાઇના વડીલ કાકા થતા હતા તેમના સહવાસમાં તેઓ આવ્યા આ સહવાસથી તેમનામાં, મહુમ શેઠના પરાપકાર દ્વારા આદી-જિવ્યાદર્શ ગુણોનાં ખીજ શેપાયાં અને આત્યાવસ્થાનાં એ સંસ્કારનાં ખીજ વિકસીત થતાં પુખ્ત ઉમરે તેના મીષ્ટ ફળોના આસ્વાદન વડે પોતાના જીવનને અધીક ઉચ્ચ બનાવવા શક્તિવંત બન્યા.

૨ અભ્યાસ પૂર્ણ થયા પછી તેઓ Cotton રૂના ધંધામાં અનુ-ભવ પ્રાપ્ત કરી તેમાં જોડાયા અને શેઠ. મોરારજી ગોકુલદાસ તથા ખીજ મીલોની રૂની ખરીદીનું કાર્ય તેમણે ઉપાડી લીધું તથા પ્રમાણિકતા આહોશી ખંત અને કાર્ય દક્ષતાથી મીલ એજંટો તથા વહેપારીઓનો સારો ચાહ મેળવી પોતાનો ધંધો સફળતાથી હજી સુધી ચલાવેજ બચ છે.

૩ અમૃતલાલભાઇએ પોતાના જીવનમાં પ્રાપ્ત થએલી પરાપકાર દ્વારા તથા ધર્મ ભક્તિ કરવાની અમૂલ્ય તકો વ્યર્થ જવા દીધી નથી.

દુષ્કાળ પ્રસંગે અમરતલાલભાઇએ મહુમ દાનવીર શેઠ. વીરચંદ દીપ-ચંદલાઇ તથા અન્યદાન પ્રિય-સર્જન શ્રીમંતો પાસેથી મદદ મેળવી ધાસ, ગરીબો માટે અનાજ વીગેરે પુર પાડવાની દુકાનો વીગેરે ઉધાડીને જાત મહેનત કરવા ઉપરાંત પોતે પણ આવા સતકાર્યોમાં દ્રવ્યનો ફાળો આ-પીને પોતાની પરાપકારાદિ વૃત્તિઓને પોષી હતી.

૩૪

૪ છેલ્લા ઇન્ડ્યુએન્સના વખતે ગોધાવી તથા આસપાસના ગા-
મોમાં વૈદ્યકીય મદદ માટે વઘ તથા દવાઓ કેટલાક માસ સુધી પોતાના
તરફથી પુરાં પાડવા ઉપરાંત ગરીબોને ત્યાં વૈદ્યને વગર શીએ જોવા મોક-
લતા તથા દવા વીગેરે પણ મોકલાવી જનસેવાનું સારૂં કાર્ય બજાવતા.
આ નિઃસ્વાર્થ સેવા તથા પરોપકારી કાર્યથી—આકર્ષાએલ જનરિવ્યુના તંત્રોએ
તેમનો ફોટો પ્રસિદ્ધ કરી તેની સાથે નીચે પ્રમાણે નોંધ લખી હતી.

“ અમદાવાદ નજીક ગામ ગોધાવીમાં પણ આ વરસે ઇલાકાના
બીજા ગામોની માફક ઇન્ડ્યુએન્સ બચકર પ્રમાણમાં ચાલતો હતો અને
સારવારની ખામીથી ગોધાવી અને તેની આજુબાજુના ગામોના ગરીબોમાં
બચકર મરણ પ્રમાણ શરૂ થયું હતું આ વખતે તરતજ ચેતીને ગોધા-
વીના જાણીતા અને પરોપકારી શેઠ, અમરતલાલ કેવળદાસે પોતાના વત-
નમાં દવાખાનું ખોલ્યું હતું અને તેથી ગોધાવીનાજ નહીં પણ ગોધાવીની
આજુબાજુના ગામોનાં સેંકડો દરદીઓને રાહત મળી હતી અને અનેક
કીમતી જીવો આ વખતસર મળેલી મદદ અને સારવારથી બચી જવા
પામ્યા હતા અને આશા છે કે શેઠ, અમરતલાલ હમૈશ આવા પરોપ-
કારી કાર્યમાં ખંતથી લાગ લેતા રહેશે અને અમે ઇચ્છીએ છીએ કે
પરમાત્મા તેઓને દીર્ઘાયુષ બક્ષે.

ઉપરની નોંધ ઉપરથી આ કાર્ય કેટલું ઉપયોગી હતું તે સર્વેને
સહજ રીતે માલુમ પડશે આ પ્રમાણે તેઓએ અનેક વખત આવા દરદે
કાટી નીકળતાં વખતસરની વૈદ્યકીય મદદ પુરી પાડવાની તત્પરતા દેખાડી
છે એવી રીતે અનેક અનુકરણાત્મક ધાર્મિક કાર્યો પોતાની ઉદારતાથી
લાઇ અમરલાલે પોતાની જીંદગીમાં કરેલાં છે.

૫ તેઓશ્રી કેટલોક સમય શ્રી બનારસ જન સંસ્કૃત યશોવિજયજી
પાઠશાળાના ઓનરરી સેક્રેટરીના હોદાપર હતા ત્યાં પણ તેમની સેવા
પ્રશંસનીય હતી.

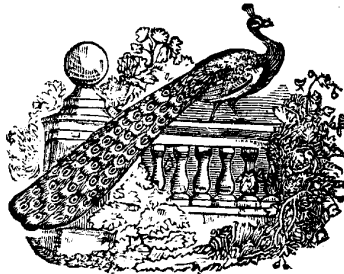
૬ શેઠશ્રી યોગનિષ્ઠ આચાર્ય મહારાજશ્રી યુદ્ધિસાગરજી સૂરીશ્વર ઉપર
ધણીજ સારો ભક્તિભાવ ધરાવતા હતા ને એવોજ ભક્તિભાવ અઘાપી
છે તેમનો ગૃહસંસાર ધણી સુખી નવડયો છે તેમનાં સુપત્નિ બાઇ પુરી

૩૫

બાઇ પણ એવાં ઉદાર સ્વભાવી ગુણીયલ વિવેકો ધર્મ ભાવનાવાળાં ગુરુ-
ભક્ત તથા પતિ પ્રેમી છે અને આ દંપતીએ પોતાની ઉત્તરાવસ્થામાં
ગોધાવી ખાતે તેમણે કરાવેલ અંજનશલાકામાં જે ઉત્સાહથી દ્રવ્ય વ્યય
કરી સુયશ પ્રાપ્ત કર્યો હતો તે તેમની ખાનદાનીને જાણતો હતો આ
સંબંધી વિસ્તારથી માહિતી આ પુસ્તકમાં અન્ય સ્થળે આપવામાં આવી છે.

તેઓશ્રીનો સ્વભાવ મિલનસાર શાંત સંતોષી તથા માયાળુ છે કોઇને
પણુ મદદ કરી છુટવાનો તેમનો સ્વભાવ જાણીતો છે તેઓનું સાડ માઠું
બોલનાર વા નુકશાન કરનાર પ્રતિ પણુ તેઓ તો મીલનસારજ રહી તેના
પર ઉપકાર કરતા રહે એવો તેમનો સ્વભાવ છે તથા પ્રત્યેક જીવપર પ્રેમભાવ
ધરાવવાનો ઉદાર સ્વભાવ જાણીતો છે. આમ પરોપકાર દયા સેવા ગુરુભક્તિ
અને ઉદારતાના ગુણો વડે અંકાયલુ અને દાંપત્યપ્રેમ વડે રંગાયલું શુદ્ધ-
શ્રીનું જીવન સુખ પૂર્વક અને હાહાણુ લેતાં લેતાં વ્યતીત થાય છે.

૮ આવા ઉદારાત્મા શેઠશ્રી એવાંજ ઉત્તમ કાર્યો કરવા તથા પરો-
પકાર દયા ગુરુભક્તિ પ્રભુભક્તિ આદી કાર્યો કરતાં ચીરંજીવ રહી અનેક
સુકાર્યો કરવા શક્તિવાન થાય અને તેમની જીવન સુવાસ અખંડ પ્રસરો
એમ ધરજાય છે. ॐ જ્ઞાન્તિ: ૩

સદ્ગત આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સૂરિશ્વરજી જીવંત સ્મારક.

સ્વર્ગવાસી વિશ્વોપકારક પંડીતપ્રવર અધ્યાત્મજ્ઞાનચુકામણિ કવિરત્ન યોગનિષ્ઠ શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સૂરિશ્વરજી મહારાજ જેવા ધર્મોપકારી શાસનરક્ષક અનેક મહાન્ અંથપ્રણેતા ગીતાર્થ ગુરૂશ્રીના સ્વર્ગગમનથી જૈન શાસનને અને-વ્યાપક દષ્ટિએ સમસ્ત દેશને ન પુરાય તેવી ખોટ પડી છે. એવા વિશ્વોપકારી મહાન્ આચાર્ય પ્રવરનું કોઇ સર્વોપયોગી સુંદર જીવંત સ્મારક કરી તેમનું નામ અને કામ જીવંત રાખવું એ પ્રત્યેક જૈન જૈનેતર બંધુબહેનોની પવિત્ર અને પ્રથમ ફરજ છે.

ઘણાં શહેરા તથા સંઘોના આગેવાનો તથા અનેક બંધુબહેનોના એવા મજબુત અભિપ્રાયો છે કે—શ્રીમદ્ને જ્ઞાન, અધ્યાત્મ તથા યોગ-મર્ગોપર જે અનન્ય અને અખંડ પ્રેમ ભક્તિભાવ હતો તથા તેઓશ્રીની સર્વ દેશીય વિશાળ દષ્ટિવાળી જ્ઞાન પરિપૂર્ણ કસાએલી કલમે આલેખા-એલ સદ્ગાનની પ્રસાદી મંડળે જે રીતે જ્ઞાનરસિક જનસમાજને ચખાડી છે. તે તરફ જન સમાજની ભક્તિભરી પ્રેમદષ્ટિ હોવાથી સદ્ગતના આ-ત્માને સંતુષ્ટ રાખવા જ્ઞાનોદ્ધાર અને જ્ઞાન પ્રચારને મૂખ્યતા આપવી.

શ્રીમદ્ની અદ્ભુત આત્મજ્ઞાનથી છલકાતી સમાજ સુધારાની, વૈરાગ્ય, તપ, ત્યાગ પ્રરૂપતી, ઇતીહાસ, શિલાલેખો, પૂર્વાચાર્યોનાં જીવન તથા જી-વંત જ્ઞાનના ઝરા જેવી કૃતિઓ આદિ વિષયોનાં ગદ્ય, પદ્યમાં સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, હિન્દી અને ગુજરાતી ભાષામાં ૧૦૮ ઉત્તમ ગ્રંથો બનાવી પો-તાની હયાતીમાંજ પ્રગટ કર્યાં છે. તેનો તથા તેમણે પાછળ મૂકેલાં અતિ ઉપયોગી અપ્રકટ સાહિત્યનો તેમજ પૂર્વાચાર્યોની ઉત્તમ કૃતિઓનો બહોળો પ્રચાર કરવો.

ગુરૂ મહારાજના ઉત્તમ જ્ઞાનના ગ્રંથો છપાવી પડતર ભાવથીએ ઓછી કિંમતે તેનો પ્રચાર કરવા સારૂ શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રચારક મંડળની સં. ૧૯૬૫ ના કાર્તિક શુકલ પંચમી (જ્ઞાન પંચમી) થી શરૂઆત કરી હતી. મંડળ પાસે કોઈપણ જાતનું સ્થાયી ફંડ હતું નહીં, તેમજ છે પણ નહીં. પણ અધ્યાત્મ જ્ઞાનરસીક ઉદાર ભાઈઓની મદદ વડે ૧૦૮ મહાન્ ઉપકારક ગ્રંથો પ્રગટ થવા પામ્યા છે તે પુરાણામંડળને વિસ્તૃત કરી તેને વધુ સારા સંગીન પાયાપર મૂકવું.

યોજના—આ માટે નીચે પ્રમાણે યોજના કરી છે. અને તે અમ-લમાં મુકાઇ ચુકી છે.

(૧) ધર્મની લાગણીવાળા, જ્ઞાનપર બહુ માનવાલા. શ્રી પ્રભુના વચનોના આરાધક કોઈ ભાઈ અથવા બહેન એક સાથે રૂ. ૨૫૧) અને બેશ્રી વધુ રકમ આપી આ મંડળના પેટ્રન થઈ શકે.

૨૭

(૨) એકી સાથે ડૉ. ૧૦૧, આપનાર કોષપણુ ભાષ અગર હેન લાઇફમેમ્બર થઇ શકે,

(૩) કોષપણુ જાહેરસંસ્થા, સભા, જ્ઞાનમંદિર અને વ્યવસ્થિત ચાલતી લાઇબ્રેરી (પુસ્તકાલય) આ મંડળમાં લાઇફમેમ્બર માત્ર ડૉ. ૭૫માં થઇ શકે.

(૪) સર્વ સભ્યોને શરૂઆતમાંજ મંડળનાં પ્રગટ થયેલાં ડૉ. ૨૦) ની કિંમતનાં પુસ્તકો જે યોગ્ય પ્રમાણમાં શિક્ષક હશે તેમાંથી અંકક નકલ તથા પેટ્રનને બંધે નકલો આપવામાં આવશે તથા હવે પછી પ્રગટ થનાર તમામ પુસ્તકો એ રીતે વિના મૂલ્યે ભેટ મળશે.

(૫) ટુંક સમયમાં પ્રગટ થનાર શ્રીમદ્દતો સચિત્ત દળદાર “સ્મારક અંક” તથા ગુરૂમહારાજનું વિસ્તૃત સચિત્ત અનેક ફોટોગ્રાફો પાકા પુકાનું જીવન ચરિત્ર પણ ભેટ આપવામાં આવશે.

(૬) થયેલ સભ્યોનું મંડળ તેજ “શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ” ગણાશે, જે મંડળની બેકક ઓછામાં ઓછી વર્ષમાં એકવાર નિશ્ચિત સ્થળે ભરવામાં આવશે, તથા જ્ઞાન પ્રચાર તેમજ ગુરૂભક્તિના વધુ સંગીનકાર્યો માટે વિચારણા ચલાવશે.

(૭) પ્રતિવર્ષ મંડળના ઉપજ ખર્ચનો હિસાબ રાખી પ્રગટ કરવામાં આવશે અને શરૂઆતમાંજ વવસ્થાપક મંડળ નક્કી કરવામાં આવશે.

(૮) પ્રત્યેક ગુરુભક્ત, સાહિત્યરસિક, જ્ઞાનપ્રેમી, જ્ઞાનપ્રિય બંધુ અને જુદોને શ્રીમદ્દતો આ સાચા જીવન્ત સ્મારકનો લાભ લેવા અને યથાશક્તિ તેમાં જોડાવા અમારી નમ્ર વિનંતી છે.

(૯) આ ખાતામાં આપેલી રકમો ફક્ત જ્ઞાનમાર્ગેજ વપરાવાની હોવાથી જ્ઞાન તથા શુભકામે સંકલ્પેલી રકમો પણ આ ખાતે સ્વીકારી શકાશે.

(૧૦) કોષપણુ લાઇફ મેમ્બર ડૉ. ૧૫૦) ભરી પેટ્રન બની શકશે. મંડળ મારફતે પ્રગટ થનાર પુસ્તકો માટે મદદ આપવાની ઇચ્છા વાળા ભાષાઓ તથા જુદોને (તેઓની મદદની નોંધ સાથે) દરેક રીતે સગવડ કરી આપવામાં આવશે.

લોકપ્રિય માસિક યુદ્ધિપ્રભાને સારા સંગીન સાહિત્યથી પૂર્ણ કરી ફરી પ્રગટ કરવાની પણ ધારણા છે. ઉપરોક્તયોજના પ્રમાણે બનેલા સભ્યોની મુંબાઇમાં એક મીટીંગ મળી હતી અને આ યોજના અમલમાં આવી ચુકી છે. સભ્યો થવા ઇચ્છનારે નીચેના સ્થળે નામ નોંધાવવાં.

શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ

કે. પાટણ (કુલમન)

स्तवनसंग्रह (देववंदन सहित) नी विषयानुक्रमणिका.

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
यतुर्भासी देववंदन.	१-२१	आकमनी यार स्तुतिनी ऐक	
सिद्धायल स्तवन.	२१	स्तुति	३१
अष्टापद स्तवन.	२२	अगीआरसनी यार स्तुतिनी	
आयुजिन चैत्य स्तवन.	२२	ऐक स्तुति	३१
सम्भेत शिअर स्तवन.	२३	चैत्री पुनमनी यार स्तुतिनी	
गिरनार नेमिजिन स्तवन	२३	ऐक स्तुति	३१
सर्व साधारण् तीर्थ स्तवन.	२४	सिद्धायलनी स्तुति	३१
शाश्वता अशाश्वता जिन चैत्य- वंदन.	२५	" "	३२
शाश्वता अशाश्वता जिननी स्तुति.	२५	आंभील तपनी स्तुति	३२
महावीर चैत्यवंदन पहेळुं.	२६	सीमंधर जिन स्तुति	३२
महावीर चैत्यवंदन भीळुं.	२७	महावीर प्रभुनी स्तुति	३२
महावीर चैत्यवंदन त्रीळुं.	२७	भीळुं स्तवन	३३
सिद्धायल चैत्यवंदन.	२७	पांचमनुं स्तवन	३४
महावीर स्तोत्रम् पहेळुं.	२८	अष्टमीनुं स्तवन	३४
महावीर स्तोत्रम् भीळुं.	२८	ऐकादशीनुं स्तवन	३५
महावीर स्तोत्रम् त्रीळुं.	२८	नवपद ओण्णी स्तवन	३५
स्तुतिथो ४.	२९	तारंगा तीर्थ अजित जिनेश्वर स्तवन	३६
वीर प्रभुनी यार स्तुतिनी ऐक स्तुति.	२९	पानसर महावीर स्तवन	३६
यार स्तुतिनी ऐक स्तुति.	२९	पंचासर पार्श्वनाथ स्तवन	३६
" "	३०	यात्रप पार्श्वनाथ स्तवन	३७
" "	३०	जधडिया आदीनाथ स्तवन	३८
भीळनी यार स्तुतिनी ऐक स्तुति	३०	महावीर प्रभु स्तवन	३८
पांचमीनी यार स्तुतिनी ऐक स्तुति	३०	श्री सुभसागर गुड स्तवन	३९
		नवपद ओण्णीनुं स्तवन	३९
		वर्धमान आंभील नप स्तवन	४०

૩૯

જિનેશ્વર સ્તવન ચતુર્વિંશતિકા ૧.

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
૩૫ભદ્રેવ સ્તવન	૪૧	વિમલનાથ સ્તવન	૪૬
અજિતનાથ સ્તવન	૪૨	અનંતનાથ સ્તવન	૪૭
સંભવનાથ સ્તવન	૪૨	ધર્મનાથ સ્તવન	૪૭
અભિનંદન સ્તવન	૪૩	શાંતિનાથ સ્તવન	૪૮
સુમતિનાથ સ્તવન	૪૩	કુંથુનાથ સ્તવન	૪૮
પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૪૩	અરનાથ સ્તવન	૪૯
સુપાર્શ્વનાથ સ્તવન	૪૪	મહિલ્લનાથ સ્તવન	૪૯
ચંદ્રપ્રભ સ્તવન	૪૪	સુનિ સુવ્રત સ્વામી સ્તવન	૫૦
સુવિધિનાથ સ્તવન	૪૫	નેમિનાથ સ્તવન	૫૦
શીતલનાથ સ્તવન	૪૫	નેમિનાથ સ્તવન	૫૧
ત્રેયાંસનાથ સ્તવન	૪૫	પાર્શ્વનાથ સ્તવન	૫૩
વાસુપૂજ્ય સ્વામી સ્તવન	૪૬	મહાવીર સ્વામી સ્તવન	૫૪
		કળશ	૫૫

જિનેશ્વર સ્તવન ચતુર્વિંશતિકા ૨.

૩૫ભદ્રેવ સ્તવન	૫૬	વિમલનાથ સ્તવન	૬૫
અજિતનાથ સ્તવન	૫૭	અનંતનાથ સ્તવન	૬૬
સંભવનાથ સ્તવન	૫૭	ધર્મનાથ સ્તવન	૬૭
અભિનંદન સ્તવન	૫૮	શાંતિનાથ સ્તવન	૬૭
સુમતિનાથ સ્તવન	૫૯	કુંથુનાથ સ્તવન	૬૮
પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૫૯	અરનાથ સ્તવન	૬૯
સુપાર્શ્વનાથ સ્તવન	૬૦	મહિલ્લનાથ સ્તવન	૬૯
ચંદ્રપ્રભુ સ્તવન	૬૧	સુનિ સુવ્રત સ્તવન	૭૦
સુવિધિનાથ સ્તવન	૬૨	નેમિનાથ સ્તવન	૭૧
શીતલનાથ સ્તવન	૬૩	નેમિનાથ સ્તવન	૭૨
ત્રેયાંસનાથ સ્તવન	૬૪	પાર્શ્વનાથ સ્તવન	૭૨
વાસુપૂજ્ય સ્તવન	૬૫	મહાવીર સ્તવન	૭૩
		કળશ	૭૪

४०

विंशति विरहमान जिन स्तवन. (वीशी)

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
सीमंधर स्तवन	७५	जिन स्तवन	८८
युगमंधर स्तवन	७५	आज्ञसद्भोध	८८
आहुजिन स्तवन	७६	पद्मप्रभु स्तवन	८०
सुआहु जिन स्तवन	७६	जिन स्तवन	८०
सुज्जतप्रभु स्तवन	७६	पद्मप्रभु स्तवन	८१
स्वयंप्रभु स्तवन	७७	पद्मप्रभु स्तवन	८१
इषभानन स्तवन	७७	महावीर स्तवन	८२
अनंतवीर्य जिन स्तवन	७८	पार्श्वनाथ स्तवन	८२
सूरप्रभ स्तवन	७८	यत्य वंदन	८२
विशाण जिन स्तवन	७९	सुमतिनाथ स्तवन	८२
वज्रधर जिन स्तवन	७९	विमलनाथ स्तवन	८४
अंद्राननप्रभु स्तवन	७९	पार्श्वनाथ स्तवन	८४
अंद्रआहु जिन स्तवन	८०	शांतिनाथ स्तवन	८५
भुजंगदेव स्तवन	८०	अंद्रप्रभु स्तवन	८६
धश्वर जिन स्तवन	८०	महावीर स्तवन	८६
नमि जिन स्तवन	८१	पार्श्वजिन स्तवन	८७
श्री वीरसेन जिन स्तवन	८१	भावसागरल्लुक्त वीतराग देव	
महाभद्र जिन स्तवन	८२	स्तुति	८७
देवयशाजिन स्तवन	८२	भावसागरल्लुक्त जिनेश्वर स्तवन	८८
अजित वीर्य स्तवन	८३	महावीर स्वामीनुं स्तवन	८९
कणेश	८३	सिद्धायल स्तवन	१००
विंशतिविरहमान जिनस्तवन संपूर्ण.		वयनाभृत	१०१
पद्मप्रभु स्तवन	८४	श्री डेसरीयाल्लुनुं स्तवन	१०१
पद्मप्रभु स्तवन	८४	अरम जिनेश्वर स्तवन	१०२
श्री शांतिजिन स्तवन	८५	श्री वीर जिन स्तवन	१०२
पद्मप्रभु स्तवन	८५	श्री शांति जिन स्तवन	१०३
पद्मप्रभु स्तवन	८५	स्तवन	१०४
जिन स्तवन	८६	महावीर स्तवन	१०४
पद्मप्रभु स्तवन	८७	श्री वीर स्तुति	१०५
पद्मप्रभु स्तवन	८७		

४१

विषय	पृष्ठ
श्री वीर जिन स्तवन	१०७
सुविधि जिनेश्वर स्तवन	१०८
महावीर स्तवन	१०८
नेमिनाथ स्तवन	१०९
भोग्यणी महिलजिन स्तवन	१०९
वीरप्रभु स्तवन	११०
शांतिजिन स्तवन	१११
महावीर स्तवन	१११
श्री महावीर स्तवन	११२
श्री वीर स्तवन	११३
महावीर स्तवन	११४
नमिजिन स्तवन	११४
सिद्धायल स्तवन	११५
श्री वीर स्तवन	११६
सिद्धायल स्तवन	११७
श्री शांतिनाथ स्तवन	११७
श्री सीमन्धर स्तवन	११८
श्री वीर स्तवन	११९
श्री संजेश्वर स्तवन	१२०
अरिहंत पद स्तुति	१२१
सिद्धपद स्तुति	१२२
आचार्य पद स्तुति	१२२
उपाध्याय पद स्तुति	१२३
साधु पद स्तुति	१२४
दर्शन पद स्तुति	१२४
ज्ञान पद स्तुति	१२५
आरित्र पद स्तुति	१२५
तपः पद स्तुति	१२६
नवपद गीत	१२६
श्री महावीर प्रभु स्तुति	१२७

३

विषय	पृष्ठ
श्री वर्धमान जिन स्तुति	१२६
श्री वीर स्तुति	१२६
नेमिनाथ लज्जित स्तवन	१३०
श्री वीर स्तवनम्	११३
श्री सिद्धायल दुहा	१३१-१३६
श्री पार्श्वनाथ स्तवनम्	१३६
श्री पार्श्वनाथ स्तुति	१४०
श्री वीर प्रभु स्तुति	१४१
प्रभुस्तुति	१४२
महिल जिन स्तवन	१४३
ध्वर स्तुति	१४४
श्री वीर जिन दर्शन स्तवन	१४५
श्री वीर प्रभु स्तवनम्	१४६
श्री सीमन्धर स्तवनम्	१४७
श्री सीमन्धर स्तवनम्	१४८
श्री सिद्धायल स्तवनम्	१४८
श्री सिद्धायल स्तवनम्	१४९
श्री पद्मप्रभु स्तवनम्	१५०
श्री महिलनाथ स्तवनम्	१५१
श्री महिलनाथ स्तवनम्	१५१
श्री संजेश्वर पार्श्वनाथ स्तवन	१५२
श्री महावीर स्तवन	१५२
श्री संजेश्वर पार्श्वनाथ स्तवन	१५३
अजित जिन स्तुति	१५४
मुनि सुप्रत स्तवन	१५५
सीमन्धर स्तवन	१५५
उभोष्ठ लोढणु पार्श्वनाथ स्तवन	१५६
प्रभुस्तुति	१५७
संजेश्वर पार्श्वनाथ स्तवन	१५७
प्रभुप्रार्थना	१५८

४२

विषय	पृष्ठ
वीरप्रभु स्तवन	१५८
म्हने हो वीरनुं शरणुं	१६०
प्रभु विरहोद्गार	१६१
प्रभुनुं शरणु	१६१
प्रभु प्रेम दशा	१६२
प्रभु प्रेम भुमारी	१६३
प्रिय प्रभुने भगवानी विज्ञप्ति	१६४
प्रभु लज्जन्थी शांति	१६५
वीर स्तवन	१६५
संभव ज्ञन स्तवन	१६६
संभवनाथ स्तवन	१६६
प्रभुने	१६७
करो छद्दार हमारो	१६८
महावीर स्तवन	१६८
श्री वीर प्रभु स्तवन	१६८
सुविधिनाथ स्तवन	१७०
तारंगा तीर्थ स्तवन	१७१
वीर प्रभु तारो	१७१
भारुक्षनाथ स्तवन	१७२
भोयण्णी महिलनाथ स्तवन	१७३
महिलनाथ स्तवन	१७३
महिलनाथ स्तवन	१७४
महिलनाथ स्तवन	१७४
महिलनाथ स्तवन	१७५
श्री महिलनाथ स्तुति	१७५
म्हूँ भुद्धा	१७६
महावीर प्राणुधार छो	१७६
प्रभुने विज्ञप्ति	१७७
महावीर स्तवन	१७७

विषय	पृष्ठ
म्हूँस्वरूप अल्ला परमात्म ध्यान	१७८
श्री शंभेश्वर जिन स्तवन	१८०
श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथ स्तवन	१८१
श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथ स्तवन	१८१
जिनेस्वर मेध-प्रतिबन्ध लवण	१८२
यातकनी विज्ञप्ति	१८२
महावीरनो ज्ञप	१८३
महावीर शरणु	१८५
महावीर कोष्ठक तुजने जणु	१८७
महावीर स्तवन	१८८
प्रभो मुज कंणु करीने तारो	१८८
महावीर शरणु कर्णु ओक ल्हाई	१८८
महावीर प्रेम	१९०
प्रभु म्हने कोटी उपाये उगारो	१९०
प्रभु महावीरनी	१९१
प्रभु महावीरनुं दीवाणी स्तवन	१९१
प्रभु लज्जिता	१९२
भोह साथे युद्ध	१९४
प्रभु मिलन	१९५
परमेश्वर पार्श्वना स्तवन	१९७
प्रभु सहायनी प्रार्थना स्तवन	१९७
प्रभु सहाय प्रार्थना	१९८
प्रभु आल	१९९
पधारो प्रभु	१९९
केशरीयानाथ स्तवन	२००

४३

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
महावीर प्रभु प्रार्थना ध्येय स्तवन	२००	श्री महावीर प्रभु स्तवन	२०७
श्री महावीर प्रभु प्रार्थना	२०१	श्री महावीर प्रभु स्तवन	२०८
जैन श्वान्ती महावीर प्रभु		प्रभु महावीर लक्ष्म्याथी प्रग-	
आगण प्रतिष्ठा	२०२	टता गुणो	२०६
प्रभु महावीर देव स्तवनम्	२०२	महावीर प्रभुतो आश्रय	२१०
महावीर स्तवनम्	२०३	महावीर प्रभुतुं सगणेषु	२११
श्री महावीर स्तवन	२०४	प्रभु महावीर	२१३
परमात्म महावीर देव स्तवन	२०५	श्री वीर कुमारतुं हालरकुं	२१४
प्रभु प्रेम तान	२०६	श्री महावीर जन्म जयति गीत	२१६
		श्री महावीर प्रभुतुं पारणुं	२२१

धृति-स्तवन संग्रह विषयानुक्रमिका समाप्त.

સ્તવન સંગ્રહ ગ્રંથમાંનું

અશુદ્ધિ શુદ્ધિ પત્રક.

ક્ર.	કાષ્ઠનં	અશુદ્ધિ.	શુદ્ધિ.
૧.	૫	નસુત્યુષુ	નસુત્યુષુ
૬.	૧	પ્રભુના.	પ્રભુની.
૭.	૧૮	શુભતમ	શુદ્ધાતમ.
૯.	૨૦	વધિનાથ	સુવિધિનાથ.
૧૬.	૯	ધમ.	ધર્મ.
૧૯.	૧૧	ચૈત્યવંદન	ચૈત્યવંદન.
૨૩	૧૯	ચોવીશ	ચોવીશ
૩૩	૨૭	બાબ	બીબ
૩૯.	૮	વૈચારચી	વૈચાવચી.
૪૧	૧૦	વયો	વર્યો.
૪૩	૧૬	બૂશમ	ઝબૂશમ.
૪૩	૨૩	મપ્રપભ	પમપ્રભુ
૪૮	૪	નિનામીરે	નિનામિરે
૫૦	૬	દયેવ	દયેવ
૭૧	૨૦	શુદ્ધાપયોગે.	શુદ્ધાપયોગે.
૮૬	૪	અથના.	અર્થના.
૯૫	૨૦	વારયા	વરિયા
૯૬	૬	રગી	રાગી.
૧૧૨	૫	ભુવથી	ભૂલથી
૧૪૬	૧૪	પંખાયાં	પંખીયાં.
૧૪૬	૧૯	થયે	થયો.
૧૪૬	૨૦	૨	૨જો.
૧૪૭	૮	જીવનગાર.	જીતનગારાં
૧૬૧	૧૩	પ્રભુતો	પ્રભુનો
૧૬૧	૧૨	ભક્તના	ભક્તિના
૧૭૦	૧૩	ચિાનનંદ	ચિદાનંદ
૧૭૧	૩	નિધાર	નિર્ધાર
૨૦૫	૫૪૬	૨૦૬	૨૦૫
૨૦૬	૫૪૬	૨૦૫	૨૦૬

श्री अध्यात्मज्ञानप्रसारक मंडळ तरफथी

श्रीमद् बुद्धिसागरसूरिजी ग्रन्थमाळामां

प्रगट थयेला ग्रन्थो.

ग्रन्थाक	पृष्ठ	किंमत.
* १ अध्यात्म व्याख्यानमाळा.	२०६	०-४-०
* २ भजनसंग्रह भाग २ जो.	३३६	०-८-०
* ३ भजनसंग्रह भाग ३ जो.	२२५	०-८-०
* ४ समाधिशतकम्.	६१२	०-८-०
* ५ अनुभवपञ्चिशी.	२४८	०-८-०
* ६ आत्मप्रदीप.	३१५	०-८-०
* ७ भजनसंग्रह भाग ४ थो.	३०४	०-८-०
८ परमात्मदर्शन.	४००	०-१२-०
* ९ परमात्मज्योति	५००	०-१२-०
* १० तत्त्वबिंदु.	२३०	०-४-०
* ११ गुणानुराग (आहृत्ति बीजी)	२४	०-१-०
* १२-१३ भजनसंग्रह भाग ५ मो तथा ज्ञानदीपिका.	१००	०-६-०
* १४ तीर्थयात्रानुं विमान (आ०बीजी)	६४	०-२-०
* १५ अध्यात्मभजनसंग्रह	१२०	०-६-०
* १६ गुरुबोध. आ० २	२९०	०-८-०
* १७ तत्त्वज्ञानदीपिका	१२४	०-६-०
* १८ गहूंकीसंग्रह भा. १	११२	०-३-०
* १९-२० श्रावकधर्मस्वरूप भाग १-२	४०-४०	०-१-०
* २१ भजनपदसंग्रह भाग ६ ठो.	२०८	०-१२-०
* २२ वचनामृत.	८३०	०-१४-०
२३ योगदीपक.	३०८	०-१४-०
२४ जैन ऐतिहासिक रासमान्य.	३०८	१-०-०

४६

* २५ आनन्दधनपद (१०८) संग्रह,	८०८	२-०-०
* २६ अध्यात्मशान्ति (आवृत्ति बीजी)	१३२	०-३-०
२७ काव्यसंग्रह भाग ७ मो.	१६६	०-८-०
* २८ जैनधर्मनी प्राचीन अने अर्वाचीन स्थिति	९६	०-२-०
* २९ कुमारपाल (हिंदी)	२८७	०-६-०
* ३० थी ३४ सुखसागर गुरुगीता.	३००	०-४-०
* ३५ षड्द्रव्यविचार.	२४०	०-४-०
* ३६ विजापुरवृत्तांत.	९०	०-४-०
× ३७ साबरमती गुणशिक्षण काव्य.	१९२	०-६-०
३८ प्रतिज्ञापालन.	११०	०-५-०
* ३९-४०-४१ जैनगच्छमतप्रबंध, संघप्रगति, जैनगीता.	३०४	१-०-०
४२ जैनधातुप्रतिमा लेखसंग्रह भा. १		१-०-०
४३ मित्रमैत्री.	१७०	०-८-०
* ४४ शिष्योपनिषद्.	४८	०-२-०
४५ जैनोपनिषद्.	४८	०-२-०
४६-४७ धार्मिक गद्यसंग्रह तथा सदुपदेश भाग १ लो.	९७६	३-०-०
४८ भजनसंग्रह भा. ८	९७६	३-०-०
* ४९ श्रीमद् देवचंद्र भा. १	१०२८	२-०-०
× ५० कर्मयोग.	१०१२	३-०-०
* ५१ आत्मतत्त्वदर्शन.	११२	०-१०-०
÷ ५२ भारतसहकारशिक्षण काव्य.	१६८	०-१०-०
* ५३ श्रीमद् देवचंद्र भा. २	१२००	३-८-०
५४ गहुंली संग्रह भा. २	१३०	०-४-०
* ५५ कर्मप्रकृतिटीकाभाषांतर.	८००	३-०-०
५६ गुणगीत गुंडलीसंग्रह.	१९०	०-१२-०

४७

५७-५८ आगमसार अने अध्यात्मगीता.	४७०	०-६-०
५९ देववंदन स्तुति स्तवन संग्रह.	१७६	०-४-०
६० पूजासंग्रह भा. १ लो.	४१६	१-०-०
६१ भजनपदसंग्रह भा. ९	६८०	१-८-०
६२ भजनपदसंग्रह भा. १०	२००	१-०-०
६३ पत्रसदुपदेश भा. २	५७६	१-८-०
६४ धातुप्रतिमालेख संग्रह भाग २	१८०	१-०-०
६५ जैनदृष्टि ईशावास्योपनिषद् भावार्थविवेचन.	३६०	१-०-०
६६ पूजासंग्रह भाग १-२	४१५	२-०-०
६७ स्नात्रपूजा.		०-२-०
६८ श्रीमद् देवचंद्रजी अने तेमनुं जीवनचरित्र.		०-४-०
६९-७२ शुद्धोपयोग वि. संस्कृत ग्रंथ ४	१८०	०-१२-०
७३-७७ संघकर्तव्य वि. संस्कृत ग्रंथ ५	१६८	०-१२-०
७८ लाला लाजपतराय अने जैनधर्म.	१००	०-४-०
७९ चिन्तामणि	१२०	०-४-०
८०-८१ जैनधर्म अने ख्रिस्ति धर्मनो मुकाबलो तथा जैनख्रिस्ति संवाद	२२०	१-०-०
८२ सत्यस्वरूप.	२००	०-६-०
८३ ध्यानविचार.	८५	०-८-०
८४ आत्मशक्तिप्रकाश.	१४०	०-४-०
८५ सांवत्सरिक क्षमापना.	८०	०-३-०
८६ आत्मदर्शन (मणीचंद्रजीकृत सज्जायो) नुं विवेचन.	१५०	०-४-०
८७ जैनधार्मिक शंकासमाधान.	५५	०-२-०
८८ कन्याविक्रय निषेध	२००	०-६-०
८९ आत्मशिक्षा भावनाप्रकाश.	११५	०-७-०
९० आत्मप्रकाश.	५६५	१-८-०
९१ शोक विनाशक ग्रंथ	८०	०-१-०

४६

९२ तत्त्वविचार.	१२५	०-६-०
९३-९७ अध्यात्मगीता वि.संस्कृत ग्रंथ.	२०६	१-०-०
९८ जैनसूत्रमां मूर्तिपूजा.	९६	०-३-०
९९ श्री यशोविजयजी निबंध.	२१०	०-६-०
१०० भजनपदसंग्रह भाग ११	२२०	०-१२-०
१०१ ,, भाग १ आ. ४थी	२००	०-८-०
१०२ गुजरात बृहद् विजापुर वृत्तांत		
१०३-४ श्रीमद्-देवचंद्रजी विस्तृतजीवन चरित्र तथा देवविलास		
१०५ मुद्रितजैन ऋवे. ग्रंथगाइड		
१०६ ककावली-सुबोध		
१०७ स्तवन संग्रह (देववंदन सहित)		
१०८ पत्र सदुपदेश भाग ३		

* आ निशानीवाला ग्रंथो शिलकमां नथी.

× आ ग्रंथो ब्रीटीश केळवणी खाताए मंजुर करेला छे.

÷ आ ग्रंथो श्रीमंत गायकवाड सरकारना केळवणी-खाताए मंजुर करेला छे.

ग्रंथो मळवानां ठेकाणां

१ वकील मोहनलाल हीमचंद्र-पादरा (गुजरात)

२ शा. आरमाराम खेमचंद्र-साणंद.

३ शा. नगीनदास रायचंद्र जाखरीया-महेसाणा

४ शा. चंदुलाल गोकळभाइ-विजापुर

५ शा. रतिलाल केशवलाल-प्रांतिज

६ श्री बुद्धिसागरसूरि जैनसमाज-पेयापुर

७ शा. मोहनलाल नगीनदास भांखरीया-

१९२-९४ बजार गेट, कोट, मुंबई.

જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરિ કૃત.

દેવવંદન સ્તવન સ્તુતિ સંગ્રહ.

ચાતુર્માસી દેવવંદન વિધિ.

સ્થાપનાચાર્યાદિ આગળ ઇરિયાવહિયાદિ કરી, કાઉસગ્ગ કરી ઉપર લોગસ્સ કહીને પ્રથમ મંગલનિમિત્ત ચૈત્યવંદન કહેવું. પછી નમુચ્યુણું પછી જ્યવીઅરાય 'આભવમખંડા' સુધી કહી ખમાસમણુ દેઇ ઋષભદેવનું ચૈત્યવંદન કહેવું. પછી નમુચ્યુણું કહી ચારે થોયે દેવ વાંદવા. પછી નમુચ્યુણું કહી જ્યવીઅરાય અર્ધા કહી ખમાસમણુ દેઇ અજિતાદિ દેવનાં ચૈત્યવંદનો તથા થોયો કહેવી. શ્રી શાંતિનાથનું ચૈત્યવંદન કરી ચારે થોયે દેવ વાંદી સ્તવન કહેવું. ખાકીના તીર્થઠરને એક ચૈત્યવંદન અને એક સ્તુતિથી વાંદવા. શ્રી નેમિનાથ, શ્રી પાર્શ્વનાથ અને શ્રી મહાવીર પ્રભુને ચાર થોયો સ્તવનથી વાંદવા. મહાવીરપ્રભુનું સ્તવન કહી પછી જ્યવીઅરાય આખા કહેવા. પછી શ્રી શાશ્વતા અશાશ્વતા પ્રભુનું ચૈત્યવંદન કરવું અને નમુચ્યુણું, અરિહંત-ચેઇઆણું આદિકથી ચારે થોયો સાથે કહેવી. પછી કાઉસગ્ગમાં એક જણે કાઉસગ્ગ પારી મોટી શાંતિ કહેવી. પછી કાઉસગ્ગ પારી લોગસ્સ કહી તેર નવકાર ગણવા. સિદ્ધાચલનાં તેર ખમાસમણાં દેવાં. પછીથી સિદ્ધાચલ, ગિરનાર, આબુ, અષ્ટાપદ અને સમ્મેતશિખરનાં સ્તવન કહી અવિધિ આશાતનાનો મિરછામિ દુકકડં દેવો. વિધિ સમાપ્ત.

૨

અથ ચૌમાસી દેવવંદન પ્રારંભ.

ચૈત્યવંદન.

- પાનસરા મહાવીર જિન, વંદુ પૂચું ભાવે;
ચૌમાસી ચૌવીશ જિન, વંદુ શુભુગણદાવે. ૧
- ઋષભાદિક ચૌવીશ દેવ, વંદીએ હિતકારી;
આતમશુદ્ધિ સંપન્ને, મુક્તિ મળે સુખકારી. ૨
- અતીત અનાગત કાલના એ, વંદો સર્વ જિનેશ;
બુદ્ધિસાગર સંપ્રતિ, જિનવર ભાવ વિશેષ. ૩

એમ ચૈત્યવંદન કરી નમુક્યુણું કહી 'આભવમખંડા' સુધી
જ્યવીઅરાય કહેવા. પછીથી શ્રી આદિનાથનું ચૈત્યવંદન કરવું.
પછી શ્રી પદ્મવિજયજી વગેરેની ચૌમાસી દેવવંદનની વિધિ પ્રમાણે
દેવવંદન વિધિ જાણવી.

ઋષભદેવ ચૈત્યવંદન.

- આદિનાથ અરિહંત જિન, ઋષભદેવ જ્યકારી;
સંઘ અતુર્વિધ તીર્થને, સ્થાપ્યું જગ સુખકારી. ૧
- પરમેશ્વર પરમાતમા, તતુયોગે સાકાર;
અષ્ટકર્મ દૂરે કર્યાં, નિરાકાર નિર્ધાર. ૨
- સાકારી અરિહંતજી એ, નિરાકારથી સિદ્ધ;
બુદ્ધિસાગર ધ્યાવતાં, પ્રગટે આતમઋદ્ધિ. ૩

ઋષભદેવ સ્તવન.

(કાલુડો ન જાણે મોરી પ્રીત-એ રાગ.)

પ્રભુજી ઋષભાજનેશ્વરદેવ, હૃદયમાં ંહાલા લાગ્યારે. પ્રભુ
આવિભાવિ દિલ પ્રગટો, કર્મ આવરણો વિધટો,
પ્રભુજી લાગ્યું તુજથી તાન, આત્મિકલાવે જાગ્યારે. પ્રભુ ૧

૩

મોહનો પડદો ફરે, થાતાં શુદ્ધાતમ સ્કુરે,
 પછી રહે ન કિચિત્ લેદ, કર્મ સહુ જાવે ભાગ્યારે. પ્રભુ ૨
 કાચી જે ઘડીમાં મળવું, જ્યોતિમાં જ્યોતે ભળવું,
 એવું અનુભવ નિશ્ચયભાન, જીતનગારાં વાગ્યારે. પ્રભુ ૩
 શુદ્ધોપયોગે સંગી, અંતરધાતો રંગી,
 બુદ્ધિસાગર પ્રભુ હજુર, મલ્યા નહિ માગે માગ્યારે. પ્રભુ ૪

ઋષભદેવ સ્તુતિ.

ઋષભજિનેશ્વર સમ નિજ આતમ, સત્તાએ છે ધ્યાવવો,
 તિરોભાવને દૂર કરીને, વ્યક્તિભાવે ભાવવો;
 આતમને પરમાતમ કરવા, અસંખ્યયોગો ભિન્ન છે,
 સમ ઉપયોગે સર્વે મળતાં, સાપેક્ષાથી અભિન્ન છે. ૧

ભિન્ન ભિન્ન મત દર્શન પંથો, નિરપેક્ષે મિથ્યા સદા,
 સાતનયોની સાપેક્ષાએ, જાણે સમ્યક્ત્વ જ તદા;
 જૈનધર્મમાં સર્વે ધર્મો, સાપેક્ષે સમાય છે,
 જૈનધર્મ સેવે સહુ ધર્મો, સેવ્યા દેવો ગાય છે. ૨

જિનવાણી જાણતાં જાણ્યું, સર્વે એ નિશ્ચય ખરો,
 જગ જાણ્યું સહુ આતમ જાણે, એવા નિશ્ચયને ધરો;
 આતમશુદ્ધિ માટે સર્વે, આદ્યાંતર ઉપાય છે,
 જેને જેથી શુદ્ધિ થાતી, તેને તેજ સુહાય છે. ૩

જહિરાતમને અંતરઆતમ, કરવો આતમજ્ઞાનથી,
 અંતરઆતમને પરમાતમ, કરવો ધ્યાનના તાનથી;
 અંતરઆતમ તે પરમાતમ, જાણી પ્રભુને સેવતા,
 તેવા જૈનો જિનતા પામે, સ્હાય કરતાં દેવતા. ૪

૪

અજિતનાથ ચૈત્યવંદન.

અજિતઅજિત પદ આપતા, ભવ્યભવને જેહ;
 પુરૂષાર્થને ભાખતા, હેતુ મુખ્ય છે તેહ. ૧
 જડપરિણામી યત્નથી, જડસાથે છે બન્ધ;
 શુદ્ધાત્મિકપરિણામના, પુરૂષાર્થે નહિ બન્ધ. ૨
 પુરૂષાર્થશિરોમણિ એ, સહજયોગ શિરહાર;
 શુદ્ધાત્મ ઉપયોગ છે, અજિત થવા નિર્ધાર.

અજિતનાથસ્તુતિ.

અજિતજિનેન્દ્રે અજિત થવાને, સમ્યગ્જ્ઞાન પ્રકાશ્યુંજી,
 સાપેક્ષાએ ભવ્ય લોકના, -મનમાં પ્રેમે વાસ્ત્યુંજી;
 આતમજ્ઞાન સમ જ્ઞાન નહીં કો, ક્ષણમાં થાવે મુક્તિજી,
 આતમજ્ઞાની નિર્લેપી થૈ, કર્મ કરે સહુચુક્તિથી. ૧

સંભવનાથ ચૈત્યવંદન.

સંભવજિનને સેવતાં, સંભવતી નિજ ઋદ્ધિ;
 ક્ષાયિક નવ લખિધ મળે, થતી આત્મની શુદ્ધિ. ૧
 ધાતીકર્મના નાશથી, અર્હન પદવો પામ્યા;
 આધિ વ્યાધિ ઉપાધિને, તુજ ધ્યાનારા વામ્યા. ૨
 આતમા તે પરમાતમા એ, વ્યક્તિભાવે કરવા;
 સંભવજિન ઉપયોગથી, ક્ષણ ક્ષણ દિલમાં સ્મરવા. ૩

સંભવનાથ સ્તુતિ.

આત્મ સ્વભાવે સંભવવું તે, સંભવ જિનની સેવાજી,
 ગુણપર્યાયે આવિભાવે થાતાં પોતે દેવાજી;
 અલેહલાવે સંભવ કરતા જ્ઞાનાનંદ સ્વભાવેજી,
 નિજઆતમ સંભવરૂપી છે વ્યક્ત કરે ભવી ભાવેજી. ૧

૫

અભિનંદન ચૈત્યવંદન.

- બાહ્યાંતર અતિશય ધણી, અભિનંદન જિનરાજ;
 પ્રભુ ગુણગુણને પામવા, અંતરમાં બહુ ઠાઝ. ૧
- પ્રભુ ગુણ વરવા ભક્તિ છે, સાધ્ય એજ મન ધરવું;
 ઘટાટોપ શો ગુણવિના, ગુણ પ્રાપ્તિમાં મરવું. ૨
- પ્રભુગુણ પોતામાં છતા એ, આવિર્ભાવને કાળે;
 અભિનંદનને વંદતાં, પ્રકટ ગુણો થૈ છાળે. ૩

અભિનંદન સ્તુતિ.

- આત્માનંદ પ્રગટ કરી અભિનંદે જેહ,
 અભિનંદન છે આત્મા ગુણપર્યાય ગેહ;
 આતમ અભિનંદન થતો અભિનંદન ધ્યાઈ,
 ધ્યાન સમાધિ એકતા લીનતા પદ પાઈ. ૧

સુમતિનાથ ચૈત્યવંદન.

- સુમાતનાથ પંચમ પ્રભુ, સુમતિના દાતાર;
 સર્વવિવનાયક વિભુ, અરિહંત અવતાર. ૧
- સાત્ત્વિકગુણની શક્તિથી, બાહ્યપ્રભુતા ધારી;
 ચિદાનંદ પ્રભુતા ભદ્રી, આંતર નિત્ય છે આરી. ૨
- તુજમાં મનને ધારીને એ, નિઃસંગી થાનાર;
 કર્મ કરે પણ નહીં કરે, તુજ ભક્તો નરનાર. ૩

સુમતિનાથ સ્તુતિ.

- સન્મતિ ધારે દુર્મતિ, ત્યાગી જે નરનારી,
 સુમતિ પ્રભુ ભક્તો ખરા, નીતિરીતિ ધારી;
 સુમતિ શ્રદ્ધી શુદ્ધ ભાવથી, આત્મભાવે રમંતા,
 નિશ્ચયનય સુમતિ પ્રભુ, આપોઆપ નમંતા. ૧

૩

પદ્મપ્રભુ ચૈત્યવંદન.

નવધા ભક્તિથી ખરી, પદ્મપ્રભુના સેવા;	
સેવામાં મેવા રહ્યા, આપ બને જિનદેવા.	૧
નવધા ભક્તિમાં પ્રભુ, પ્રગટપણે પરખાતા,	
આઠ કર્મ પડકા હોઠે, સ્વયં પ્રભુ સમજતા.	૨
પદ્મપ્રભુને ધ્યાવતાં એ, પૂર્ણ સમાધિ થાય;	
હૃદય પદ્મમાં પ્રકટતા, આત્મપ્રભુજી જણાય.	૩

પદ્મપ્રભુ સ્તુતિ.

પદ્મપ્રભુને દેખતાં દેખવાતું ન બાકી,	
પદ્મપ્રભુને ધ્યાવતાં બને આત્મ સાખી;	
પદ્મપ્રભુમય થઈ જતાં, કોઈ કર્મ ન લાગે.	
દેહ છતાં મુક્તિ મળે, જીત ડંકો વાગે.	૧

સુપાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદન.

સુપાર્શ્વનાથ છે સાતમા, તીર્થંકર જિનરાજ;	
પાસે પ્રભુ સુપાર્શ્વ તો, આત્મ જગનો રાજ.	૧
આત્મમાં પ્રભુ પાસ છે, બાહિર મૂર્ખા શોધે;	
અંતરમાં પ્રભુ ધ્યાનથી, જ્ઞાની ભક્તો બોધે.	૨
દ્રવ્યભાવથી વંદીએ એ, ધ્યાઈએ પ્રભુ પાસ;	
એકવાર પામ્યા પછી, ટળે નહીં વિશ્વાસ.	૩

સુપાર્શ્વનાથ સ્તુતિ.

શુદ્ધપ્રેમ ને જ્ઞાનથી, સુપાર્શ્વને ધ્યાવો,	
જડમાં સુખ ક્યારે નહીં, એવો નિશ્ચય લાવો;	
પ્રભુ પાસે નહીં આંતરૂં, એવું જેને ભાસે,	
જૈન મટી જિન તે બની, પૂર્ણાનંદે વિલાસે.	

૭

ચંદ્રપ્રભુ ચૈત્યવંદન.

અનંત ચંદ્રની જ્યોતિથી, અનંત જ્ઞાનની જ્યોત;	
ચંદ્રપ્રભુ પ્રભુચું સ્તંભું, કરતા જગ ઉઘોત.	૧
અસંખ્ય ચંદ્રો લાનુઓ, ઇન્દ્રો જેને ધ્યાય;	
પરબ્રહ્મ ચંદ્રપ્રભુ, જગમાં સત્ય સુહાય.	૨
શુદ્ધપ્રેમથી વંદતાં એ, અસંખ્યચંદ્રનો નાથ;	
બુદ્ધિસાગર આતમા, ટાળે પુહ્નગલ સાથ.	૩

ચંદ્રપ્રભુ સ્તુતિ.

ચંદ્રપ્રભુ વિભુ ઉપદિશે, જૈનધર્મ તે સાચો;	
નય સાપેક્ષાએ ખરો, તેમાં ભળ્યો રાચો;	
આત્મજ્ઞાન ને ધ્યાનથી, કરો આત્મની શુદ્ધિ,	
શુદ્ધાત્મ ચંદ્રપ્રભુ, થાતાં આનંદ ઋદ્ધિ.	૧

સુવિધિનાથ ચૈત્યવંદન.

સુવિધિનાથ સુવિધિ દિયે, આત્મશુદ્ધિના હેત;	
શ્રાવક સાધુ ધર્મ યે, તેના સહુ સંકેત.	૧
દ્રવ્ય-ભાવ વ્યવહાર ને, નિશ્ચય સુવિધિ યેશ;	
જૈનધર્મની જાણતાં, કરતાં રહે ન કલેશ.	૨
શુભાત્મ પરિણામમાં એ, સર્વ સુવિધિ સમાય;	
આત્મ સુવિધિનાથ થૈ, ચિદાનંદમય થાય.	૩

વાધિનાથ સ્તુતિ.

આત્મિક શુદ્ધિની સુવિધિ, દ્રવ્યભાવથી સાચી,	
બાહ્યાંતર કિરિયા ભલી, સ્વાધિકારે રાચી;	
કરતાં ચિદાનંદ પરિણતિ, એક સુવિધિ સોદે.	
તણુ જગતના લોકનાં, મન સુવિધિ મોદે.	૧

૮

શીતલનાથ ચૈત્યવંદન.

આત્મિક ધર્મની શુદ્ધતા, કરીને શીતલનાથ;	
સર્વ લોક શીતલ કરો, સાચા શિવપુર સાથ.	૧
ધર્મ સુવિધિ આહરી, શીતલ થયા જિનેન્દ્ર,	
સમતાથી શીતલ પ્રભુ, આતમ સ્વયં મહેન્દ્ર.	૨
સમતા શીતલતાથકી એ, શીતલ પ્રભુ થવાય;	
બુદ્ધિસાગર આતમા, પૂર્ણાનંદ સુહાય.	૩

શીતલનાથ સ્તુતિ.

શીતલ પ્રભુ શીતલ કરે ભજે શીતલભાવે,	
શમ શીતલતા ધારતાં સહુ સંતાપ ભવે;	
રાગદ્વેષ નિવારીને આપ શીતલ થાવો,	
આતમને શીતલ કરો સત્ય નિશ્ચય લાવો.	૧

શ્રેયાંસનાથ ચૈત્યવંદન.

સર્વ ભાવ શ્રેયો વર્ધા, શ્રી શ્રેયાંસ જિનંદ;	
આત્મશીતલતા ધારીને, ટાળ્યા મોહના કંદ.	૧
ઉપશમ ક્ષયોપશમ અને, ક્ષાયિક ભાવે જેહ;	
સત્ય શ્રેયને પામતો, સ્વયં શ્રેયાંસ જ તેહ.	૨
શ્રી શ્રેયાંસ પ્રભુસમે એ, નિજ આતમને કરવા;	
વંદો ધ્યાવો ભવિજના, ધરો ન જડની પરવા.	૩

શ્રેયાંસનાથ સ્તુતિ.

દ્રવ્ય ભાવથી શ્રેયને, નિજ આતમનું જાણો,	
જાણી આચારે મૂકશો, પુરૂષાર્થને આણો;	
આત્મજ્ઞાન ને સત્ક્રિયા, -વડે શ્રેયને સાધો,	
શ્રેયાંસ પ્રભુની પેઠ સહુ, પૂર્ણ શ્રેયેજ વાધો.	૧

૯

વાસુપૂજ્ય ચૈત્મવંદન.

ક્ષાયિક લગ્ધિ શ્રેયથી, વાસુપૂજ્ય જિનદેવ;
 થયા હૃદયમાં જાણીને, કરો પ્રભુની સેવ. ૧
 ચિદાનંદ વસુતા વર્ચા, વિશ્વપૂજ્ય જિનરાજ;
 વાસુપૂજ્ય નિજ આતમા, કરશો સાધી કાજ. ૨
 પ્રભુમય થૈ પ્રભુ સેવતાં એ, સ્વયં પ્રભુ જિન થાય;
 અનંત કેવલજ્ઞાનની, જ્યોતિ જ્યોત સુહાય. ૩

વાસુપૂજ્ય સ્તુતિ.

આતમ વાસુપૂજ્ય છે, કરો આવિભાવિ,
 નિશ્ચય નયદષ્ટિખળે, બ્રહ્મભાવના દાવે;
 વાસુપૂજ્યના ધ્યાનથી, વાસુપૂજ્યજી થાવો,
 ધ્યાન સમાધિ એકતા લીનતાથી સુહાવો. ૧

વિમલનાથ ચૈત્યવંદન.

આત્મિક સિદ્ધિ આઠ જે, આઠ વસુના લોગી;
 આત્મવસુ પ્રગટાવીને, નિર્મલ થયાં અયોગી. ૧
 કરી વિમલ નિજ આતમા, થયા વિપલ જિનરાજ;
 પ્રભુ પેઠે નિજ વિમલતા, કરવી એ છે કાજ. ૨
 આત્મવિમલતા જે કરે એ, સ્વયં વિમલ તે થાય;
 વિમલ પ્રભુ આલંબને, વિમલપણું પ્રગટાય. ૩

વિમલનાથ સ્તુતિ.

આત્તરૌદ્રને વારીને મન નિર્મલ કરવું,
 એવી પ્રભુની પૂજના એહુ ધ્યાન છે ધરવું;
 વિમલ પ્રભુ જગ ઉપદિશે સહુ નિર્મલ થાવો,
 વિમલ થવું નિજ હાથમાં શાને વાર લગાવો. ૧

૨

૧૦

અનંતનાથ ચૈત્યવંદન.

વિમલાત્મા કરીને પ્રભુ, થયા અનંત જિનેશ;	
અનંત જ્યોતિર્મથ વિભુ, નહીં રાગ ને દ્વેષ.	૫
અનંત જીવન જ્ઞાનમય, આનંદ સહજ સ્વભાવે;	
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાલથી, ભાવથી સત્ય સુહાવે.	૨
અનંત રત્નત્રયી વર્યા એ, અનંત જિનવર દેવ;	
બુદ્ધિસાગર ભાવથી, કરવી ભક્તિ સેવ.	૩

અનંતનાથ સ્તુતિ.

અનંત આતમ દ્રવ્યથી ક્ષેત્ર કાલ ને ભાવે,	
જાણે અંત ન થાય છે આઠ કર્મ અભાવે;	
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવથી અંત કર્મનો આવે,	
અનંતનાથ જણાવતા પ્રહ્લ અંત ન થાવે.	૧

ધર્મનાથ ચૈત્યવંદન.

પન્નરમા શ્રી ધર્મનાથ, વંદુ હર્ષોદ્ધાસે;	
અનંત આતમ ભાખિયો, કેવલજ્ઞાન પ્રકાશે.	૧
આતમધર્મ છે આતમમાં, જડમાં જડના ધર્મો;	
વસ્તુસ્વભાવે ધર્મ છે, સમજી ટાળો કર્મો.	૨
ચિદાનંદ ધર્મજ ખરો એ, ધર્મ ન તે જડમાંદો;	
આતમાવણુ જડ વિષયમાં, મળે ન આનંદ કયાંયે.	૩

ધર્મનાથ સ્તુતિ.

ધર્મ પ્રભુ કહે આતમનો ધર્મ ગુણુ પર્યાયો,	
સમજે વર્તે સહજથી તેહ ધર્મી સુહાયો;	
ધર્મનાથ નિજ આતમા કરે આવિભાવે,	
અજાની ધર્મ પન્થ સહુ ટળે આતમસ્વભાવે.	૬

૧૧

શાંતિનાથ ચૈત્યવંદન.

દર્શન જ્ઞાન આરિત્રથી, સાચી શાંતિ થાવે;	
શાંતિનાથ શાંતિ વર્યા, રત્નત્રયી સ્વભાવે.	૧
તિરોભાવ નિજ શાંતિનો, આવિર્ભાવ જે થાય;	
શુદ્ધાતમ શાંતિ પ્રભુ, સ્વયં મુક્તિપદ પાય.	૨
બાહ્ય શાંતિનો અંત છે એ, આતમ શાંતિ અનંત;	
અનુભવે જે આતમમાં, પ્રભુપદ પામે સંત.	૩

શાંતિનાથ સ્તવન.

(સમકિત દ્વાર ગભારે પેસતાંજી—એ રાગ.)

શાંતિ જિનેશ્વર પરમેશ્વર વિભુજી, ગાતાં ને ધ્યાતાં હુર્ષ અપારરે;
શાંતિ સ્મરતાં પ્રગટે શાંતતાજી, સહજ યોગે નિર્ધારરે. શાંતિં ૧
મનમાં છે મોહજ તાવત્ દુઃખ છેજી, મોહ ટળ્યાથી સાચી શાંતિરે;
તમ ને રજથી નહીં શાંતિ આતમનીજી, સાત્ત્વિક શાંતિ છેવટે શાંતિરે.

શાંતિં ૨

દેહ ને મનમાં શાંતિ નહીં ખરીજી, શાંતિ ન બાહિર ભોગે થાયરે;
યાવત્ મનમાં સંકલ્પો જગતાજી, તાવત્ ન શાંતિ સત્ય સુહાયરે.

શાંતિં ૩

શાંતિ અનુભવ આવે સમપણેજી, ઉપશમ આદિ ક્ષાયિકભાવરે;
સહજ સ્વભાવે વિકલ્પો ટળેજી, શાંતિ અનંતી આતમ દાવરે.શાંતિં ૪
દ્રવ્યે ને ભાવથી શાંતિ પામવાજી, જ્ઞાને લગાવો આતમતાનરે;
શાંતિ પ્રભુમય આતમ થૈ રહેજી, ખુદ્ધિસાગર ભગવાનરે. શાંતિં ૫

શાંતિનાથ સ્તુતિ.

શાંતિ મળે નહીં લક્ષ્મીથી નહીં રાજ્યના ભોગે,
શાંતિ મળે નહીં કામથી બાહ્યસત્તાપ્રયોગે;
શાંતિ ન રાગ દ્વેષથી સહુ વિષયને વામે,
શાંતિ જિનેશ્વર ભાખતા શાંતિ આતમકામે.

૧

૧૨

- શાંતિ ન ક્રોધ ને માનથી તેમ માયા ને શોભે,
 શાંતિ ન શાસ્ત્રાભ્યાસથી જડમાં મન થોભે;
 શાંતિ ન બાહ્ય પદાર્થથી હું ને માડું માને,
 સર્વ જિનેશ્વર ભાખતા શાંતિ આતમસ્થાને. ૨
- સંકલ્પો ને વિકલ્પથી મન શાંત ન થાવે,
 અજ્ઞાન ને મોહભાવથી કોઈ શાંતિ ન પાવે;
 નામરૂપનિર્મોહથી જિનવાણી જણાવે,
 શાંતિ આતમમાં ખરી અનુભવથી આવે. ૩
- મનને મારતાં આતમમાં સત્ય શાંતિ સ્વભાવે,
 મન સંસાર ને મુકિત છે સમજે શિવ થાવે;
 આતમમાં મન ઠારતાં નિજ પાસ છે શાંતિ,
 શાસનદેવી સહાયથી રહે નહિ કોઈ બ્રાન્તિ. ૪

કુંથુનાથ ચૈત્યવંદન.

- શુદ્ધ સ્વભાવે શાંતિને, પામ્યા કુંથુ જિનંદ;
 કુંથુનાથ નિજ આતમા, સમજે નહિ મતિમન્દ. ૧
- મનની ગતિ કુંઠિત થતાં, વૈકુંઠ મુકિત પાસે;
 ક્રોધાદિક દૂરે કરી, વર્તે હર્ષોદ્ધાસે. ૨
- બાહિર દૃષ્ટિ ત્યાગથી, આતમદૃષ્ટિયોગે;
 કુંથુનાથ ધ્યાવો સદા, નિજના નિજ ઉપયોગે. ૩

કુંથુનાથ સ્તુતિ.

- કુંથુનાથમય થૈ ને ભવ્યો, કુંથુનાથ આરાધોભ,
 આતમરૂપે થૈ ને આતમ, સિદ્ધિપદને સાધોભ;
 આસક્તિવશ્ય કર્મો કરતાં, આતમ નહીં બંધાયભ,
 કરે ક્રિયા પણ અક્રિય પોતે, ઉપયોગે પ્રભુ થાયભ. ૧

૧૩.

અરનાથ ચૈત્યવંદન.

રાગદ્વેષારિ હુણી, થયા અરિહંત જોહ;
 અર જિનેશ્વર વંદતાં, કર્મ રહે નહીં રેહ. ૧
 આતમના ઉપયોગથી, રાગદ્વેષ ન હોય;
 સર્વકાર્ય કરતાં થકાં, કર્મ બંધ નહીં જોય. ૨
 આતમજ્ઞાન પ્રકાશથી એ, મિથ્યાતમ પલંટાય;
 બુદ્ધિસાગર આતમમાં, સહુ શક્તિ પ્રગટાય. ૨

અરનાથ સ્તુતિ

કર્મ કરો પણ કર્મથી, રહો નિર્લેપ ભવ્યો,
 જિન થાતાં પરમાર્થનાં, થાતાં કર્તવ્યો;
 જૈન દશામાં કર્મને, કરો સ્વાધિકારે,
 અર જિનવર એમ ભાષતા, શક્તિ પ્રગટે છે ત્યારે. ૧

મહિનાથ ચૈત્યવંદન.

મહ્લ બની ભવરણુવિષે, અત્યા રાગ ને દ્વેષ;
 મહિ પ્રભુ તેથી થયા, ટાળ્યા સર્વે કલેશ. ૧
 રાગદ્વેષ ન જોહને, પરમાતમ તે જાણુ;
 દેહ છતાં વૈદેહી તે, કેવલી છે ભગવાન. ૨
 મહિનાથ પ્રભુ ધ્યાઈને એ, ભાવમહ્લતા પામી;
 કર્મ કરો પ્રારબ્ધથી, બની અંતર નિષ્કામી. ૩

મહિનાથ સ્તુતિ.

મહિનાથ ઘટ જોહના, સર્વમહ્લને અતે,
 આતમમહ્લ જે જાણુતો, શુદ્ધધર્મ પ્રતીતે;
 હારે ન જગમાં કોઈથી, કોઈ તેને ન મારે,
 મોહશત્રુને મારતો, તેને દેવ છે બહારે. ૧

૧૪

મુનિસુવ્રત ચૈત્યવંદન.

ભાવ મુનિસુવ્રતપણું, પ્રગટાવીને જેહ;	
મુનિસુવ્રત પ્રભુ જિન થયા, વંદુ તે શુભુગેહ.	૧
ક્ષાયિકભાવે આત્મમાં, ક્ષાયિક લખિધ ધારી;	
મુનિસુવ્રતને વંદતાં, રહે ન જડની યારી.	૨
મુનિસુવ્રતપણું આત્મમાં એ, જાણી પામો ભવ્ય;	
મુનિસુવ્રત જિન ઉપદિશે, એવું નિજ કર્તવ્ય.	૩

મુનિસુવ્રત સ્તુતિ.

સમકિત ને ચારિત્રથી, મુનિસુવ્રત થાવે,	
ઘાતીકર્મ વિનાશતાં, પ્રભુતા ઘટ પાવે;	
રાજયોગ ચારિત્રમાં, શુદ્ધ ઉપયોગ સમતા,	
મન વચ કાયની શુભિથી, પરમાત્મરમણુતા.	૧

નમિનાથ ચૈત્યવંદન.

આતમમાં પ્રણુમી પ્રભુ, થયા નમિ જિનરાજ;	
નમવું ઉપશમ ક્ષાયિકે, ક્ષયોપશમે સુખકાજ.	૧
નમ્યા ન જે તે ભવ ભમ્યા, નમી લક્ષ્યા શુભુવૃંદ;	
નમિ પ્રભુએ ભાખિયું, સેવા છે સુખ કંદ.	૨
આતમમાં પ્રણુમી રહી એ, સ્વયં નમિ ઘટ જોવે;	
ધ્યાનસમાધિ યોગથી, આતમશકિત નહિ ખોવે.	૩

નમિનાથ સ્તુતિ.

નમિ જિનેશ્વર સેવા લકિત, જગની સેવા લકિતજી,	
નિજ આતમની સેવા લકિત, એક સ્વરૂપે શકિતજી;	
નામ રૂપથી ભિન્ન નિજાતમ, ધારી પ્રભુ જે ધ્યાવેજી,	
પ્રારબ્ધે છે કર્મનો ભોગી, તો પણ ભોગી ન થાવેજી.	૧

૧૫

નેમિનાથ ચૈત્યવંદન

બાવીશમા શ્રી નેમિનાથ, ઘોર બ્રહ્મવ્રત ધારી;	
શક્તિ અનંતી જેહની, ત્રણ ભુવન સુખકારી.	૧
ઈન્દ્ર ચન્દ્ર નાગેન્દ્રને, વાસુદેવો સર્વે;	
ચક્રવર્તિયો નેમિને, સેવે રહી અગર્વે.	૨
કૃષ્ણાદિકે ભક્તો ઘણા એ, જેની સેવા સારે;	
એવા પરમેશ્વર વિભુ, સેવતાં સુખ ભારે.	૩

નેમિનાથ સ્તવન.

(પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણમીએ જાસ સુગંધીરે કાવ્ય—એ રાગ.)

નેમિ જિનેશ્વર વંદીએ, ધ્યાઈજે સુખકાર;	
દ્રવ્યકર્મ ને ભાવકર્મ જેણે હુણ્યાં, ધર્મચક્રી નિર્ધાર.	નેમિં ૧
ચોત્રીશ અતિશયે શોભતા, બારગુણે ગુણવંત;	
વાણી ગુણ પાંત્રીશના ધારક જિનપતિ, રૂપારૂપી ભદંત.	નેમિં ૨
વીશ સ્થાનકમાંહી એકનું, આરાધન કરી યેશ;	
પૂર્વ ભવે તીર્થકર નામને બાંધિયું, ટાળ્યા સર્વે કલેશ.	નેમિં ૩
ચક્રનિરૂપે ધ્યાવતાં, સાતનયેકરી જ્ઞાન;	
નિજ આતમ અરિહંતપણું જલ્દિ વરે, ટાળી મોહનું તાન.	નેમિં ૪
તુજ અનુભવ જેણે કર્યો, તે નહીં બાંધે કર્મ;	
શાતા અશાતા ભોગવે તે સમભાવથી, વેદે આતમ શર્મ.	નેમિં ૫
તિરૈભાવ નિજશક્તિનો, આવિર્ભાવ જે અંશ;	
તે અંશે મુક્તિ ને મુક્તતા આતમમાં, વર્તે છે સાપેક્ષ.	નેમિં ૬
ધ્યાતા ધ્યેય ને ધ્યાનના,—પરિણામે છે અલેદ;	
બુદ્ધિસાગર એકતા પ્રભુની સાથમાં, પારયો અનુભવ એક.	નેમિં ૭

નેમિનાથ સ્તુતિ.

દ્રવ્ય ભાવથી નેમિ સરખા, બળિયા જૈનો થાવેજી	
જૈનધર્મ પ્રસરાવે જગમાં, શુભપરિણામના ઠાવેજી;	
શુભ તે ધર્મ પ્રશસ્ય કષાયો, કરતાં પુણ્યને બાંધેજી,	
શુદ્ધ પરિણામે વર્તતાં, મુક્તિ ક્ષણમાં સાધેજી.	૧

૧૬

- શુભ પરિણામી સમ્યગ્દૃષ્ટિ, શુદ્ધ ભાવને પામેજી,
અશુભ કષાયો પ્રગટયા વારે, દેહાધ્યાસને વામેજી;
નિર્ભય નિઃસંગી બળીયો થૈ, કાર્ય કરે નહિ હારેજી,
તીર્થંકર સર્વે ઉપદેશે, પ્રભુપણું ઘટ ધારેજી. ૨
- નામ રૂપમાં નિર્મોહી થૈ, પ્રભુભક્તો શિવ વરતાજી,
સર્વ કાર્ય કરતા અધિકારે, ભયથી ન પાછા પડતાજી;
મર્દ બનીને દર્દ સહે સહુ, ધર્મ કર્મ વ્યવહારેજી,
જ્ઞાન કર્મ ને ભક્તિઉપાસન, -યોગને અંતર ધારેજી. ૩
- મુક્તિ ભવમાં સમભાવી થૈ, ધમ કર્મ નહીં મૂકેજી,
જીવ-મુક્ત બને ત્હોયે પણુ, કર્તવ્યો નહી ચૂકેજી;
દેવગુરુને કરીને સ્વાર્પણુ, જૈનો જિન થૈ જાતાજી,
શાસનદેવી સેવા સારે, ધર્મની સેવા ચ્હાતાજી. ૪

પાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદન.

- પાર્શ્વનાથ પાસે પ્રભુ, આત્મ જ્ઞાનથી દેખે;
જડવણુ આતમ ભાનથી, પ્રગટ પ્રભુ નિજ પેખે. ૧
- જલધિમાં તારો યથા, ખેલે સ્વેચ્છાભાવે;
તથા જ્ઞાની જડ વસ્તુમાં, ખેલે જ્ઞાન સ્વભાવે. ૨
- પંચ વર્ણની માટીને, ખાઈ બને છે શ્વેત;
શંખની પેઠે જ્ઞાની બહુ, નિઃસંગી સંકેત. ૩
- દેખે અજ્ઞાની બહિર, અંતર દેખે જ્ઞાની;
જ્ઞાનીના પરિણામની, સાક્ષી કેવલજ્ઞાની. ૪
- જ્ઞાનીને સહુ આસ્તવો, -સંવરરૂપે થાય;
સંવરપણુ અજ્ઞાનીને, આસ્તવ હેતુ સુહાય. ૫
- પાર્શ્વ પ્રભુએ ઉપદેશ્યો એ, જ્ઞાન અજ્ઞાનનો ભેદ;
બુદ્ધિસાગર આત્મમાં, જ્ઞાનીને નહીં ખેદ. ૬

૧૭

પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(મારા પાસણે લોલ-એ રાગ.)

આતમ !!! પાર્શ્વ પ્રભુના પ્રેમને, અંતર ધારણે લોલ;
 પ્રગટે જે જે કષાયો ચિત્તમાં, તેહને વારણે લોલ. આતમ ૧
 પ્રભુના જૈનધર્મમાં શંકા, આદિ નહીં કરોરે લોલ;
 શુરૂ ને ધર્મની સંઘની રક્ષા, -માટે ઝટ મરોરે લોલ. આતમ ૨
 જગમાં જૈનો વધવા હેતુકે, સહુ સ્વાર્પણ કરોરે લોલ;
 સાધર્મિક દેખીને સ્વાર્પણ, -પ્રીતિ ઘટ ધરોરે લોલ. આતમ ૩
 જિન ને જૈનની સેવા ભક્તિમાં, લેહ ન એકતારે લોલ;
 પ્રભુજી સંઘની સેવા તે તુજ, સેવા વિવેકતારે લોલ. આતમ ૪
 સેવા ભક્તિમાં છે અલેહ કે, પ્રભુ ને ભક્તમાંરે લોલ;
 પ્રભુજી એવો મુજ વિશ્વાસ છે, વ્યાખ્યો રક્તમાંરે લોલ. આતમ ૫
 પ્રભુની શુરૂની સંઘની સેવા, ભક્તિ એક છેરે લોલ;
 જૈનમાં જિનપણું નિરખાતું કે, સ્વાર્પણ ટેક છેરે લોલ. આતમ ૬
 સેવા ભક્તિ વિના નહીં જ્ઞાન ને, કર્મયોગીપણુંરે લોલ;
 સેવા ભક્તિથી દિલ શુદ્ધિ કે, નિશ્ચય એ ભણુંરે લોલ. આતમ ૭
 ભક્તોને પ્રભુભાવે સેવતાં, વ્યક્ત પ્રભુપણુંરે લોલ;
 થાતો યોગી આતમ દેવ કે, ક્ષણમાં જિનપણુંરે લોલ. આતમ ૮
 પ્રભુજી તું વદે છે સંઘને, તે છે મોટકોરે લોલ;
 પ્રભુજી તેની આગળ હું છું, સૌથી છોટકોરે લોલ. આતમ ૯
 પ્રભુજી જીવનસુકત થતાં તહે, એમ ઉપદેશિયુંરે લોલ;
 પ્રભુજી સંઘની સેવા ભક્તિમાં, મુજ મન ઉદ્ધર્યુંરે લોલ. આતમ ૧૦
 પ્રભુજી સેવા ભક્તિના અંશથી, સિદ્ધપણું થતુંરે લોલ;
 પ્રભુજી ધર્મ કર્મ વ્યવહારથી, સંઘપણું છતુંરે લોલ. આતમ ૧૧
 કેવલજ્ઞાનીને વ્યવહાર કે, કરવાનો ખરોરે લોલ;
 તેથી તીર્થાન્નતિ છે શીખ એ, ભક્તો દિલ ધરોરે લોલ. આતમ ૧૨
 પ્રભુજી તુજ પર અણસમ પ્રેમ કે, જૈનો ઉપરેરે લોલ;
 પ્રભુજી ધારે તે લહે મુક્તિ કે, ભવસાગર તરેરે લોલ. આતમ ૧૩

૩

૧૮

સંઘની દ્રવ્ય ને ભાવથી ઉન્નતિ, -હેતુ મુજ સહુરે લોલ;
 સ્વાર્પણ કીધું એમાં તાહારી, ભક્તિ સહુ લહુરે લોલ. આતમ ૧૪
 સંઘની ભક્તિમાં નહિ દોષની, -દૃષ્ટિ ભક્તનેરે લોલ;
 પ્રભુ જી પુદ્ધિસાગર ભક્તમાં, ધન્ય છે રક્તનેરે લોલ. આતમ ૧૫

પાર્શ્વનાથ સ્તુતિ.

પાર્શ્વ પ્રભુ જોલે જગ લોકો, મોહ થતો મનમાંથી રોકો,
 પાડો નહિ દુઃખ પડતાં પોકો, ઉઘમથી પગ ઠોકો,
 જૈનધર્મ જગમાં પ્રસરાવો, સંઘ ભક્તિ આચારે લાવો,
 માનવ ભવનો લેશો લહાવો, નિશ્ચય એવો લાવો;
 જૈનધર્મશત્રુઓ હઠાવો, સંઘની રક્ષામાં લય લાવો,
 તન મન ધનનો ભોગ ધરાવો, નિશ્ચય મુક્તિ પાવો,
 જૈનોમાં જિનમાં નહીં ભેદ, ભક્તિમાં નહીં ધારો ખેદ,
 પ્રભુ થવાની એહ ઉમેદ, નિર્મોહી થૈ વેદ.

૧

જૈનધર્મ જગમાંહી પ્રચારો, નામદર્દઈ ભીતિ વારો,
 સંઘોન્નતિનો ઠરો સુધારો, શ્રદ્ધા ઉઘમ ધારો,
 આતમરૂપજૈનધર્મને પ્યારો, ધારી માનવ ભવ નહિ હારો,
 જૈનોમાટે દેહને ધારો, તેથી મુક્તિ આરો;
 જૈનોના દોષ સામું ન ભેશો, તેથી પાપ મલીનતા ધોશો,
 વંશ પરંપર ઉન્નત રહેશો, નહિં તો દુઃખથી રોશો,
 માટે જગી ઐક્યથી રહેશો, સંપી સ્હાય પરસ્પર લેશો,
 પરસ્પર ઉપકારને વહેશો, સહુ જિનનો સંદેશો.

૨

સંઘની રક્ષા માટે જીવો, શ્રુતજ્ઞાન છે જગમાં દીવો,
 ધન્ય જૈન છે જે મરજીવો, પ્રભુ વચનામૃત પીવો,
 જૈન ધર્મ સમ કોઈ ન ધર્મ, ધીજ સર્વે છંડો ભર્મ,
 જેથી પામો સાચું શર્મ, અધિકારે કરો કર્મ;
 જૈનો થૈ કર્મોને કરવાં, મહાજનનાં કર્મો અનુસરવાં,
 અનાસક્તિએ હોય ન પરવા, મિથ્યા બહેમો હરવા,

૧૯

એવું જિનની વાણી પ્રકાશે, મોહ રહે નહીં તેની પાસે,
 કાર્ય કરે પણ કૃણ નહીં વાંછે, સ્વયં પ્રભુ એ વિદાસે. ૩
 દ્રવ્યભાવ સહુ શક્તિ પ્રકાશે, બનો ન આસક્તિના ઢાસો,
 જીવન મંત્રોનો વિશ્વાસો, ધારી પ્રભુ થૈ જાશે,
 જૈનોનું જૈનોને આપો, સંઘની સેવાથી જગ વ્યાપો,
 અશક્તિ ટળશે સહુ પાપો, દુઃખીનાં દુઃખ કાપો;
 પદ્માવતી ધરણેદ્રની ભક્તિ, પ્રગટે જૈનોમાં સહુ શક્તિ,
 ટાળતાં દુર્ભતિ આસક્તિ, આતમ ઇશ્વર વ્યક્તિ,
 સર્વસ્વાર્પણે લોગી થાશે, જડતા શુષ્કપાણું નહિ પાશે,
 દેહાધ્યાસાદિક અધ્યાસો, ટાળી સુખિયા થાશે. ૪

પ્રભુ મહાવીર એત્યવંદન.

ત્રેવીશ તીર્થંકર કહ્યા, અનંત શક્તિ નાથ;
 પ્રભુ મહાવીર સેવતાં, જીવો થાય સનાથ. ૧
 પ્રભુ મહાવીર વર્ધમાન, ચૌવીશમા જિનરાજ;
 કલિમાં મહાવીર જે બને, તેહ કરંતો રાજ. ૨
 દ્રવ્ય ભાવ બાહિર ને, અંતર મહાવીર થાવા;
 મહાવીર પ્રભુને બળે, થશે જગતમાં ચાવા. ૩
 વીર બનીને વીરને, સેવતાં જીવાય;
 કલિમાં વીર થયા વિના, જીવતાંજ મરાય. ૪
 દ્રવ્યભાવ શક્તિવડે એ, જીવવું તે વીરભક્તિ;
 બુદ્ધિસાગર વીરની, ધ્યાવું આતમશક્તિ. ૫

પ્રભુ મહાવીર સ્તવન.

(એ ગુણ વીરતણો ન વીસાડ-એ રાગ.)

જિનવર મહાવીર વંદુ ગાણું, ધ્યાવું જગ ઉપકારીરે;
 જિનવર મહાવીર બજતાં મહાવીર, થાતા નર ને નારીરે. પ્રભુ ૧
 તુજ વચનામૃતમાનસસરવર, હુંસ બનીને ઝીલ્યોરે;
 અનુભવ મૌકિક પ્રહણ કરીને, શુદ્ધસ્વરૂપે ખીલ્યોરે. પ્રભુ ૨

૨૦

- મંદનવનસમ ત્હારાં વચનો, શાંતિ તુષ્ટિ કરનારાંરે;
ઉપશમ ક્ષયોચશમ ને ક્ષાયિક, -આરોગ્યનાં દેનારાંરે. પ્રભુ ૩
- વિષ્ણુજ્યોતિથી અનંત જ્યોતિ, તાહારી અનુભવે દીડીરે;
સાકરથી પણ અનંતશુભી, તાહારી વાણી મીડીરે. પ્રભુ ૪
- વિશ્વોદ્ધાર કર્યો જન્મીને, આત્મસ્વરૂપ જણાવીરે;
પશુ ટાળીને માનવ કીધા, અજ્ઞાને હિત લાવીરે. પ્રભુ ૫
- ધન્ય પિતા સિદ્ધાર્થે ભૂપતિ, ધન્ય છે ત્રિશલા માતારે;
ધન્ય છે ક્ષત્રિયકુંડ નગરને, આર્યભૂમિ ધન્ય બ્રાતારે. પ્રભુ ૬
- તુજ વચનામૃત પાન કર્યાંથી, મારી ચક્ષુ ખૂલીરે;
તુજ શુભ ધ્યાનસમાધિયોગે, મિથ્યા ભ્રમ ગયો ભૂલીરે. પ્રભુ ૭
- આત્મમહાવીર તીર્થંકર સહુ, નામ અનેક ને એકરે;
પરબ્રહ્મસ્વરૂપ પ્રકાશ્યું, પ્રકટ્યો પૂર્ણ વિવેકરે. પ્રભુ ૮
- બાહિરાંતર દ્રવ્યભાવથી, મહાવીર થાવા કાજેરે;
કલિયુગની પૂર્વે તું પ્રગટ્યો, સર્વપ્રભુ શિર છાજેરે. પ્રભુ ૯
- સર્વ વાતમાં મહાવીર થાવું, મહાવીરજનિ ઉપદેશેરે;
કલિયુગમાં જ્ઞાનોમાં મહાવીર, પ્રભુતા ચિત્ત પ્રવેશેરે. પ્રભુ ૧૦
- સર્વ વીરમાં મહાવીર બનવું, સર્વાશ્રમમાં ભાવેરે;
બાહ્યશક્તિને આત્મશક્તિથી, જીવ્યું જગમાં જાવેરે. પ્રભુ ૧૧
- જે શુભકર્મો મહાવીર થાવા, -માટે છે ઉપયોગીરે;
તે શુભ કર્મો બ્રહ્મ કરીને, થાવું આત્મ યોગીરે. પ્રભુ ૧૨
- ઉત્પત્તિ વ્યય ધ્રુવતામય છે, મહાવીર જગમાં એકરે;
તેના શુભ કર્મો પ્રકટાવો, એ છે સેવા ટેકરે. પ્રભુ ૧૩
- દ્રવ્યભાવથી સર્વ શક્તિમય, કલિયુગમાંહી થાવુંરે;
આપત્કાલે આપદ્ધ ધર્મે, રહેવું એ સમજવ્યુરે. પ્રભુ ૧૪
- આત્મમાંહી અનંત ધર્મો, જાણી વીરને સેવોરે;
બુદ્ધિસાગર આત્મમહાવીર, એકજ દેવોનો દેવોરે. પ્રભુ ૧૫

૧૧

પ્રભુ મહાવીર સ્તુતિ.

વીર પ્રભુમય જીવન ધારે, સર્વ જાતિ શક્તિથી, દોષો ટાળી સદ્ગુણ લેશો, ખનશો મહાવીર વ્યક્તિથી; સ્વપ્ને પણ હિમ્મત નહિ હારે, કાર્યોની સિદ્ધિ કરો, વીર પ્રભુ ઉપદેશ કાંઈ, અશક્ય નહિ નિશ્ચય ધરો. ૧
ભાવીભાવને માની લેઈ, ઉદમ નહિ મૂકે જનો, કર્મ પ્રમાણે થાશે માની, આજસુ નહિ ક્યારે ખનો; મૃત્યુ પાસે આવે તો પણ, ઉદમ શ્રદ્ધા રાખશો, સર્વે તીર્થંકર ઉપદેશો, તેથી શિવફલ આપશો. ૨
શ્રુતજ્ઞાનીને ઉદમથી, સિદ્ધિ સહુ વાતે થતી, માટે કાર્યોદમ નહિ ચૂકે, ભૂલો નહિ ઉદમ ગતિ; કલિયુગમાંડી સંઘ ચતુર્વિધ, ઉદમથી ચઢતી લહે, મહાવીરની વાણી સમજતી, ભક્તોને શક્તિ વહે. ૩
શક્તિ અનંતી આતમમાંડી, ભૂડી કયાં ભૂલા ભમો, આતમશ્રદ્ધા રાખો ભવ્યો, દુષ્ટવૃત્તિયો દમો; સત્ય શર્મ છે આતમમાંડી, જડમાં સુખ આશા તબ્બે, સિદ્ધાધિકા સહાય કરંતી, ઉદમથી મુક્તિ સબ્બે. ૪

સિદ્ધાચલ સ્તવન.

(શ્રીરે સિદ્ધાચલને ભેટવા. એ રાગ.)

સિદ્ધાચલ યાત્રા કરો, ભવી સાચા ભાવે; શત્રુજયને સેવતાં, રોગ શોક ન આવે. ૧	સિદ્ધાચલ.
દ્રવ્યથી શત્રુજયગિરિ, ભાવે આતમ પોતે; ધ્યાનસમાધિયોગથી, મળો જ્યોતિજ્યોતે. ૨	સિદ્ધાચલ.
શત્રુજયગિરિ નામ સહુ, આતમનાં પ્રમાણો; દ્રવ્ય તે ભાવનો હેતુ છે, એવો નિશ્ચય આણો. ૩	સિદ્ધાચલ.
આત્મા અસંખ્યપ્રદેશ છે, તેમ ગિરિ પ્રદેશો; સમકિત પ્રગટે આદિમાં, આદિનાથ મહેશો. ૪	સિદ્ધાચલ.

૧૨

દ્રવ્ય ને ભાવ સાપેક્ષથી, જેવા ભાવે ભક્તિ તેવા ફલને પામશો, તેવી થાશે વ્યક્તિ.	સિદ્ધાચલ. ૫
ઔદયિકભાવથી સેવતા, કેઇ ઉપશમ ભાવે; ક્ષયોપશમ ક્ષાયિકથી, ભાવ સમફલ પાવે.	સિદ્ધાચલ. ૬
દ્રવ્ય તીર્થ જેથી થયાં, ભાવ તીર્થાધાર; વિમલાચલ વેગે વસો, જ્ઞાની થૈ નરનાર.	સિદ્ધાચલ. ૭
આત્મિક શુદ્ધોપયોગથી, પોતે તીર્થ છે દેહે; યુદ્ધિસાગર તીર્થ છે, શુદ્ધ આતમસ્નેહે.	સિદ્ધાચલ. ૮

અષ્ટાપદ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

અષ્ટાપદ ગિરિ સેવના, ભવી ભાવથી પામે; અષ્ટકર્મને છુટીને, ઠરે મુક્તિ ઠામે.	અષ્ટાપદ. ૧
દ્રવ્યથી અષ્ટાપદ ગિરિ, ભાવે આતમ પોતે; આઠ પગથિયાં યોગનાં, આરોહવાં જ્યોતે.	અષ્ટાપદ. ૨
યમ નિયમ આસન અને, પ્રાણુયામ એ ચાર; હઠનાં પગથિયાં ચાર છે, ચાર સહજનાં ધાર.	અષ્ટાપદ. ૩
પ્રત્યાહાર ને ધારણા, ધ્યાન સત્ય સમાધિ; શુદ્ધાત્મદર્શને પ્રાપ્તિ છે, નાસે આધિ ઉપાધિ.	અષ્ટાપદ. ૪
ચૌવીશ તીર્થકરતણી, મૂર્તિયો દેખે; દર્શન વંદન ધ્યાનથી, મોહભાવ ઉવેખે.	અષ્ટાપદ. ૪
આઠ પગથિયાંપર ચઢી, પરમાતમ જોવે; યુદ્ધિસાગર આતમા, સિદ્ધ મહાવીર હોવે.	અષ્ટાપદ. ૬

આયુ જિનચૈત્ય સ્તવન.

(એક દિન પુ'ડરીક ગણુધરે લોલ-એ રાગ.)

આયુ ધર્વત રળિયામણોરે લોલ, જિનમંદિર જ્યકારરે; વિમળશાહે કરાવીયાંરે લોલ, જિન પ્રતિમા સુખકારરે.	આયુ. ૧
--	--------

૨૩

વસ્તુપાલ ને તેજપાલનાંરે લોલ, મંદિરદેવ વિમાનરે;
 જિનપ્રતિમાને વંદતાંરે લોલ, પ્રગટે હુષ્ અમાનરે. આખુ. ૨
 અવચલગઢ જિનમંદિરોરે લોલ, વંદો પૂજો ભવ્યરે;
 આતમ શુભ પ્રગટાવવારે લોલ, માનવલવ કર્તવ્યરે. આખુ. ૩
 જિનમંદિર ળીળ્મં ભલાંરે લોલ, દર્શનથી દુઃખ નયરે;
 ધ્યાન સમાધિ સ્થિરતા વધેરે લોલ, આરોગ્ય આનંદ થાયરે. આખુ. ૪
 દ્રવ્ય ને ભાવ બે લેદથીરે લોલ, યાત્રા કરંતાં બેશરે;
 ખુદ્ધિસાગર આત્મમાંરે લોલ, સહજનંદ હુમેશરે. આખુ. ૫

સમ્મેતશિખર સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

સમ્મેતગિરિ અતિ શોભતોરે લોલ, સિદ્ધયા તીર્થકર વીશરે;
 દ્રવ્ય ભાવ યાત્રા કરેરે લોલ, વિઘટે રાગ ને રીસરે. સમ્મેત. ૧
 જિનમંદિર પ્રભુ વંદતાંરે લોલ, આનંદ પ્રગટે અપારરે;
 યાત્રા કરે અનુભવ થતોરે લોલ, નાસે કર્મ વિકારરે. સમ્મેત. ૨
 ભાવ સમ્મેત શુદ્ધાતમારે લોલ, દર્શન સ્પર્શન થાયરે;
 અનુભવજ્ઞાને ધ્યાવતાંરે લોલ, પોતે પ્રભુપદ પાયરે. સમ્મેત. ૩
 સાધનયોગે સાધ્ય સિદ્ધિ છેરે લોલ, મનશુદ્ધિના ઉપાયરે;
 જે જે દ્રવ્યથી કરવા ઘટેરે લોલ, કરવા તે હિત લાયરે. સમ્મેત. ૪
 દ્રવ્ય ને ભાવથી જિનપ્રતિમા ભલીરે લોલ, દ્રવ્ય ને ભાવથી સેવરે;
 ખુદ્ધિસાગર નિજ આતમારે લોલ, આવિભાવિ દેવરે. સમ્મેત. ૫

ગિરિનાર નેમિજિન સ્તવન.

(સમકિત દ્વારગભારે પેસતાંજી-એ રાગ.)

ગિરિનાર પર્વત નેમિ વંદતાંરે, ધ્યાવતાં શિવસુખ થાયરે;
 દીક્ષા કેવલ ને મુકિત નેમિનીજી, કલ્યાણ ભૂમિ સુહાયરે. ગિરિનાર. ૧
 નેમિનાથ શુભ ગાવતાંજી, શુભ પ્રકટે નિર્ધારરે;
 કારણ પામી કારજ સંપજેજી; યાત્રા કરો સુખકારરે. ગિરિનાર. ૨

૨૪

નેમિન્નિનેશ્વર મંદિર શોભતુ'જી, સ્વર્ગવિમાન સમાનરે;
 નેમિ પ્રતિમા દર્શન કરેજી, નાસે દોષની ખાણુરે. ગિરિનાર. ૩
 નેમિન્નિનેશ્વર સરખો આતમાજી, નેમિના ધ્યાનથી થાયરે;
 ટળે ઉપાધિ આધિ યાત્રથીજી, નિવૃત્તિ સત્ય પ્રકટાયરે. ગિરિનાર. ૪
 નિવૃત્તિ માટે તીર્થની સેવનાજી, આતમ નિઃસંગ થાયરે;
 બુદ્ધિસાગર નિજ આત્મનીજી, શુદ્ધદશા પ્રગટાયરે. ગિરિનાર. ૫

સર્વસાધારણ તીર્થ સ્તવન.

(રાગ પીલુ ત્રિતાલ.)

સર્વ તીર્થ જ્યકાર, નમું હું, સર્વ તીર્થ જ્યકાર.
 તારે તે તીર્થજ સાર, નમું.
 ઉર્ધ્વ લોક ને અધોલોકે સહુ, તીર્થ જે ચાર નિક્ષેપ; નમું.
 મૃત્યુલોકમાં સ્થાવર જંગમ, તીર્થ ભજે નહાં લેપ. નમું. ૧
 વ્યવહારથી ને નિશ્ચય તીર્થો, ઉપાદાન નમિત્ત; નમું.
 દર્શન જ્ઞાન ને ચારિત્ર તીર્થજ, સેવ્યાં આતમ પવિત્ર. નમું. ૨
 આત્મોન્નતિને આત્મશુદ્ધિ કર, સંબોન્નતિકર જેહ;
 ગુરુ દેવાદિ તીર્થો સર્વે, નમીએ ધ્યાઇએ એહ. નમું. ૩
 સંઘ ચતુર્વિધ સંખ્યાવૃદ્ધિ, સેવા ભક્તિ સાર;
 જંગમ તીર્થથી સ્થાવર તીર્થજ, પ્રગટે છે હિતકાર. નમું. ૪
 આતમ તીર્થ છે સર્વ તીર્થનો, નાયક સુખ્યાધાર;
 આતમશુદ્ધિકર સર્વે તીર્થો, સેવો નર ને નાર. નમું. ૫
 સાનંદ શહેરે આનંદ લહેરે, વાંઘા સહુ દેવેશ;
 યોગણીશ સત્તોતર આશ્વિનની, ખીજ તિથિ સુવિશેષ. નમું. ૬
 તપાગચ્છ સાગર શાખામાં, સુખસાગર ગુરુરાજ;
 ચોમાસી દેવવંદન રચતાં, સિદ્ધ્યાં સધલાં કાજ. નમું. ૭
 સાનંદ સંઘના ભક્તિભાવથી, ભણુવા ગણુવા હેત;
 બુદ્ધિસાગરસૂરિ સિદ્ધિ પૂર્ણાનંદને દેત. નમું. ૮

૨૫

શાશ્વતાઅશાશ્વતા જિન ચૈત્યવંદન.

શાશ્વત પ્રતિમાઓ ઘણી પ્રથમાદિ સ્વર્ગે જે રહી,
 જિન ભાવસ્મૃતથી વંદતાં ઉપયોગની શુદ્ધિ વહી;
 જ્યોતિષીનાં સર્વે વિમાનો ત્યાં પ્રતિમા નિર્મલી,
 વ્યંતર ભુવનમાં જે રહી વંદુ હું પ્રેમે લખી લખી. ૧
 જે જે જ માનવ લોકમાં તે તે જ વંદુ ભાવથી,
 સિદ્ધાંત આગમમાં કહી, ભાવે સ્મરૂં ગુણુદાવથી;
 ઋષભાદિ ચારે નામથી શાશ્વત પ્રતિમા ધ્યાઈએ,
 શત્રુજ્યાદિ તીર્થસ્થિત અશાશ્વતી મન લાઈએ. ૨
 પાતાલ મૃત્યુ લોકમાં ને સ્વર્ગમાંહી વંદીએ;
 નામાદિત્રિયો સર્વને વંદીને કર્મ નિકંદીએ;
 પરમાત્મપ્રતિનિધિ તીર્થ જે આત્માર્થ ઉપશમ આદિયે,
 યુદ્ધચંધિ ભક્તિભાવથી ઉપયોગથી મન લાવીએ. ૩

શાશ્વતાઅશાશ્વતા જિનની સ્તુતિ.

શાશ્વત પ્રતિમાઓ સહુ વંદો, સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલેલ,
 આતમના ઉપયોગે રહેવા, નિજગુણ જે અજવાળેલ;
 નામાદિનિક્ષેપા ચારે, અવલંબન હિતકારીલ,
 નિશ્ચય ને વ્યવહારે વંદી, પામો સુખ નરનારીલ. ૧
 શાશ્વતી ને અશાશ્વતી પ્રતિમા, નયનિક્ષેપે જાણેલ,
 અર્હત પ્રતિનિધિ ક્ષયોપશમના,—ભાવે મનમાં આણેલ;
 એકમાં સર્વે સર્વમાં એકજ, એકાનેક વિચારેલ,
 ચઢતા ભાવે સાપેક્ષાએ, વંદીને ઘટ ધારેલ. ૨
 પ્રભુ મહાવીર જિનવરવાણી, આગમ શાસ્ત્ર પ્રમાણીલ,
 કલિયુગમાં આધાર ખરો એ, જાણી મનમાં આણીલ;
 સૂત્રોમાં જિનપ્રતિમા ભાખી, આરાધો ભવી પ્રાણીલ,
 પ્રભુની વાણી મુક્તિનિશાની, અનંત ગુણુની ખાણીલ. ૩

૪

૨૬

સમ્યગ્દૃષ્ટિ દેવો સઘળા, દેવીઓ પ્રભુ ગાવેલ,
 પ્રભુપ્રતિમાઓને તે વંદે, પૂજે ઘટમાં ધ્યાવેલ;
 દ્રવ્ય ને ભાવથી વ્યવહાર નિશ્ચય, ઉપાદાન નિમિત્તેલ.
 બુદ્ધિસાગર તીર્થ પ્રતિમા, પૂજે નિર્મલ ચિત્તેલ. ૪

શાશ્વતાશાશ્વત ચૈત્યવંદન કરી, નમુશ્ચુષ્ટું કહી, અરિહંત-
 ચેષ્ટાઓ—અન્નશ્ય કહી, એક લોગસ્સ ‘ચદેસુ નિમ્મલયરા’ સુધીનો
 કાઉસ્સગ્ગ કરી, એક જણે કાઉસ્સગ્ગ પારી, મોટી શાંતિ કહેવી.
 બીજા કાઉસ્સગ્ગમાં સાંભળે. પછી લોગસ્સ કહી તેર નવકાર
 ગણવા. સિદ્ધાચલનો દુહો કહી તેર ખમાસમણાં દેવાં. સંપૂર્ણ.

મહાવીર ચૈત્યવંદન.

ૐ અહં શ્રીમહાવીર ! વર્ષમાન ! જિનેશ્વર !
 શાંતિ તુષ્ટિ મહાપુષ્ટિ, કુરુ સ્વેષ્ટં દ્રુતં પ્રમો ! ૧
 સર્વદેવાધિદેવાય, નમો વીરાય તાયિને;
 ગ્રહભૂતમહામારીં, દ્રુતં નાશય ! નાશય ! ૨
 સર્વત્ર કુરુ મે રક્ષાં, સર્વોપદ્રવનાશતઃ;
 જયં ચ વિજયં સિદ્ધિં, કુરુ શીઘ્રં કૃપાનિધે. ૩
 ત્વન્નાપસ્મરણાદેવ ! ફલતુ મે વાંછિતં સદા;
 દૂરીભવન્તુ પાપાનિ, મોહં નાશય વેગતઃ. ૪
 ૐ હ્રીં અહં મહાવીર—મંત્રજાપેન સર્વદા;
 બુદ્ધિસાગરશક્તીનાં, પ્રાદુર્ભાવો ભવેદ્ધ્રુવમ્. ૫

૨૭

મહાવીર ચૈત્યવદન.

પ્રભુ મહાવીર જગઘણી, પરમેશ્વર જિનરાજ;	
શ્રદ્ધા ભક્તિ જ્ઞાનથી, સાર્યાં સેવક કાજ.	૧
કાલ સ્વભાવ ને નિયતિ, કર્મ ને ઉદમ જાણુ;	
પંચ કારણે કાર્યની, -સિદ્ધિ કથી પ્રમાણુ.	૨
પુરુષાર્થ તેમાં કહો, કાર્યસિદ્ધિ કરનાર;	
શુદ્ધાત્મા મહાવીર જિન, વંદુ વાર હુબાર.	૩
મહાવીર મહાવીર ધ્યાવતાં એ, મહાવીર આપોઆપ;	
બુદ્ધિસાગર વીરની, સાચી અંતર છાપ.	૪

મહાવીર ચૈત્યવદન.

પ્રભુ મહાવીર વંદતાં, પ્રગટ્યો હર્ષ અપાર;	
ઉત્પત્તિ વ્યંય ધ્રુવમય, ભાખ્યાં દ્રવ્યો સાર.	૧
બાહિર-અંતરઆત્મા, પરમાત્મા ત્રણુ પદ;	
ભાખ્યા કેવલજ્ઞાનથી, કરી ધાતીનો છેદ.	૨
હૃદયવિષે તુજને ધરી, કરી શુદ્ધ ઉપયોગ;	
જ્યોતિ જ્યોતિ મિલાવશું, ટાળી કર્મના રોગ.	૩
તુજ ધ્યાને રસિયા ખનીને, સાધીશું નિજ કાજ;	
બુદ્ધિસાગર વારણું, પામીશું સાઆજ્ય.	૪

સિદ્ધાચલ ચૈત્યવદન.

સિદ્ધાચલ ગિરિ વંદીએ, દ્રવ્ય ભાવથી ખેશ;	
દ્રવ્ય ભાવ ગિરિ જાણતાં, રહે ન મનમાં કલેશ.	૧
સાત નયોથી જાણીને, વિમલાચલ ધ્યાનાર;	
અવસ્થ મુક્તિપદ લહે, શુદ્ધાત્મ પદ સાર.	૨
નિર્વિકલ્પ સ્વભાવથી એ, તીર્થજ આપોઆપ;	
બુદ્ધિસાગર સંપજે, રહે ન દુવિધા તાપ.	૩

२८

महावीरस्तोत्रम्.

ॐ अहं ह्रीं महावीर ! सर्पविषं हर द्रुतम्; दुष्टरोगविनाशेन, रक्ष रक्ष महाविभो !	१
त्वन्नामजांगुलीमंत्र, -जापेन सर्वदेहिनाम्; तक्षकादिमहासर्प, -विषं नश्यतु तत्क्षणम्.	२
ग्रन्थिकज्वरनाशोऽस्तु, भूतबाधां विनाशय; वातपित्तकफोद्भूतान्, सर्वरोगान् क्षयं कुरु.	३
जले स्थले वने युद्धे, सभायां विजयं कुरु; ॐ अहं स्त्रीं महावीर ! वर्धमान ! नमोऽस्तु ते.	४

महावीरस्तोत्रम्.

ॐ ह्रीं अहं महावीर ! विशदयंत्रप्रकाशक ! वृश्चिकसर्पजातीनां, -विषं नाशय वेगतः.	१
ॐ हंसं ह्रीं महाहंस, वर्धमान ! जिनेश्वर ! सर्वजातिविषाद् रक्ष, त्वन्नामजापकस्य मे.	२

महावीरस्तोत्रम्.

ॐ ह्रीं अहं महावीर ! केवलज्ञानभास्कर ! वीतराग ! महादेव ! नमोऽस्तु ते जिनेश्वर !	१
त्वमेव सर्वजीवानां, -जीवकोऽसि जगत्प्रभो ! ब्रह्मा विष्णुहरोऽसि त्वं, सर्वदा मे शिवं कुरु.	२
पूर्णशुद्धात्मदेवस्त्वं, सोऽहं तत्त्वमसि स्वयम्; शांतिं तुष्टिं महापुष्टिं, श्रियं च कुरु सत्वरम्.	३

૨૬

સ્તુતિયો.

ચાર સ્તુતિ.

- પ્રભુ મહાવીર જિનવર ધ્યાઈએ, પ્રભુ ગુણને પ્રેમે ગાઈએ;
 ગુણ ગાઈ ગુણ પ્રગટાવીએ, નિશ્ચય મહાવીર પદ પાઈએ. ૧
- ચોવીશ તીર્થંકર કેવલી, પ્રભુમું વંદુ તે લળીલળી;
 જિનવર ધ્યાઈ જિનવર થાવું, આતમ પરમાતમપદ ભાવું. ૨
- જિનવાણી વેદાગમ બાણો, સમજીને ઉપયોગે આણો;
 જિનવાણીથી આતમ શુદ્ધિ, કરવી એવી ધારો બુદ્ધિ. ૩
- યક્ષો ને યક્ષિણીઓ સહાયે, આવે છે ભક્તોની પ્રાયે;
 ઉપાસના ભક્તિ જે ધારે, ન્યાયે દેવો આવે ંહારે. ૪

વીરપ્રભુની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

- વીરપ્રભુ પરમાતમા, પરમેશ્વર દેવા,
 ચોવીશ તીર્થંકર જિનો, જેઓ આપે મેવા;
 તેઓની વાણી ભલી, શુદ્ધ આતમકારી,
 દેવ-દેવીઓ સેવતી, શાસન હિતકારી. ૧

ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

- પ્રભુમું શ્રી મહાવીર, સર્વવિશ્વહિતકારી,
 ચોવીશો જિનવર, તીર્થંકર અવતારી;
 જૈનાગમ સૂત્રો, ગ્રન્થો જ્ઞાનપ્રકાશી,
 દેવો દેવીઓ, શાસન ઠેવ વિભાસી. ૧

૩૦

ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

પ્રભુમહાવીરદેવજિનેશ્વરમ્,
સકલતીર્થપતિમચલેશ્વરમ્:
પ્રતિદિનં પ્રણમામિ જિનાગમમ્,
કુરુ હિ યક્ષિણી સંઘસહાયતામ્.

૧

ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

વીર જિનેશ્વર કેવલી, જેનું શાસન આજે,
તીર્થંકર સર્વે નમું, જેઓ જગમાં ગાજે;
જૈનધર્મ પ્રગટાવિયો, જેનો આદિ ન અંત,
શાસનદેવની સહાયથી, દુઃખ પામે ન સંત.

૧

બીજની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

મહાવીર સમકિત બીજને, કહે કેવલજ્ઞાને,
તીર્થંકર સર્વે કહે, ચંદ્ર સરખી પ્રમાણે;
સર્વ ધર્મનું બીજ છે, જૈનધર્મ અનાદિ,
સિદ્ધાધિકા ટાળતી, સર્વ સંઘ ઉપાધિ.

૧

પંચમીની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

સમવસરણુમાં બેસીને, પ્રભુ વીરે પ્રકાશી,
પંચમી સહુ તીર્થંકરે, કથી જ્ઞાનવિલાસી;
જિનવાણી સહુ વેદના, —સત્ય વેદ સમાની,
શાસનદેવીઓ સંઘની, કરે ભક્તિ વખાણી.

૧

૩૧

આઠમની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

અષ્ટમી અષ્ટમી ગતિ દિયે, મહાવીર પ્રકાશે,
 સર્વે તીર્થંકર કથે, આઠ કર્મ વિનાશે;
 કેવલજ્ઞાન પ્રકાશતી, શ્રુતજ્ઞાને આરાધે,
 શાસનદેવની સ્થાયથી, સંત મુક્તને સાધે. ૧

અગીઆરશની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

એકાદશી અતિ ઉજ્જવી, વીરદેવે પ્રકાશે,
 કૃષ્ણે પાળી નેમના, ઉપદેશથી ખાસી;
 જ્ઞાનાવરણને ટાળીને, શુદ્ધજ્ઞાન પ્રકાશે,
 દેવ-દેવીઓ સંઘની, કરી ભક્તિ ઉભાસે. ૧

ચૈત્રી પૂનમની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

ચૈત્રી પૂનમ વિમલાચલે, તપ વીરે ભાખ્યું,
 તીર્થંકર સર્વે ભલું, મુક્તિફલ ઠાખ્યું;
 સિદ્ધાચલના ધ્યાનથી, શુદ્ધજ્ઞાન ને મુક્તિ,
 શાસનદેવો સારતા, યાત્રીઓની ભક્તિ. ૧

સિદ્ધાચલની સ્તુતિ.

દ્રવ્યભાવથી સિદ્ધાચલગિરિ, બાહિર અંતર બાણેલ,
 સાત નયોની સાપેક્ષાએ, સમલ મનમાં આણેલ;
 નિમિત્ત કારણ ઉપાદાનથી, સિદ્ધાચલને સેવેલ,
 બુદ્ધિસાગર વીરપ્રભુલ, ભાષે ત્રિભુવનદેવેલ. ૧

૩૨

સિદ્ધાચલ સ્તુતિ.

નિમિત્ત વિમલાચલ તીરથ છે, આતમ શુદ્ધિકારીજી,
ઉપાદાન આતમ શત્રુજંપ, ચિદાનંદ ગુણધારીજી;
અસંખ્યપ્રદેશી કાંકરે કાંકરે, ધ્યાને સ્થિર થનારાજી,
અનંત સિદ્ધયા સીઝશે સાધુ, બુદ્ધિસાગર ધ્યારાજી. ૧

આંખિલ તપની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

વીરપ્રભુએ આંખિલ તપને, ભાખ્યું ભવિ હિતકારીજી,
અહંને સિદ્ધ ને સૂરિ વાચક, મુનિ સેવા સુખકારીજી;
દર્શન જ્ઞાન અને ચારિત્રજ, તપ સેવો શ્રુતધારીજી,
શાસનદેવો સ્હાય કરે સહુ, દ્રવ્યભાવ સુખકારીજી. ૧

સીમંધર જિન સ્તુતિ.

મહાવિદેહે સીમંધરજિન, વૈદેહી દેહે છતા,
કેવલજ્ઞાની આતમરામી, ઉપકારી જગમાં છતા;
દ્રવ્યભાવથી અંતર આહિર, ઉપશમ આદિ ભાવથી,
સીમંધરજિન વંહુ ધ્યાવું, આત્મિક સીમાદાવથી ૧

શ્રી મહાવીર પ્રભુની સ્તુતિ.

ઉદ્ધયિક ભાવે પ્રશસ્ય વીરો, વંદે ધ્યાવે ભાવથી,
ઉપશમ ક્ષયોપશમ ભાવે સહુ, વીરો ધ્યાવે દાવથી;
સર્વ વીરનો પ્રભુ મહાવીર, શુદ્ધાતમ ધ્યાવું પ્રભુ,
બ્રહ્માદિક ધ્યાવે છે જેને, એવા વીર નમું વિભુ. ૧
ક્ષાયિકભાવે પ્રભુ મહાવીર, આતમ થાવે જ્ઞાનથી,
આતમ તે પરમાતમ પોતે, સત્તા ને વ્યક્તિથકી;
દેખો દિલમાં આતમ મહાવીર, ભાખે સર્વે જિનપતિ,
શુદ્ધાત્મા થાવાથી સહુમાં, ભેદ રહે નહિ કંઈ રતિ. ૨

૩૩

આગમ-વેદો-શાસ્ત્રો સર્વે, સાતનયે જાણ્યાથકી;
 સમ્યગ્ આતમજ્ઞાન પ્રકાશે, જ્ઞાની જાતો નહિ છકી;
 સાપેક્ષાએ સર્વે તત્ત્વો, જાણી આતમમાં રમે,
 આતમશુદ્ધિ હેતે સહુ શાસ્ત્રો, જાણે તે નહિ ભવ ભમે. ૩
 આત્માની જ્ઞાનાદિ શક્તિ, ઉપાદાનથી દેવતા,
 દર્શન જ્ઞાનમયી છે આતમ, જૈનો તેને સેવતા;
 નિષ્કામી આતમને સેવે, દેવો દેવીઓ મુદા,
 દ્રવ્યભાવથી મહાવીર ભક્તો, શક્તિમંતો સર્વદા. ૪

સ્તવનો.

બીજનું સ્તવન.

(એક દિન પુ'ડરીક ગણધરે લાલ-એ રાગ.)

બીજ તિથિએ જૈનધર્મનું રેલાલ, બીજ ગ્રહો સમકિતરે હુંવારીલાલ;
 દેવ ગુરૂને જૈનધર્મની રેલાલ, શ્રદ્ધા સમકિતરીતરે હુંવારીલાલ. બીજ. ૧
 અનંતચાર કષાયનો રેલાલ, ત્રણ મોહની તેમરે, હુંવારીલાલ;
 સાત પ્રકૃતિ ઉપશમે યદારેલાલ, ત્યારે સમકિત નેમરે હુંવારીલાલ. બીજ. ૨
 સાતનો ક્ષયોપશમ ક્ષયેરેલાલ, ક્ષયોપશમ ક્ષાયિકરે હુંવારીલાલ;
 વ્યવહાર સમકિત સાધતાં રેલાલ, નિશ્ચય સમકિત એકરે હુંવારીલાલ.

બીજ. ૩

નિશ્ચય સમકિત મુનિપણે રેલાલ, ચારિત્ર લેશું મુહાયરે હુંવારીલાલ;
 ચાર નિક્ષેપે સાતનયે કરી રેલાલ, સમકિતગુણ પ્રગટાયરે હુંવારીલાલ.

બીજ. ૪

ચારિત્રમોહ નિવારતો રેલાલ, ચૂકે ન ઉદમ તેહરે હુંવારીલાલ;
 સમકિત તે દર્શન લહુ રેલાલ, ચરણે લહે શિવગેહરે હુંવારીલાલ. બીજ. ૫
 સમકિત ઉત્કૃષ્ઠ ભાવથી રેલાલ, ક્ષણમાંહી મુક્તિ થાયરે હુંવારીલાલ;
 સમકિત સડસઠ જોલછે રેલાલ, જ્ઞાને નિશ્ચય પાયરે હુંવારીલાલ. બીજ. ૬
 નિશ્ચયના ષડ્ભેદ છે રેલાલ, પામે રહે નહીં ખેદરે હુંવારીલાલ;
 સમકિતરૂચિ દશ જાતની રેલાલ, જાણી ટાળે ભેદરે હુંવારીલાલ. બીજ. ૭

૫

૩૪

જલપંકજવત્ સમકિતીરેલાલ, નિર્લેખી કર્તવ્યરે હુંવારીલાલ;
 ગુરુશ્રદ્ધા-ભકિતવડેરેલાલ, શ્રવણાદિકથી ભવ્યરે હુંવારીલાલ. ખીજ. ૬
 શુદ્ધાતમ નિશ્ચય થતાંરેલાલ, અનુભવ આનંદ થાયરે હુંવારીલાલ;
 બુદ્ધિસાગર સમકિતીરેલાલ, સમ્યગ્જ્ઞાને સુહાયરે હુંવારીલાલ. ખીજ. ૬

પાંચમનું સ્તવન.

(પંચમી તપ તમે કરોરે પ્રાણી-એ રાગ.)

પાંચમે જ્ઞાન આરાધના કરતાં, જ્ઞાનાવરણ પલાયરે;
 મતિ શ્રુત અવધિ ને મનપર્યાવ, કેવલ પ્રગટ સુહાયરે. પાંચમે. ૧
 ચક્ષુ અચક્ષુ અવધિ ને કેવલ-દર્શન પ્રગટી સુહાયરે;
 મતિ-શ્રુતનું અજ્ઞાન ટળે ને, વિભાંગ ઝટ વિણુસાયરે. પાંચમે. ૨
 મતિ અઠ્ઠાવીશ ત્રણસેં ચાલીશ, લેદે ઘટ પ્રગટાયરે;
 ચૌદ વીશ લેદે શ્રુતજ્ઞાની, કેવલી સરખો થાયરે. પાંચમે. ૩
 અવધિજ્ઞાન અસંખ્ય પ્રકારે, મનપર્યાવ યે લેદરે;
 કેવલજ્ઞાનમાં લેદ ન ખીજો, પ્રગટે ક્ષણતી ઉમેદરે. પાંચમે. ૪
 ગુરુમથી મતિ-શ્રુત યે પ્રગટે, આત્માનુભવ થાયરે;
 બુદ્ધિસાગર ગુરુની સેવા, કરતાં જ્ઞાન સુહાયરે. પાંચમે. ૫

અષ્ટમીનું સ્તવન.

(વીર જિનવર એમ ઉપદેશો-એ રાગ.)

મહાવીર પ્રભુ તપ ઉપદેશો, અષ્ટમીનું સુખકારરે;
 આઠ પ્રકારે મદ ત્યાગતાં, અષ્ટમી ગતિ મળે સારરે. વીર પ્રજ્ઞ. ૧
 પાંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ ને, સાધતાં થાય સમાધિરે;
 યોગની દૃષ્ટિયો આઠ છે, પામતાં હોય ન આધિરે. વીર. ૨
 અષ્ટાંગ યોગની સાધના, અનુક્રમથી કરનારરે;
 સાધ્ય સિદ્ધિપદ ઝટ લહે, આનંદ પૂર્ણ અપારરે. વીર. ૩
 અષ્ટમી દિન કલ્યાણુકો, તીર્થેશનાં થયાં યેશરે;
 બુદ્ધિસાગર શુદ્ધ આતમા, સાધ્ય સિદ્ધે ટળે કલેશરે. વીર. ૪

૩૫

એકાદશીનું સ્તવન.

(વીર જિનવર એમ ઉપદેશ-એ રાગ.)

મહાવીર જિનવરે ઉપદેશ્યું, એકાદશી તપ બેશરે;	
કૃષ્ણે આરાધન આદર્યું, ટાળવા રાગ ને દ્વેષરે.	મહાવીર૦ ૧
બહુ જિનવર કદયાણુકે, એકાદશી દિન જાણુરે;	
નિધકામભાવથી સેવતાં, પ્રગટ થતું શુદ્ધ જ્ઞાનરે.	મહાવીર૦ ૨
જ્ઞાન પ્રથમ દયા છે પછી, જ્ઞાન પછી ક્રિયા જોયરે;	
જ્ઞાન પછી તપ પ્રગટતું, જ્ઞાનથી ચારિત્ર હોયરે.	મહાવીર૦ ૩
શુદ્ધોપયોગથી જ્ઞાનીને, કર્મનો હોય ન બંધરે;	
સર્વ કરે છતાં સંવરી, કર્મ ક્રિયામાં અબંધરે.	મહાવીર૦ ૪
એકાદશી તપ સેવતાં, અષ્ટસિદ્ધિ નવનિધિરે;	
બુદ્ધિસાગર શુદ્ધ સેવતાં, ક્ષાયિકલબ્ધિ સમૃદ્ધિરે.	મહાવીર૦ ૫

નવપદ ઓળી સ્તવન.

(એ ગુણુ વીરતણા ન વિસાઈ-એ રાગ.)

નવપદ ઓળી તપ આરાધન,-કરતાં શિવસુખ થાવેરે;	
રોગ શોક હુર્બુદ્ધિ વિધટે, અષ્ટસિદ્ધિ ઘર આવેરે.	નવ૦ ૧
દ્રવ્ય ને ભાવથી નવનિધિ પ્રગટે, નવપદ ધ્યાનને ધરતાંરે;	
બ્રહ્મચર્ય નવ વાડો ધારી, નરનારી સુખ વરતાંરે.	નવ૦ ૨
નવપદરૂપી આતમ પોતે, ઉપાદાનથી જાણીરે;	
નિમિત્તથી પર જાણી ભાવે, આરાધતો જ્ઞાનીરે.	નવ૦ ૩
ષટ્ચક્રોમાં નવપદધ્યાને, આત્મસમાધિ પ્રગટેરે;	
એકતા સ્થિરતા લીનતા યોગે, ઘાતી કર્મો વિધટેરે.	નવ૦ ૪
જિનવર મહાવીર દેવે ભાખી, નવપદ ગુણુ ગુણી ભાવેરે;	
બુદ્ધિસાગર આત્મસ્વરૂપી, નવપદ સત્ય સુહાવેરે.	નવ૦ ૫

૩૬

તારંગ તીર્થ અજિત જિનેશ્વર સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

- તારંગા ગઠ અજિત જિનેશ્વર, પૂજતાં સુખ થાયરે;
અજિત ખંને નિજ આતમધ્યાને, મોહ તે ભાગ્યો જાયરે. તારંગા૦ ૧
- બ્રમરી સંગે ધયલ બ્રમરી, -રૂપને ધ્યાને પાયરે;
તેમ પ્રભુના ધ્યાને રહેતાં, આતમ તદ્રૂપ થાયરે. તારંગા૦ ૨
- દ્રવ્ય ભાવથી યાત્રા કરવી, પ્રભુની સહશુભ વરવારે;
સેવા પૂજા ગાયન ભક્તિ, પ્રભુ ગુણને અનુસરવારે. તારંગા૦ ૩
- પ્રભુ સમ ગુણ નિજ આતમમાંહી, તેહનો આવિર્ભાવરે;
કરવા સાધન યાત્રાદિક સહુ, ચૂકે ન સમકિતી દાવરે. તારંગા૦ ૪
- આતમની શુદ્ધિ કરવાને, તુજ અવલંબન લીધુંરે,
બુદ્ધિસાગર સાધ્યોપયોગે, નિજ સુખ નિજને દીધુંરે. તારંગા૦ ૫.

પાનસર મહાવીર સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

- પાનસરા મહાવીર જિનેશ્વર, વાંધા ભેટયા ભાવેરે;
પુણ્યોદયથી દર્શન પૂજા, કીધી આતમ દાવેરે. પાનસરા૦ ૧
- પ્રભુદર્શન કરતાં નિજદશન, આતમપ્રભુતા જાગેરે;
શ્રદ્ધાપ્રેમથી આતમાર્પણને, કરતાં મોહની ભાગેરે. પાનસરા૦ ૨
- મતિ-શ્રુતજ્ઞાન પ્રગટતાં દર્શન, ભાવથી પ્રભુનું થાયરે;
આતમાનુભવ ઝાંખી થાતાં, પ્રભુતા નિજ પ્રગટાયરે. પાનસરા૦ ૩
- તુજ રૂપ ધ્યાતાં તુજ રૂપ થાવું, નિશ્ચય છે નિર્ધારરે;
પતિવ્રતા સમ નવધા ભક્તિ, તાહારી શિવ દાતારરે. પાનસરા૦ ૪
- કલિકાલે તુજ શરણું કીધું, સ્વાર્પણ કરીને સર્વરે;
નામ રૂપને મોહ રહ્યો નહીં, તુજ ભક્તિમાં અગર્વરે. પાનસરા૦ ૫
- અર્પાઈ તુજમાં હું ભાવે, કરું તે ત્હારી ભક્તિરે;
બુદ્ધિસાગર આતમમહાવીર, પ્રગટે અનંતી શક્તિરે. પાનસરા૦ ૬

૬૯

પંચાસર પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(પાર્શ્વ સંખેશ્વરા સાર કર સેવકા-એ' રાગ.)

પાર્શ્વ પંચાસરા જગતમાં જયકરા, પૂર્ણ આનંદ દરિયો સુહાધો;
શુદ્ધ આત્મપ્રભુ વીતરાગી વિભુ, પૂર્ણ જ્યોતિ સ્વરૂપે મેં ધ્યાયો.
પાર્શ્વ૦ ૧

રોગ નહિ શોક નહિ સર્વ ચિંતા રહિત, સર્વ ભીતિ રહિત આત્મ વરવા;
શુદ્ધ ક્ષાયિક તુજ રૂપ સંભારતાં, તત્ક્ષણ મોહ નહીં શોક પરવા.
પાર્શ્વ૦ ૨

જેવું છે તાહરૂં રૂપ આવિ: ભલું, માહરૂં તેહવું રૂપ નક્કી;
માહરી તાહરી એકતા અનુભવી, જીવતાં મુકિતની જાંખી વકી. પાર્શ્વ૦ ૩
ભાર શો ? દુઃખનો જ્ઞાન આગળ ટકે, ભાતુ ત્યાં તમ રહે કેમ ક્યારે;
તુજ દેખે થતો આત્મઉપયોગ મુજ, પૂર્ણ આનંદ વહેતો જ ત્યારે.
પાર્શ્વ૦ ૪

માહરો તાહરો ભેદ જ્યાં છે નહીં, એક આનંદરૂપે પ્રકાશ્યો;
બુદ્ધિસાગર પરિપૂર્ણ શકિતમયી, આત્મા આત્મરૂપેજ ભાસ્યો. પાર્શ્વ૦ ૫

ચારૂપ પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(સાંભળશો મુનિ સંયમ રાગે-એ રાગ.)

ચારૂપ પાર્શ્વજિનેશ્વર વંદુ, ગાણું ધ્યાણું પ્રેમેરે;
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવે અનંતુ, સત્યરૂપ છે ક્ષેમેરે. ચા૦ ૧
શુદ્ધ સ્વરૂપે પરિણુમવામાં, ભકિતયોગ ને સેવારે;
તુજ ઉપયોગ તે જ્ઞાનયોગ છે, પ્રગટ રૂપ નિજ દેવારે. ચા૦ ૨
આત્મોપયોગે કર્મ ન લાગે, તન્મય તુજથી થાતાંરે;
અનંત પૂર્વભવોનાં કર્મો, ક્ષણમાં દૂર પલાતાંરે. ચા૦ ૩
એક એક યોગે જગલોકો, અનંત મુકિત પામ્યારે;
અસંખ્ય યોગો જાણી જ્ઞાને, જ્ઞાનીઓ વિશ્રામ્યારે. ચા૦ ૪
સર્વનયોની સાપેક્ષ દૃષ્ટિ, -યોગે યોગો અલેદરે;
બુદ્ધિસાગર શુદ્ધાત્મમાં, રહે ન યોગનો ખેદરે. ચા૦ ૫

૩૯

ઝઘડિયા આદિનાથ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

આદિ જિનેશ્વર ગાતાં ધ્યાતાં, રહે ન ઝઘડા કોયરે;
 શુદ્ધપ્રેમથી પ્રગટ પ્રભુતા, આનંદ હેલી જોયરે. આ૦ ૧
 મન વાણી કાયા તુજ હુકમે, વર્તતાં નિજ રાજ્યરે;
 આત્માના તાને સહુ યોગો, એજ પ્રભુ સામ્રાજ્યરે. આ૦ ૨
 રત્નત્રયી સ્થિરતા લીનતામાં, પ્રગટે નિશ્ચય તાનરે;
 બુદ્ધિસાગર આત્મોપયોગે, પ્રભુ મળ્યા મન માનરે. આ૦ ૪

મહાવીર પ્રભુ સ્તવન.

(શું કહું કથની મારી હો રાજ-એ રાગ.)

મહાવીર જિનવર દેવ હો રાજ ! તાહરે શરણે આબ્યો;
 તારો તારો પ્રભુ મુજ તારો હો રાજ ! તુજ શ્રદ્ધા દિલ લાબ્યો.
 સાત્વિક પરભક્તિએ પ્રગટો, મનમંદિરમાં પધારો;
 તુજ વણુ ખીનું જગમાં ન ઇચ્છું, ભાવે મુજને સુધારો હો રાજ.
 તાહરે. પ્રભુ. ૧

જેવો તેવો પણ હું છું તારો, મુજને પાર ઉતારો;
 પ્રાણાંતે પણ મકડયા ન છોડું, ઉધર્યા વણુ નહીં આરો હો રાજ.
 તા. પ્રભુ. ૨

માગણુ પેઠે હું નહીં માગું, તું છે પ્રાણુથી ખ્યારો;
 તુજ સ્વરૂપ થૈ રહેવું એ નિશ્ચય, વિનતડી અવધારો હો રાજ.
 તા. પ્રભુ. ૩

માદ્યરું ત્હારું રૂપ ન જુદું, હવે ન જાઉં હું હાર્યો;
 આતમ તે પરમાતમ નક્કી, નિશ્ચય એવો ધાર્યો હો રાજ.તા. પ્રભુ. ૪
 આતમમાં આનંદ પ્રગટાવો, જન્મ મરણુ દુઃખ વારો;
 બુદ્ધિસાગર આતમમહાવીર, ખ્યારામાં તું ખ્યારો હો રાજ. તા. પ્રભુ. ૫

૩૯

શ્રી સુખસાગરગુરુ સ્તવન.

(નાથ કેસે ગજકો ખંઠ છુડાયો-એ રાગ.)

નમું મુનિ સુખસાગર ગુરુરાયા, સુર-નર-મુનિ ગુણુ ગાયા. નમું.	
વૈયાવચ્ચી શાંત કાંત સંત, જીવદયા ગુણુદરિયા;	
પંચમહાવ્રતપાલન પૂરા, સાગર ઉપમા વરિયા.	નમું. ૧
વિદ્યમાન મુનિ સંઘ સવાયા, સરસ સ્વભાવે સુહાયા;	
પંચ સમિતિ ધારક શૂરા, ગુપ્તિએ યોગી ગવાયા.	નમું. ૨
ગુરુ વૈયાવચ્ચી પ્રેમી પૂરા, ઉત્તમ પદવી પાયા;	
સમતા ગંગા નીર વહાયા, સેવક એમાં નહાયા.	નમું. ૩
પ્રભુમાં લીન કરી મન જીવ્યા, રાગ ને રોષ સમાયા;	
બાલ્યથકી બ્રહ્મચારી સાચા, ધર્મ કમાણી કમાયા.	નમું. ૪
ઓગણિશ અગન્યોત્તર ચોમાસું, અમદાવાદમાં આવ્યા;	
અષાઠ વહિ ત્રીજ સૂર ઉગમે, ધ્યાને સ્વર્ગ સિધાવ્યા.	નમું. ૫
ગુરુગુણુ ગાવું ગુરુ દિલ ધ્યાવું, ગુરુગુણુ જગમાં છવાયા;	
ગુરુકૃપાએ આતમ અનુભવ, પાયા પ્રભુ પ્રગટાયા.	નમું. ૬
સ્હાય કરો ગુરુ શિષ્યને પ્રેમે, ગુરુતામ જાપ જપાયા;	
બુદ્ધિસાગર સદ્ગુરુ ધ્યાયા, મેસાણા ગુણુ ગાયા.	નમું. ૭
સં. ૧૯૭૮ આષાઠ શુકલ તૃતીયા. ગુરુજયંતીગાન.	

નવપદ ઓળીનું સ્તવન.

(પ્રીતલડી બંધાણીરે અજિત ત્રિભુંદશુ-એ રાગ.)

નવપદ ઓળીરે કીજે અતિશય ભાવથી,	
શ્રીપાલમયણા પેઠે નર ને નારજો;	
અરિહંત સિદ્ધ ને સૂરિ વાચક મુનિવરા,	
દર્શન જ્ઞાન ચરણુ તપ નવ સુખકારજો.	નવપદ૦ ૧
પદ પદ આંખિલ નવકારવાલી વીશને,	
ગણીએ કરી ષટ્ આવશ્યક ખેશજો;	
કર્મ નિકાચિત રાગો આ ભવમાં ટળે,	
ઉપસર્ગો સંકટ નાસે સહુ કલેશજો.	નવપદ૦ ૨

૪૭

આત્મ નવધા ક્ષાયિક ઋદ્ધિ સંપન્ને, જન્મ જરા ને મૃત્યુ લયનો નાશને; આત્મ તે પરમાત્મભાવે ઉલ્લસે, અનંત આનંદ અનુભવ પ્રગટે ખાસને.	નવપદ ૦ ૩
ગુરુગમ લહીને નવપદ ધ્યાને રીઝીએ, સમતાભાવે સુખદુઃખ સહીએ સર્વને; દુઃખની વખતે દીનપણું નહિ ધારીએ, સત્તા લક્ષ્મીનો નહીં કરીએ ગર્વને.	નવપદ ૦ ૪
દ્રવ્ય ભાવ વ્યવહાર ને નિશ્ચય નયથકી, લેદાલેદે નવપદ સત્ય સ્વરૂપને; બુદ્ધિસાગર આરાધતાં આત્મા, નિજમાં નવપદ ઋદ્ધિ પ્રગટે અનુપને.	નવપદ ૦ ૫

વર્ધમાન આંખિલતપ સ્તવન.

(દાન સુપાત્રે દીજેહો ભવિકા દાન સુપાત્રે દીજે-એ સગ.)

વર્ધમાન જિન વંદુ હો ભાવે વર્ધમાન જિન વંદુ;
આત્મ ભાવે આણુંદુ હો ભાવે વર્ધમાન જિન વંદુ.
વર્ધમાન આંખિલ તપ ભાખ્યું, પરમાત્મ પદ વરવા;
એકાદિક આંખિલ એમ ચઢતાં, શત આંખિલ એમ કરવાં. હો ભાવે ૦ ૧
એક આંખિલ કરી ઉપવાસ પશ્ચાત્, એ આંખિલ ઉપવાસે;
ચઢતે આંખિલ ઉપવાસ અંતર, વીશે વિશ્રામ વાસે. હો ભાવે ૦ ૨
નવપદમાંથી ગમે તે પદનો, જાપ તે વીશે હજાર;
ખાર ખમાસમણુ લોગરસ ખારનો, કાયોત્સર્ગ વિચાર. હો ભાવે ૦ ૩
ગુરુસુખથી વિધિપૂર્વક ઉચ્ચરી, પૂર્ણ થતાં ઉઝવીએ;
તદ્ભવ ત્રીજા ભવમાં મુક્તિ, જૂઠું કાંઈ ન લવીએ. હો ભાવે ૦ ૪
ચૌદ વર્ષ ત્રણ માસ ને ઉપરે, વીશે દિવસે પૂરે;
વિશ્રામવણુ તપ આરાધતાં, તપ ન રહે અધૂરો. હો ભાવે ૦ ૫

૪૧

પ્રાચ્ય હબ્બર પચ્ચાશ છે આંગિલ, ઉપવાસ શત નિધાર;
 પૂર્ણ કરે વડલાગી તપિયા, લખ્ધિ શક્તિ ભંડાર. હો ભાવે૦ ૬
 આહારાદિ વિષયોમાં રસવણુ, આતમ આનંદ રસિયા;
 ક્ષણમાં મુક્તિ પામે નિશ્ચય, ભાવ તપે ઉદ્ધસિયા. હો ભાવે૦ ૭
 અંતગડ સૂત્ર ને આચારદિનકરે, શ્રીચંદ કેવલી સાધ્યું;
 બુદ્ધિસાગર આત્મેલ્લાસે; મહાસેનજીએ આરાધ્યું. હો ભાવે૦ ૮

જિનેશ્વરસ્તવનચતુર્વિંશતિકા.

(૧)

૧ ઋષભદેવ સ્તવન.

(રાગ દશાખ.)

પરમપ્રભુતા તું વયો, સ્વામી ઋષભજિણુંદ;	
ધ્યાને ગુણકાણે ચઢી, ટાળ્યા કર્મના કુંદ.	પરમ. ૧
અંતરંગપરિણામથી, નિજ ઋદ્ધિ પ્રકાશી;	
ક્ષાયિકભાવે મુક્તિમાં, સત્યાનંદવિલાસી.	પરમ. ૨
કર્તા કર્મ કરણ વળી, સંપ્રદાન સ્વભાવે;	
અપાદાન અધિકરણુતા, શુદ્ધ ક્ષાયિકભાવે.	પરમ. ૩
નિત્યાનિત્ય સ્વભાવ ને, સદસત્ તેમ ધારો;	
વક્તવ્યાવકતવ્યને, એકાનેક વિચારો.	પરમ. ૪
આઠ પક્ષ પ્રભુવ્યક્તિમાં, ષડ્ ગુણ સામાન્ય;	
સાતનયોથી વિચારતાં, પ્રભુવ્યક્તિ સુમાન્ય.	પરમ. ૫
સ્મરણુ-મનન એક તાનમાં, શુદ્ધ વ્યક્તિમાં હેતુ;	
તુજ સરખું મુજ રૂપ છે, ભવસાગરસેતુ.	પરમ. ૬
સંકલ્પનમાં તું વડો, નિશલંબન પોતે;	
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનથી, નિજને નિજ ગોતે.	પરમ. ૭

૪૨

૨ અજિતનાથ સ્તવન.

(શ્રીરે સિદ્ધાચળ ભેટવા-એ રાગ.)

અજિતજિનેશ્વરદેવની,-સેવા સુખકારી;	
નિશ્ચય ને વ્યવહારથી, સેવા જ્યકારી.	અજિત. ૧
નિમિત્ત ને ઉપાદાનથી, સેવન ઉપકારી;	
દ્વેષ ખેદ ને ભય તજી, સેવો હિતકારી.	અજિત. ૨
દુર્લભ સેવન ઇશનું, ધાતોધાતે મળવું;	
પરપરિણામને ત્યાગીને, શુદ્ધભાવમાં ભળવું.	અજિત. ૩
ષટ્કારક જીવદ્રવ્યમાં, પરિણુમતાં જ્યારે;	
ત્યારે સેવન સત્ય છે, ભવપાર ઉતારે.	અજિત. ૪
નિર્વિકલ્પ ઉપયોગથી, નિત્ય સેવો દેવા;	
નિજ નિજ જાતિની સેવના, મીઠા શિવમેવા.	અજિત. ૫
પરમપ્રભુ નિજઆતમા, સેવનથી હોવે;	
બુદ્ધિસાગર સેવતાં, નિજરૂપને જાવે.	આજિત. ૬

૩ સંભવનાથ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

સંભવજિનવર જાગતો, દેવ જગમાં દીઠો;	
અનુભવ-જ્ઞાને જાણુતાં, મન લાગે મીઠો.	સંભવ. ૧
પ્રગટે ક્ષાયિક લખિયો, સંભવજિનધ્યાને;	
સંભવચરણની સેવના, કરતાં સુખ માણે.	સંભવ. ૨
સંભવધ્યાને ચેતના, શુદ્ધ ઋદ્ધિ પ્રગટે;	
વીર્યોદ્ધાસની વૃદ્ધિથી, મોહ-માયા વિધટે.	સંભવ. ૩
સંભવ-દૃષ્ટિ જાગતાં, સંભવજિનસરિખો!;	
આલંબન સંભવપ્રભુ, એકતાએ પરખો.	સંભવ. ૪
સંભવસંયમસાધના, સાચી એક ભકિત;	
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનમાં, જ્ઞાન-દર્શનવ્યકિત.	સંભવ. ૫

૪૩

૪ અભિનંદન સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

અભિનંદનઅરિહંતનું, શરણું એક સાચું;	અભિ. ૧
લોકોત્તર ચિન્તામણિ, પામી દિલ રાચું.	
લોકોત્તર આનંદના, પરમેશ્વર લોગી;	અભિ. ૨
શાતા-અશાતાવેદની, ટળતાં સુખ યોગી.	
ઉન્નવલ ધ્યાનની એકતા, જેંચી પ્રમુ આણે;	અભિ. ૩
પુદ્ગલને દૂરે કરી, શુદ્ધરૂપ પ્રમાણે.	
પિંડસ્થાદિક ધ્યાનથી, પ્રભુ દર્શન આપે;	અભિ. ૪
બુદ્ધિસાગર ભક્તિથી, સત્ય-આનંદ વ્યાપે.	

૫ સુમતિનાથ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

સુમતિચરણુમાં લીનતા, સાતનયથી ખરી છે;	સુમતિ. ૧
સમકિત પામી ધ્યાનથી, યોગિયોએ વરી છે.	
નૈગમ સંગ્રહ જાણજો, વ્યવહાર વિચારો;	સુમતિ. ૨
ઋગ્વેદવર્તમાનના, પરિણામને ધારો.	
અનુક્રમ ચરણુ વિચારને, નયો સમ જણાવે;	સુમતિ. ૩
શબ્દ અર્થ નય ચરણુને, અનેકાંત ગ્રહાવે.	
દ્રવ્ય અને ભાવ લેહથી, ચઉ નિક્ષેપ લેહે;	સુમતિ. ૪
તુજ ચારિત્રને ધારતાં, આઠ કર્મને છેદે.	
અજર-અમર અરિહંત ! તું, લેહભાવને ટાલે;	સુમતિ. ૫
બુદ્ધિસાગર ચરણુથી, શિવમંદિર મ્હાલે.	

૬ પદ્મપ્રભ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

પદ્મપ્રભુ ! જિનરાજ ! તું, શુદ્ધચૈતન્યયોગી;	પદ્મ. ૧
ક્ષાયિકચેતનઋદ્ધિનો, પ્રભુ ! તું વડ લોગી.	

૪૪

હરિ હર પ્રદ્યા તું ખરો, જડભાવથી ન્યારો;	
અષ્ટઋદ્ધિલોકતા સદા, ભવપાર ઉતારો.	પદ્ય. ૨
નામ—રૂપથી ભિન્ન તું, ગુણુ—પર્યાયપાત્ર;	
શુદ્ધરૂપ ઓળખાવવા, શુર તું—હું છાત્ર.	પદ્ય. ૩
સત્તાથી સરખો પ્રભુ, શુદ્ધ કરશે વ્યક્તિ;	
બુદ્ધિસાગર ભાવથી, પ્રભુરૂપની ભક્તિ.	પદ્ય. ૪

૭ સુપાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

શ્રી સુપાર્શ્વજિનેશ્વર પ્યારો, ભવજલધિથી તારોરે;	
સ્થિરઉપયોગે દિલમાં ધાર્યો, મોહ-મહામદ્દ હાર્યોરે. શ્રી સુપાર્શ્વ. ૧	
મનમંદિરમાં દીપકસરખો, રૂપ જોઈ જોઈ હરખ્યોરે;	
પટકારકનો દિવ્ય તું ચરખો, પરમ પ્રભુરૂપ પરખ્યોરે. શ્રી સુપાર્શ્વ. ૨	
ક્ષાયિકગુણધારી-જયકારી, શાશ્વતશિવસુખકારીરે;	
બુદ્ધિસાગર ચિદ્ધનસંગી, જય! જય! જિન! ઉપકારીરે.	
	શ્રી સુપાર્શ્વ. ૩

૮ ચંદ્રપ્રભ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

ચંદ્રપ્રભુજિનવર જયકારી, હું જાઉં ખલિહારીરે;	
કેવલજ્ઞાન ને કેવલદર્શન, ક્ષાયિકસમકિતધારીરે.	ચંદ્ર. ૧
અષ્ટગુણુ, આદકર્મને ટાળી, ધ્યાને પ્રભુ શિષ વચ્ચારે;	
ભાવકર્મ રાગ-દ્વેષને ટાળી, ભવસાગર ઝટ તરિયારે.	ચંદ્ર. ૨
શુભાશુભપરિણામ હઠાવી, શુદ્ધપરિણામને ધાર્યોરે;	
ધ્યાનવડે ગુણુઠાણે ચઠતાં, મોહ-મદ્દ ખૂબ હાર્યોરે.	ચંદ્ર. ૩
ચંદ્રની જ્યોતિષેઠે નિર્મળ, ચેતનજ્યોતિ દીપેરે;	
બુદ્ધિસાગર ચેતનજ્યોતિ, સર્વજ્યોતિને છપેરે.	ચંદ્ર. ૪

૪૧

૯ સુવિધિનાથ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

સુવિધિજિનેશ્વર સુવિધિધારી, વરિયા મુક્તિ-નારીરે;	
પરપરિણામે પંથ નિવારી, શુદ્ધદશા ઘટ ધારીરે.	સુવિધિ. ૧
યમ-નિયમ-આસન જ્યકારી, પ્રાણુયામ અભ્યાસેરે;	
પ્રત્યાહાર ને ધારણા ધારે, ચેતનશક્તિ પ્રકાશેરે.	સુવિધિ. ૨
ધ્યાન-સમાધિ એ યોગનાં અંગો, પાર લઘ્યાં જિનદેવારે;	
બુદ્ધિસાગર સુવિધિજિનેશ્વર, -સેવા મીઠા મેવારે.	સુવિધિ. ૩

૧૦ શીતલનાથ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

શીતલજિનપતિ ! યતિતતિવંદિત, શીતલતા કરનારારે;	
અજ-અવિનાશી-શુદ્ધ-શિવંકર ! પ્રાણુથકી તું પ્યારારે.	શીતલ. ૧
ઉપાદાન શીતલતા સમરે, નિમિત્ત સેવે સાચુરે;	
સમતાથી ક્ષણુમાં છે મુક્તિ, શીતલ રૂપમાં રાચુરે.	શીતલ. ૨
ઉપશ્વમ-ક્ષયોપશ્વમ ને ક્ષાયિક, -ભાવે સમતા સારરે;	
જ્ઞાનાનંદી સમતા સાધી, ઉતરશે ભવપારરે.	શીતલ. ૩
સહજાનંદી શીતલચેતન, અંતર્યામિદેવરે;	
બુદ્ધિસાગર શુદ્ધરમણતા, શીતલજિનપતિસેવરે.	શીતલ. ૪

૧૧ શ્રેયાંસનાથ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

શ્રીશ્રેયાંસજિનસાહિબસેવા, શાશ્વતશિવસુખમેવારે;	
દ્રવ્યાર્થિક-પર્યાયાર્થિકન્ય, -શુદ્ધ નિરંજન દેવારે.	શ્રી શ્રેયાંસ. ૧
યોગી, ભોગી, ગતભય-શોકી, કર્માષ્ટકથી લિત્તરે;	
શુદ્ધોપયોગી, સ્વપરબ્રહ્મથક, ક્ષાયિકનિજગુણલીનરે.	શ્રી શ્રેયાંસ. ૨
અનંતશુભ-પર્યાયની અસ્તિ, સમયે સમયે અનંતીરે;	
પરદ્રવ્યાદિકની નાસ્તિતા, સમયે અનંતી વહુંતીરે.	શ્રી શ્રેયાંસ. ૩

૪૬

અસ્તિ-નાસ્તિમય શુદ્ધસ્વરૂપી, સંગ્રહનયથી અનાદિરે;
 વ્યક્તપણું શબ્દાદિકનયથી, સર્વ જીવોમાં આરિરે. શ્રી શ્રેયાંસ. ૪
 અગ્નિથી જેમ અગ્નિ પ્રગટે, શુદ્ધ ચેતનથી શુદ્ધરે;
 બુદ્ધિસાગર પુષ્પલંબન; ઉપાદાન-ગુણ બુદ્ધરે. શ્રી શ્રેયાંસ. ૫

૧૨ વાસુપૂજ્યસ્વામી સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

વાસુપૂજ્યની પૂજા કરતાં, પોતે પૂજ્ય તે થાયરે;
 જિનવર-પૂજા તે નિજપૂજા, શુદ્ધ વિચારે સદાયરે. વાસુ. ૧
 નિર્વિકલ્પ-ઉપયોગે પૂજા, ભાવ-નિક્ષેપે સારીરે;
 યોગ-અસંખ્યે પૂજા ભાષી, તરતમયોગ વિચારીરે. વાસુ. ૨
 સાલંબન પૂજાથી મોટી, નિરાલંબન ભાષીરે;
 રૂપાતીત પૂજાથી મુકિત, છે બહુસૂત્ર ત્યાં સાષીરે. વાસુ. ૩
 અષ્ટપ્રકારી આદિ પૂજા, દ્રવ્યપૂજા સુખકારીરે;
 એકાંતવાહી-પૂજન મિથ્યા, સમજે સૂત્ર વિચારીરે. વાસુ. ૪
 નય-નિક્ષેપે પૂજા ભેદો, કરશે તે સુખ પામેરે;
 બુદ્ધિસાગર પૂજ્યપણું લાહી, ઠરશે ધ્રુવપદ્મમેરે. વાસુ. ૫

૧૩ વિમલનાથ સ્તવન.

(શ્રી શ્રેયાંસજિન અંતર્યામી-એ રાગ.)

વિમલજિનેશ્વર ચેતન ભાવો, ગાવો બહુ મન ધ્યાવોરે;
 સંગ્રહનયથી નિર્મળ ચેતન, શબ્દાદિકથી બનાવોરે. વિમલ. ૧
 પ્રતિપ્રદેશે જ્ઞાન અનંતુ, છતિ સામર્થ્ય-પર્યાયરે;
 ક્ષયોપશમથી-ક્ષાયિકભાવે, લોકાલોક જણાયરે. વિમલ. ૨
 અસંખ્યપ્રદેશી-ચિદ્ધનરાયા, અનંતશક્તિવિલાસીરે;
 આવિભાવે ચેતનમુકિત, નાસે સકલ ઉદ્ધારીરે. વિમલ. ૩
 અનંત ગુણની શુદ્ધ ક્રિયાનો, સમયે સમયે લોગીરે;
 બુદ્ધિસાગર શુદ્ધ ક્રિયાથી, સિદ્ધ-સનાતન-યોગીરે. વિમલ. ૪

૪૭

૧૪ અનંતનાથ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

અનંત ગુણુ-પર્યાયનું ભાજન, અનંતપ્રભુ મન ધ્યાવુંરે;	
પરપરિણુમતા દૂર હઠાવી, શુદ્ધ રમણુતા પાવુંરે.	અનંત. ૧
જ્ઞાનસ્વરૂપી-જ્ઞેયસ્વરૂપી, પરજ્ઞેયાદિક ભિન્નરે;	
જ્ઞેય અનંતા જ્ઞાન અનંતુ, જ્ઞાતા જ્ઞાનાભિન્નરે.	અનંત. ૨
ગુણુ અનંતા સમયે સમયે, વ્યયોત્પત્તિતા પાવેરે;	
દ્રવ્યરૂપ ત્રણુ કાલમાં ધ્રુવ છે, કેવલજ્ઞાની ગાવેરે.	અનંત. ૩
અનંતગુણુમાં અસ્તિ-નાસ્તિતા, સમયે સમયે જાણુરે;	
અસ્તિ-નાસ્તિથી સમભંગીની, ઉત્પત્તિ ચિત્ત આણુરે.	અનંત. ૪
એક સમયમાં સર્વભાવને, કેવલજ્ઞાની જાણુરે;	
સમભંગીથી ધર્મ પ્રભોધે, ઉપદેશક ગુણુકાણુરે.	અનંત. ૫
વિશેષ સ્વભાવે ગુણુ અનંતા, લેદ પરસ્પર પાવેરે;	
બુદ્ધિસાગર જાણુ તેના, મનમાં અનંતપ્રભુ આવેરે.	અનંત. ૬

૧૫ ધર્મનાથ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

ધર્મજિનેશ્વર પરમકૃપાળુ, વંદી લવભય ટાળુંરે;	
ધર્મજિનેશ્વરધ્યાન કર્યાથી, અન્તરમાં અજવાળુંરે.	ધર્મ. ૧
વસ્તુ-સ્વભાવ તે ધર્મ પ્રકાશે, કેવલજ્ઞાને સાચોરે;	
નય-નિલોપે ધર્મને સમજી, શુદ્ધસ્વરૂપમાં રાચોરે.	ધર્મ. ૨
ધર્માદિક ષડ્દ્રવ્યને જાણુ, અનન્તગુણુ-પર્યાયરે;	
જ્ઞેયોપાદેયહૈયના જ્ઞાને, વસ્તુ-ધર્મ પરખાયરે.	ધર્મ. ૩
ચેતનતા પુદ્ગલપરિણુમી, પુદ્ગલ-કર્મ કરે છેરે;	
ચેતનતા નિજરૂપપરિણુમી, કર્મ-કલંક હરે છેરે.	ધર્મ. ૪
જડ-પુદ્ગલથી ન્યારી ચેતન, જ્ઞાનાદિકગુણુ ધારીરે;	
બુદ્ધિસાગર ચેતન-ધર્મ, પામે સુખ નરનારીરે.	ધર્મ. ૫

૪૮

૧૬ શાન્તિનાથ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

શાન્તિજિનેશ્વર અલખ અરૂપી, અનન્તશાન્તિસ્વામીરે;	શાન્તિ. ૧
નિરાકાર-સાકાર દો ચેતના,-ધારક છો નિનામીરે.	
પરમબ્રહ્મસ્વરૂપી, વ્યાપક,-જ્ઞાનથકી જિનરાયારે;	શાન્તિ. ૨
વ્યક્તિથી વ્યાપક નહિ જિનજી, પ્રેમે પ્રભુમું પાચારે.	
આનંદધન-નિર્મલ પ્રભુવ્યક્તિ, ચેતનચકિત અનંતીરે;	શાન્તિ. ૩
સ્થિરોપયોગે શુદ્ધરમણતા, શાન્તિજિનવરઅકિતરે.	
કર્મ ખર્યાથી સાચી શાન્તિ, ચેતનદ્રવ્યની પ્રગટેરે;	શાન્તિ. ૪
શાન્તિસેવે પુદ્ગલથી ઝટ, ચેતન-ઋદ્ધિ વધૂટેરે.	
ચક્રનિક્ષેપે શાન્તિ સમજી, ભાવ-શાન્તિ ઘટ ધારારે;	શાન્તિ. ૫
બુદ્ધિસાગર શાન્તિ લહીને, જલિદ ચેતન તારારે.	

૧૭ કુંથુનાથ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

કુંથુજિનેશ્વર કરૂણાનાગર, ભાવદયાભંડારરે;	કુંથુ. ૧
ચિદાનંદમય ચેતનમૂર્તિ, રૂપાતીત જયકારરે.	
ત્રણ ભુવનનો કર્તા ઇશ્વર, કરતા વાદી પક્ષરે;	કુંથુ. ૨
સૃષ્ટિકર્તા નહિ છે ઇશ્વર, સમજાવે જિન દક્ષરે.	
નિમિત્તથી કર્તા ઇશ્વરમાં, દોષો આવે અનેકરે;	કુંથુ. ૩
વિના પ્રયોજન જગનો કર્તા, હોય ન ઇશ્વર છેકરે.	
સૃષ્ટિ કાર્ય તો હેતુ ઉપાદાન, કોણ ? કહો સુવિચારીરે;	કુંથુ. ૪
ઉપાદાન ઇશ્વરને માને, દોષ અનેક છે ભારીરે.	
સૃષ્ટિરૂપ ઇશ્વર કરતાં તો, જડરૂપે થયો ઇશરે;	કુંથુ. ૫
આગમ યુક્તિ વિચારે સાચું, સમજો વિશ્વાવીશરે.	
પરપુદ્ગલકર્તા નહિ ઇશ્વર, સિદ્ધ-બુદ્ધ નિર્ધારરે;	કુંથુ. ૬
સ્વાભાવિક નિજગુણના કર્તા, ઇશ્વર જગ જયકારરે.	
ચેતન ઇશ્વર થાવે સહેજે, ધ્યાન કરી એકરૂપરે;	કુંથુ. ૭
બુદ્ધિસાગર ઇશ્વર પૂજો, ચિદાનંદ-ગુણભૂપરે.	

૪૬

૧૮ અરનાથ સ્તવન.

(શ્રીરે સિદ્ધાચળ ભેટવા-એ રાગ.)

શ્રીઅરનાથજી વંદીએ, શુદ્ધજ્ઞાન પ્રકાશી;	
જડ-ચેતનભેદજ્ઞાનથી, ટળે સકલ ઉદાસી.	શ્રી અર. ૧
સંગ્રહનય એકાન્તથી, એક સત્તા માને;	
સર્વજીવનો આતમા, એક દિલ પિછાણે.	શ્રી અર. ૨
વ્યવહારનય વિશેષથી, વ્યક્તિ બહુ દેખે;	
વ્યક્તિ વિના સત્તા કદી, કોઇ નજરે ન પેખે.	શ્રી અર. ૩
સામાન્ય ને વિશેષની, એક દ્રવ્યે સ્થિતિ;	
વ્યક્તિ અનંતા આતમા, અનેકાન્તની રીતિ.	શ્રી અર. ૪
માયા પુદ્ગલ-ભાવથી, છતી શાસ્ત્રે ભાખી;	
ચૈતન્ય-ભાવે નાણુને, માયા અછતી દાખી.	શ્રી અર. ૫
એકાન્તે મિથ્યા સદા, નિત્યાદિકભાવા;	
બુદ્ધિસાગર ધર્મ છે, સ્યાદ્રાદસ્વભાવા.	શ્રી અર. ૬

૧૯ મહિનાથ સ્તવન.

(હે સુખકારી ! આ સંસારથકી જે મુજને ઉદ્ધરે-એ રાગ.)

ઉપયોગ ધરી, મહિન્નિનેશ્વર પ્રભુમી શિવસુખ ધારીએ;	
તજી બાહ્ય-દશા, શુદ્ધરમણતાયોગે કર્મ નિવારીએ.	
પ્રભુ ! મુજ સત્તા છે તુજસમી, નિર્મલવ્યક્તિ મુજ ચિત્ત રમી,	
તે અશુદ્ધ-પરિણતિ તુર્ત દમી.	ઉપયોગ. ૧
નિજભાવરમણતા રંગાશું, અંતર્યામી પ્રભુને ગાશું,	
પ્રભુવ્યક્તિસમા અન્તર થાશું.	ઉપયોગ. ૨
ચેતનતા નિજમાં રંગાશે, પ્રભુ ! તુજ મુજ અંતર જટ નરો,	
સહજનંદી ચેતન થાશે.	ઉપયોગ. ૩
પ્રભુ ! વરતુ-ધર્મ તન્મય થાવું, મુજ સત્તાધર્મ પ્રગટ પાવું,	
શુભુઠાણે શુભુ સહુ નિપજાવું.	ઉપયોગ. ૪
પ્રભુધ્યાને શુદ્ધદશા ભગે, વેગે જ્યહંકો જગ વાગે,	
બુદ્ધિસાગર જિનવરણે.	ઉપયોગ. ૫

૫૦

૨૦ મુનિસુવ્રતસ્વામી સ્તવન.

(શ્રીસંભવજિનરાજજીરે, તાહરૂં અકળ સ્વરૂપ, જિનવર
પૂજે—એ રાગ.)

મુનિસુવ્રતજિન ! તાહરૂંરે, અલખ-અગોચરરૂપ; મનમાં ધ્યાવું.	
અસંખ્યપ્રદેશી આતમારે, પરમેશ્વર જગભૂપ;	મન.
ધ્યાવું ધ્યાવુંરે અનુભવયોગે, શુદ્ધધ્યાને ધ્યેવસ્વરૂપ.	મન. ૧
દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાલ-ભાવથીરે, ચેતનવ્યકિત શુદ્ધ;	મન.
પરદ્રવ્યાદિકનાસ્તિતારે, ક્ષાયિક-કેવલબુદ્ધ.	મન. ૨
સાદિ-અનંતિભંગથીરે, પામ્યા પરમાનંદ;	મન.
પ્રદેશપ્રદેશપ્રતિ જ્ઞાનમાંરે, ભાસે જ્ઞેય અનંત.	મન. ૩
પરદ્રવ્ય-પર્યાયાનંતનુંરે, એક પ્રદેશ કરે તોલ;	મન.
એક સમયમાં જ્ઞાનથીરે, ચેતન દ્રવ્ય અમોલ.	મન. ૪
પરપુદ્ગલ ફરે કરીરે, થયા પ્રભુ ! કૃતકૃત્ય;	મન.
ચેતનવ્યકિત સમારવારે, તુજ આલંબન સત્ય.	મન. ૫
ત્રિયોગે પ્રભુ ! આદર્યોરે, અનંતશક્તિ નાથ !	મન.
એકમેક તુજ ધ્યાનથીરે, થઈ ઝાલું તુજ હાથ.	મન. ૬
અરૂપી અરૂપીને મળેરે, સારી જીવસગાઈ;	મન.
બુદ્ધિસાગર જાગિયોરે, આવી મુક્તિવધાઈ.	મન. ૭

૨૧ નમિનાથ સ્તવન.

(થાંપર વારી મારા સાહિબા કાળીલ મત જાજે—એ રાગ.)

નમિજિનવર નમું ભાવથી, મારે મોંઘા મોલે;	
ધર્માદિદ્રવ્ય-શક્તિયો, એક ગુણના ન તોલે.	૧
શુદ્ધધ્યાનમાં આવીને, રંગોરગમાં વસિયો;	
ઘાતોઘાત મળી ખરી, લેશ માત્ર ન ખસિયો.	૨
સ્વ સ્વ જાતિ મળી ખરી, જડ-ભાવ વિદ્ધરે;	
ધ્યાતા ધ્યેયના તાનમાં, સત્ય-સુખડાં સ્પુરે.	૩

૫૧

અનુભવ-તાળી લાગતાં, આનંદ-ખુમારી;	
પરમપ્રભુ-આદર્શમાં, જોઈ જાતિ મેં મારી.	૪
શુદ્ધદ્રવ્ય જેલું તાહરું, તેલું મારું દીકું;	
સત્તાએ સરખા પ્રભુ, મન લાગ્યું મીકું.	૫
તારું ધ્યાન તે માહરું, દોષ મુજથી નાસે;	
શુદ્ધદશાના ધ્યાનમાં, એકમેકતા ભાસે.	૬
એકમેકતા યોગમાં, મનમંદિર આણ્યા;	
તાણ્યા જાઓ નહિ વ્યક્તિથી, પણ શાને તાણ્યા.	૭
શુદ્ધજ્ઞેયાકારી જ્ઞાનથી, એકરૂપે ભળિયા;	
તુજ સેવાકર વ્યક્તિથી, વેગે દોષો ટળિયા.	૮
નિર્વિકલ્પ-ઉપયોગથી, શુદ્ધ રૂપમાં મળશું;	
બુદ્ધિસાગર શિવમાં, જ્યોતિ જ્યોતિમાં ભળશું.	૯

૨૨ નેમિનાથ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

રાબુલ કહે છે શામળા, કેમ પાછા વળિયા;	
મુજને મૂકી નાથજી, કેનાથી હળિયા.	૧
પશુદયા મનમાં વસી, કેમ મહારી ન આણ્યો;	
જીને દુઃખી કરી પ્રભુ ! હઠ ફેગટ તાણ્યો.	૨
લક્ષ ન કરવાં જો હતાં, કેમ આંહી આવ્યા;	
પોતાની મરજી વિના, કેમ ખીજા લાવ્યા.	૩
ઋષભાદિ તીર્થકરા, ચહવાસે વસિયા;	
તેનાથી શું તમે જ્ઞાની કે, આવી દૂરે ખસિયા.	૪
શુકન જોતાં ન આવડ્યા, કહેવાતા ત્રિજ્ઞાની;	
ખનવાનું એમ જો હતું, વાત પહેલાં ન જાણી.	૫
જાહવ કુળની રીતડી, જાલ જાલી ન પાળે;	
આરંભી પહતું મૂકે, તે શું ? અનુવાળે.	૬

૫૨

- કાળા કામણુગારડા, ભીરૂ થઈ શું ? વળિયા;
 હુકમથી પશુઆં દયા, આણુ માનત બળિયા. ૭
- વિરાગી જે મન હલું, કેમ તોરણુ આવ્યા;
 આઠ ભવોની પ્રીતડી, લેશ મનમાં ન લાવ્યા. ૮
- મારી દયા કરી નહિ જરા, કેમ અન્યની કરશો;
 નિર્દય થઈને વાલહુમા, કેમ ઠામે ઠરશો. ૯
- વિરહવ્યથાની અગ્નિમાં, બળતી મને મૂકી;
 કાળાથી કરી પ્રીતડી, અરે પોતે હું ચૂકી. ૧૦
- જગમાં કોઈ ન કોઈનું, એમ રાબુલ ધારે;
 રાગિણી થઈ વૈરાગિણી, મન એમ વિચારે. ૧૧
- સંકેત કરવા ખ્યારીને, પ્રાણુપતિ ! અહિં આવ્યા;
 હરિણુદયાથી બહુ દયા, પ્રભુ ! મુજ પર લાવ્યા. ૧૨
- ભવનાં લગ્ન નિવારવા, જન મુક્તિથી આણી;
 આંખે આંખ મિલાવીને, મને મુક્તિમાં તાણી. ૧૩
- હું લોળી સમજી નહીં, સાચી જગમાં અબળા;
 નાથે નેહુ નિભાવિયો, ધન્ય સ્વામી સખળા. ૧૪
- લોગાવલીના જ્ઞેરથી, ગૃહવાસમાં ક્ષિયા;
 ઋષભાદિક તીર્થકરા, લલનાસંગરસિયા. ૧૫
- લોગાવલીના અભાવથી, મારો સંગ ન કીધો;
 પ્રદ્યયારી મારા સ્વામિજી, જશ જગમાં લીધો. ૧૬
- શ્રીને ચેતાવવા આવિયા, સ્વામી ઉપકારી;
 આઠ ભવોની પ્રીતડી, પૂરી પાળી સારી. ૧૭
- હાથોહાથ ન મેળવ્યો, સ્વામી ગુણુરાગી;
 સ્વામીના એ કૃત્વથી, હું થઈ વૈરાગી. ૧૮
- ત્રિજ્ઞાનીના કાર્યમાં, કાંઈ આવે ન ખામી;
 રાબુલ વૈરાગણુ બની, શુદ્ધ-ચેતના પામી. ૧૯
- જૂઠાં સગપણુ મોહથી, મોહની એ માયા;
 પ્રાંતિથી જગ જીવડા, નાહક લલવાયા. ૨૦

૫૩

નર કે નારી હું નહિ, પુહ્નગલથી હું ન્યારી;	
પુહ્નગલ-કાયાખેલમાં, શુદ્ધ-ખુદ્ધતા હારી.	૨૧
નામરૂપથી ભિન્ન હું, એક ચેતન જાતિ;	
ક્ષત્રિયાણી વ્યવહારથી, કોઈ મારી ન જાતિ.	૨૨
અનંતકાળથી આથડી, સંસારમાં દુઃખી;	
વિષયવિકારો સેવતાં, કોઈ થાય ન સુખી.	૨૩
જડસંગે પરતંત્રતા, મોહ-વૈરીએ તાણી;	
ઉપકારો સાચા પ્રભુ ! સત્ય પંથમાં આણી.	૨૪
બની વૈરાગણુ નેમિની, -પાસે ઝટ આવી;	
ઉપકારી સ્વામી કર્યા, સંયમલય લાવી.	૨૫
શોભા સતીની મોટકી, જગ રાજ્યુલ પામી;	
રહનેમિને યોધથી, થઈ ગુણવિશ્રામી.	૨૬
એક ટેકી થઈ રાજ્યુલે, ભાવ-સ્વામી કીધા;	
અહ્મુત ચારિત્ર ધારીને, જગમાં જશ લીધા.	૨૭
સાચી ભક્તિ સ્વામીની, અંતરમાં ઉતારી;	
નવરસ-રંગે ઝીલતી, લહે સુખ ખુમારી.	૨૮
ચેતન-ચેતના ભાવથી, એક સંગે મળિયાં;	
ક્ષપકશ્રેણિ-નિસ્સરણિથી, શિવમંદિર ભળિયાં.	૨૯
કર્મ-કટક સંહારીને; નેમ-રાજ્યુલનારી;	
શિવપુરમાં સુખિયાં થયાં, વંદુ વાર હળારી.	૩૦
શુદ્ધ ચેતન સંગમાં, શુદ્ધ ચેતના રહેશે;	
બુદ્ધિસાગર ભક્તિથી, શાશ્વત સુખ લહેશે.	૩૧

૨૩ પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

પાર્શ્વપ્રભુ પ્રભુતામયી, મારે મોટું શરણું;
મેરૂ અવલંબી કહો, કોણુ ઝાલે તરણું.

૧

૧૪

ભાવચિંતામણિ તું પ્રભુ ! શાશ્વત સુખ આપે;	
ચંદ્રનિક્ષેપે ધ્યાવતાં, ભવનાં દુઃખ કાપે.	૨
તારૂં મારૂં આંતરૂં, એકલીનતા ટાળે;	
સાદિ-અનંતિ સંગથી, દુઃખ કોઈ ન કાળે.	૩
શુદ્ધશાપરિણામથી, નિશ્ચિન તુજ લેટું;	
શુદ્ધ દષ્ટિથી દેખતાં, લેશ લાગે ન છેટું.	૪
તુજ મુજ અંતર ભાગશે, સંયમ શુભ્યુક્તિ;	
ક્ષેત્રલેહને ટાળીને, સુખ લલિતું મુક્તિ.	૫
મુક્તિમાં મળશું પ્રભુ, એમ નિશ્ચય ધાર્યો;	
ધ્યાને રંગ વધામણાં, મોહ ભાવ વિસાર્યો.	૬
તુજ સંગી થઈ ચેતના, શુદ્ધવીર્યઉદ્ધાસી;	
બુદ્ધિસાગર જાગિયો, ચેતન વિશ્વાસી.	૭

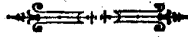
૨૪ મહાવીરસ્વામી સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

ત્રિશલાનંદન ! વીરજી ! મનમંદિર આવો;	
ભાવ-વીરતા માહરી, પ્રભુ ! પ્રેમે જગાવો.	૧
ભાવ-વીર સંચારથી, પ્રભુ ! મોહ ન આવે;	
દ્રવ્ય-વીર સંચારમાં, મોહતું જોર ફાવે.	૨
ચાર નિક્ષેપે ધ્યાઈએ, ભાવ-વીર્યના ધારી;	
સમક્રિત શુભકાણ્થકી, પ્રભો ! તું સંચારી.	૩
ભાવ-વીર્ય પ્રગટાવવા, આલંબન સાચું;	
ક્ષયોપશમ-ક્ષાયિકમાં, મન મારૂં રાચું.	૪
ક્ષયોપશમે તે હેતુ છે, ક્ષાયિકશુભકાજ;	
ક્ષાયિક-વીર્યતા આપીને, રાજો મુજ લાજ.	૫
અસંખ્યપ્રદેશે ક્ષાયિક, -ભાવ વીર્ય અનંત;	
યોગ-મુવતા ધારીને, લહે વીર્યને સંત.	૬
મતિ-સંગી પુદ્ગલવિષે, જે વીર્ય કહાતું;	
યોગતણી મુવતાથકી, ધ્યાને લેશ ન જાતું.	૭

૫૫

ભાવ-વીર ! પ્રભુ આતમા, અંતર ગુણલોગી;	
લઘુતા એકતા લીનતા, સાધનથી યોગી.	૮
ભાવ-વીર્ય નિજમાં લગ્યું, વાગ્યું જિતનગારું;	
ફરકયો વિજયનો વાવટો, ક્ષાયિકસુખ સારું.	૯
આનંદમંગલ જીવમાં, જ્ઞાન-દિનમણિ પ્રગટયો;	
દર્શન-ચંદ્ર પ્રકાશિયો, તળ મોહજ વિઘટયો.	૧૦
અનંતગુણ-પર્યાયનો, જીવ લોગી સવાયો;	
બુદ્ધિસાગર મંદિરે, ચેતન ઝટ આયો.	૧૧

કુળશ.

(ઓજીવ રંગ વદામણાં, પ્રભુ પાસને નામે-એ રાગ.)

ચોવીશ જિનવર ભકિતથી, ગાયા ગુણુરાગે;	
ગાશે ધ્યાશે જે પ્રભુ, તે અન્તર જાગે.	૧
અન્તરના ઉદ્યોતથી, હોય મંગળમાળા;	
મનમંદિર પ્રભુ આવતાં, ટળે મોહના ચાળા.	૨
જિનભકિત નિજરૂપ છે, ચેતન ઉપયોગી;	
અનંતગુણ-પર્યાયનો, સમયે હોય લોગી.	૩
ગળહળ જ્ઞાનની જ્યોતિમાં, જડ-ચેતન ભાસે;	
ચેતન પરમેષી સદા, એમ જ્ઞાની પ્રકાશે.	૪
ચેતનની શુદ્ધભકિતથી, શુદ્ધચેતન પરખું;	
અનેકાન્તનય-દૃષ્ટિથી, પ્રભુ ગાઇને હરખું.	૫
સંવત ઓગણીશ ચોસઠે, પુનમ દિન સારો;	
અષાઠ શુકલ પક્ષમાં, ગામ માણસા ધારો.	૬
સોમવાર ચઢતા દિને, ચોવીશ જિન ગાયા;	
અન્તરના ઉપયોગથી, સત્ય-આનંદ પાયા	૭
સુખસાગરગુરૂ પ્રેમથી, બુદ્ધિસાગર ગાવે;	
ગાશે ધ્યાવશે જે ભવી, તે શિવસુખ પાવે.	૮

૫૬

દ્વિતીયા જિનેશ્વરસ્તવનચતુર્વિંશતિકા.

(૨)

૧ ઋષભદેવસ્તવન.

(પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણમીએ—એ રાગ.)

ઋષભજિનેશ્વર ! વંદના, હોશો વારંવાર;
 પુરુષોત્તમ ભગવાન નિરાકાર સંત છે, શુભપર્યાયઆધાર. એ ટેક.
 ઉત્પત્તિ-વ્યય ધ્રુવતા, એક સમયમાંહિ જ્ઞેય;
 પર્યાયાર્થિકનયથી વ્યય-ઉત્પત્તિ છે, દ્રવ્યથકી ધ્રુવ હોય. ઋ૦ ૧
 સત્ કરતાં સામર્થ્યના, હોય પર્યાય અનન્ત;
 અશુદ્ધધુની શક્તિ તે તેહમાં જાણીએ, અનન્ત શક્તિ સ્વતંત્ર. ઋ૦ ૨
 પરમભાવ ગ્રાહક પ્રભુ, તેમ સામાન્ય વિશેષ;
 જ્ઞેય અનન્તનું તોલ કરે પ્રભુ ! તાહરો, ક્ષાયિક એક પ્રદેશ. ઋ૦ ૩
 સ્થિરતા ક્ષાયિકભાવથી, સુખથી કહી નહિ જાય;
 અનન્તશુભ નિજ કાર્ય કરે લહી શક્તિને, ઉત્પત્તિ-વ્યય પાય. ઋ૦ ૪
 શુભ અનન્તની ધ્રુવતા, દ્રવ્યપણે છે અનાદિ;
 શુભની શુદ્ધિ અપેક્ષી પર્યાયે કરી, ભંગની સ્થિતિ છે સાદિ. ઋ૦ ૫
 સાદિ અનંતિ મુક્તિમાં, સુખ વિલસો છે અનંત;
 સુખ જ્ઞેયાદિક જ્ઞાનમાં જ્ઞાતા જગશુદ્ધ, જ્ઞાન અનંત વહુંત. ઋ૦ ૬
 રાગદ્રેષ-યુગલ હણી, થઈયા જગ મહાદેવ;
 બુદ્ધિસાગર અવસર પામી ભક્તિથી, પામે અમૃતમેવ. ઋ૦ ૭

૫૭

૨ અજિતનાથસ્તવન.

(શ્રી સંભવજિન ! તાહરે, અલખ અંગોચર રૂપ-એ રાગ.)

અજિતજિનેશ્વરસેવનારે, કરતાં પાપ પલાય;	
જિનવર સેવો. સેવો સેવોરે લવિકજન ! સેવો,	
પ્રભુ શિવસુખદાયક મેવો, પ્રભુ સેવે સિદ્ધિ સુહાય.	જિનવર.
મિથ્યા-મોહ નિવારીનેરે, ક્ષાયિક-રત્ન ગ્રહાય;	જિનવર.
આરિત્ર-મોહ હઠાવતારે, સ્થિરતા ક્ષાયિક થાય.	જિનવર. ૧
ક્ષપક-શ્રેણિ આરોહીનેરે, શુકલ-ધ્યાનપ્રયોગ;	જિનવર.
જ્ઞાનાવરણીયાદિક હણીરે, ક્ષાયિક નવગુણ-લોગ.	જિનવર. ૨
અષ્ટકર્મના નાશથીરે, ગુણ-અષ્ટક પ્રગટાય;	જિનવર.
એક સમય સમશ્રેણિએરે, મુક્તિસ્થાન સુહાય.	જિનવર. ૩
નાત્યંતાભાવ મુક્તિનોરે, જડિમમથી નહિ ખાસ;	જિનવર.
વ્યોમપરે નહિ વ્યાપિનીરે, નહિ વ્યાવૃત્તિ-વિલાસ.	જિનવર. ૪
સાદિ અનંત સ્થિતિથીરે, સિદ્ધ બુદ્ધ ભગવંત;	જિનવર.
ઝળહળ જ્યોતિ જ્યાં ઝગમગેરે, જ્ઞેયતણો નહિ અંત.	જિનવર. ૫
પરજ્ઞેય ધ્રુવતા ત્રિકાલમાંરે, ઉત્પત્તિ-વ્યયસાથ;	જિનવર.
નિજ્જ્ઞેય ધ્રુવતા અનન્તનોરે, પર્યાયસહ શિવનાથ.	જિનવર. ૬
પર જાણે પરમાં ન પરિણમેરે, અશુદ્ધલાવ વ્યતીત;	જિનવર.
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનથીરે, થાવે ધ્યાની અજિત.	જિનવર. ૭

૩ સંભવનાથસ્તવન.

(દેખો ગતિ દૈવનીરે—એ રાગ.)

સંભવજિન ! તારશોરે,	
તારશો ત્રિભુવનનાથ ! સંભવજિન ! તારશોરે.	
નિમિત્તના પુષ્ટાલંબનેરે, સાધ્યની સિદ્ધિ કરાય;	
ઉપાદાનની શુદ્ધતારે, નિમિત્તવિના નહિ થાય.	સંભવ. ૧
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવથીરે, નિમિત્તના બહુ લેહ;	
જ્ઞાન દર્શન આરિત્રનારે, નિમિત્ત ટાળે ખેહ.	સંભવ. ૨

૯

૫૮

શુદ્ધદેવગુરૂ હેતુ છેરે, ઉપાદાન કરે શુદ્ધિ;	
ઉપાદાન અભિન્ન છેરે, કાર્યથી બાણો ખુદ્ધ.	સંભવ. ૩
કાર્ય દ્રવ્યથી ભિન્ન છેરે, નિમિત્ત હેતુ વ્યવહાર;	
શુદ્ધાદિક પદ્ લેદ છેરે, વ્યવહાર નયના ધાર.	સંભવ. ૪
ભિન્ન નિમિત્ત પણ કાર્યમારે, ઉપાદાન કરે પુષ્ટિ;	
નિમિત્તવણુ ઉપાદાનથીરે, થાય ન સાધ્યની સૃષ્ટિ.	સંભવ. ૫
પુષ્ટાલંબન જિનવિભુરે, આદર્યો મન ધરી ભાવ;	
ઉપાદાનની શુદ્ધિમારે, ખનશે શુદ્ધ ખનાવ.	સંભવ. ૬
ત્રિકરણુયોગથી આદર્યોરે, મન ધરી સાધ્યની દૃષ્ટિ;	
ખુદ્ધિસાગર સુખ લહેરે, પામી અનુભવ-સૃષ્ટિ.	સંભવ. ૭

૪ અભિનંદનરતવન.

(પદ્મપ્રભુ ! તુજ મુજ આંતરૂં—એ રાગ.)

અભિનંદનજિનરૂપને, ધ્યાનમાં સ્મરણથી લાવુંરે;	
ધ્યાનમાં લીનતાયોગથી, સુખ અનન્ત ઘટ પાવુંરે.	અભિ. ૧
મન-વચ્ચ-કાયાના યોગની, સ્થિરતા જેહ પ્રમાણુરે;	
તદનુગત વીર્યતા ઉદ્ભવે. ભાવ ક્ષયોપશમ સુખખાણુરે.	અભિ. ૨
અસંખ્યપ્રદેશમથી વ્યક્તિમાં, ધ્યાનથી એકતા થાયરે;	
પંડિત-વીર્ય ત્યાં સંપન્ને, ઉજ્જવલ અધ્યવસાયરે.	અભિ. ૩
ક્ષણુક્ષણુ ઉજ્જવલ ધ્યાનમાં, પ્રગટતો સહજ આનન્દરે;	
બાહ્ય જડ વિષયના સુખનો, વેગથી નાસતો ક્રન્દરે.	અભિ. ૪
અન્તરશુદ્ધપરિણુતિથી, ભાવથી હોય નિજ મુક્તિરે;	
શુદ્ધનયસ્થાપના સહજથી, પ્રગટતો એ તત્ત્વની યુક્તિરે.	અભિ. ૫
ક્ષયોપશમ જ્ઞાન-વીર્યથી, ક્ષાયિક-ધર્મ પ્રહાયરે;	
નિર્વિકલ્પઉપયોગમાં, શ્રુતજ્ઞાન એક સ્થિર થાયરે.	અભિ. ૬
ભાવશ્રુતજ્ઞાનઆલંબને, જીવ તે જિનરૂપ થાયરે;	
ખુદ્ધિસાગર શિવસંપદા, મંગલશ્રેણિ પમાયરે.	અભિ. ૭

૫૯

૫ સુમતિનાથસ્તવન.

(વિરતિ એ સુમતિ ધરી આહરો-એ રાગ.)

- સુમતિજિનેશ્વર શુદ્ધતા, બુદ્ધતા પરમ સ્વભાવરે;
અસ્તિતા નાસ્તિતા એકતા, જ્ઞાતૃતા નાહિ પરભાવરે. સુમતિ૦ ૧
- ભિન્ન અભિન્નતા નિત્યતા, તેમ અનિત્ય પર્યાયરે;
એક સમયમાંહિ સંપન્ને, પર્યાય ઉપન્ને વિલાયરે. સુમતિ૦ ૨
- અગુરુલઘુ પર્યાયનો, શક્તિ અનન્તી સદાયરે;
પરિણુમે અસંખ્યપ્રદેશમાં, કારક ૫૮ ઉપબયરે. સુમતિ૦ ૩
- આદિ અનાદિ ૫૮કારકો, વ્યક્તિપણે એકેક પ્રદેશરે;
અનાદિ અનન્ત સ્થિતિ શક્તિથી, કારક ૫૮ લહો બેશરે. સુમતિ૦ ૪
- એક અનેકતા વસ્તુમાં, નિત્ય અનિત્યતા ધારરે;
સમય સાપેક્ષ વિચારતાં, હોય અનેકાન્ત વિસ્તારરે. સુમતિ૦ ૫
- સદસત્ કથ્ય અકથ્ય છે, જિનવર ધર્મ અનન્તરે;
જ્ઞાનમાં જ્ઞેયની ભાસના, જાણે એક સમય લક્ષ્ણરે. સુમતિ૦ ૬
- સમ્યગ્જ્ઞાનપ્રભાવથી, પ્રભુ ! તુજ રૂપ જણાયરે;
ચાર પ્રમાણુ ને ભંગથી, ધર્મ અનેક પરભાયરે. સુમતિ૦ ૭
- મન-વચ-કાયઅતીત તું, આદર્યો યોગથી સારરે;
તુજ મુજ એકતા સંપન્ને, બુદ્ધિસાગર નિર્ધારરે. સુમતિ૦ ૮

૬ પદ્મપ્રભસ્તવન.

(વિરતિ એ સુમતિ ધરી આહરો-એ રાગ.)

- પદ્મપ્રભુ અલખ નિરંજન, સિદ્ધના આઠ ગુણુધારરે;
સાકાર ઉપયોગે ચેતના, નિરાકાર જયકારીરે. પદ્મ૦ ૧
- અજર અમર અગોચર વિભુ, નામ ન રૂપ ન જાતિરે;
જગગુરુ જય શ્રીચિંતામણિ, ત્રણુભુવનમાંહિ ખ્યાતિરે. પદ્મ૦ ૨
- ઉપમાતીત પરમાતમા, અનુભવવિષુ ન જણાયરે;
દ્વિશિ દેખાડી આગમ રહે, અનુભવે પ્રભુ પરભાયરે. પદ્મ૦ ૩

૬૦

અહ્શુર-તીર્થઉપાસના, સ્યાદ્રાહ સૂત્રનો ઝોધરે;	
પરંપર શુરગમ જોડતાં, કરે ભવી જિનવરશોધરે.	પદ્ય૦ ૪
જ્ઞાનના માનમાં ધ્યાન છે, ધ્યાનથી હોય સમાધિરે;	
પરમ પ્રભુ એક તાનમાં, લેટતાં જાય ઉપાધિરે.	પદ્ય૦ ૫
અનુભવ-અમૃત સ્વાદતાં, ચિત્ત અન્યત્ર ન જાયરે;	
ચક્રોર જેમ ચંદ્ર તેમ રાચતું, પરમ પ્રભુરૂપમાંહરે.	પદ્ય૦ ૬
સુખ અનંતની શશિમાં, જીવનમુક્તપદ પાયરે;	
બાહ્યનાં સુખ રૂચે નહિ, નિશ્ચયસુખ નિજમાંહરે.	પદ્ય૦ ૭
પરપરિણુતિરંગ પરિહરી, શુદ્ધ પરિણુતિમાંહિ રંગરે;	
બુદ્ધિસાગર જિનદર્શન, દેખવા પ્રેમ અભંગરે.	પદ્ય૦ ૮

૭ સુપાર્શ્વનાથસ્તવન.

(નદી યમુનાકે તીર-એ રાજ.)

સુપાર્શ્વપ્રભુ ! જિનરાજ ! કૃપાળુ તારશો,	
વિનતહી મુજ પ્રેમ ધરીને સ્વીકારશો;	
રાગ દ્વેષ અન્યાય નૃપતિ જોર ટાળશો,	
શુદ્ધરમણતા સન્મુખ દૃષ્ટિ વાળશો.	૧
વિષયવાસનાપાસથી પ્રભુજી ! છોડાવજો,	
પરમહયાજી ! દેવ ! દયા દિલ લાવજો;	
અનુભવ-અન્તરદૃષ્ટિની સૃષ્ટિ જગાવજો,	
પરમાનન્દનું પાત્ર ચેતન મુજ થાવજો.	૨
કેવલજ્ઞાનની જ્યોતિમાં જોય અભિન્ન છે,	
પરદ્રવ્યાદિક જોયથકી વળી ભિન્ન છે;	
જોયાકારે જ્ઞાન પરિણુમે જાણજો,	
ભિન્નાભિન્નસ્વરૂપ અનેકાંત આણુજો.	૩
જોયાપેક્ષે જ્ઞાન અનન્તું જિન કહે,	
જોયની પાસે જ્ઞાન ગયાવણુ સહુ લહે;	

૬૨

દર્પણુ કયાંઈ ન જાય દર્પણુમાં સમાય છે,
 જોયાકરી ભાવો એ દૃષ્ટાંત ન્યાય છે. ૪
 ફરવર્તી જે જોય જ્ઞાનમાંહિ ભાસતો,
 જ્ઞાન અચિન્ત્યસ્વભાવ હૃદયમાં આવતો;
 જોયવિના સહુ જ્ઞાનની શૂન્યતા જાણીએ,
 પણ દ્રવ્યો પર્યાય અનન્ત મન આણીએ. ૫
 અસ્તિવિના ન નિષેધ ઘટે કોઈ દ્રવ્યનો,
 દ્વિ વણુ નહિ અદ્વૈત નિષેધ કેમ સર્વનો;
 દ્વૈતનું જ્ઞાન થયાવણુ અદ્વૈત શું કહો,
 ભાસે જ્ઞાનમાં દ્વૈત સત્યભાવ સદ્દેહો. ૬
 દ્રવ્ય અને પર્યાયથી જોય અનન્તતા,
 વસ્તુધર્મ સ્યાદ્વાદ ત્યાં એકાનેકતા;
 ધ્રુવતા જોયના દ્રવ્યપણે નિત્યતા ખરી,
 ઉત્પત્તિ-વ્યય જોયઅનિત્યતા અનુસરી. ૭
 જીવદ્રવ્ય એકવ્યક્તિ અનાદિ-અનન્ત છે,
 ગુણુ-પર્યાવઆધાર ચેતનજી સન્ત છે;
 બુદ્ધિસાગર જિનવરવાણી સદ્દેહ,
 સમકિત-શ્રદ્ધાયોગે અપેક્ષા સહુ લહે. ૮

૮ ચંદ્રપ્રભુસ્તવન.

(એ અખ શોભા સારી હો મહિજિન—એ રાગ.)

ચંદ્રપ્રભુ! પદ રાયું હો ચિદ્ધન! ચંદ્રપ્રભુ! પદ રાયું;
 મન માન્યું એ સાયું હો ચિદ્ધન! ચંદ્રપ્રભુ! પદ રાયું.
 શુદ્ધ અખંડ અનન્ત ગુણુ-લક્ષ્મી, તેના પ્રભુ! તમે દરિયા;
 સત્તાએ જ્ઞાનાદિક લક્ષ્મી, વ્યક્તિપણે તમે વરિયા હો ચિ. ૧
 અનાદનન્ત, ને આદિ-અનન્ત, સત્તા-વ્યક્તિ સુહાયા;
 અસ્તિનાસ્તિમય ધર્મ અનન્તા, સમય સમયમાં પ્રાયા હો ચિ. ૨

६२

क्षपकश्रेष्ठिये उल्लवदध्याने, धातक कर्म अपाव्यां;
 दग्धरन्नुवत् कर्म अधाती, तेरमे यौहमे नसाव्यां ३
 केवलज्ञाने ज्ञेय अनन्ता, समय समय प्रभु ! लषो;
 अव्यापाध अनन्तु वीर्य, समय समय प्रभु ! माषो ४
 ऋद्धि तमारी तेवीज मारी, कद्विय न मुज्थी न्यारी;
 यंद्रप्रभु—आदर्श निहाणी, आत्मिकऋद्धि संभारी ५
 निज स्वन्नतीय सिद्ध निहाणी, अज्वृन्दगत हुरि येत्ये;
 निज स्वन्नतीय सिद्ध संभारी, एव स्वपदमां वहेतो ६
 अन्तर-दृष्टि अनुभव-योगे, जगती निजपद रद्धिये;
 पुद्धिसागर परम भडोदय, शाश्वतलक्ष्मी लद्धिये ७

६ सुविधिनाथस्तवन.

(नदी यमुनाके तीर—अे राग.)

सुविधिजिनेश्वर ! देव ! द्या हीनपर करे,
 कङ्कषावतं महंतं विनति अे हिल धरो;
 लवसागरनी पार उतारो कर ग्रही,
 शक्ति अनन्तना स्वामी कडावोछो मही. १
 तमनो शो छे लार कडो रवि आगणे,
 कीडीनो शो लार के कुंजरने गणे;
 कर्मतषो शो लार प्रभु ! तुम छते,
 सिद्धतषो शो लार अध्यापद त्यां जते. २
 शुं अधोतनुं तेज रवि ज्यां जणडणे,
 तेम शुं मोहनं जेर के उपयोग नीकणे;
 ससलानुं शुं जेर सिद्ध आगण अडो !
 अनेकांत ज्यां ज्योति अेकांतनुं शुं कडो. ३
 परमप्रभु वीतराग राग त्यां शुं करे,
 देभी धंन्द्रनी शक्ति के मुर सहुं करगरे;

૩૩

પ્રાણુજીવન વીતરાગ હૃદયમાં મુજ વસ્યા,
 તે દેખી મોહયોધ કે સહુ દૂરે ખસ્યા. ૪
 ગુણુ-પર્યાયાધાર ! સ્મરણુ ત્હારે ખરું,
 ધ્યાન-સમાધિયોગે અલખ નિજપદ વરું;
 પરમપ્રદ્મ ! જગદીશ્વર ! જપ જિનરાજી !
 શરણુ આવ્યો સેવક રાખો લાજી. ૫
 વાર વાર શી ? વિનતિ જાણુ સહુ કહું,
 વાર લગાડો ન લેશ દુઃખ મેં બહુ સહું;
 બુદ્ધિસાગર સત્ય ભક્તિથી ઉદ્ધારજો,
 વન્દન વાર હજાર વિનતિ એ સ્વીકારજો. ૬

૧૦ શીતલનાથસ્તવન.

(પ્રીતલડી બંધાણીરે અજિત જિણુ'દશું—એ રાગ.)

પ્રીતલડી બંધાણીરે શીતલ જિણુ'દશું,
 પ્રભુવિના ક્ષણમાત્ર નહિ સોહાયજો;
 પ્રેમીવિના નહિ ધીજો તે જાણી શકે,
 રૂપ પ્રભુતું દેખી મન હરખાયજો. પ્રીતલડી. ૧
 અન્તરના ઉપયોગે પ્રભુજી દિલ વસ્યા,
 ભક્તિ આધીન પ્રભુજી પ્રાણુ સનાથજો;
 અનુભવયોગે રંગ મજીકનો લાગિયો,
 ત્રણુજીવનના સ્વામી આવ્યા હાથજો. પ્રીતલડી. ૨
 જેમ પ્રભુનાં દર્શનમાં સ્થિરતા થતી,
 તેમ પ્રભુજી આનન્દ આપે બેશજો;
 આનન્દદાતા-લોકતાની થઈ એકતા,
 ચઢી ખુમારી યાદી આપે હુમેશજો. પ્રીતલડી. ૩
 આત્માડસંખ્ય પ્રદેશે શીતલતા ખરી,
 અવધૂત યોગી પ્રગટાવે સુખકંદજો;

૬૪

ઔદયિકલાવ નિવારી ઉપશમ આદિથી, ટાળે સઘળા મોહતણા મહાકંદને.	પ્રીતલડી. ૪
શુભસ્થાનક-નિઃસરણુ ચઢતો આતમા, ઉજ્જવલયોગે પામે શિવપુર મહેલને; ક્ષાયિકલાવે સુખ અનંતું લોગવે, નિજપદ્મવતા ધારી ઠરતો સ્હેલને.	પ્રીતલડી. ૫
બાહ્ય-ભાવની સર્વ ઉપાધિ નાસતાં, પ્રભુવિરહનો નાશ થશે નિર્ધારને; અનુભવયોગે રંગાયો જિનરૂપમાં, થાશું પ્રભુસમા અન્તે જયકારને.	પ્રીતલડી. ૬
નિજશુભસ્થિરતામાં રંગાવું સહજથી, વસ્તુધર્મ-જ્ઞાનાદિક તું આધારને; બુદ્ધિસાગર અનુભવ-વાળાં વાગિયાં, લેટયા શીતલજિનવર જગ જયકારને.	પ્રીતલડી. ૭

૧૧ શ્રેયાંસનાથસ્તવન.

(શ્રી વીરપ્રભુ ! ચરમ—એ રાગ.)

શ્રેયાંસપ્રભુ ! અન્તર્યામી ક્ષાયિક-નવલખ્ધિધણી; ત્રાતા બ્રાતા, પરોપકારી નિર્ભય યોગી દિનમણિ.	
પ્રભુ શુદ્ધસ્વરૂપ ત્હારું જેવું, પ્રભુ ! શુદ્ધસ્વરૂપ મ્હારું તેવું, ઉજ્જવલધ્યાને ખેંચી લેવું,	શ્રેયાંસ. ૧
પ્રભુ ! નામ-રૂપથી ભિન્ન ખરો, પ્રભુ ! અનન્તસુખનો ભવ્ય ઝરો, એ સ્થિરઉપયોગે દિલ ધર્યો.	શ્રેયાંસ. ૨
ઉત્પત્તિ-વ્યય-ધ્રુવતાલોગી, યોગાતીત પણુ નિર્મલયોગી, કર્માતીતથી તું નીરોગી.	શ્રેયાંસ. ૩
ધ્યાને પ્રભુની પાસે જવું, સાધનથી સાધ્યપણું પાવું, જ્ઞાનાદર્શે પ્રભુ ઘટ લાવું.	શ્રેયાંસ. ૪

૬૫

પ્રભુ ! દર્શન દેખે શિવરસિયા, પ્રભુ પ્રેમે મહારા દિલ વસિયા,
સ્થિરઉપયોગે જિન ઉદ્ધસિયા, શ્રેયાંસ. ૫
પ્રભુ ! પરમમહોદય પદ આપો, પ્રભુ ! જિનપદમાં મુજને થાપો,
કર્મી કર્મ અનાદિ સહુ કાપો, શ્રેયાંસ. ૬
પ્રભુ ! ઉપાદાન યોગે આવો, લક્ષ્મીથી નિજ ગુણ વિરચાવો;
બુદ્ધિસાગર મળિયો લહાવો. શ્રેયાંસ. ૭

૧૨ વાસુપૂજ્યસ્તવન.

(ગિરૂઆરે ગુણુ તુમતણા-એ રાગ.)

વાસુપૂજ્ય ! ત્રિભુવનધણી, પરમાનન્દ વિલાસીરે;
અકળકળા નિર્ભય પ્રભુ, ધ્યાને નાસે ઉદ્ધાસીરે. વાસુપૂજ્ય. ૧
જગજીવન જગનાથ છો, પરમબ્રહ્મ મહાદેવારે;
વ્યાપક જ્ઞાનથી વિષ્ણુ છો, સુરપતિ કરે પદસેવારે. વાસુપૂજ્ય. ૨
આદિ-અનન્ત તું વ્યક્તિથી, એવંભૂતથી યોગીરે.
અનાદનન્ત સત્તાપણે, ગુણુપર્યાવનો લોગીરે. વાસુપૂજ્ય. ૩
વ્યાપ્ય વ્યાપકતા અલેદતા, જ્ઞાતા જેય અલેદીરે;
ભિન્નાભિન્ન સ્વભાવ છે, વેદરહિત પણ વેદીરે. વાસુપૂજ્ય. ૪
પરમમહોદય ચિન્મણિ, અજરામર અવિનાશીરે;
નિત્ય નિરંજન સુખમયી, વ્યક્તિ શુદ્ધ પ્રકાશીરે. વાસુપૂજ્ય. ૫
નિરક્ષર અક્ષર વિભુ, જગખંધવ જગત્રાતારે;
ક્ષાયિક નવલખિધ ધણી, જેય અનન્તના જ્ઞાતારે. વાસુપૂજ્ય. ૬
પુરૂષોત્તમ પુરાણુ તું, તુજ ધ્યાને સુખ લહીશુંરે;
બુદ્ધિસાગર શુદ્ધતા, પામી જિનપદ રહીશુંરે. વાસુપૂજ્ય. ૭

૧૩ વિમલનાથસ્તવન.

(જ્યાં લગે આતમતત્ત્વનું-એ રાગ.)

વિમલજિનચરણની સેવના, શુદ્ધ ભાવે કરશું;
અન્તર જ્યોતિ ઝળહળે, શિવસ્થાનકે ઠરશું. વિમલ. ૧

૬૬

પુદ્ગલભાવના ખેલથી, ચિત્તવૃત્તિ હડાવું;	
પરમાનન્દની મોજમાં, નિર્મલ પદ પાવું.	વિમલ. ૨.
અન્તર રમણુતા આદરી, ધ્રુવતા નિજ વરણું;	
મનમોહન જગનાથના, ઉપયોગથી તરણું.	વિમલ. ૩
અસંખ્યપ્રદેશી આતમા, નિત્યાનિત્ય વિલાસી;	
સ્વાદ્વાદસન્તામયી સદા, જોતાં ટળતી ઉદાસી.	વિમલ. ૪
પુદ્ગલ-મમતા ત્યાગીને, અન્તરમાં રહીશું;	
અનુભવઅમૃતસ્નાહથી, અક્ષયસુખ લહીશું.	વિમલ. ૫
કાયા-વાણી-મનથકી, વિમલેશ્વર ન્યારો;	
શુદ્ધ પરિણુતિભક્તિથી, લેટીશું પ્રભુ ખ્યારો.	વિમલ. ૬
સ્થિરઉપયોગપ્રભાવથી, એક ધાતથી મળશું;	
બુદ્ધિસાગર ભક્તિથી, જ્યોતિ જ્યોતિમાં ભળશું.	વિમલ. ૭

૧૪ અનંતનાથસ્તવન.

(શાંતિજન ! એક મુજ વિનતિ.-એ રાગ.)

અનન્ત જિનેશ્વર નાથને, વન્દતાં પાપ પલાયરે;	
રવિ આગળ તમ શું ? રહે, પ્રભુ ભજે મોહ વિલાયરે.	અનન્ત. ૧
અનન્ત ગુણપર્યાયપાત્ર તું, વ્યક્તિ એવંભૂત સારરે;	
સંગ્રહનય પરિપૂર્ણતા, ધ્યાતા તે વ્યક્તિથી ધારરે.	અનન્ત. ૨
ઉપશમભાવ ક્ષયોપશમથી, સાધ્યની સિદ્ધિ કરાયરે;	
ધર્મ નિજ વસ્તુસ્વભાવમાં, સ્થિર ઉપયોગ સુહાયરે.	અનન્ત. ૩
જ્ઞાનદર્શનચરણુ-ગુણવિના, વ્યવહાર કુલઆચારરે;	
સાધ્યલક્ષ્યે શુદ્ધ ચેતના, જાણવો શુદ્ધવ્યવહારરે.	અનન્ત. ૪
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવથી, પર્યાય દ્રવ્ય અનન્તરે;	
શુદ્ધ આલંબન આદરો, વ્યક્તિથી થાય ભદંતરે.	અનન્ત. ૫
સ્વકીય દ્રવ્યાદિકભાવથી, અનંતતા અસ્તિપણે સારરે;	
પરદ્રવ્યાદિક અસ્તિની, -નાસ્તિતા અનન્ત વિચારરે.	અનન્ત. ૬
વીર્ય અનન્ત સામર્થ્યથી, ઉત્પાદ-વ્યય પ્રતિદ્રવ્યરે;	
છતિ પર્યાયથી ધ્રુવતા, સમય સમયમાંહિ ભબ્યરે.	અનન્ત. ૭

૬૭

ધર્મ અનન્તનો સ્વામી તું, ધ્યાનમાં ધ્યેયસ્વરૂપરે;
બુદ્ધિસાગર નિજ દ્રવ્યની, -શુદ્ધિ તે જય ! જિનભૂપરે. અનન્ત. ૯

૧૫ ધર્મનાથસ્તવન.

(ધર્મજિનેશ્વર ગાઉ રંગશું-એ રાગ)

ધર્મજિનેશ્વર વંદુ ભાવથી, વસ્તુધર્મદાતાર; જગત્માં.
વસ્તુસ્વભાવ તે ધર્મ જણાવતા, ષડ્દ્રવ્યોમાંહિ સાર. જગત્માં. ધ૦ ૧
જ્ઞેય હેય આદેય જણાવતા, સકલ દ્રવ્ય છેરે જ્ઞેય; જગત્માં.
ઉપાદેય ચેતનનો ધર્મ છે, પુદ્ગલઆદિરે હેય. જગત્માં. ધ૦ ૨
ભાવકર્મ તે રાગદ્વેષ છે, કાલ અનાદિથી જાણ; જગત્માં.
દ્રવ્યકર્મતું કારણ તેહ છે, નોકર્મ નિમિત્ત આણ. જગત્માં. ધ૦ ૩
અશુદ્ધપરિણતિયોગે અંધ છે, શુદ્ધપરિણતિથી છે સુક્તિ; જગત્માં.
અન્તરચેતનસન્મુખ યોગથી, શુદ્ધ ઉપયોગની યુક્તિ. જગત્માં. ધ૦ ૪
કર્તા-હર્તા ચેતન કર્મનો, બાહિર-અન્તર યોગ; જગત્માં.
આત્મસ્વભાવે રમણતા આદરે, પ્રગટે શિવસુખલોગ. જગત્માં. ધ૦ ૫
સુખ અનન્તની લીલા ધ્યાનમાં, ચેતન અનુભવ પાય; જગત્માં.
ધ્રુવતાયોગતણી સ્થિરતા હોવે, વીર્ય અનન્ત પ્રગટાય. જગત્માં. ધ૦ ૬
સવિકલ્પસમાધિ શુભઉપયોગમાં, ધ્યાતા ધ્યેયનો લેહ; જગત્માં.
શુદ્ધઉપયોગે શુદ્ધસમાધિમાં, ટળતો વિકલ્પનો ખેહ. જગત્માં. ધ૦ ૭
અન્તરમાં ઉત્તરીને પારખો, નિર્મલ સુખનોરે નાથ; જગત્માં.
બુદ્ધિસાગર સમતા એકતા, લીનતા યોગે સનાથ. જગત્માં. ધ૦ ૮

૧૬ શાન્તિનાથસ્તવન.

(સાહિય સાંભજોરે સંભવ અજ્ઞ હમારી.—એ રાગ)

શાન્તિનાથજીરે ! શાન્તિ સાચી આપો;
ઉપાધિ હરીરે, નિજ પદમાં નિજ થાપો. શાન્તિ. ૧
શાન્તિ કેમ લહુરે, તેનો માર્ગ બતાવો;
વિનતિ માહરીરે, સ્વામી દિલમાં લાવો. શાન્તિ. ૨

૬૯

શાન્તિ પ્રભુ કહેરે, ધન્ય ! તું જગમાં ધન્ય પ્રાણી;	
શાન્તિ પામવારે, મનમાં ઉલટ આણી.	શાન્તિ. ૩
જડ તે જડપણેરે, ચેતન જ્ઞાનસ્વભાવે;	
લેહજ્ઞાનના યોગથીરે, સમકિત-શ્રદ્ધા થાવે.	શાન્તિ. ૪
સદ્ગુરૂ પરંપરારે, આગમના આધારે;	
ઉપશમભાવથીરે, શાન્તિ ઘટમાં ધારે.	શાન્તિ. ૫
સાધુસંગતેરે, પામી જ્ઞાનની શક્તિ;	
સમતાયોગથીરે, પ્રગટે શાન્તિ-વ્યક્તિ.	શાન્તિ. ૬
ચેતન દ્રવ્યનુંરે, કરવું ધ્યાન જ ભાવે;	
ચંચલતા હરેરે, સાચી શાન્તિ આવે.	શાન્તિ. ૭
સત્ય-સમાધિમાંરે, શાન્તિ સિદ્ધિ ખતાવે;	
રસિયા યોગિયોરે, શાન્તિ સાચી પાવે.	શાન્તિ. ૮
સિદ્ધસમા ચઠરે, શાન્તિરૂપ સુહાવે;	
સ્થિરઉપયોગથીરે, ણુદ્ધિસાગર પાવે.	શાન્તિ. ૯

૧૭ કુંથુનાથસ્તવન.

(સાંભળજે મુનિ સંયમરાગે.-એ રાગ.)

કુંથુજિનેશ્વર જગ જયકારી, ચોત્રીશ અતિશય ધારીરે;	
પાંત્રીશ વાણી ગુણથી શોભે, સમવસરણ સુખકારીરે.	કુંથુ ૧
વસ્તુધર્મ સ્યાદ્દાદ પ્રરૂપે, કેવલજ્ઞાનથી જાણીરે,	
ધર્મ ગ્રહી પાળી શિવ લેવે, જગમાંહિ ખહુ પ્રાણીરે.	કુંથુ ૨
સમ્ભંગી ને સાતનયોથી, પડ્દ્રવ્યોને જાણાવેરે;	
ઉપાદેય ચેતનના ધર્મો, ઓધી શિવ પરખાવેરે.	કુંથુ ૩
શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપ ખતાવી, મિથ્યા-બ્રમણા હઠાવેરે;	
અસ્તિનાસ્તિમયધર્મ અનન્તા,-દ્રવ્ય દ્રવ્યમાં ભાવેરે.	કુંથુ ૪
ચાર નિક્ષેપે ચાર પ્રમાણે, વસ્તુસ્વરૂપને દાખેરે;	
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાલ ભાવથી, વસ્તુસ્વરૂપને ભાખેરે.	કુંથુ ૫

૬૯

આનન્દકારી જગહિતકારી, ગુણપર્યાયાધારીરે;
 ઉત્પત્તિ-વ્યય-ધ્રુવતામયી પ્રભુ, શાશ્વતપદ સુખકારીરે. કુંથુ ૬
 જિનસ્વરૂપ થઈ જિનવર સેવી, લહીએ અનુભવમેવારે;
 બુદ્ધિસાગર જ્ઞાનદિવાકર, સહજયોગ પદસેવારે. કુંથુ ૭

૧૮ અરનાથસ્તવન

(તુમ બહુ મંત્રીરે સાહિબા—એ રાગ.)

અરજિનવર ! પ્રભુ ! વન્દના, હોજો વારંવાર;
 ક્ષાયિક-રત્નત્રયી વર્યો, શુદ્ધ બુદ્ધાવતાર. અર. ૧
 અષ્ટકર્મના નાશથી, અષ્ટ ગુણોને ધરંત;
 ગુણ એકત્રીશને તે ધર્યા, સાધ્યસિદ્ધિ વરંત. અર. ૨
 ક્ષપકશ્રેણિ-રણક્ષેત્રમાં, હણ્યો મોહ પ્રચંડ;
 ત્રિભુવનમાં સામ્રાજ્યની, ચલવી આણુ અખંડ. અર. ૩
 ધાતિકર્મ-પ્રકૃતિ હરી, પામ્યા કેવલજ્ઞાન;
 પુરૂષોત્તમ અરિહા પ્રભુ, દીધું દેશના દ્વાન. અર. ૪
 યોગવિકાર શમાવીને, શેષ કર્મ જે ચાર;
 હુણીને શિવપુર પામ્યા, ધન્ય ! ધન્ય ! અવતાર. અર. ૫
 તુજ પગલે અમે ચાલશું, પામીને પરમાર્થ;
 અનુભવ રંગે ભેટીને, પ્રભુ થઈશું સનાથ. અર. ૬
 પ્રેમ ભક્તિ ઉત્સાહમાં, શ્રુતજ્ઞાને દિલ લાય;
 બુદ્ધિસાગર ધ્યાનમાં, પ્રભુતા ઘટમાંહિ પાય. અર. ૭

૧૯ મહિનાથસ્તવન.

(સ્વામી સીમંધર વિનતિ-એ રાગ.)

મહિજિન સહજ સ્વરૂપનું, વર્ણન કહો કેમ થાયરે;
 વૈખરી વર્ણન શું કરે, કંઈ પરમાંહી પરખાયરે. મહિ. ૧
 પરમબ્રહ્મ પુરૂષોત્તમ, અનંગી અનારી સદાયરે;
 વિમલ પરમ વીતરાગતા, અખય અચલ મહારાયરે. મહિ. ૨

૭૦

નિર્ભયદેશના વાસી જે, અજર અમર ગુણખાણુરે;	
સહજ સ્વતંત્ર આનન્દમાં, લોગવો શિવ નિર્વાણુરે.	મદ્ધિ. ૩
ચેતન અસંખ્યપ્રદેશમાં, વીર્ય અનંત પ્રદેશરે;	
છતિ શુ સામર્થ્ય લાવથી, વાપરો સમયે નિઃકલેશરે.	મદ્ધિ. ૪
ત્રિભુવનમુકુટશિરોમણિ, પરમ મહોદય ધર્મરે;	
જગગુરૂ પરમબંધુ વિભુ, સાદ્ધિ-અનન્ત સુશર્મરે.	મદ્ધિ. ૫
અલખ અગોચર દિનમણિ, અવિચલ પુરૂષ પુરાણુરે;	
સત્ય એક દેવ ! તું જગધણી, ધારૂં હું શિર તુજ આણુરે.	મદ્ધિ. ૬
મદ્ધિજન શુદ્ધ આલંબને, સેવક જનપણું પાયરે;	
પુદ્ધિસાગર રસ રંગમાં, ભેટિયા ચિદ્ધનરાયરે.	મદ્ધિ. ૭

૨૦ મુનિસુવ્રતસ્તવન

(તાર હો તાર પ્રભુ ! મુજ સેવક ભણી-એ રાગ.)

તાર હો તાર પ્રભુ ! શુદ્ધ દિનકર વિભુ !	
શરણુ તું એક છે મુજ સ્વામી;	
જ્ઞાન-દર્શન ધણી, સુખ ઋદ્ધિ ધણી,	
નામી પણ વસ્તુતઃ તું અનામી.	તાર. ૧
લોગી પણ લોગના ફંદથી વેગળો,	
યોગી પણ યોગથી તું નિરાળો;	
બાણુતો અપર ને અપરથી ભિન્ન તું,	
વિગતમોહી પ્રભુ ! શિવ મહાલો.	તાર. ૨
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર અને કાલ ને ભાવથી,	
આત્મદ્રવ્યે પ્રભુ ! તું સુહાયો;	
સ્વગુણની અસ્તિતા, નાસ્તિતા પરતણી,	
શુદ્ધકારકમયી વ્યક્તિ પાયો.	તાર. ૩
શુદ્ધ પરબ્રહ્મની પૂર્ણતા પામીને,	
વિષ્ણુ જગમાં પ્રભુ ! તું ગવાયો;	
કર્મદોષો હરી હર પ્રભુ ! તું થયો.	
સત્ય મહાદેવ તું છે સવાયો.	

૭૧

શુદ્ધરૂપે રમી રામ તું જગ થયો, શુદ્ધ આનન્દતાનો વિલાસી; રહેમ કરતાં થયો શુદ્ધ રહેમાન તું, શુદ્ધ ચૈતન્યતા ધર્મકાશી.	તાર. ૫
નામ ને રૂપથી ભિન્ન તું છે પ્રભુ ! બાણુતો તારવ સ્યાદ્રાહસાની; શરણુ તારું પ્રહું, ચરણુ તારું લહું, રહી નહિ જ્ઞાત હે નાથ ! છાની.	તાર. ૬
ભક્તિના તોરના જોરમાં પ્રભુ મળ્યા, સહજ આનંદના ઓઘ પ્રગળ્યા; બાણુ પાણુ કહી શકું કેમ નિર્વાચ્યને સકળ વિષયોતણા ફેદ વિઘળ્યા.	તાર. ૭
એકતા લીનતા ભક્તિના તાનમાં, ધેન આનંદની દિલ છવાઈ; પુદ્ધિસાગર પ્રભુ લેટયા ભાવથી, મુક્તિની ઘેર આવી વધાઈ.	તાર. ૮

૨૧ નમિનાથસ્તવન.

(એ ગુણુ વીરતણુ ન વિસારું-એ રાગ.)

નમિજિતવર ! પ્રભુ ! ચરણુમાં લાગું, શુદ્ધ રમણુતા માગુંરે; બાહ્યપરિણુતિ ટેવ નિવારી, શુદ્ધાપયોગે બાગુંરે.	નમિ. ૧
અન્તરદષ્ટિ અમૃતવૃષ્ટિ, સહબનનન્દ સ્વરૂપરે; તન્મયતા પ્રભુસાથે કરતી, શુદ્ધ સમાધિ અનુપરે.	નમિ. ૨
અસંખ્યપ્રદેશી ચેતન ક્ષેત્ર, ગુણુ અનંત આધારરે; ઉત્પત્તિ વ્યય ધ્રુવતા સમયે, દ્રવ્યપણું જયકારરે.	નમિ. ૩
જ્ઞાન-ચરણુપર્યાયની શુદ્ધિ, મુક્તિ પ્રભુ મુખ ભાખેરે; અસ્તિ નાસ્તિની સમ્બલંગીયાં, ષડ્દ્રવ્યોને દાખેરે.	નમિ. ૪
શબ્દાદિક નય શુદ્ધ પરિણુતિ, ઉત્તર ઉત્તર સારરે;	

७२

कारण्ये अर्यपलुं नीपणवे, द्रव्यलावे निर्धाररे.	नमि. ५
निमित्त पुष्टालंभन सेवी, उपादान गुण्य शुद्धिरे;	
शुद्ध रमण्यता योगे करतो, पामे क्षायिक ऋद्धिरे.	नमि. ६
सुभसागर कष्टोले अढियो, लडी सामर्थ्य पर्यायरे;	
शुद्ध परिणति-अंद्र प्रकारे, आनन्द क्यंथे न मायरे.	नमि ७
शुद्ध परिणति-अरण्य शरण्यमां, शुद्धोपयोगे रडीशुंरे;	
पुद्धिसागर ज्ञानद्विवाकर, स्वपरप्रकाशी अष्टशुंरे.	नमि. ८

२२ नेमिजिनस्तवन.

(तुम षड् मंत्रीरे साहिभा-अे राग.)

नेमिजिनेश्वर ! वन्दना, होशो वार हुणर;	
त्रिकरण्ययोगेरे सेवना, प्रीति लजित उदार.	नेमि. १
सांलंभन ध्याने प्रलु ! द्विबमां आवो सनाथ;	
उपयोगे तुज धारणा, आवागमन ते नाथ !	नेमि. २
नामादिक निक्षेपथी, आलंभन न्यकार;	
निरालंभन कारण्ये, तुज व्यकित सुभकार,	नेमि. ३
सविकल्प समाधिमां, लासे हृदयमजार;	
अन्तरअनुभव-न्योतिमां, निर्विकल्प विचार.	नेमि. ४
लेहालेह स्वभावमां, अनन्त गुण्य-पर्याय;	
छति सामर्थ्य पर्यायनी, शकित-व्यकित सुहाय.	नेमि. ५
अग्रहुणन्योति न्यां नगती, लासे सर्वपदार्थ;	
पुद्धिसागर ज्ञानमां, सिद्ध पुद्ध परमार्थ.	नेमि ६

२३ पार्श्वनाथस्तवन

(साहिभ सांलणोरे संलव-अे राग.)

पूण्यनिन्दमांरे, पार्श्वप्रलु ! न्यकारी;	
ध्रुवता शुद्धतारे, शाश्वत सुभ लंडारी.	पूण्य १

૭૩

દેવલજ્ઞાનથીરે, લોકાલોક પ્રકાશો;	
ધ્યાતા ધ્યાનમાંરે, સાહિબ ! નિજ ઘર વાસો.	પૂર્ણાં ૨
સહજનનન્દનારે સમયે સમયે લોગી;	
રત્નત્રયી પ્રભુરે ! ક્ષાયિક ગુણગણુયોગી.	પૂર્ણાં ૩
વ્યક્તિ તુજ સમીરે, ભક્તિ તુજ મુજ કરશે;	
તુજ આલંબનેરે, ચેતન શિવપુર ઠરશે.	પૂર્ણાં ૪
સાચા ભાવથીરે, જિનવરસેવા કરશું;	
શુદ્ધ સ્વભાવમાંરે, ક્ષાયિક મહુશુભ વરશું.	પૂર્ણાં ૫
ઝટપટ ત્યાગીનેરે, ઝટપટ મનની કાચી;	
મળશું ભાવથીરે, અનુભવ યુક્તિ એ સાચી.	પૂર્ણાં ૬
હજિયો દેવશુંરે, તે જન શિવસુખ પાવે;	
સાચી ભક્તિથીરે, આવિર્ભાવ સુહાવે.	પૂર્ણાં ૭
પાસ જિનેશ્વરારે, આપોઆપ સ્વભાવે;	
આતમ ભાવથીરે, ખુદ્ધિસાગર ગાવે.	પૂર્ણાં ૮

૨૪ મહાવીરસ્તવન.

(સાહિબ સાંભળોરે સંભવ અરજ હુમારી—એ રાગ.)

શ્રી મહાવીર પ્રભુરે ! લગી લગી પાચે લાગું;	
શ્રી મહાવીરપણુંરે, પ્રભુ ! તુજ પાસે માગું.	શ્રીં ૧
દ્રવ્યભાવ એ લેહથીરે, નિદ્રેપે તેમ જાણા;	
સાતનયોવડેરે, મહાવીર મનમાં આણા.	શ્રીં ૨
નવધા ભક્તિથીરે, મહાવીર પ્રભુથી હજશું;	
સ્વભતિ ધ્યાનથીરે, આવિર્ભાવે મળશું.	શ્રીં ૩
શ્રુત ઉપયોગથીરે, પ્રગટે વીર્યે સ્વભાવે;	
ધૃવતા યોગનીરે, મહાવીર ઘટમાં આવે.	શ્રીં ૪
ધાતોધાતથીરે, હજતાં મળતાં શાન્તિ;	
શુદ્ધ સ્વભાવમાંરે, રમતાં લેશ ન જાન્તિ.	શ્રીં ૫
સત્તાએ રહીરે, વીરતા ધ્યાને પ્રગટે;	
શુષ્કાદિકનયેરે, કર્મ મલીનતા વિધટે.	શ્રીં ૬

૭૪

અનુભવ યોગમાંરે, મહાવીર નયણે દેખે;

મિથ્યામોહનેરે, આપસ્વભાવે ઉવેખે.

શ્રી૦ ૭

શુદ્ધ સ્વભાવમાંરે, મહાવીર પ્રભુ ધર આવે;

વીર્ય અનન્તતારે, બુદ્ધિસાગર પાવે;

શ્રી૦ ૮

કલશ.

ગાઇ ગાઇરે એ જિનવર ચોવિશી ગાઇ;

અન્તર-અનુભવયોગે રચના, જિન આણુથી બનાઇરે. એ જિ૦

જિનભક્તિત્યાં શક્તિ પ્રગટે, પ્રગટે શુદ્ધ સમાધિ;

મિથ્યા-મોહક્ષયે સમકિત ગુણ, નાસે ચિત્તની આધિરે. એ જિ૦ ૧

જિનગુણના ઉપયોગે નિજગુણ, પ્રગટે અનુભવ સાચો;

તિરોલાવનો આવિર્ભાવ છે, પ્રેમ ધરી ત્યાં રાચોરે. એ જિ૦ ૨

અનેકાન્તનય-જ્ઞાન પ્રતાપે, પંચાચારની શુદ્ધિ;

ઉપશમ ક્ષયોપશમ ને ક્ષાયિક, -સાવે પ્રગટે ઋદ્ધિરે. એ જિ૦ ૩

પ્રભુગુણ ગાવે ભાવના ભાવે, નાગકેતુપરે મુકિત;

શુદ્ધ રમણતા ભાવપૂજા છે, સાલંબનની ચુકિતરે. એ જિ૦ ૪

સાલંબન યોગી જિનધ્યાને, નિરાલંબન થાવે;

કરણ-કાર્યપણું ત્યાં બાણો, જ્ઞાની હૃદયમાં ભાવેરે. એ જિ૦ ૫

જિનભક્તિ નિજ શક્તિ વધારે, શુભ ઉપયોગના દાવે;

શુદ્ધોપયોગે સહેજે આવે, સ્યાદ્રાઢી મન ભાવેરે. એ જિ૦ ૬

ગામ ઉભોઈ યશોવિજય ગુરૂ, -ચરણનો યાત્રા ક્રીધી;

ઉપાધ્યાયની દેરીમાં રચના, પૂર્ણ ચોવીશીની સિદ્ધિરે. એ જિ૦ ૭

ઉપાધ્યાય ગુરૂ-ચરણ પસાચે, ભક્તિ-રંગ ઉર ધારી;

ભાવપૂજા જિનવરની કરતાં, જયજય મંગલકારીરે. એ જિ૦ ૮

સંવત ઓગણિશ પાંસઠ સાતે, કાલ્દગુનપૂણિમા સારી;

રવિવાર દિન ચઠતે પહોરે, પૂર્ણ રચી જયકારીરે. એ જિ૦ ૯

લોઠણ પાર્શ્વજિનેશ્વર પ્રેમે, જે ભણશે નરનારી;

બુદ્ધિસાગર પગ પગ મંગલ, પામે સંઘ નિર્ધારીરે. એ જિ૦ ૧૦

૭૨

વિંશતિ વિહરમાન જિનસ્તવન.

(વીશી)

૧ સીમંધર સ્તવન.

(ઝોઝ્ઞવ રંગ વધામણાં—ઝે રાગ.)

સીમંધર જિન રૂપમાં, હુંતો રહિયો રાચી;	
ભાવ કર્મને ટાળવા, શુદ્ધ પરિણુતિ સાચી.	૧
ભાવકર્મના નાશથી, દ્રવ્ય કર્મ ટળે છે.	
નાયક મરવાથી યથા, સૈન્ય પાછું વળે છે.	૨
રાગ દ્વેષ ભાવ કર્મ છે, દ્રવ્યકર્મ શ્રદાવે;	
રાગ દ્વેષ ટળવાથકી, દ્રવ્ય કર્મ ન આવે.	૩
નિશ્ચય શુદ્ધ ચારિત્રથી, રાગ દ્વેષ ટળે છે;	
રાગ દ્વેષ ટળવાથકી, નિજ લક્ષ્મી મળે છે.	૪
ચેતન શુદ્ધ સ્વભાવમાં, લીનતા ક્ષણુ થાવે;	
ત્યારે સહજાનંદનો, અનુભવ મન આવે.	૫
ક્ષયોપશમજ્ઞાનેકરી, પ્રભુ શ્રેણિ ચઢિયો;	
શુક્લ ધ્યાન મહાશસ્ત્રથી, મોહસાથે લઢિયો.	૬
જયલક્ષ્મી અંગીકરી, નવ ઋદ્ધિ પાચો;	
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનથી, પ્રભુ અંતર આચો.	૭

૨ યુગમંધર સ્તવન.

(થાંપર વારી વાલહમ, કાપીસ મત જાળે.—ઝે રાગ.)

યુગમંધર જિન સેવના, મુજ મનમાં મીઠી;	
સ્વાદ્દાહ દૃષ્ટિયકી, જિનસેવા મેં ઠીઠી.	૧
જેવું તાઝું રૂપ છે, સેવા પણુ તેવી;	
યોગાતીતની સેવના, યોગથી કેમ કહેવી.	૨
લેશ્યાતીતની સેવના, લેશ્યાથી ન થાયે,	
ક્રિયાતીતની સેવના; કેમ કરીને કરાયે.	૩

૭

શુદ્ધ ભક્તિથી સહુ થશે, ભક્તિથી પ્રભુ પાસે;
બુદ્ધિસાગર સેવના, શુદ્ધ ભક્તિથી થાશે. ૪

૩ આહુજિન સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

આહુ જિનેશ્વર આપણ, એક શરણું તમારું;
ભાવ શરણુ પ્રભુનું કર્યું, મન માન્યું મારું. ૧
શુદ્ધ સ્વભાવ જે તાહરો, નિત્ય તે અનુસરવો;
પરભાવ હરે ત્યાગીને, સ્વામી દિલ ધરવો. ૨
મોહની શીખ નિવારતાં, શુદ્ધ શરણું થાશે;
વ્યક્તિભાવ શુદ્ધાત્મનો, ત્યારે શોધ કરાશે. ૩
ઉપશમ આદિ ભાવથી, શરણું તુજ સાચું;
બુદ્ધિસાગર ભાવથી, પ્રભુ શરણથી રાચું. ૪

૪ સુખાહુજિન સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

સ્વામી સુખાહુ સોભતા, ક્ષાયિક ગુણધારી;
પારિણામિક ભાવથી, જીવન જયકારી. સ્વામી૦ ૧
ઔદયિકભાવ નિવારિયો, શુદ્ધ વ્યક્તિ સમારી;
અકળ કળા જિનદેવની, અંતરમાં ઉતારી. સ્વામી૦ ૨
ધ્યાને પ્રભુ દિલ આવીને, મારું વાન વધારો;
બુદ્ધિસાગરને પ્રભુ, તું પ્રાણથી પ્યારો. સ્વામી૦ ૩

૫ સુખતપ્રભુ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

સ્વામી સુખત સોહામણા, અંતરમાં ઉતાર્યા;
દોષાદિ ચાર વૈરિયો, પ્રભુ દેખી હાર્યા. સ્વામી૦ ૧

૬૭

જ્યાં પ્રભુધ્યાનની જાંજુલિ, મોહાદિ ન પ્રચાર;	
પ્રભુસ્મરણ શુદ્ધ ભાવના, ટાળે વિષયવિકાર.	સ્વામી૦ ૨
ઉપશમાદિક ભાવના,—જ્ઞાને સમ્યગ્ ભાસે;	
બુદ્ધિસાગર ભક્તિથી, શાશ્વત સુખ થાશે.	સ્વામી૦ ૩

૬ સ્વયંપ્રભુ સ્તવન.
(રાગ ઉપરનો.)

સ્વયંપ્રભુ જિન જ્ઞાનથી, લોકાલોક પ્રકાશી;	
ક્ષાયિક નવ ઋદ્ધિ લડી, ટાળી સકળ ઉદાસી.	૧
શક્તિ અનંતિ આત્મની, નિર્મળ ઘટ પ્રગટી;	
મોહદશા જે અનાદિની, ક્ષણમાંહે વિધટી.	૨
સમવસરણમાં ખેસીને, શુદ્ધ તત્ત્વ પ્રકાશ્યું;	
શ્રદ્ધા સમકિત યોગથી, ભવિષ્યન મન વાસ્ત્યું.	૩
તુચ વાણી અવલંબને, ભવજલધિ તરશ્યું;	
બુદ્ધિસાગર ટેકથી, નિર્મલ સુખ વરશ્યું.	૪

૭ ઋષભાનન સ્તવન.

(નદી યમુનાકે તીરે ઉડે દાય પંખિયાં—એ રાગ.)	
ઋષભાનન જિનરાજ કૃપાળુ જગદાણી,	
ભાવતિમિર હરવા પ્રભુ જગમાં દિનમણિ;	
રત્નત્રયીના નાથ સેવક હાથ આલજો,	
જાણી ખાલ તમારો જ પ્રેમે પાળજો.	૧
લોકોત્તર તું દેવ ખરેખર જાણિયો,	
વીતરાગ ભગવંત હૃદયમાં આણિયો;	
તવ આજ્ઞામાં ધર્મ ખરેખર મેં લહ્યો,	
વસ્તુ ધર્મ સ્યાદ્રાહ ખરો દિલ સદહ્યો.	૨
ભાવ ધર્મ ચિન્તામણિ પુણ્યે મેં લહ્યું,	
કાલ અનાદિ મિથ્યાવિષ ઝટ દૂર થયું;	
ભાવ ધર્મ શુદ્ધ ચરણ કૃપા કરી આપજો,	

૭૮

શાશ્વત સુખમય ક્ષાયિકપદમાં થાપજો.	૩
ગુણસ્થાનક નિસ્સરણિએ પ્રભુજી ચઢાવજો,	
પરમ પ્રભુનાં દર્શન સત્ય કરાવજો;	
તારક નામ ધરાવી શા માટે ન તારતા,	
સાચા સ્વામી, સેવક દોષ નિવારતા.	૪
કેવલજ્ઞાનથી છાતું ન બહુ ઠું શું કહું,	
શુદ્ધ સ્વરૂપ તમારું દૃઢ્યમાં હું વહું;	
બુદ્ધિસાગર અકળ કળા ધણી તારશો,	
બાણી બાળ તમારો જગતથી ઉદ્ધારશો.	૫

૮ અનંતવીર્યજિન સ્તવન.

(વંદો વીર જિનેશ્વર રાયા-એ રાગ.)

અનંતવીર્ય જગમાં જ્યકારી, ભાવદયા ઉપકારીરે;	
તાર્યા જગમાં નર ને નારી, વાણીની બલિહારીરે.	અ૦ ૧
ચૂઢાવાસ છંડી અનગારી, કેવળજ્ઞાનના ધારીરે;	
જગહિતકારી કર્મ નિવારી, શુદ્ધ રમણુતા સારીરે.	અ૦ ૨
ચઉરૂપધારી સુખની ક્યારી, તવ મૂર્તિ ગુણુકારીરે;	
કનકકમળથી પૃથ્વીવિહારી, અકળકળા પ્રભુ તારીરે.	અ૦ ૩
ક્ષયોપશમ બળયોગે ધ્યાને, ક્ષાયિક વીર્ય વધારીરે;	
બુદ્ધિસાગર શિવ સંચારી, સિદ્ધ બુદ્ધ અવતારીરે.	અ૦ ૪

૯ સુરપ્રભ સ્તવન.

(રાગ કેહારો.)

દોષ અઢાર રહિત સુરપ્રભ, અર્હુન જગ જ્યકારીરે;	
હાસ્ય અરતિ રતિ અજ્ઞાન ને ભય, શોક દુગંછા નિવારીરે;	દો૦ ૧
રાગ દ્રેષ અવિરતિ કામ ટાગી, મિથ્યા નિદ્રાપહારીરે;	
હાનાદિક અંતરાય નિવારી, દેવ થયા સુખકારીરે.	દો૦ ૨
દેવનાં લક્ષણુ સાચાં તુજમાં, વીતરાગ પદ ધારીરે;	
બુદ્ધિસાગર દેવ લહો મે, વંદન વાર હબારીરે.	દો૦ ૩

૭૨

૧૦ વિશાળજિન સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

વંદુ ભાવે વિશાળ પ્રભુજી, જેની મીઠી વાણીરે;	
સાકર હારી તૃણમાં પ્રવેશી, પીલે માનવ ઘાણીરે.	વં૦ ૧
કારણ પંચથી કાર્યની સિદ્ધિ, કર્મોદમ ભાવીભાવરે;	
કલ સ્વભાવ એ પંચથી જાણે, બનતો કાર્ય બનાવરે.	વં૦ ૨
એકાન્તપક્ષે મિથ્યાવાદી, ત્રણસો ત્રેસઠ વાદીરે;	
પંચ કારણે કાર્યની સિદ્ધિ, માને સ્યાદ્રાહવાદીરે.	વં૦ ૩
તુજ શાસન અમૃતરસ પીધું, મિથ્યાવિષ દૂર કીધુંરે;	
બુદ્ધિસાગર સમ્યગ્જ્ઞાને, પરમાનંદપદ લીધુંરે.	વં૦ ૪

૧૧ વજ્રધરજિન સ્તવન.

(સાહિબ સાંભળોરે-એ રાગ.)

વજ્રધર પ્રભુરે, વેગે મુજ ધર આવો;	
દર્શન યોગથીરે, કરશું ભકિત વધાવો.	૧
સ્વામી તું મળેરે, ભવોભવ ભાવઠ ભાગી;	
પ્રભુ ગુણુ ઝોળખીરે, થઇયો તુજ પદ રાગી.	૨
ગુણથી જે હુણ્યોરે, તે તો કહો કેમ છોડે;	
સત્તા તવ સમીરે, વ્યક્તિથી પ્રભુ જોડે.	૩
તનમયતા લહીરે, પ્રભુની સંગે રહીશું;	
બુદ્ધચબ્ધ એમ ભણેરે, પ્રભુગુણુ વ્યક્તિથી લહીશું.	૪

૧૨ ચંદ્રાનનપ્રભુ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

ચંદ્રાનન પ્રભુરે, કેવલજ્ઞાનના દરિયા;	
અનંતગુણુ પર્યાયથીરે, સમયે સમયે ભરિયા.	૧
ઉત્પત્તિ વ્યય ધ્રુવતારે, સમયે સમયે સાચી.	
આત્મદ્રવ્યમાં તે કહીરે; તેમાં રહિયો હું રાચી.	૨

૯૦

ધન્ય ધન્ય વીતરાગતારે, શુદ્ધામૃતરસ લોગી,
 મારા મન વસીરે, સાધુ નિજગુણ યોગી. ૩
 શરણું તાહરુંરે, કીધું જ્ઞાનથી સાચું;
 બુદ્ધિ દિલ વસ્યુંરે, અહનિશ તુજ ગુણ રાચું. ૪

૧૩ ચંદ્રબાહુજિન સ્તવન.

(તુમે બહુ મંત્રીરે સાહિબા-એ રાગ.)

ચંદ્રબાહુ જિન સાંભળો, મારો કરશે ઉદ્ધાર;
 શરણાગતનેરે તારતાં, થાયે બહુ ઉપકાર. ચંદ્ર૦ ૧
 પ્રભુ તુજ ભક્ત અનેક છે, મારે તો મન એક;
 પુષ્ટાલંબન તું વડો, મનમાં તારીરે ટેક. ચંદ્ર૦ ૨
 ઉપકારી અરિહંતજી, તારો ત્રિભુવન રાજ;
 કરૂણા કરીનેરે તારતાં, રહેશે સેવક લાજ. ચંદ્ર૦ ૩
 શુદ્ધ રૂપ તારું ખરું, સ્મરતાં ટાળેરે કલેશ,
 બુદ્ધિસાગર ધ્યાનથી, આનંદ હોય હુમેશ. ચંદ્ર૦ ૪

૧૪ ભુજંગદેવ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

ભુજંગદેવ ભાવે ભજો, ભય સઘળા હરનાર;
 પુરૂષોત્તમ ભગવાન્ છે, ભાવદયાના ભંડાર. ભુ૦ ૧
 ચોત્રીશ અતિશય શોભતા, વાણી ગુણ છે પાંત્રીશ;
 શાસનપતિ ત્રિભુવનધણી, પરમબ્રહ્મ જગદીશ. ભુ૦ ૨
 સ્મરણુ મનન તારું કર્યું, ઉપયોગે ધર્યો દેવ;
 બુદ્ધિસાગર પારખી, તારી સાચી છે સેવ. ભુ૦ ૩

૧૫ ઇશ્વરજિન સ્તવન.

(પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણમિયે-એ રાગ.)

અરિહંત ઇશ્વર મન વસ્યો, સ્વામી શિવપુર સાથ;
 તારક ત્રિભુવનપતિ તમે પ્રેમે આલજો, બાળકનો અટ હાથ. અ૦ ૧

૮૧

જ્ય જ્ય જગચિંતામાંણુ, જગગુરૂ જ્ઞાનાવતાર;
 તુજ સરખા સ્વામી મુજ મસ્તક ગાજતા, શો છે કર્મનો ભાર. અ૦ ૨
 ચાર નિક્ષેપે તું વડો, શરણાગત રખવાણ;
 સમવક્ષરણુમાં ચાર મુખે ઘો દેશના, કરતા મંગળમાળ. અ૦ ૩
 ઉત્પત્તિ વ્યય ધ્રુવતા, શુદ્ધ નિરંજન દેવ;
 બુદ્ધિસાગર તન્મયતા પ્રભુ સાથમાં, શુ સ્વભાવે છે સેવ. અ૦ ૪

૧૬ નમિજિન સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

નમિ જિનવર પ્રભુ ચરણુમાં, નિર્મલ ચેતન લીન;
 નીચા નમતા ઉંચા ચઢતા સિદ્ધિમાં, ક્ષાયિકભાવે પીન. ન૦ ૧
 જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રનો,—તુજમાં આવિભાવ;
 રત્નત્રયીની ઐક્યતા ચરણુસેવનથી, બનશે શુદ્ધ બનાવ. ન૦ ૨
 ચરણુસેવન તે ધ્યાન છે, દર્શન જ્ઞાન સ્વરૂપ;
 બુદ્ધિસાગર ચરણુશરણુ એકલીનતા, આનંદધન ચિદ્રૂપ. ન૦ ૩

૧૭ શ્રીવીરસેનજિન સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

વીરસેન જિન વિનવું, વીનતડી ફિલ ધાર;
 ભવદુઃખ વારીને તારક શિવસુખ દીજીએ, કર મોટો ઉપકાર. વી૦ ૧
 અનંત ગુણુ લોગી તું પ્રભુ, કરુણાવંત મહંત;
 પ્રતિપ્રદેશે ક્ષાયિક સુખઅનંતથી, ભરિયો તું ભગવંત. વી૦ ૨
 અનંત ગુણુથીરે ધ્રુવતા, પરપુહગળ નહિ સંગ;
 કારણુ કાર્યપણુ સમયે ગુણુ પરિણુમે, નિર્મળ પ્રભુ ગુણુ ચંગ. વી૦ ૩
 ઉપયોગી સહુ દ્રવ્યનો, લોકાલોક પ્રત્યક્ષ;
 બુદ્ધિસાગર અંતર અનુભવે, ચિદાનંદ ગુણુ દક્ષ. વી૦ ૪

૧૧

૮૨

૧૮ મહાભદ્રજિન સ્તવન.

(ઋષભ જિનેન્દ્ર પ્રીતમ માહુરેરે—એ રાગ.)

મહાભદ્ર જિનવર પ્રભુ ઉપદિશેરે, દ્રવ્ય વિશેષ સ્વભાવઃ પરિણામિકતા કર્તૃતા તથારે, જ્ઞાયકતા સુખ દાવ.	મ૦ ૧
શ્રાહકતા લોકતૃતા જીવમારે, રક્ષણુતા જ્યકારઃ વ્યાખ્યાડવ્યાખ્યકતા સાપેક્ષથીરે, અનેકાન્ત મત ધાર.	મ૦ ૨
આધારાધેયતા તેમ જાણુએરે, જન્યજનકતા ઝોધઃ અચરુલધુતા વિભુતા હેતુતારે, કારકતા ઘટ શોધ.	મ૦ ૩
પ્રભુતા ભાવુકતાડભાવુકતારે, સ્વકાર્યપણું સુખકારઃ સપ્રદેશપણું તેમ જાણુએ રે, ગતિ સ્વભાવ વિચાર.	મ૦ ૪
સ્થિતિ સ્વભાવ ને અવગાહકપણું રે, અખંડતા નિર્ધારઃ અચલ અસંગપણું અક્રિયતારે, સક્રિયતા જ્યકાર.	મ૦ ૫
ધ્યાને ધારે દિલમાં ભાવનેરે, નિર્મળ રૂપ પમાયઃ બુદ્ધિસાગર વસ્તુ સ્વભાવમારે, શાશ્વત ધર્મ સદાય.	મ૦ ૬

૧૯ દેવયશાજિન સ્તવન.

(અભિનંદન જિન દર્શન તરસીએ—એ રાગ.)

દેવયશા જિન દર્શન મીઠડું, નય ગમ ભંગ વિચારઃ તત્ત્વ સ્વરૂપેરે વસ્તુ વિચારતાં, દર્શન જગ જ્યકાર.	દે૦ ૧
પરિપૂર્ણાંશેરે વસ્તુ દેખતાં, ન રહે કિંચિત્ લેહઃ અદપાંશે જન દેખે વસ્તુને, તેના મનમારે ખેહ.	દે૦ ૨
ષડ્દર્શન પણુ જિનદર્શનવિષે, સાપેક્ષેરે સમાયઃ અનેકાંત જિનદર્શન સેવતાં, ચેતન ધર્મ પમાય.	દે૦ ૩
સ્યાદ્વાદવાદીરે ધર્મને પારખે, પામે દર્શન ધર્મઃ બુદ્ધિસાગર નિર્મલ દર્શને, અનંત શાશ્વત શર્મ.	દે૦ ૪

૨૩

૨૦ અજિતવીર્ય સ્તવન.

(ગિરુઆરે ગુણુ તુમતણા-એ રાગ.)

અજિતવીર્ય જિનવર નમું, જગખંધવ જગત્રાતારે;	
દીનદયાલુ દિનમણિ, નિષ્કામી સુખદાતારે.	અ૦ ૧
વ્યક્તિભાવ અનંતતા, ગુણુપર્યાય વિલાસીરે;	
અગુરૂલઘુ અવગાહના, લોકાંતે નિત્ય વાસીરે.	અ૦ ૨
દ્રવ્ય ભાવ યે કર્મને, ધ્યાનથકી તેં ખાળ્યુંરે;	
સાદ્ધિઅનંતિ ભંગથી, અંતર્ધનને વાળ્યુંરે.	અ૦ ૩
અસંખ્યપ્રદેશે નિર્મલી, જ્યોતિ અનંત પ્રકાશીરે;	
કેવલજ્ઞાન પ્રમાણથી, ખનિયો હું વિશ્વાસીરે.	અ૦ ૪
રંગાયો તુજ દર્શને, ઉપયોગે ઘટ જાગુંરે;	
સમકિત શ્રદ્ધા યોગથી, જિત નગારું વાળ્યુંરે.	અ૦ ૫
અનુભવ વાળું વાગિયાં, ધ્યાનમેઘ ખુબ ગાજ્યોરે;	
દાનાદિક અંતરાય તો, મનમાં અતિશય લાજ્યોરે.	અ૦ ૬
નિર્મળ સુખ વધામણું, ચેતન ગૃહમાં આળ્યુંરે;	
ખુદ્ધિસાગર ધ્યાનથી, શાશ્વત શર્મ પમાયુંરે.	અ૦ ૭

કલશ.

(રાગ ધન્યાશ્રી)

ગાયા ગાયારે વીશ જિનવરના ગુણુ ગાયા;	
વિહરમાન જિનવર ગુણુ ગાતાં, અનુભવાનંદ પાચારે.	વી૦ ૧
અંતરના ઉદ્દગારથકી મેં, જિનવર ભકિત કીધી;	
નવધા ભકિત જિનવરની છે, ભકિત શકિત પ્રસિદ્ધિરે.	વી૦ ૨
મન વાણી કાયાના દોષો, ભકિત કરતાં નાસે;	
રત્નત્રયીની લક્ષ્મી પ્રગટે, પરમ પ્રભુતા પ્રકાશેરે.	વી૦ ૩
સંવત ઓગણીશ ચોસઠ સાલે, આષાઠ પંચમી સારી;	
કૃષ્ણ પક્ષ શનિવારે રચના, સ્થિરતા જ્ય કરનારીરે.	વી૦ ૪
વિહરમાનની વિંશી ગાશે, ધ્યાવશે તે સુખ લેશે;	
જિનભકિત પ્રગટાવે શકિત, પરમ પ્રભુ ઉપદેશેરે.	વી૦ ૫

૨૪

ચૈતન્ય શક્તિ ભક્તિ યોગે, પ્રગટે છે જયકારી;
 શુદ્ધ સ્વરૂપ રમણતા યોગે, આનંદ મંગલકારીરે. વી૦ ૬
 માણસાનગરે ચાતુર્માસમાં, વિહરમાન જિન ગાયા;
 સુખસાગર ગુરૂયોગે શાન્તિ, બુદ્ધિસાગર પાચારે. વી૦ ૭

(જુદ્ધિપ્રકાશ ગાયન સંગ્રહમાંથી.)

પદ્મપ્રભુ સ્તવન

(મરાઠી સાખીની દેશી)

(સ્વાસ્થ સાધન કરવા સાર કામ પડે છે બેનું—એ રાગ.)

પદ્મપ્રભુ છો પરમ ધર્મના, -દાયક દેવ દયાળુ;
 દર્શન દીઠે મીઠું લાગે, આત્મિક ગુણ ગણવાળુ;
 ખ્યારા મહારારે.....ન રહો કદીએ ન્યારા. ૧
 અલખ અકલ ગતિ અરિહંત તારી, અતિ એપે અવિકારી;
 શાંત સુધારસની આ ક્યારી, મૂર્તિની બલિહારી.
 બાઉ વારીરે.....જય જિનવર જયકારી. ૨
 દ્રવ્યથકી પ્રભુ પ્રગટ થઈને, ભાવ અપૂરવ આપો;
 સાણુંદ પદ્મપ્રભુ મંડળીના, કઠણુ કર્મને કાપો.
 છાપો મનમાંરે.....સુબુદ્ધિ સુખ સ્થિરતાથી. ૩

પદ્મપ્રભુ સ્તવન.

(ગણિકાના ધરમાં શેઠ ગયા નિજ કુળની મુકી લાજરે—એ રાગ.)

પદ્મપ્રભુ છો પરમ દયાળુ, કરૂણાનિધિ કૃપાળુ;
 રક્તવર્ણુ છે શ્રી જિનરાય, અંતરંગ શત્રુ દુઃખદાય;
 કોપાટોપ પ્રત્યક્ષ જણાય, હણવા કર્મની બળરે. પદ્મ૦ ૧
 અહો જયવંતા પરમ નિયંતા, મુનિવર શ્રેષ્ઠ મહંતા;
 દાયક દર્શન ક્ષાયિક દાન, દર્શન ચરણુ અનંતુ જ્ઞાન;
 પૂર્ણાંદી પરમ પ્રધાન, અતિશય સુખ સુવિશાળરે. પદ્મ૦ ૨
 સાણુંદ જૈન મંડળી માગે, તુજ ગુણગણુ શુભ રાગે;
 વંદન વિનય અધિક બહુમાન, જિનઆજ્ઞા ભવજળધિયાન;
 આપો સદ્બુદ્ધિ સુખખાણુ, પાપ અમાપ પ્રબળરે. પદ્મ૦ ૩

૯૫

શ્રીશાન્તિજિન રતવન.

(અવર મદન અલખેલો આતો દીસે.—એ રાગ.)

શાન્તિ જિણુંદ સુખકારી, જગત વિષે શાન્તિ જાગ (એ ટેક)	
પરમ શાન્તરસ પૂર્ણ પ્રભુની, છગિની જાઉં બલિહારી.	જા૦ ૧
નયનાનંદન કડું આલનંદન, વિશ્વપતિ અવિકારી.	જા૦ ૨
દયા અનુપમ દેવની દીસે, ચરિત્ર સુણી દયો ધારી.	જા૦ ૩
અપરાધીને એ અરિહંતા, અતુલ થયા ઉપગારી.	જા૦ ૪
સેવકને સમભાવ સમર્પી, નિજ પદવી દિયે સારી.	જા૦ ૫
સાણુંદ પદ્મપ્રભુ મંડળીને, આપો ખુદ્ધિ સુધારી.	જા૦ ૬
સુખસાગરમાં આત્મ ઝીલાવા, સમસ્થ પ્રભુ જ્યકારી.	જા૦ ૭

પદ્મપ્રભુ રતવન.

(નેમ ન જાણે મેરી પ્રીત—એ રાગ.)

ચિત્ત સ્થિર થાયે એવી નાથ, !! યુક્તિ કડ્ડણાથી સમર્પીરે. ચિ૦(એ ટેક)	
ઘડીએ જો ઘરમાં રહીને, ખોળું ખળનો બહાલા,	
છટકે મરકટવત છોડી સાથ છટકે છરરરરરરરે.	ચિ૦ ૧
મોહમદિરામાંહે, મૂર્ખ મૂઝાઈ મરે,	
ન્યાં ત્યાં સટકે સ્વચ્છંદતા સાથ સટકે સરરરરરરરે	ચિ૦ ૨
સાણુંદ પદ્મપ્રભુ, મંડળી ગાવે ગુણ,	
દેશો દયાથી શિવ સંગાથ જિનજી યુક્તિ સમર્પીરે.	ચિ૦ ૩

પદ્મપ્રભુ રતવન.

(જાળણી જીવડા ઝાંઝવા જોઈ શું રાયે—એ રાગ.)

શ્રીપદ્મપ્રભુ, વિનતિ કડ્ડું આજે, વિનતિ કરવી તે તો શ્રીવીતરાગને છાજે.
સાખી

તીન ભુવન નભમણિ સમો, પૂજે ચોસઠ ઈંદ્ર;

રાગ દ્વેષ રહિત પ્રભુ, ટાળે દુઃખના કુંદરે.

પ્રભુની મૂરતિ, નિરખી હરખું આજે, શ્રીપદ્મપ્રભુ વિનતિકડ્ડું આજે. વિ૦ ૧

૬૬

સમવસરણ દેવે રચ્યું, ત્યાં એસી જિનરાજ;
 વાણી ગુણ પાંત્રીશથી, સારે વંછિત કાજરે.
 દેવતાઈ ધ્વનિ, વાણીમાંહી ગાજે, શ્રીપદ્મપ્રભુ વિનતિ કરું છું આજે. વિં ૨
 સત્તાવીશ ગુણ શબ્દના, આઠ અથના જોય;
 વાણી ગુણ પાંત્રીશથી, સાંભળતા સુખ હોયરે.
 બુદ્ધિને એવી વાણી ચિત્ત વિરાજે, શ્રીપદ્મપ્રભુ વિં ૩

જિન સ્તવન.

(કોઈ દૂધ દયો દિલરંગીરે શોખીલા શાણા ઉમંગી—એ રાગ.)
 જોઈ જિનને ધરો પ્યારરે, દેખો આ સંસાર અસારરે;
 જોઈ જિનને ધરો પ્યારરે.

સાખી.

મોહી સ્ત્રીમમતા કરે, લોભી મન લલચાય;
 કપટી કપટે રાચી રહ્યો, જ્ઞાની પ્રભુને ધ્યાયરે. જોઈં ૧
 ઉપાધિ સંસારની, દુઃખકારી છે એહ;
 છોડી તેને જિન લાજે, લેશે શિવસુખગેહરે. જોઈં ૨
 તન મન ધનથી ભકિતમાં, જે કાઠે નિજ કાળ;
 બુદ્ધિસાગર સુખ લહી, પામે મંગળમાળરે. જોઈં ૩

બોધ.

(મધુર સ્વર ક્યાંથી આ સંભળાય—એ રાગ.)

ચતુર નર આ સંસાર અસાર, ત્યજવો એ સુખકાર, ચં (ટેક)
 સ્વારથિયાં હીસે સહુ કોઈ, સઘળે બુચ્ચો નરનાર;
 શું મોહીને રાખો મમતા, તારૂં નથી ત્યાં લગાર. ચં ૧
 તત્ત્વથી તું જોને તપાસી, લાવી વિવેક વિચાર;
 અંતર ઋદ્ધિ જોને અખંડિત, ત્યાગી બાહ્યપ્રચાર. ચં ૨
 શાગ દ્રેષને દૂર નિવારી, આતમપર કર ! પ્યાર;
 સાણુંક પદ્મપ્રભુ જિન મંડળી, બુદ્ધિ લહે સુખ સાર. ચં ૩

૮૭

પદ્યપ્રભુ સ્તવન.

(મને સહાય કરશે મોરારીરે.—એ રાગ.)

પ્રભુ પદ્ય છે પ્રાણથકી ખ્યારારે, રહો નાથ નિમિષ ન ન્યારા. (એ ટેક)
 આપો સુધારા કાઠો ફરે કુધારા, કર્મગ્રંથિ કાપવાને કુઠારા;
 સુભક્તિ દ્વારા વ્યાપો જ્ઞાનામૃત ધારા, સારા શમથી સ્વભાવ સુખકારા.
 ધ્યાન દ્વારા ધ્યેયરૂપે, આપો ધ્યાતાં તારનારા. પ્ર૦ ૧
 સાણુંદ મંડળી ઈચ્છે સુભાવથી, સુબુદ્ધિ વૃદ્ધિ ઉદારા;
 દેવાધિદેવ દયા કરીને દયાળુ, ફર કરશે કુચાલ જે નકારા.
 આપ આજ્ઞા પાળીએ જેમ, તેમ પ્રેરશે પ્રભુ ખ્યારા. પ્ર૦ ૨

પદ્યપ્રભુસ્તવન.

(આતમ વિશ્વપ્રકાશક પૂરણ છે પરમાતમારે—એ રાગ.)

પદ્યપ્રભુ જિન મોટા દેવ હૃદયમાં ધારીએરે;
 ફરીને મળવો ક્યાં આ મનુષ્ય જન્મ પ્રસંગ,
 ધરીને અભંગ રંગ ઉમંગે દુઃખ નિવારીએરે. એ ધ્રુવ.
 સદ્ગુરૂ દેવ ધર્મ એ તત્ત્વ નિત્ય વિચારીએરે,
 થાવા સત્વર પ્રાણાધાર સિદ્ધનો સંગ.....પદ્યપ્રભુ૦ ૧

સાખી

પ્રભુનું જે ચિંતન કરે, તે તન્મય થઈ જાય;
 ઈલી લમરી સંગ જ્યું, મુજ મન એહ સોહાય.
 ઘડી ઘડી મંગળકર પ્રભુ નામ મુખે ઉચ્ચારીએરે;
 પાપ પલંકથી ફરે થાવા જાણે ગંગ.....પદ્યપ્રભુ૦ ૨

સાખી

કાલ અનાદિ લવ લખ્યો, પુદ્ગલ સંગે જીવ;
 નરકતણાં દુઃખ ભોગવ્યાં, પાડતાં બહુ રીવ.
 પુણ્યે મનુષ્ય જન્મ પામીને કર્મ નિવારોએરે,
 ત્યજીએ રાગ દ્વેષ કુટિલતા ને કુદંગ.....પદ્યપ્રભુ૦ ૩

૨૮

સાખી

રાગ દ્વેષ મોહોકરી, આસ્રવ કર્મ ઉપાય;
અજ્ઞાને આ આતમા, ચાર ગતિ ભટકાય.
લાખ ચોરાશી જીવનીયોનિથી નિસારીએરે,
કર્મવિનાશક તારક સમકિત ધર ચિત્તચંગ.....પદ્યપ્રભુ ૪

સાખી

અન્નાદિક લક્ષણ કર્યો, જલ પીધાં બહુ વાર;
શુધા તૃષા નરી મટી, નહિ થઈ શાંતિ લગાર.
રાજા રંક શેક દેવ દાનવપણે સુખ હારીએરે,
થાવર વિકલેન્દ્રિયમાં પામ્યો નાના અંગ.....પદ્યપ્રભુ ૫

સાખી

દિન દયાળ કૃપા કરી, લાખો શ્રી જિનરાજ;
ભવસાગર કેમ ઉતરું, કહો કિમ રહે મુજ લાજ.
વળતું પદ્યપ્રભુજી લાખે કર્મ નિવારીએરે,
ત્યાગી કુચુર કરને સદ્ગુરુનો સત્સંગ.....પદ્યપ્રભુ ૬

સાખી

નિદ્રા વિકથા પરિહરી, ધ્યાવો આતમધ્યાન;
ધ્યાતા ધ્યેયના તાનથી, પામો કેવલજ્ઞાન.
સુણી વચનામૃત એવું પ્રભુમાં ચિત્ત રમાવીએરે,
આત્મસ્વભાવે રમવા લાગ્યો છે દૂરંગ.....પદ્યપ્રભુ ૭

સાખી

મારું તારું પરિહરી, પ્રભુ દર્શન કરું આજ;
કર નેડી વંદન કરું, ભાવે શ્રી જિનરાજ.
સાણુંદ પદ્યપ્રભુ જિન મંડલીને ઉદ્ધારીએરે,
બુદ્ધિસાગર દિલમાં ઉછળે હર્ષ તરંગ.....પદ્યપ્રભુ ૮

૮૯

જિન સ્તવન.

(નેમ ન જાણે મોરી પ્રીત—એ રાગ.)

મુજ મન મર્કટવત્ ભટકાય, નાથ કહો કિમ સ્થિર થાવેરે. મુજ૦	
ઘટમાંથી પટમાં ત્યાંથી, ઘરમાંહી મુજ મન સટકે;	
છટકે જાણે છૂટ્યું તીર, ક્ષણમાં સરરરરરે.	મુજ૦ ૧
આતમ જ્ઞાને ધ્યાને, મનને જોડુંછું જ્યારે;	
ત્યારે મન મર્કટ અકળાય, ભાગે ભરરરરરે.	મુજ૦ ૨
ક્ષણમાંહી આડુ અવળુ, ભમે છે ભૂતની પેરે;	
માયા મોહે વ્યાપી જાય, પલકમાં પરરરરરે.	મુજ૦ ૩
ધ્યાન સાંકળથી મનડું, આતમ ખીલે ખાંધ્યું;	
થાકી વશમાં થાવે જિમ કીર, કરમાં કરરરરરે.	મુજ૦ ૪
મન કપિ વશમાં થાવે, શિવસુખ સહેજે પાવે;	
બુદ્ધિસાગર ધ્યાને સ્થિર, ધર્મે ધરરરરરે.	મુજ૦ ૫

બાલ સહબોધ.

(ખાંધી લિયો તરવાર—એ રાગ.)

કરીએ તત્વાભ્યાસ, બાળકો કરીએ તત્વાભ્યાસ.	
બની સહચુરના ઢાંસ, બાળકો કરીએ તત્વાભ્યાસ.	
રમવું હરવું ફરવું ત્યાગી, ત્યજી વિષયની આશ.	બાળકો૦ ૧
માતપિતાને નમન કરીને, જઈ સહચુર આવાસ.	બાળકો૦ ૨
મન ચંચળતા દૂર નિવારી, કર્માદક કરો નાશ.	બાળકો૦ ૩
વિનય વિવેક વધે શુભ પ્રગટે, થાવે તત્ત્વ પ્રકાશ.	બાળકો૦ ૪
તત્વાભ્યાસ વિના નરભવને, જાણો પશુ સમ ખાસ.	બાળકો૦ ૫
પદ્મપ્રભુ જિનમંડલીને છે, તત્ત્વતણો બહુ પ્યાસ.	બાળકો૦ ૬
બુદ્ધિ શિવપદ શાશ્વત પામી, ત્રોડે કર્મના પાથ.	બાળકો૦ ૭

૯૦

પદ્મપ્રભુ સ્તવન.

(થયો છેરે અમ સફળ દિવસ તુમ દર્શનથી આજે-એ રાહ.)

થયો છેરે અમ મનનો મનોરથ એ જિન કરવા સેવ.

પદ્મપ્રભુ પરમ ધર્મના, -દાયક પરમ સુદેવ,

દેખી કાંતિ, ટળી બ્રાંતિ, લહી શાંતિ,

અગમ અનુપમ સુખકમલ દરસથકી, ટળી અનાદિ કુટેવ. થયો છેરે ૧

મોહ અને મિથ્યાત્વ મહા અરિ, દર્શનથી દૂર જાય,

સુખકારી, જાઉ વારી, ખલિહારી,

દર્શન દર્શન દેવ દયાળુ, ઘોને અતિ સુખદાય. થયો છેરે ૨

વિનતિ સ્વિકારી જૈન ખાળની, સેવા ઘો સુખકાર,

ધરી પ્રીતિ, રૂઢી રીતિ, શુભ નીતિ,

જૈનતત્ત્વ સદ્ગુણ વધે તો, સફલ મનુષ્ય અવતાર. થયો છેરે. ૩

જિન સ્તવન.

(નથી જગતમાં સાર સુંદરી, વિના ત્રિભુવનનાથ-એ રાગ.)

નથી શરણ સંસાર જિનેશ્વર, વિના અવર આધાર.

માત પિતા સુતદારા સર્વે, સ્વારથિયો સંસાર,

કનકે રતન ધન ભુવન સકળ એ, અનિત્ય નાશ થનાર;

જળ કુશાગ્ર ઢીસે જેવું, વળી નલમાં વાદળ તેવું,

આ અધિર નષ્ટ થનાર, અતુર નર ચિત્તમાં કરો વિચાર. નથી. ૧

સાખી.

દુર્લભ અતિશય આ લહો, નરભવ આર્થ સુદેશ;

સામગ્રી વળી ધર્મની, પ્રગટે પુણ્ય વિશેષ.

મળી મહા સુખકાર, સાધવો જરૂર ધર્મ જયકાર,

છે એજ પ્રાણ આધાર, સર્વ સુખકરણ લજો નરનાર. નથી. ૨

૬૧

સાખી.

ત્રિવિધ શુદ્ધિથી જિનતાણી, ત્રિવિધે કીજે સેવ;
 રત્નત્રયી આરાધતાં, સુખ શાશ્વત નિત્યમેવ.
 જૈનખાળને સાર બુદ્ધિ ઘો, કરો અતિ ઉપકાર.

નથી. ૩

પદ્મપ્રભુ સ્તવન.

(સખી કેમ ન આવ્યા નાથ હૃહ-એ રાગ.)

પ્રભુ પદ્મ જિનેશ્વર સ્મરણ કરું, કઠિ વિષય વિકટ વન ના વિચરું.

પ્રં ૧

તારક ધ્યેય છો તત્ત્વ સ્વરૂપી, આપનું અહનિશ ધ્યાન ધરું. પ્રં ૨

દીનદયાળ દયા કરી દેશો, ક્ષાયિક દાન તો ભવથી તરું. પ્રં ૩

અન્ય કુદેવ કદાપિ ન માનું, એવો દૃઢ સંકલ્પ કરું. પ્રં ૪

અંતર વચરી દૂર કરો પ્રભુ, તો અક્ષય સુખ વેગે વરું. પ્રં ૫

જૈન ખાલની વિનાત સ્વીકારો, ખિરદ સફલ કરો નમન કરું. પ્રં ૬

સકળ વિદ્ન ટળતાં પ્રભુસ્હાયે, સ્થિર આત્મિક બુદ્ધિએ ઠરું. પ્રં ૭

પદ્મપ્રભુ સ્તવન.

પદ્મપ્રભુ સેવો સાચા ભાવે, જન્મ મરણ દુઃખ જાવે. પં એ આંકણી.

અલખ નિરંજન અકલ ગતિ તુજ, સમરતાં સુખ થાવે;

કર્મ ભર્મ તુજ ધ્યાને નાસે, કર્મ કલંક કટાવે. પદ્મપ્રભુ ૧

સિદ્ધિ બુદ્ધ પરમાત્મ સ્વામી, સમજી જે ભવિ ધ્યાવે;

ધ્યાતા ધ્યેયપણું પ્રગટાવી, ચિદાનંદ કહાવે. પદ્મપ્રભુ ૨

છંડી કંચન કામિની જે ભવી, આતમમાં ચિત્ત લાવે;

સમકિત ભાવે પાપ હઠાવે, શિવપદ ભોગી કહાવે. પદ્મપ્રભુ ૩

પદ્મપ્રભુ જિન સાણુંદ મંડળી, ચરણે શીશ નમાવે;

બુદ્ધિસાગર શિવસુખ હેતે, નિશદિન તુજ ગુણ ગાવે. પદ્મપ્રભુ ૪

૬૨

મહાવીર સ્તવન.

ગાવો ગાવો ગાવોરે, મહાવીર પ્રભુ ગુણુ ગાવો. ગાવો૦ એ ટેકે.
 આઠ કરમ ક્ષય કીધા સ્વામી, નિશદ્દિન નમન પ્રભુ યાવોરે. મહાવીર૦ ૧
 ત્રિશલાનંદન જગજનવંદન, ત્રિન ભુવનમાં આવોરે. મહાવીર૦ ૨
 સિદ્ધારથસુત વંદો ભાવે, જેથી શિવસુખ પાવોરે. મહાવીર૦ ૩
 પદ્મપ્રભુ જિન મંડળી ગાવે, વીરપ્રભુનો વધાવોરે. મહાવીર૦ ૪
 બુદ્ધિસાગર તન મન ધનથી, વીરપૂજા વિરચાવોરે. મહાવીર૦ ૫

પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

પ્રભુ પાસ સેવો હિત લાય, રોગ સોગ દુર જાયરે. પ્રભુ પાસ૦
 સેવો સેવો સેવો ભવિ હિતલાય, કર્મ કલંક કટાયરે. પ્રભુ પાસ૦
 પાર્શ્વપ્રભુ પૂજા કરશું નિત્ય, ઉલટ એહવી થાયરે. પ્રભુ પાસ૦
 પાર્શ્વ પ્રભુ વંદો ધરી બહુ પ્યાર, ત્રિન ભુવન વખણાયરે. પ્રભુ પાસ૦
 પદ્મપ્રભુ મંડળ પૂરો આશ, બુદ્ધિસાગર ગુણુ ગાયરે. પ્રભુ પાસ૦

ચૈત્યવંદન.

પદ્મપ્રભુ જિન સેવીએ, આણી મનમાં પ્યાર;
 પદ્મપ્રભુ જિનદેશના, સાંભળતાં ભવપાર. ૧
 આઠ કર્મના નાશથી, પાર્શ્વ શિવપુર સાર;
 આપ પસાયે દાસને, લાગે શિવપર પ્યાર. ૨
 કરવો કર્મના અંતને, વરવી મુક્તિ નાર;
 બુદ્ધિસાગર દિલ ધરી, આશા શિવપદ સાર. ૩

સુમતિનાથ સ્તવન.

(શીખવણરે અરણ કઈ તે સ્વીકારો-એ રાહ.)

પ્રભુ સુમતિરે સુમતિ આપો પ્યારા, મુજ પ્રાણતણા આધારા૦
 પ્રભુ કોઈકે દિનની વેળારે, સંસારમાં રમિયા લેળારે,
 ખાતા પીતારે રમતા હરતા ફરતા, મુખ દુઃખની વાતો કરતા. પ્રભુ. ૧

૬૩

મૂળ પ્રીતિ નગોદે કીધીરે, મિત્રાઇ અનાદિ પ્રસિદ્ધિરે,
સાર ગતિમાંરે સગપણુ કરી બહુ ભમિયા, જેઉ સુખદુઃખ સાથે ખમિયા.

પ્રભુ ૨

પુણ્યયોગે મનુષ્ય અવતારરે, પામી કીધા વિષયવિકારરે,
ધન કામનીરે સાર ગણી મકલાયા, બહુ પ્યારી ગણી વળી કાયા,

પ્રભુ ૩

પાપ કીધાં અપરંપારરે, મરી ગયા નરક મોઝારરે.
ક્ષેત્રવેદનારે ભોગવી ત્યાં બહુ ઘોર, કરી દુઃખથી શોરખકોર. પ્રભુ ૪

પાપકર્મ ત્યાં ઘણાં ખપાવીરે, ત્યાંથી મનુષ્ય ગતિમાં આવીરે,
કરી ચોરીરે કૂડ કપટ ને ભરી, થઇ તિર્યંચ દુઃખ લહ્યાં ભારી. પ્રભુ ૫

ભૂખ તરશ ટાઠ ને તાપરે, કરી અજ્ઞાને બહુ પાપરે,
આર્તાધ્યાનેરે મરી નરક મોઝાર, જઇ પામ્યા દુઃખ અપાર. પ્રભુ ૬

જેઉ જણુ બહુ ભવ ભટકાયારે, પુણ્યયોગે મનુષ્ય ભવ આયારે,
કાળ લખધેરે જૈનધર્મ તે પાયા, કરી કર્મ નાશ શિવ બયા. પ્રભુ ૭

તમે કર્મરહિત થયા સ્વામીરે, હું તો સેવકપણે શિવગામીરે,
કેવી મિત્રાઇરે તોડી શિવપદ લીધું, મોટું કપટ એ સ્ત્રામી કીધું.

પ્રભુ ૮

મોટું કપટ એ કર્મનું બાણુરે, એમાં કોઇનો દોષ ના આણુરે,
કર્મ આડુંરે આવે કોણુ ત્યાં સખાઈ, શું કરવી સંસારે સગાઈ.

પ્રભુ ૯

વળતું સુમતિ પ્રભુ બોલેરે, થવું હોય જો મારી તોલેરે,
સાચો મારગરે સુકિતપુરીનો સ્વીકારો, ખરો મિત્ર તું હોય જો મારો.

પ્રભુ ૧૦

પ્રભુ સુમતિ મિત્ર શિખ ધરશ્યુંરે, કરી કર્મનાશ શિવ વરશ્યુંરે,
કાસંદ્રારે મંડણુ સુમતિનાથ, બુદ્ધિસાગર કરજો સનાથ. પ્રભુ ૧૧

૯૪

વિમલનાથ સ્તવન.

વિમલ પ્રભુ સેવો ભવિ પ્રાણી, હોવે જન્મ મરણ દુઃખ હાણી. વિમલ. ૧
 દોષ અઢાર રાહત પ્રભુ સેવા, કરીએ સમજી શિવપદ લેવા. વિમલ. ૨
 સેવા સેવા સહુજન કહેતા, પરમારથ તસ વિરલા લેતા. વિમલ. ૩
 સેવક સેવક નામ ધરાવે, પરમારથ તસ વિરલા પાવે. વિમલ. ૪
 ભય અચળતા મનની નિવારી, સ્થિર ભાવે સેવા સુખકારી. વિમલ. ૫
 વિધિ બહુ માન ને અવિધિત્યાગ, સેવા લક્ષણ શિવપદ રાગ. વિમલ. ૬
 દ્રવ્ય ભાવે જે સેવા કરશે, પરમાતમપદ તે ભવિ વરશે. વિમલ. ૭
 ગામ મોરેયા પ્રતિમા તમારી, બુદ્ધિસાગર જગ જયકારી. વિમલ. ૮

પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(શો સુખકર વિરાગ રવિ વિલસી રહ્યો-એ રાગ.)

શું પાર્શ્વપ્રભુજી સુખ શોભી રહું, શોભી રહું ભુવન શોભાવી રહું. શું પાર્શ્વ૦
 દુહા.

કર્માષ્ટકના નાશથી, -નિર્મળ આત્મ સ્કુરાય;
 અનંત ગુણ પ્રગટ્યાથકી, શોભા અનહદ થાય.
 રાગાદિક દુષ્ટો ભય પામીને નાશયાં,
 જન્મમરણ દૂર નાશી ગયું, નાશી ગયું સુખ વસાવી ગયું. શું પાર્શ્વ૦ ૧
 દુહા.

શિવનગરીનો રાજ્યો, વસે મહાસુખમાંદ્ય;
 જ્ઞાન દર્શન આરિત્રથી, ખાકી નહીં ત્યાં કાંચ.
 જ્ઞાન ગુણ તે જ્ઞેયથી હોય ફરતોરે, પર્યાય અવાંતર નામ ક્ષણક્ષણ ધરતોરે.
 દુહા.

શુદ્ધ સ્વચ્છ પરમાતમા. અખંડ નયનાનંદ;
 અકલ અચળ નિર્મળ પ્રભુ, ટાળે ભવભય કૂંઠ.
 મનોમંદિર ધ્યાને પધારતાં, સ્મરણ ભક્તિથી સુખ ધ્યાને ગ્રહું. શું પાર્શ્વ૦ ૨
 દુહા.

ધ્યાન હિમાલય ગિરિથી, પ્રગટી સમતાગંગ;
 આં મહંસ ત્યાં ઝીલતો, થાવે સ્વચ્છ સુચંગ.

૯૫

કામધૈનુ તુજ મંત્ર નિશદ્દિન ધ્યાઉંરે, ક્ષણ ક્ષણ મંગળ નામ પઢને ગાઉંરે.
દુહા.

ચિંતામણિ તુજ ધ્યાનથી, મનવંછિત સુખ પાઉં;
કર્મોપાધિ ત્યાગીને, શુદ્ધ સિદ્ધ સમ થાઉં.
આરો નકારો દુઃખદાઈ લવાળિને, તરવા ચારિત્ર વહાણુ પ્રેમે લહું.
શું પાર્શ્વ૦ ૩

દુહા.
રોગ શોક વિયોગ ને, આધિ વ્યાધિ જન્મળ;
કલેશ કલ્યા વિધન ને, જન્મ જરા ને કાળ.
ઇત્યાદિક સહુ દોષનો ક્ષય થાવેરે, શાશ્વત અનુપમ સુખનું ધર પાવેરે;
દુહા.

પાર્શ્વપ્રભુ પદભૂંગ સમ, થાતાં કર્મ કટાય;
બુદ્ધિસાગર સુખ લહી, જ્ય જ્ય મંગળ ગાય.
સાણુંદ પદ્મપ્રભુ જિન મંડળી, ગાતાં પ્રભુજી ગુણ સુખ વહું.
શું પાર્શ્વ૦ ૪

શાંતિનાથ સ્તવન.

(બનઘટા ભુવન રંગ છાયા, નવખંડા પાર્શ્વજિન પાયા-રાગ.)

નમું શાંતિનાથ ભગવંત, જે ખાર ગુણે ગુણવંત.

પ્રભુ સમતારસ દરિયા, સંસાર સમુદ્રને તરિયા;

તુમ શિવસુખ સહેજે વારયા, થયા સંત, ગુણવંત,

અતિશયવંત, કેવલજ્ઞાન મહંત,

નમું ૧

ઘનઘાતી કર્મ હઠાવી, પ્રભુ શુકલ ધ્યાન ચિત્ત ધ્યાયી;

ભાવ જિન પદવી પાઈ, થયા સિદ્ધ, પામ્યા ણેં રિદ્ધ,

કર્મ દુર કીધ, પ્રભુ સુખવંત,

નમું ૨

ધ્યાતા જે ધ્યાને ધ્યાવે, તે અજર અમર પદ પાવે,

ઈમ બુદ્ધિસાગર ગુણ ગાવે, પ્રભુ તું દયાળ, નમે તુજ બાલ,

એ તારો બાળ, કરે કર્મનો અંત.

નમું ૩

૯૬

ચંદ્રપ્રભુ સ્તવન.

ચંદ્રપ્રભુ સુજ નાથરે, ગુણ ગાઉ તમારા. ગુણ૦ (૨)	
ગાઉં તમાનાં, ગુણ મન હરખી, થાઉ તેથી સનાથરે.	ગુણ૦ ૧
રાગ દ્રેષ નિવારી જગમાં, જિનજી નામ ધરાયરે.	ગુણ૦
આઠમા તીર્થકર ગુણદરીઆ. અનંત ધર્મે સુહાયરે.	ગુણ૦ ૨
હું રગી ને આપ નીરાગી, પ્રીતિ કીમ દૂર થાયરે.	ગુણ૦
હું અજ્ઞાની આપ છે જ્ઞાની, અંતર મોહું જણાયરે.	ગુણ૦ ૩
હું સંસારી ને તુમ સિદ્ધજ, અંતર કીઃ દૂર જાયરે.	ગુણ૦
નાયકા ગામે જિનવર લેટી, પ્રણમું પ્રભુજી પાયરે.	ગુણ૦ ૪
હું મોહી ને આપ અમોહી, મુક્તિપુરી કેમ પાઉરે.	ગુણ૦
બુદ્ધિસાગર શિવસુખ હેતે, નિશદ્ધિન તુજ ગુણ ગાઉરે.	ગુણ૦ ૫

મહાવીરસ્વામી સ્તવન.

(ધીરે ધીરે ચાલોને મેરા નેમ ગિરનાર, ધીરે ચાલોને-એ રાગ.)

ચરમ જિનેશ્વર વીરપ્રભુદેવ, ચરમ જિનેશ્વર દેવ.	
જન્મથકી ચોસઠ સુરપતિ દિલ, ભાવ ધરીને શુભ સારે સેવ. ચરમ૦ ૧	
ચરણે ડસ્યે ચંડકોશીઓ તેને, કીધો વૈમાનિક તતખેવ. ચરમ૦ ૨	
વાદના અર્થી જૌતમને તમે, આપ્યો શાશ્વતપદ્મપખેવ. ચરમ૦ ૩	
રાય સિદ્ધાર્થનંદન નલમણિ, ત્રિશલા માતા જગદાધાર. ચરમ૦ ૪	
ચૈત્રશુદ્ધિ તેરસે જનમ્યા, તીન ભુવનમાં હર્ષ અપાર. ચરમ૦ ૫	
ત્રીશ વર્ષ ગૃહવાસે વસિયા, દીક્ષા લહી પ્રહ્યો સંયમભાર. ચરમ૦ ૬	
બાર વર્ષ છઉમથથે વિચર્યા, ત્રીશ વર્ષ કેવલ સુખકાર. ચરમ૦ ૭	
બાતેર વર્ષનું આયુષ્ય પૂરૂ, દીવાલી દિન મુક્તિ મઝાર. ચરમ૦ ૮	
એવા પ્રભુને વંદન કરતાં, બુદ્ધિસાગર લહે ભવપાર. ચરમ૦ ૯	

૯૭

પાર્શ્વજિન સ્તવન.

(રાગ માઠ.)

પ્રભુ પાસ જિનેશ્વર, અર્ચિત કેશર, ત્રણભુવનના નાથ. પ્રભુ
 અષ્ટપ્રકારી પૂજા રચું હું, લાવું ભાવના સાર;
 આપો શિવપદ પ્યારા મારા, એહીજ પ્રાણાધારરે. પ્રભુ પાસ ૧
 સુરતરૂ પામી પુરુષે પ્રગટ, બાઉલ દે કોણ બાથ;
 જગચિન્તામણિ જગગુરુબંધવ, બાલો પ્રભુ મુજ હાથરે. પ્રભુ પાસ. ૨
 એક સમયમાં સર્વ ભાવના,—જ્ઞાતા છે તુમ દેવ;
 શુદ્ધ નિરંજન અકલગતિ જિન, પ્રેમે કીજે સેવરે. પ્રભુ પાસ. ૩
 વામાનંદન જગજનવંદન, વિશ્વસેનકુલચંદ;
 આતમ ભાવે ગાતાં ધ્યાતાં, ત્રોડે ભવભય કુંદરે. પ્રભુ પાસ. ૪
 હસ્ત નવ પરિભાણી કાયા, એક શત આયુ ધાર;
 કાશી દેશ વાણારસી ગામે, પાસ પ્રભુ અવતારરે. પ્રભુ પાસ. ૫
 ધરણેન્દ્ર પદ્માવતી દેવી, સેવે નિશદિન પાય;
 બુદ્ધિસાગર શાશ્વત શિવપદ,—હેતે પ્રભુગુણ ગાયરે. પ્રભુ પાસ. ૬

શ્રી ભાવસાગરજીકૃત

વીતરાગદેવ સ્તુતિ.

દેવ વીતરાગ નમો રંગે, ભવિક તુમે પૂજો નવ અંગે.
 જ્ઞાન લાભ ને ભોગ ઉપભોગ, ઓર વીર્ય અંતરાય;
 એ પાંચે અંતરાયના ક્ષયથી, દેવપણું સોહાય. દેવ. ૧
 હાસ્ય રતિ અરતિ ભય કુચ્છા, શોક ન જસ લગાર;
 એહ દેવ તણ અન્ય સ્થાનકે, ભમે તેહ ગમાર. દેવ. ૨
 કામ કદર્થના નહિ જિનોને, નહીં મિથ્યાપણું જસ;
 નિદ્રા ને અજ્ઞાનનાક્ષયથી, અમતનો હોય નાશ. દેવ. ૩
 શોગ દ્રેષ નહિ કરે પ્રભુજી, સમજાવે આતમજામ;
 અનંતશક્તિ જેને પ્રગટ થઈ છે, ન કરે ગર્વ તે નામ. દેવ. ૪

૯૮

કોઈ આવી કરી છેદે અંગને, કોઈ કરે પૂજા સાર;
 શત્રુ મિત્રને સમ કરી જાણે, ખેદ ન હોય લગાર. દેવ૦ ૫
 અમીભરી તુજ મૂર્તિ રચી છે, ઉપમા ન ઘટે કોય;
 તુજ મૂર્તિ નિરખતા સ્વામી, સમભાવિતપણું હોય. દેવ૦ ૬
 અન્ય દેવની મૂર્તિ જોતાં, વાઘે વિષયવિકાર;
 પુષ્પચંદ્ર કહે જિનમૂર્તિનાં, -નિત્ય નિત્ય જાઉં ખાલહાર. દેવ. ૭

શ્રી ભાવસાગરજીકૃત જિનેશ્વર સ્તવન.

નાથજી મને મહેર કરી તમે તારોરે.
 માહરે મોક્ષનગરમાં જાવું, માહરે સિદ્ધ અવસ્થા થાવું. નાથજી મને૦ ૧
 મારી વિનતિ સુનોરે, અરજ દિલમાં ધરોરે;
 હું શરણે આઠ્યો સ્વામી, તું છે મુજ અંતર્યામી,
 હવે કેમ રાખું ખામી, વિસરામી જગચંદારે. નાથજી મને૦ ૨
 શ્રી ચિન્તામણ પાર્શ્વજીરે, નિજરૂપ દિયો નાથજીરે;
 નિજરૂપ જે ક્રિયા સાધે, તેથી અધ્યાતમ રસ વાધે,
 આતમ અનુભવ ગુણ લાધે, બહુ સુખકારીરે. નાથજી મને૦ ૩
 અધ્યાતમ વિણુરે, જે જે ક્રિયા કરેરે;
 તે ચાર ગતિને લેખે, સિદ્ધગતિને તે નવિ દેખે,
 આતમ ગુણને તે નવિ પેખે, બહુ ભવ રૂખેરે. નાથજી મને૦ ૪
 માટે શુદ્ધ જ્ઞાનેરે, ક્રિયા કરો બહુ માનેરે;
 ક્રિયા કરશે તે તરશે, ભવજલને પાર ઉતરશે,
 તસ આતમ કારજ સરશે, ભવ નહિં ભમેરે. નાથજી મને૦ ૫
 અશ્વસેન તાતજીરે, વામારાણી માતજીરે;
 તસ કુખે પ્રભુજી જાયા, પોશદશમી દિન આઠ્યા,
 મેં બહુ આનંદ પાયા, ઉલટ આને ઘણોરે. નાથજી મને૦ ૬
 કમઠમુરે ડુંખ દીધુરે, ધરણેન્દ્રે સુખ કીધુરે;

- તેં સમવૃત્તિને દીધી, બલિહારી તેં ક્રીધી,
 પર પરિણાતને તણ દીધી, સમર્થપણેરે. નાથજી મને૦ ૭
- જેણે દુઃખ દીધુંરે, કારજ તેનુંં સિધ્યુંરે;
 તેં તાર્યો કમઠ અઘોરી, સમકિત દીધુંં ગુણધોરી,
 હુંં જાણુંં બલિહારો તોરો, તુજ દયા જોધરે. નાથજી મને૦ ૮
- કર્ણાનિધિ મોટોરે, માહારી વખત થયો છોટોરે;
 એ અપૂર્ણુંં શુંં કામ, પણ તુંં સંપૂર્ણુંં સ્વામ,
 મને તારોને ગુણધામ, આપ સમ કરોરે. નાથજી મને૦ ૯
- માહરા જેવો દીન નહીંરે, તારા જેવો પ્રભુ નહીંરે;
 એ જુગતે જોડો મલિયો, પ્રભુ દીઠે દહાડો વળિયો,
 માહરો સકલ મનોરથ ફલિયો, પ્રભુ મુખ જોધનેરે. નાથજી મને૦ ૧૦
- આ સ્તવના મેં કરીરે, ભૂલચૂક જે પડીરે;
 ગુણી પાસે માગી લહુંં છુંં, મિચ્છામિ દુઃકડં દઉંં છુંં,
 સૌ સંઘની સાખે કહુંં છુંં, નમનતાધથીરે. નાથજી મને૦ ૧૧

મહાવીર સ્વામીનુંં સ્તવન.

(ગીરુઆરે ગુણ તુમતણા-એ રાગ.)

- ચરમ જિનેશ્વર વિનતિ, શાસનનાયક સ્વામીરે;
 કર જોડી ઉલો રહુંં, ચરણકમલ શિર નામીરે. (ચરમ) ૧
- અનંતજ્ઞાન ગુણે કરી, સકલપદારથ જ્ઞાતારે,
 રાગદ્વેષ દૂરે કર્યા, ભવ્યજીવ જગત્રાતારે. (ચરમ) ૨
- ચોસઠ ઈન્દ્ર પૂજિત પ્રભુ, જગમંધવ જગબ્રાતારે;
 વાણી ગુણ પાંત્રીશથી, દેશના ઘો સુખઠાતારે. (ચરમ) ૩
- દોષ અઘાર રહિત પ્રભુ, હુંં અવગુણથી ખૂબ ભરિયોરે;
 સંસાર સમુદ્રમાં હુંં પડ્યો, સંસાર સમુદ્ર તેં તરિયોરે. (ચરમ) ૪
- પરમાતમ પદ તેં લહુંં, પ્રભુ તેહતણો હુંં રાગીરે;
 તુજ મુજ અંતર અતિધણુંં, કહો જાણ કેણીપરે ભાગીરે. (ચરમ) ૫

૧૦૦

કેમ્પાટકે દૂરે ગયાં, પ્રભુ તુજથી લય પામીરે;
 અહો કર્મપંજરમાં હું પડ્યો, ચાર ગતિ લયગામીરે. (ચરમ૦) ૬
 તમે મોહરિયુ સંગ્રામમાં, વર્યાં શિવરમણી વરમાલારે;
 પ્રભુ તેહથી હું હારિયો, હું દીન તમે છો દયાલારે. (ચરમ૦) ૭
 તુજ આગમદર્પણુ જોવતાં, મુજ આતમરૂપ દેખાયરે;
 તારક વારક ચક્રગતિ, તુજ આગમ મોક્ષ ઉપાયરે. (ચરમ૦) ૮
 તુજ ગુણુ નિર્મલ જલથી, મુજ પાપપંક દૂર થાયરે;
 તુજ ધ્યાને મુજ આતમા, પરમાતમ પદને પાયરે. (ચરમ૦) ૯
 વિનતિ તેહીજ ઉન્નતિ, આતમ ગુણુની દાખીરે;
 ખુદ્ધિસાગર સુખ અનુભવે, ધ્યાનામૃત રસ ચાખીરે. (ચરમ૦) ૧૦

સિદ્ધાચલ સ્તવન.

(આદિતે અરિહંત અમ ઘેર આવોરે-એ રાગ.)

સિદ્ધાચલ ગિરિરાજ વદો ભાવેરે,
 ભવોભવનાં પાતિકે જય શિવસુખ પાવેરે;
 શાશ્વતગિરિ એ પ્રાય ભરત મઝારેરે,
 પંચમ આરે ભવિ પ્રાણીને ઝટ તારેરે. સિદ્ધાચલ૦ ૧
 પૂર્વ નવાણું વાર પ્રથમ જિણુંદરે,
 સમવસર્યા હિતકાર ભવ દુઃખ અંતરે. સિદ્ધાચલ૦ ૨
 પંચકોડ મુનિ સાથ પુંડરિક આવેરે,
 પુંડરગિરિ નામ પ્રસિદ્ધ ભવિજન ધ્યાવેરે;
 આદિનાથ ભગવંત ગિરિવર રાચારે,
 માતા મરૂદેવાનંદ પુણ્યે પાચારે. સિદ્ધાચલ૦ ૩
 નાભિરાયા કુળ દિનમણિ ગુણુ દરિયારે,
 ભવિ પ્રાણિ થોકાથોકને ઉદ્ધરિયારે;
 પાપ અનંતાં મેં કર્યાં નહિ ખામીરે,
 ભવ ભ્રમણુ કર્યાં મેં અનંત સુણુ મુજ સ્વામીરે. સિદ્ધાચલ૦ ૪

૧૦૧

તારણહારો તું મળ્યો ભવપારરે,
 તારક ખિરક જો સાચું તો મુજ તારરે;
 સુખસાગર ગુરુરાય પ્રભુમી પાયરે,
 બુદ્ધિસાગર સુખ પાય પ્રભુ ગુણ ગાયરે. સિદ્ધાચલ ૫

વચનામૃત.

દર્શન દર્શન સૌ કરે, દર્શન આતમરૂપ;
 કરતા શિવસુખ સંપન્ને, પડે ન ભવજલ કૂપ. ૧
 પ્રભુ દર્શનથી સંપન્ને, દર્શન શિવસુખ સંગ;
 દર્શન તેહિજ મુજ હજો, તે દર્શન મુજ રંગ. ૨
 આતમધ્યાન કરતાં થકાં, શિવસુખ સહેજે થાય;
 કર્મકલંક અનાદિનું, -શાંત થઈ દૂર જાય. ૩

શ્રી કેશરીયાજીનું સ્તવન.

કેશરીયા તીર્થ બહા ભારી, ભવિક તુમ પૂજે નરનારી
 શરણ એક ઋષભ પ્રભુ ધારી, કષ્ટ એર નિંદાકુ વારી. કે૦
 સંવત્ ઓગણીશ બાસઠમેં, વિભાપુરનો સંધ;
 દર્શન કરવા નીકળ્યોરે, આણી હર્ષ ઉમંગ.
 શોક સહુ ચિન્તાને વારી, ગણી સખ મિથ્યા જગ્યારી. કે૦ ૧
 કૃષ્ણ પક્ષ છઠ મંગલેરે, માસ રૂડો હે પોષ;
 પ્રથમ જિનેશ્વર ભેટ્યારે, પાયા મન સંતોષ.
 ધર્મ હે ઉપયોગે ધારી, જિનાજ્ઞા બાણી સુખકારી. કે૦ ૨
 હરિ હર બ્રહ્મા તું ખરોરે, શિવ શંકર મહાદેવ;
 દોષ અઠારે ક્ષય કર્યારે, સુરનર કરતા સેવ;
 ખુદા તુમ અકલગતિ ન્યારી, નિરંજન બ્રહ્મ દશા તારી. કે૦ ૩
 અલ્લવેશ્વર અરિહંતજીરે, ચાર અતિશયવન્ત;
 અજરામર નિર્મલ પ્રભુરે, સેવે સજ્જન સન્ત.
 અચલ તુજ જગમાં બલિહારી, જિનેશ્વર બાણો જયકારી. કે૦ ૪

૧૦૨

તુંહિ તુંહિ તું હું સ્મરે, વ્યક્તિથી હે ભેદ;
 પિંડમાં પરગટ પેખતાંરે, વર્તે ભેદાભેદ.
 લગી ઘટ રટનાકી તારી, જ્યોતકી હોવે ઉજિયારી. કે૦ ૫
 અલખ અરૂપી તું પ્રભુરે, 'બુદ્ધિસાગર' ધાર;
 કર્મશત્રુકું જીતીએરે, કરી કેશરિયાં સાર.
 ધરી ઘટ ધ્યાનદશા સારી, લહો ઝટ મુક્તિવધૂ ખ્યારી. કે૦ ૬

અરમ જિનેશ્વર સ્તવન.

અરમ જિનેશ્વર અતિ અલવેસર, સખી હું નિશદિન ધારૂંરે;
 પરિપૂર્ણું સ્યાદ્વાદ સ્વરૂપી, સમનયોથી વિચારૂંરે. અરમ૦ ૧
 ગુણ અનંતા અજ અવિનાશી, કાર્ય ક્લે લિન્ન ગ્રહીએરે;
 તેમ પર્યાય અનન્તા આતમ, સમયે સમયે વહીએરે. અરમ૦ ૨
 અસ્તિતા,—પર દ્રવ્યાદિકની, સમયે સમયે અનન્તિરે;
 ચેતન દ્રવ્યે નાસ્તિતા તસ, સત્યપણે તે વહન્તિરે. અરમ૦ ૩
 યદિ નાસ્તિતા વર્તે નહીં તો, પરપરિણામિ હોયરે;
 આતમ અસ્તિતા પરમાં વર્તે, નાસ્તિરૂપે અવલોયરે. અરમ૦ ૪
 અસ્તિ નાસ્તિતા સમયે સમયે, આતમદ્રવ્યે ધરીએરે;
 કર્મવર્ગણા લિન્ન વિચારી, નિજગુણતા અનુસરીએરે. અરમ૦ ૫
 ગુણ પર્યાય અનન્તા તેથી, લિન્ન ન આતમ ક્યારેરે;
 લિદ્નાલિન્ન સ્વરૂપે વર્તે, નિર્મલ નિશ્ચય ધારેરે. અરમ૦ ૬
 પૂર્ણકર પરમાતમ પ્રેમે, મનમંદિરમાં સ્મરીએરે;
 'બુદ્ધિસાગર' અવસર પામી, ભવજલસાગર તરીએરે. અરમ૦ ૭

શ્રી વીરજિન સ્તવન.

વીર જિનેશ્વર વચન સુધારસ, પીતાં અવિહડ પ્રીત જગીરી;
 મિથ્યા પરિણુતિ ભ્રમણા ભાગી, સુરતા વીરપદ જાય લગીરી. વીર૦ ૧
 અજ અવિનાશી અટલ અનાદિ, આત્માસંખ્યપ્ર દેશપણેરી;
 નિર્મળ શુદ્ધ સનાતન શાશ્વત, પ્રતિપ્રદેશે શકિત ધણેરી. વીર૦ ૨

103

આતમ વીર્ય અનંતુ ધારક, આવિભાવપણે જે ગ્રહેરી;
 વીર નામ જિનવરતું જાણે, ઘટ ઘટ શક્તિ નિત્ય લહેરી. વીર૦ ૩
 તિરોભાવ નિજ શક્તિ પ્રગટે, અસ્તિનાસ્તિસ્વાદ્રાદમયીરી;
 અલખ અગોચર અજરામરવર, વીર વીરતા પ્રગટ ભઈરી. વીર૦ ૪
 સમયે સમયે નિજ ઋદ્ધિ અનન્તિ, રત્નત્રયી થઈ શુદ્ધ છતીરી;
 ચેતના પરગટ દો ઉપયોગે, વર્ગ રહિત અપવર્ગ ગતિરી. વીર૦ ૫
 પ્રતિગ્રહેશે કર્મવર્ગણા, લાગી અનન્તિ દૂર ગઈરી;
 પટ કારક શુદ્ધાં ઘટ પ્રગટયાં, સ્થિતિ સાદિ અનન્ત થઈરી. વીર૦ ૬
 તેહિજ વીરપણું તુજમાંહી, જાનિતિ જમણા દૂર કરીરી;
 'બુદ્ધિસાગર' ધ્યાતાં પ્રગટે, સત્તા વીર સમાન ખરીરી. વીર૦ ૭

શ્રી શાન્તિજિન સ્તવન.

(મરાઠી સાખીનો રાગ.)

શ્રીશાન્તિ જિન અલખ અગોચર, દીનાનાથ દયાળુ,
 દિનમણિ દીનોદ્ધારક દીનપર, કરૂણા કરજો કૃપાળુ.

મોરા સ્વામીરે, ભવપાથોધિ તારો. ૧

ક્રોધ કપટથી મનડું મેલું, આડું અબળું ભટકે;
 તુજ ગુણ ધ્યાન કરતાં સાહિબ, સટક દઈને સટકે. મોરા૦ ૨

મોહ પ્રમાદે આયુષ્ય ગાળું, લીધાં વ્રત નવી પાળું;
 હહાપણુના દરિયામાં ડૂલી, દીધું સંવર તાળું. મોરા૦ ૩

દુનિયાદારી દૂર ન કીધી, પાપે કાયા પોષી;
 દગા પ્રપંચો નિશદિન કરતાં, બનિયો ભારે દોષી. મોરા૦ ૪

સાચો સાહિબ નિરખી નયણે, શરણુ ગ્રહું સુખકારી;
 દોષને ટાળી પાપ પખાળી, થાશું નિજગુણ ધારી. મોરા૦ ૫

સેવા ભક્તિ નિશદિન કરશું, તુજ આણા શિર ધરશું;
 'બુદ્ધિસાગર' અવસર પામી, અજરામર થઈ કરશું. મોરા૦ ૬

(અ. દ. ભ.)

૧૦૪

સ્તવન.

પ્રભુ તવ દર્શન સુખકારી, તવ દર્શથી આનન્દ પ્રગટે,
 જગજનમર્જીલકારી. પ્રભુ ૧
 તપ જપ કિરિયા સંયમ સવે, તવ દર્શનને માટે;
 દાન ક્રિયા પણ તુલ્ય અર્થે છે, મળતો નિજ ઘર વાટે પ્રભુ ૨
 અનુભવ વિષુ કથની સહુ પ્રીતી, દર્શન અનુભવ યોગે;
 ક્ષાયિકભાવે શુદ્ધ સ્વભાવે, વર્તે નિજગુણ લોગે. પ્રભુ ૩
 દેશ વિદેશે ઘરમાં વનમાં, દર્શન નહિ પામીજે;
 દર્શન દીઠે દૂર ન મુક્તિ, નિશ્ચયથી સમજીજે. પ્રભુ ૪
 ચેતન દર્શન સ્પર્શન યોગે, આનન્દ અમૃતમેવા;
 બુદ્ધિસાગર સાચો સાહિબ, કીજે ભાવે સેવા. પ્રભુ ૫
 (અમદાવાદ.)

મહાવીર સ્તવન.

વીર પ્રભુ બહાલારે મારા, લાગે મનમાં અતિશય પ્યારા. વીર.
 ત્રિશલાનન્દનરે જ્ઞાની, પાંત્રીશ ગુણથી શોભે વાણી. વીર. ૧
 દુનિયાદારીરે ત્યાગી, આતમ ગુણથી પ્રીતિ લાગી. વીર.
 ત્રીશે વર્ષેરે દીક્ષા, લીધી જગજન કરવા શિક્ષા. વીર. ૨
 કેવલ કમલારે પાર્યા, જન્મ જરાદિક દુઃખડાં વામ્યા. વીર.
 બુદ્ધિસાગરરે સેવા, ભાવે કરતાં શિવ સુખ મેવા. વીર. ૩
 (અ. દ. ભ.)

શ્રી અભિનન્દન સ્તવન.

અભિનન્દન જિન વંદીએ, સમતા રસ ભણ્ડારરે;
 દોષ અઠારે ક્ષય ગયા, ઉપન્યા ગુણ સુખકારરે. અભિ ૧
 સુરઘટ સુરતરે ઉપમા, પ્રભુને કહો કેમ છાજેરે;
 આત્મિક સુખની આગણે, ચિન્તામણિ પણ લાજેરે. અભિ ૨

૧૦૫

લોકલોક પ્રકાશતા, મહિમા અપરંપારરે;	
તારક વારક ચઠગતિ, સત્યસ્વરૂપાધારરે.	અભિ૦ ૩
શુદ્ધ પુદ્ધ અવિનાશી તું, અવિચલ નયનાનન્દરે;	
પામી સુરતરૂ પુણ્યથી, સેવે બાહલ કોણ મન્દરે.	અભિ૦ ૪
અનુપમ પ્રભુ ગુણ ધ્યાનથી, નિશદિન મનમાં રાચુરે;	
પુદ્ધિસાગર જિન ધ્યાવતાં, લાગ્યું સ્વરૂપ શુદ્ધ સાચુરે.	આભ૦ ૫
	(લોહરા.)

શ્રી વીરસ્તુતિ.

(હુહા.)

વીર જિનેશ્વર વંદીએ, ત્રિશલાનન્દન ધીર;	
ભયભંજન ભગવન્તણ, સર્વ વીરમાં વીર.	૧
પ્રણમું પદકંજ ગ્રેમથી, જ્યજ્ય શ્રી જગદીશ;	
અદ્ભુત ચરિત્ર આપનું, બાણું વિશ્વાવીશ.	૨
સ્મરતાં ચરિત્ર તાહરૂં, ગુણ આપે નિજ અર્જ;	
રોમ રોમ વ્યાપે અહો, વૈરાગ્યાદિ અભર્જ.	૩
ક્યાં સર્ષપ ને સુરગિરિ, તુજ સુજ અન્તરુ એમ;	
વારંવાર હું વિનવું, ભાજે પ્રભુણ કેમ.	૪
નથી યોગ્યતા ધર્મની, નથી યોગ્ય ચારિત્ર;	
નથી શક્તિ તુજ ભક્તિમાં, મન પણ નહીં પવિત્ર.	૫
અન્તરુ ત્યાગ ન વસ્તુનો, બાહ્ય વસ્તુમાં રાગ;	
પર નિન્દા જિહ્વા અહે, મનમાં કાળો કાગ.	૬
અદેખાઈ ભણ્ડાર હું, ઉપશમ નહીં લગાર;	
સઠા ક્રોધથી ધમધમું, પાપીનો શિરદાર.	૭
ક્ષમા નહીં તલમાત્ર ને, પણવું સન્ત સદાય;	
પર લવરીમાં રક્ત હું, નિષ્કલ આયુ ભાય.	૮
સાધુ સન્ત ન પારખું, કરું ન સેવા લેશ;	
વાદ વિવાદે રક્ત થઈ, પાસું મિથ્યા કલેશ.	૯

૧૪

૧૦૬

અહંભાવમાં વ્યર્થે હું, ગાળું નિશદિન કાળ;	
સ્મરણુ કરું નહીં તાહરું, મુંઝી માયા ઝાળ.	૧૦
દોષ ન દેખું આત્મના, પરદોષોમાં રકત;	
કરું ન ભકિત સન્તની, થયો કુસર્જિલકત.	૧૧
પરોપદેશે દક્ષતા, વાણી વદ્દુ રસાળ;	
ભણો છો જિન એ સહુ, દીનોદ્ધાર દયાળ.	૧૨
હાસ્ય કુતૂહલ મેં કર્યો, ક્રીધાં લક્ષ અભક્ષ્ય;	
જિનવર ભાષિત ધર્મમાં, કદિ ન રાખ્યું લક્ષ્ય.	૧૩
ઘડી ન કીધું ધ્યાન મેં, ઇચ્છ્યાં પૂજા માન;	
કદિ ન ગાયા જ્ઞાનીને, ગાયાં કૂડાં ગાન.	૧૪
નમ્યો ન સદ્ગુરૂ દેવને, ધરી ન આણી શીસ;	
શિક્ષા દેતાં સન્તપર, કીધી મનમાં રીસ.	૧૫
જનમનરંજન હેતુથી, કીધાં ધાર્મિક કર્મ;	
આત્મિક શુદ્ધ સ્વભાવનો, ભૂંચ્યો સત્યજ ધર્મ.	૧૬
ક્યાં પ્રભુની નિઃસર્જિતા, ક્યાં પ્રભુનો દૃઢ સર્જ;	
ત્રિશક્તાનન્દન જગદાણી, સત્યજ તારો સર્જ.	૧૭
રાગારિજયથી થયો, રત્નત્રયી ગુણધામ;	
રાગારિ વશમાં પડ્યો, સર્વ દોષનું ઠામ.	૧૮
તુજ ઘટમાં ઋદ્ધિ સહુ, પ્રગટી આવિભાવ;	
તિરોભાવ મુજમાં સહિ, પામ્યો હજી ન દાવ.	૧૯
નિજપદ ભોમી તું સહિ, કરું હું પુદ્ગલભોગ;	
રાગી શોગી હું સહી, ઘટે ન તુજમાં ભોગ.	૨૦
અજરામર નિર્મલ તુંહિ, શાશ્વત સુખ ભણ્ડર;	
અદ્ભુત શક્તિ તાહરી, કોઈ ન પામે પાર.	૨૧
શરણુ શરણુ તારું ગ્રહુ, રાખી નિજ ઉપયોગ;	
શુદ્ધ સ્વરૂપાકારના, ધ્યાને શિવસુખ ભોગ.	૨૨
આતમ વ્યકિત સમારવા, તુજ સેવા સુખકાર;	
આતમ તે પરમાતમા, ઘટમાં નિશ્ચય ધાર.	૨૩

૧૦૭

જાગ જાગ અખ આતમા, પ્રભુ પદ પર્કુજ સેવ;
 સિદ્ધ સમોવઠ તું સહિ, જાગે તો તું દેવ. ૨૪
 સ્તુતિ પચ્ચિશી ગાઇ મેં, હૃદય ધરી વિવેક;
 યુદ્ધિસાગર આત્મના, ધમે સાચી ટેક. ૨૫
 (વળાદ.)

શ્રી વીર જિન સ્તવન.

(અહીં સાહેલી ગુરૂ વંદન કરવાને ઉભી રહેને.)

શ્રી વીરપ્રભુ, ચરમ જિનેશ્વર વંદી વિનતિ ક્રીજાએ;
 પ્રભુસમ થાવા આત્મિક અનુભવ,—રસના પ્યાલા પીજાએ.
 પ્રભુ તુજ મુજ વચ્ચે અન્તર મોહું, પણ ધ્યાનથકો લાગ્યું છોહું,
 આત્મિક અનુભવી મન તે ખોહું. શ્રી વીર ૧
 સિદ્ધશાશ્વત પદ સુખના રસિયા, અક્ષયસ્થિતિ સિદ્ધશિલા વસિયા,
 મુજ મનમન્દિરથી નવી ખસિયા. શ્રી વીર. ૨
 પ્રભુ કર્મ સર્જી દૂરે ટાળી, આત્મિક ઝડિને અનુવાળી,
 વર્ષા મુકિતવધ્ અટ લટકાળી. શ્રી વીર. ૩
 જ્ઞાન દર્શન ચરણ એ રત્નત્રયી, વ્યાપી સિદ્ધ વ્યકિત ગુણમયી,
 મિથ્યાત્વ દશા સખ દૂર ગઈ. શ્રી વીર. ૪
 મુખ વીર વીર એમ ઉચ્ચારું, પણ વીર ગુણ નવી સંભારું,
 કહો આતમને કેમ કરી તારું. શ્રી વીર. ૫
 હું કોધી કપટી ને દ્વેષી, મોહી રાગી ભોગી કલેશી,
 હું ભવ અટવીમાં રહ્યો એશી. શ્રી વીર. ૬
 નિરાગીથી કેમ રાગ કરું, જે રાગદશા અટ પરિહરું,
 તો ભવજલધિ હું સહેજે તરું. શ્રી વીર. ૭
 પ્રભુ ધ્યાનદશા જે ચિત્ત જાગે, તો તુજ મુજ અન્તર અટ ભાગે,
 એમ સેવક ગુણગાવે રાગે. શ્રી વીર. ૮
 ધ્યાતા જે ધ્યેયસ્વરૂપ થાવે, તો ધ્યાન દશા લેખે આવે,
 યુદ્ધિસાગર એમ ગુણ ગાવે. શ્રી વીર. ૯
 (વિજાપુર.)

૧૦૯

સુવિધિ જિનેશ્વર સ્તવન.

સુવિધિ જિનેશ્વર સાહિભ સેવો, આપે શિવપુર પ્રેવો.

સદા ઘટ અન્તર્યામી.

પ્રેમ લાવીને પ્રભુ પાય પડું છું, દુઃખડાં મારાં રડું છું. સદા ઘટ૦ ૧
 અષ્ટ પ્રકારી હું તે પૂજા રચાવું, ભાવે ભાવના ભાવું. સદા ઘટ૦
 બોલો પ્રભુ જરા પ્રેમ ધરીને, ક્યાની દૃષ્ટિ કરીને. સદા ઘટ૦ ૨
 શાને માટે મને તારો ન સ્વામી, કહેશે જો ગુણની છે ખામી. સદા ઘટ૦
 પ્રેમ ધરીને તે ગુણને આપો, જેથી જાથ બળાપો. સદા ઘટ૦ ૩
 કહેશે જો યોગ્યતા નથી તારામાં, આપો તે યોગ્યતા મારામાં. સદા ઘટ૦
 કહેશે સમયે તુજ યોગ્યતા આવે, આપો સમય તે ભાવે. સદા ઘટ૦ ૪
 કહેશે કે દિલ નથી મુકિતનું સાચું, તે પણ ભાવથી યાચું. સદા ઘટ૦
 કહેશે જો જ્ઞાન નથી તુજનેરે માફ, તેથી હું કેમ કરી તાફ. સદા ઘટ૦ ૫
 તે પણ જ્ઞાન મને ઘડીમાં આપો, શાને માટે તમે નાપો. સદા ઘટ૦
 કહેશે કે શ્રદ્ધા નથી તુજ સાચી, શ્રદ્ધા તેવી મેં યાચી. સદા ઘટ૦ ૬
 મોડા વહેલા શિવ તમે પમાડો, શિદને વાર લગાડો. સદા ઘટ૦
 શ્વાસોશ્વાસે ભકિત જો જાગે, બોલ્યા પ્રભુગુણ રાગે. સદા ઘટ૦ ૭
 અન્તર્યામિની ભકિત તો કરશું, તન્મય થઈને વિચરશું. સદા ઘટ૦
 અનુભવનયને અગમપન્થ જાણું, પોતાની રૂઢિ કમાણું. સદા ઘટ૦ ૮
 અજરામર અજ જે આવનારી, સુખ અનન્ત વિલાસી. સદા ઘટ૦
 નામરૂપ નહિ નિર્મલજ્ઞાની, યુદ્ધસાગર સેવો જાણી. સદા ઘટ૦ ૯
 (પેથાપુર.)

મહાવીર સ્તવન.

(વિમલાચલના વાસી મારા બહાલા-એ રાગ.)

મહાવીર પ્રભુ સુખકારી સદા, તુજ પાય નમું પાય નમું;
 પ્રભુ આણુ ધરું શિર ધ્યાન ધરું, નિજ ભાવે રમું ભાવે રમું.
 ઘાતી કર્મનો નાશ કરીને, પામ્યા કેવલજ્ઞાન;
 આતમ તે પરમાતમ જાણી, ધ્યાયું શુકલ ધ્યાન. સદા૦ મહા૦ ૧

૧૦૮

સ્તનત્રયીની સ્થિરતા પામ્યા, વામ્યા ભવ જ'બલ;
 પરમાતમ પરમેશ્વર પરગટ, કરતા મર્જીલમાલ. સદાં મહાં ૨
 સમવાયી પગ્ચે તુજ મળિયાં, મળિયાં કર્મે આઠ;
 કારણુ પગ્ચે વિના નહિ કારજ, શ્રી સિદ્ધાન્તે પાઠ. સદાં મહાં ૩
 સમ્પ્રતિ શાસન ત્હારું પામી, ઉદ્ધમનો સમવાય;
 કરતાં કારણુ પગ્ચે પામી, પરમાતમ પદ થાય. સદાં મહાં ૪
 આતમ તે પરમાતમ સાચો, નિર્મલ સિદ્ધ સમાન;
 બુદ્ધિસાગર ઘટમાં શોધો, ત્રણ્ય ભુવનનો ભાણુ. સદાં મહાં ૫
 (ભાણુસા.)

નેમિનાથ સ્તવન.

ધ્યાસ નેમ પ્રભુ મુજ મન મન્દિરિયે પધારજોરે;
 કર્મઠક કોધાદિક શત્રુ, ધ્યાનથી દૂર નિવારજોરે. ધ્યાસાં ૧
 જન્મ મરણના ફેરા ટાળી, પામ્યા મુક્તિ સ્ત્રી લટકાળી;
 બહાલા દીનદયાળુ સેવકને સંભાળજોરે. ધ્યાસાં ૨
 કર્મ ન લાગે પ્રભુજી તમને, સમય સમય લાગે પ્રભુ અમને;
 વેગે દુઃખનાં વાદળ મુજથી દૂરે ટાળજોરે. ધ્યાસાં ૩
 શી ગતિ થાશે ઝોા !!! પ્રભુ મારી, ચારગતિ લટકયો દુઃખભારી;
 વેગે તુજ પદપદ્મજ શરણુ ગ્રહાને ઉગારજોરે. ધ્યાસાં ૪
 શરણુગતવત્સલ ભયભગ્નન, અકલગતિ તું દેવનિરગ્નન;
 પ્રેમે બુદ્ધિસાગર ભવજલ પાર ઉતારજોરે. ધ્યાસાં ૫
 (વિજાપુર.)

ભોંયણી મહિજિન સ્તવન.

મહિજિન વન્દ્યે ભવિ ભાવેરે, સુરાસુર મુનિવર ગુણુ ગાવે. મહિં
 પ્રભુ માત કૃપે જખ આચારે, ઈન્દ્રાદિક સુરગિરિ લાચારે,
 આઠ ભતિ કળશે નવરાંચ્યા. મહિં ૧

૧૧૧

ત્રણ જ્ઞાને પ્રભુ ગુણવન્તરે, પ્રતિષ્ઠાધ્યા મિત્ર મહન્તરે, ભાવે દીક્ષા ગ્રહી સુખવન્ત.	મલ્લિ૦ ૨
પ્રભુ વિચર્યા દેશ વિદેશરે, પરભાવતણે નહિ લેશરે, ટાળ્યો મોહભાવ સંકલેશ.	મલ્લિ૦ ૩
પ્રમાદ દશા દૂર ટાળીરે, શ્રેષ્ઠિ ક્ષપક વર્યા લટકાળીરે, મોહસયતણે મદ ગાળી.	મલ્લિ૦ ૪
ચાર ઘાતી કર્મ ખપાવીરે, ધ્યાનાન્તરીએ પ્રભુ આવીરે, કેવલકમલા ઘટ પાની.	મલ્લિ૦ ૫
પ્રભુ સમવસરણુમાં સુહાચારે, મળ્યા ઈન્દ્રાદિક નર રાચારે, નવ તત્ત્વ જિનેશ્વર ગાયા.	મલ્લિ૦ ૬
પ્રભુ વાણી ગુણ પાંત્રીશરે, અતિશય સોહે ચોત્રીશરે, સિદ્ધ બુદ્ધ પ્રભુ જગદીશ.	મલ્લિ૦ ૭
શાશ્વત શિવપદ ઝટ પાચારે, પરમાતમ રૂપ સોહાચારે, બુદ્ધિસાગર એમ ગુણ ગાયા.	મલ્લિ૦ ૮

(વિભાપુર.)

વીરપ્રભુ રતવન્ન

(ભુજંગી છંદ.)

નમેા વીર વિશ્વે સદા સૌખ્યકારી, પિતા માત બ્રાતા ચ દુઃખાપહારી; કથી દેશના લવ્ય કલ્યાણ બાણી, નમું વીર પ્રેમે બહુ પ્યાર આણી.	૧
કહો મુક્તિમાર્ગ ક્રિયા જ્ઞાન લેદે, ગ્રહી લવ્ય જીવો મહાકર્મ છેદે; કહ્યાં દ્રવ્ય પડ્યા સદા જે અનાદિ, નર્મ ભાવથી સત્ય સ્યાદ્વાદવાદી.	૨

(સાણુ'દ.)

૧૧૧.

શાન્તિજિન સ્તવન.

જય જય શાન્તિ જિનન્દ, જગત્માં જય જય શાન્તિ જિનન્દ;
 આપ તાર્યા ને પરને તારો, સેવે ચોસક ઇન્દ્ર. જગત્માં ૧
 પૂરણ શાન્તિ પ્રેમે લીધી, દોષ કરી સહુ દૂર; જગત્માં ૨
 જન્મજરામરણાદિક વારી, સુખ પામ્યા ભરપૂર. જગત્માં ૩
 સમવસરણમાં દેશના દેઈ, તાર્યા પ્રાણી અનેક; જગત્માં ૪
 સેવક તારો કૃપા કરીને, આપો સત્ય વિવેક. જગત્માં ૫
 પાપ કર્યાં મહેં ભવમાં ભારે, ગણતાં નાવે પાર; જગત્માં ૬
 શરણ કર્યું મેં તારું સ્વામી, હાથ ગ્રહીને તાર. જગત્માં ૭
 નામ સ્થાપના દ્રવ્ય ભાવથી, ધ્યાતાં શિવસુખ થાય; જગત્માં ૮
 યુદ્ધિસાગર યે કર જોડી, વન્દે ત્રિભુવન રાય. જગત્માં ૯

(અંક દ. ભ. વં.)

મહાવીર સ્તવન.

(અમ્મ હુમ અમર ભએ ન મરેગે-એ રાગ.)

સૌથી વીર પ્રભુ મુજ બહાલા, વીર પ્રભુ સૌથી ૦
 વીર વીર નિત્ય રટન કરું હું; પીવા પ્રભુ ગુણ પ્યાલા. સૌથી ૧
 વીરની સેવા મીઠા મેવા, વીર રટન ઘટ સાચું;
 વીર વચનામૃત પીધું જેણે, લાગે સહુ તસ કાચું. સૌથી ૨
 વીરની ભક્તિમાં સહુ શક્તિ, ભક્તિ વિના સહુ મોળું;
 વીરનામે ભય સઘળા નાસે, મનહું હોવે ઘોળું. સૌથી ૩
 પ્રેમે પ્રભુની ભક્તિ કરું નિત્ય, ભક્તિ સુખકર સાચી;
 યુદ્ધિસાગર હું તો વીરના, -નામે રહિયો રાચી. સૌથી ૪

(સાણું દ.)

૧૧૨

શ્રી મહાવીર સ્તવન.

(વૈદરલી વનમાં વલવલે-એ રાગ.)

વીર જિનેશ્વર વન્દના, હોજો વારંવાર;	વીર૦ ૧
લળી લળી વિનવું પ્રેમથી, મારા પ્રાણાધાર.	
ભટકયો લવમાં ભૂવથી, વેઠયાં દુઃખ અપાર;	વીર૦ ૨
જન્મ જરા મરણાદિકે, સ્થિરતા નહીં લગાર.	
પુણ્યે મનુજલવ પામિયો, મળ્યા ત્રિભુવનનાથ;	વીર૦ ૩
શરણુ શરણુ સાચું બ્રહ્મું, અલો સેવક હાથ.	
સાચી સેવા સ્વામીની, ણીભું આળપંપાળ;	વીર૦ ૪
તુજ દર્શન રાચી રહું, મેઘ ચાતક બાળ.	
બાળકના બહુ દોષને, ટાળે તાત કૃપાળ;	વીર૦ ૫
ત્રાતા મારા છો સદા, દોષો ટાળો દયાળ.	
બાળક માની આગળે, બોલે મનની વાત;	વીર૦ ૬
તુમ આગળ મુજ વિનતિ, માનો એ અવહાત.	
તારો બાપજી બાળને, સરશે સઘળાં કાજ;	વીર૦ ૭
સેવકને નહિ તારતાં, બજશે આપની લાજ.	
ચન્દનબાળા બાકુલે, લીધું શિવપુર રાજ;	વીર૦ ૮
અપરાધી કેઈ તારીઆ, કરજો સેવક સાજ.	
શરણાગત મુજ સાહિબા, સાચો તુજ વિશ્વાસ;	વીર૦ ૯
અરણુકમળની સેવના, પૂરે સઘળી આશ.	
વીર વીર હૃદયે વસો, શરણું સાચું એક;	વીર૦ ૧૦
બુદ્ધિસાગર બાળને, વીર લકિતની ટેક.	

(સાણુંદ.)

શ્રી વીર સ્તવન.

(આધવજી સંદેશો કહેશો શ્યામને-એ રાગ.)

પરમ કૃપાળુ પુરૂષોત્તમ પરમાતમ,
વીર જિનેશ્વર ત્રિશલાનન્દન દેવજો;

૧૧૩

- સિદ્ધ બુદ્ધ ત્રાતા જ્ઞાતા સહુ વસ્તુના,
પરમ ભક્તિથી પ્રેમે કરું હું સેવ જો. પરમ કૃપાણું ૧
- ક્ષાયિકભાવે પામ્યા સિદ્ધિ સ્થાનને,
સેવક ભમતો દુઃખદાયી સંસારને;
આપ અરૂપી સેવક રૂપી કર્મથી,
નિર્મોહી તુમ સેવક મોહી ધારજો. પરમ કૃપાણું ૨
- કામાદિક શત્રુ છૂટ્યા તે ધ્યાનથી,
પીડે કામાદિક સેવકનું ચિત્તજો;
આશા તૃષ્ણા વારી આપ સ્વભાવથી,
આશા તૃષ્ણા દુઃખ દે છે મુજ નિત્યજો. પરમ કૃપાણું ૩
- પરપુદ્ગલમાં મનડું મારું મ્હાલતું;
બંધાણી સંસારે સુખની આશજો;
કરૂણાસિંધુ કરૂણામૃતથી સિંચજો,
ઠરશે ઠામે છનછ તારો દાસજો. પરમ કૃપાણું ૪
- ધન કીર્તિમાં મમતા ભાવે માચીઓ,
પ્રેમી મનડું પ્રમદા દેખી થાયજો;
બાણો છનછ એ સહુ દુઃખની વારતા,
દીનહયાણુ દશવો ઉપાયજો. પરમ કૃપાણું ૫
- ચિત્તની ચગચળતાનું ઔષધ આપજો,
થાપો સ્વામી સેવક માથે હાથજો;
શાનો ભય સેવકને સ્વામી સાહાયી,
માથે ગાજો ત્રણ ભુવનના નાથજો. પરમ કૃપાણું ૬
- સાચી વિનતિ સેવકની એ સાંભળી,
જોજો કરૂણાદષ્ટિથી સુખદાયજો;
બુદ્ધિસાગર અવસર પામી તારજો,
પ્રણમું પ્રેમે નિશ્ચિન તારા પાયજો. પરમ કૃપાણું ૭

૧૧૪

મહાવીર સ્તવન.

(દ્વારકાના વાસીરે અવસરીએ વહેલા આવજોરેજી—એ રાગ.)

ત્રિશલાના બચારે મહાવીર સ્કાચે આવજોજી,	
નહિ આવો તો થારો સેવકના બેડાલ.	ત્રિશલાનાં ૧
દૈત્ય મહામોહરે બહાલા લાગ્યો પીડવાજી,	
દીધાં દુઃખ કહેતાં ન આવે પાર.	ત્રિશલાનાં ૨
કામ ને અજ્ઞાનેરે સત્તા નિજ વાપરીજી,	
બાળે ક્રોધ ઘડી ઘડી ક્ષણમાંહિ.	ત્રિશલાનાં ૩
પન્થ પાખણડ બળેરે વિંટાયો'છું' વેગથીજી,	
વિકાર વિષધરની લાગીરે ચોટ.	ત્રિશલાનાં ૪
યંચમકાળ પૂરેરે જમ જેવો બેસિયોજી,	
સૂઝે નહીં ધર્મ માર્ગનીરે રીત.	ત્રિશલાનાં ૫
ગાંડો ઘેલો ત્હારોરે સેવક બહાલા માનીનેજી,	
તારો તારો ભવસાગરનીરે તીર.	ત્રિશલાનાં ૬
ટળવળતો તારો બહાલારે સેવક હાથ ગાલીનેજી,	
નહિ તારો તો બળે તમારીરે લાજ.	ત્રિશલાનાં ૭
તુહિ તુહિ સમરૂંરે દુઃખીનો બેલી આવજોજી,	
શરણુ એક બુદ્ધિસાગરને છે તુજ.	ત્રિશલાનાં ૮
	(સાણંદ.)

નમિજિન સ્તવન.

(પ્રભુજી તારો બહાલો લાગે છે દેહાર—એ રાગ.)

નમિ જિન બાળા નમે છે આ વાર, પાર ઉતારો, પાર ઉતારો;	
તારો તારો તારો તારો તારો પ્રભુજી આ વાર.	નમિં ૧
લાખ ચોરાશી જીવાયો'નિ, ભટકયો વાર અનન્ત;	
પુણ્યે માનવ ભવ પામીને, શરણુ શ્રદ્ધું ભગવન્ત.	
પાર ઉતારો, પાર ઉતારો, તારો તારો તારો તારો તારો,	
	પ્રભું નમિં ૨

૧૧૫

ચાર અતિશય જન્મથકી છે, ઓગણીશ દેવના કીધ;
 કેવલ પ્રગટે એકાદશ સહુ, ચોત્રીશ અતિશય સિદ્ધ.
 પાંત્રીશવાણી પાંત્રીશવાણી, સુણી સુણી સુણી સુણી સુણી,
 લહે ભવપાર, પાર ઉતારે તારે તારે પ્રભુ૦ નમિ૦ ૩
 ચંદને ચાહે ચાતક પક્ષી, બાળ ચાહે જેમ માય;
 તેમ પ્રભુ તુમ દર્શન ચાહું, બુદ્ધિ કહે જિનરાય;
 બાળ ઉગારે, બાળ ઉગારે, ખ્યારા ખ્યારા ખ્યારા ખ્યારા ખ્યારા,
 નમિ જિનરાય. નમિ૦ ૪
 (વિભાપુર.)

સિદ્ધાચલ સ્તવન.

(અખ તો પાર ભયે હુમ સાધુ-એ રાગ.)

શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે નિરખી, સિદ્ધાચલ મુજ રૂપ લહુરી;
 ભવભયબ્રમણા બ્રાન્તિ ભાગી, શત્રુઝન્યગિરિ નામ પ્રહુરી. શ્રી૦ ૧
 કર્માષ્ટક શત્રુ ભયભજન, વિમલાચલ મનમાંહિ વસ્યોરી;
 હું તું ભેદ ભાવ દૂર ભતાં, ધ્યાતાથી નહિ દૂર ખસ્યોરી. શ્રી૦ ૨
 સ્થિરપણે તું હૃદયે ભાસ્યો, તુજ દર્શનથી હર્ષ ભયોરી;
 અજરામર દુઃખવારક દર્શન, કરતાં મોહ તે દૂર ગયોરી. શ્રી૦ ૩
 સર્વ તીર્થનો નાયક તારક, કર્મનિવારક સિદ્ધ ખરોરી;
 અજ અવિનાશી શુદ્ધ શિવંકર, વિધ્યાનન્દ શુભ નામ ધર્યોરી. શ્રી૦ ૪
 અનહદ આનંદદાયક નિર્મલ, તુજ પ્રદેશો શાસ્ત્રે કહ્યારી;
 જે દેખે તે તુજથી ન બૂદો, આપોઆપ સ્વભાવ રહ્યારી. શ્રી૦ ૫
 સ્થાવર તીરથ નિશ્ચય તું છે, ત્રસ પ્રાણી તુજ દર્શ કરેરી;
 સ્થાવર તીરથ પોતે કૈતુક, સર્જીત તેહવું રૂપ ધરેરી. શ્રી૦ ૬
 જર્જમ તોરથ ગુરુમુખવાણી, સુણતાં મહાતમ ચિત્ત પ્રહ્યારી;
 નિશ્ચિન તુંહિ તુંહિ રટણુ કડું હું, મનમન્દિરમાં તુંહિ રહ્યારી. શ્રી૦ ૭
 તીરથ તીરથ કરતો ભટક્યો, પણ નહિ આતમ શાન્ત થયોરી;
 મુક્તિરાજ શાશ્વતગિરિ દેખી, ભવદાવાનલ દૂર ગયોરી. શ્રી૦ ૮

૧૧૧

પાપી અભવી દુરભવી પ્રાણી, કર્શન સ્પર્શન કદિ ન કરેરી;
 સહજાનન્દ તીરથ એ કરશી, ભવપાયોધિ લવ્ય તરેરી. શ્રી૦ ૬
 દ્રવ્ય ભાવથી તીરથ સમજ, સેવો ભાવો ધ્યાન ધરીરી;
 સિક્કાચલ આદીશ્વર પૂજ, બુદ્ધિસાગર શાન્તિ વરીરી. શ્રી૦ ૧૦
 (મહેસાણા.)

શ્રી વીર સ્તવન.

(ઋષભ જિનેશ્વર પ્રીતમ માહરોરે-એ રાગ.)

અનન્ત અનુપમ ગુણમય મૂરતિજી, શ્રી મહાવીર જિણુકં;
 સ્થાપનનિક્ષેપે ગુણ સ્મૃતિ હુવેજી, વાચક વાચ્ય સંબંધ. અનન્ત૦ ૧
 વાચ્ય લક્ષ્ય અર્થે ગમ કેમ પડેજી, જો નહિ શબ્દનો વૃન્દ;
 શબ્દ શક્તિ વાચ્યાર્થેમાનતાંજી, સ્થાપન સિદ્ધ સંબંધ. અનન્ત૦ ૨
 નામ અરિહંત અક્ષર સ્થાપનાજી, મૂર્તિ પણ લેખાય;
 પ્રતિમા અરિહંત શબ્દે સામ્યતાજી, ત્યાગ વ્રહ્મણ કેમ થાય ?
 અનન્ત૦ ૩

ભાવ જિનેશ્વર ભાવી વન્દીએરે, શ્રી લોગસસ મગાર;
 ઋષભાદિક વારે જિન દ્રવ્યથીરે, આરોપણ સુખ સાર. અનન્ત૦ ૪
 કારણ કાર્યપણે અવલોકીએજી, ભાવ નિક્ષપાહેત;
 કારણ વિણ કારણ કહો કેમ હુવેજી, વાચક વાચ્ય સદ્ગુત. અનન્ત૦ ૫
 સદ્ગુતુ ચઉ નિક્ષેપે ખરીજી, પુષ્ટાલમ્બન હોય;
 ઉપાદાન શુદ્ધિ પ્રતિમાથકીજી, કરો ન સંશય કોય. અનન્ત૦ ૬
 મનોવૃત્તિ જેવી મનની હુવેજી, તેવી ક્ષણી આશ;
 ઉપાદાન શુદ્ધિ ભવી જીવનીજી, નિમિત્ત કારણ ખાસ. અનન્ત૦ ૭
 નામ નામ શ્રી વીરનું માહરોજી, આલમ્બન સુખકાર;
 બુદ્ધિસાગર જિનવર ભક્તનેજી, જિનપ્રતિમા આધાર. અનન્ત૦ ૮
 (ખેરવા.)

૧૧૭

સિદ્ધાચલ રતવન.

(આજ મારાં નયણાં સફલ થયાં—એ રાગ.)

- મનના મનોરથ સર્વી કૃપ્યા, શ્રી સિદ્ધાચલ દેખી;
અનુભવ આનંદ ઉછળ્યો, અન્ધ શ્રદ્ધા ઉવેખી. મન. ૧
- સહજનનંદ શ્રીનાથજી, વિધાનનંદ વખાણો;
શત્રુઝ્જ્ય શાશ્વતગિરિ, ત્રણ્ય ભુવનનો રાણો. મન. ૨
- સુકિતરાજ વિજયી સદા, અજરામર સુખવાસી;
વિમલાચલને વન્દતાં, મટે સકલ ઉદાસી. મન. ૩
- પાપી દુરભવી પ્રાણિયા, દેખે નહિ શુદ્ધ સ્થાન;
શુદ્ધ ભકિતમંત પ્રાણીઆ, પામે અમૃતપાન. મન. ૪
- દૃષ્ટા દૃશ્યપણું વરે, થાય પૂજક પોતે;
રત્નચિન્તામણિ હસ્તમાં, કયાં તું પરમાં ગોતે. મન. ૫
- કર્શન દુર્લભ તાહરાં, વિરલા કોઈ પામે;
શુદ્ધિસાગર ધ્યાવતાં, મળિયા નિશ્ચય ઠામે. મન. ૬

(આલોલ.)

શ્રી શાન્તિનાથ રતવન.

(અજિતજિણુંદશું પ્રીતડી—એ રાગ.)

- શાન્તિજિણેસર વંદના, પૂર્ણાનંદીડો સાસય સુહડાણુ;
અપહિહય શાસણુધરા, શિરે ધરતાડો તિહુઅણુ જણુ આણુ. શાન્તિ. ૧
- નિયસત્તા પ્રગટી કરી, પરસત્તાડો નિજથી કરી ફર;
સાઇ અણુત અખખયકિઈ, શુદ્ધ લક્ષીડો લોગી ભરપૂર. શાન્તિ. ૨
- કરમકૃયની વગણા, નાસંતાંડો નિરમલ નિવ્વાણુ;
કેવલનાણુદિવાયરૂ, જ્યોતિજ્યોતેડો મળિયા શુણુખાણુ. શાન્તિ. ૩
- મનમંદિર મેળાપથી, સુજસત્તાડો તુજ સરખી થાય;
શુદ્ધિસાગર સેવના, સાધ્યસિદ્ધિડો સાધક પરખાય. શાન્તિ. ૪

(માણસા)

૧૧૮

શ્રી સીમન્ધર સ્તવન

- શ્રી સીમન્ધર સ્વામી વીનતિ સાંભળો,
ભસ્ત્રક્ષેત્રમાં ધર્મવૃક્ષ છેદાયજો;
કેવલજ્ઞાનીવિરહે જિનની વાણીમાં,
સંશય પડતાં મતમતાન્તર થાયજો. શ્રી સીમન્ધર. ૧
- નિન્હવ પ્રગટયા હકકદાગ્રહ જોરથી,
કરી કુચુકિત થાપ્યા નિજ નિજ પક્ષજો;
અદ્ય ભુદ્ધિથી નિર્ણય કો ન કરી શકે,
નિરપક્ષી વિરલા કોઈ હોવે દક્ષજો. શ્રી સીમન્ધર. ૨
- કેઈક માતમાં આવે તેવું માનતા,
પગચાડીનો કરતા કોઈક લોપજો;
દ્વિરાગમાં ખૂબ્યા કોઈક આપડા,
પગચ વિષનો વ્યાપ્યો છે મહાકોપજો. શ્રી સીમન્ધર. ૩
- આભિનિવેશિક જોરે જૂઠું યોલતા,
થાપે મોહો વ્યાપ્યા નિજ નિજ પન્થજો;
સંઘ ચતુર્વિધમાંહિ ભેદ ઘણા પડ્યા,
ઉત્થાપે કેઈ અધુના નહિ નિર્ઞન્થજો. શ્રી સીમન્ધર. ૪
- કેઈક ક્રિયાવાદી જડ જેવા થયા,
કેઈક રાજે અધ્યાત્મીનો ડોળજો;
ગ્રહે એકાન્તે જ્ઞાન ક્રિયાના પક્ષને,
પાખણે ચલવે કોઈ મોટી પોલજો. શ્રી સીમન્ધર. ૫
- ભદ્રબાહુસ્વામી આદિ શ્રુતકેવલી,
પરમ્પરાથી આવે જે શ્રુત જ્ઞાનજો;
પરમ્પરા ઉત્થાપક લોપે તેહને,
કરીને વિરૂદ્ધ લાષણુ વિષતું પાનજો. શ્રી સીમન્ધર. ૬
- ઈત્યાદિક જાણુ! છો જિનજી જ્ઞાનથી,
કરજો સ્વામી દુઃખમ કાળે સ્હાયજો;

૧૧૯

આપ ભક્તિશક્તિ સ્ફૂર્તિ મતિની થતાં, તરતમયોગે શિવમારગ પરખાયજો.	શ્રી સીમન્ધર. ૭
સહસ્ર એકવીશ પર્યંત વીરના શાસને, સંઘ ચતુર્વિધ અવિચ્છિન્ન વર્તાયજો; યુગપ્રધાનો થાશે આત્માર્થી ઘણા, કારણયોગે કર્યાસિદ્ધિ સુહાયજો.	શ્રી સીમન્ધર. ૮
વાચક યશોવિજયજી વચને આસવું, ગુરૂ પરંપર ધર્મ ક્રિયા આચારજો; અનેકાન્ત મારગ શ્રદ્ધા સારી ગ્રહી, બુદ્ધિસાગર આશા શિવસુખ સારજો.	શ્રી સીમન્ધર. ૯ (સાણુંદ.)

શ્રી વીર સ્તવન.

ચરમ જિનેન્ધર શાસનનાયક વિનવું, ચોવીશમા તીર્થંકર ત્રિશલાનન્દજો; જ્ઞાતપુત્ર મહાવીર પ્રભુજી વન્દના, ભાવહયાના સાગર સત્ય ભદન્તજો.	ચરમ૦ ૧
કેવલજ્ઞાની વાણી સારી ધારતા, કરી પરીક્ષા મતિ શક્તિ અનુસારજો; પ્રગટી શ્રદ્ધા ષડ્દ્રવ્યાદિક વસ્તુની, બાણી વાણી પ્રગલ્બો અન્તરૂ પ્યારજો.	ચરમ૦ ૨
પરમ્પરાગમ અનુસરીને આલવું, પટ્ટપરમ્પર સુવિહિતસૂરિ આજાયજો; એવી શ્રદ્ધાવાસિત મન મારું સદા, બુદ્ધિસાગર આજ્ઞા ધર્મ કથાયજો.	ચરમ૦ ૩ (સાણુંદ.)

૧૨૦

શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(હવે મને હરિ નામશું નેહ લાગ્યો-એ રાગ.)

- શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વેશ્વ તારનેરે ંહાલા,
ખાલ કરે છે કાલાવાલારે. શ્રી સંખેશ્વર.
- ધરણેન્દ્ર પદ્માવતી દેવી, શાસનસાંનિધ્યકારી;
વિદ્યાપહારી, મર્ડાલકારી, સાહાય્ય કરે સુખકારીરે. શ્રી. ૧
- શ્રી ચિન્તામણિ પાર્શ્વમંત્રના, જાપે જગ જયકારી;
દર્શન દેઇને દુઃખડાં ટાળે, મહિમા જગતમાંહિ ભારીરે. શ્રી. ૨
- અનુભવ અમૃત જ્ઞાનની ધારા, ખાલક આપનારે પામે;
સંઘ ચતુર્વિધ શાસન ઉન્નતિ, થાશે આપનાજ નામેરે. શ્રી. ૩
- શાંતિ તુષ્ટિ પુષ્ટિના કર્તા, પાપ પાખંડ સહુ હર્તા;
પાર્શ્વેશ્વ નામ મંત્રના યાને, ભવસાગર જીવ તરતારે. શ્રી. ૪
- આત્મસમાધિના દાતા ને જ્ઞાતા, અરજી આ ઉરમાં સ્વીકારે;
ઝાંડો ઘહેલો પણ ખાલ તુમારો, દયા લાવીને ઝટ તારોરે. શ્રી. ૫
- નિરાકાર ને સાકારવાદની, -તાણાતાણે કેઈ બૂલ્યા;
લેહુની પાસે લેહ લહ્યાનિણુ, ભણુતરમાં બ્રાન્તિથી ભૂલ્યારે. શ્રી. ૬
- નિરાકાર ને સાકાર તું પ્રભુ, સાપેક્ષે સહુ સાચું;
સ્વાદ્વાદદર્શનજ્ઞાનવિના પ્રભુ, જાણ્યું હવે સહુ કાચુંરે. શ્રી. ૭
- કપટે કોટિ યત્નો કરો કોઈ, જૂઠું તે સહુ જાણું;
સ્વાદ્વાદદર્શન આત્મમરપર્શને, આત્મપ્રદેશે રંગાણુરે. શ્રી. ૮
- હૃદ દેવ ને શુર સુખસાગર, ધર્મશુર ઉપકારી;
યુદ્ધિસાગર જ્યજ્ય યોલો, જિનદર્શન બલિહારીરે. શ્રી. ૯

૧૨૧

ૐનમઃ નવપદસ્તુતિ.

૧ અરિહંતપદસ્તુતિ.

(ધન્ય ધન્ય દીવસ ને ધન્ય ધડી છે આજે-એ) રાગ.

અરિહંત નમો ભગવંત સદા સુખકારી,
 તીર્થકરનામોદયથી જગ જયકારી,
 ત્રિજ્ઞાન સહિત તીર્થકર ગર્ભે આવે,
 ઇન્દ્રાદિક સુરગિરિ ગર્ભોત્સવ વિરચાવે. ૧

પ્રભુ જન્મે ત્યારે સર્વે ઇન્દ્રો આવે,
 પ્રભુ ગ્રહી કરતલમાં સુરગિરિપર લેઇ જાવે,
 જન્મોત્સવ કરીને પ્રભુને ગૃહ પધરાવે,
 નંદીશ્વર દર્શન કરી કૃતારથ થાવે. ૨

લોગાવલિ કર્મો ક્ષીણ થાતાં જયકારી,
 દીક્ષોત્સવપૂર્વક સંયમ લે હિતકારી,
 સ્થિર ધ્યાન ધરીને ધાતિક કર્મ ખપાવે,
 કેવલજ્ઞાને જિન સમવસરણ સુહાવે. ૩

ભવિ આગળ ધર્મ કથીને તીર્થ જ થાપે,
 રત્નત્રયી લક્ષ્મી ઔદાયિક વાણી આપે,
 નવતસ્વોને ષડ્દ્રવ્યોને જિન ભાખે,
 જિનવચનામૃતનો સ્વાદ ભવિ જીવ આખે. ૪

શ્રુતજ્ઞાને ધર્મનું સ્થાપન જિનજી કરતા,
 સિક્ષોને જણાવી ઉપકારી પદ વરતા,
 તે માટે અર્હન વન્દન પહોંતું ભાખ્યું,
 જો જો નવકારે કાલ અનાદિ દાખ્યું. ૫

પ્રભુ ક્ષુધા પિપાસા યોગે અન્નને પાણી,
 લેવે નિરવદ્ય કહે જિનવરની વાણી,
 જળ આયુષ્ય અવધિ, પ્રભુની પૂરી થાવે,
 પ્રભુ એક સમયમાં સિદ્ધ સ્થાનમાં જાવે. ૬

૧૬

૧૨૨

જગલોચન જિનવર મહા ઉપકારી દેવા,
કર ભાવે ચેતન !! તીર્થકરની સેવા;
અરિહંત અનંત થયા થાશે ને થાવે,
લગી લગી પ્રભુમું તીર્થકર સાચા ભાવે.

૭

૨ સિદ્ધપદ સ્તુતિ.

(છંપય છંદ.)

સિદ્ધ ભજે ભગવંત, પ્રભુ શિવ સુખના લોગી,
નિર્મલ ક્ષાયિક ભાવ, -થકી નિશ્ચયથી યોગી;
ધરી અચલ અવગાહ, મુક્તિના સ્થાન સુહાયા,
સર્વકર્મથી મુક્ત, સિદ્ધ શિવનગરી રાયા;
અજ અમર પરમ જિનરાજને, વન્દતાં દુઃખ ભય છે,
સ્વામી સેવકભાવ નહિ જ્યાં, થર્મ અનંતુ થાય છે. ૧
વન્દો પૂજે સિદ્ધ પુદ્ગને નિશદ્દિન ધ્યાવો,
સિદ્ધ પુદ્ગ પરમાત્મ વિભુને નિશદ્દિન ગાવો;
સિદ્ધ સનાતન પરમ મહોદય શિવમાં વસિયા,
ક્ષાયિક નવલખ્ધિના, લોગી શિવસુખ રસિયા,
સિદ્ધ પુદ્ગના ધ્યાનથી તો, આતમ તેવો થાય છે,
શ્વાસોચ્છ્વાસે સમરવાથી, જન્મ જરા ભય ભય છે. ૨

૩ આચાર્યપદ સ્તુતિ.

(છંપય છંદ.)

પાળે પંચાચાર પળાવે સૂરિવર સાચા,
જ્ઞાની ધ્યાની કથન કરે છે જિનની વાચા;
વીર જિનેશ્વર તીર્થ ચલાવે ભાવહયાથી,
શાસનના સુલતાન સૂરિવર, વીર ગયાથી;
ગન્ધ સૂરીશ્વર સેવીએ આચારજ સુખદાય છે,
દ્રવ્ય ક્ષેત્રને કાલ ભાવે, સૂરિવરા પરભાય છે. ૧

૧૨૩

સૂરિ વિના નહિ ગચ્છ, શાસ્ત્રમાં પરગટ ભાખ્યું,
 વસે ગચ્છમાં સુમુનિ સૂત્રકૃતાંગે દાખ્યું;
 રત્નત્રયિની પ્રાપ્તિ ગચ્છે વાસ કર્યાથી,
 આરાધક ભવિ હોય સૂરિની આશુ ધર્યાથી,
 સર્વનાયક સેવિએ ભવિ, ધન્ય ધન્ય તે મુનિારા,
 સૂત્રાર્થ દાતા જૈનગચ્છે-પ્રતિ પ્રગટ સુખ જ્યારા. ૨
 સંપ્રતિ શાસન નાયક સૂરિવર વન્દન કીજે,
 વ્યવહારે વર્તિને નિશ્ચય સત્ય પ્રહીજે;
 સૂરિવરોનું માન કર્યાથી શાસન વૃદ્ધિ,
 મત ધારક સૂરિવર સેવ્યાથી શાશ્વત સિદ્ધિ;
 જૈનધર્મોદ્ધારમાં શૂર સૂરિારા સુલતાન છે,
 ચતુર્વિધ સુસર્ધ પ્રણેતા સૂરિારા ભગવાન છે. ૩

૪ ઉપાધ્યાયપદ સ્તુતિ.

(છપ્પય છંદ.)

ઉપાધ્યાય ગુણુ ખાણુ, જ્ઞાનના દરિયા ભાખ્યા,
 ભણે ભણાવે સૂત્ર સત્ય જે કરતા વ્યાખ્યા;
 ષડ્દ્રવ્યાદિક જાણુ સદા સંયમને પાળે,
 શિષ્યાદિક પરિવાર ધર્મના પન્થે વાળે;
 ઉપાધ્યાય ભગવાનનું ખહુ, માન કરો જ્ય જ્યકરા,
 ગચ્છમાં યુવરાજસમા તે, ભવ્ય વૃન્દ અતિ સુખકરા. ૧
 જૈન ધર્મમાં ધીર વીર સંયમને સાધે,
 પંચાચાર ધુરીણુ તત્ત્વને જે આરાધે;
 ભવ્ય ચતુર્વિધ સંઘ સર્વને શિક્ષા આપે,
 સમજવીને ખાલસાધુને સંયમ થાપે;
 ઉપાધ્યાયપદને નમ્રો ભવિ વન્દન વાર હજાર છે,
 સંપ્રતિ વાચક મુનિને નમતાં સેવતાં ભવપાર છે. ૨

૧૨૪

૫ સાધુપદ સ્તુતિ.

(ધન્ય ધન્ય દિવસને ધન્ય ઘડી છે આજે-એ રાગ.)

સંયમ ખપ કરતા મુનિવર વન્દો ભાવે,
 સંયત સેવાથી નિર્મલ સંયમ પાવે;
 સરસવને મેરૂ અન્તર શ્રાવક સાધુ,
 મર્જાલકારી મુનિવર પદને આરાધું. ૧

ધન્ય ધન્ય દિવસ ને ધન્ય ઘડી તે લેખો,
 જખ મુનિવર દર્શન પુણ્યોદયથી પેખો;
 સંયત સદ્ગુરૂ પગ્ગ મહાત્રત ધારી,
 કંચન કામિનીત્યાગ કરે અનગારી. ૨

જાણે તે ભવ મુકિત પણ જિનવર દીક્ષા,
 વ્યવહારે વર્ત્યા વિણ નહિ આતમશિક્ષા;
 ઘરખાર તણને મુનિવર સંયમ સાધે,
 સંયમ સેવાથી આતમ અનુભવ વાધે. ૩

સદ્ગુરૂ મુનિવર છે વન્દનના અધિકારી,
 નહિ ગુરૂ ગૃહસ્થી, સંયમના ગુણ ધારી;
 મહાતીર્થ મુનિવર જંગમ જે આરાધે,
 તે શ્રાવક સાચો રત્નત્રયીને સાધે. ૪

૬ દર્શનપદ સ્તુતિ.

(રાગ ઉપરનો.)

નમો દર્શન ચેતન સ્પર્શન શિવ મુખકારી,
 દર્શનથી સમ્યગ્જ્ઞાન લહો જયકારી,
 વ્યવહાર અને નિશ્ચયથી દર્શન કહીએ,
 બેની પ્રાપ્તિથી શાશ્વત મુખકાં લહીએ. ૧

૧૨૫

દર્શનથી ભવની નિયમા સૂત્રે ભાખી,
સહુ આગમ ગ્રંથો દર્શનના તે સાખી,
નમો દર્શનપદ ભક્તિથી દર્શન પાવો,
દર્શનભક્તિથી દર્શનમોહ હટાવો.

૨

૭ જ્ઞાનપદ સ્તુતિ.

(રાગ ઉપરનો.)

પ્રણમો પ્રણમો નાણુસ સદા ઉપકારી,
મતિ શ્રુત અવધિ મન:પર્યવ કેવલ ભારી,
સ્વપરપ્રકાશક જ્ઞાને શાસન ચાલે,
જ્ઞાને ભવિપ્રાણી જીવદયાને પાલે. ૧

જુમો ધર્મલીલીવીએ આઘે ભગવદ્ ભાખ્યું,
જ્ઞાનીએ જ્ઞાનતણું કૃણ ઘટમાં ચાખ્યું,
ભવિ !! જ્ઞાન ન નિન્દો જ્ઞાનિ નિન્દા વારો,
ગુરુગમથી જ્ઞાન ગ્રહીને ચેતન તારો, ૨

મહિમા છે અપરંપાર જ્ઞાનનો સાચો,
નિશ્ચિન ભવિ પ્રાણી જ્ઞાનાભ્યાસે રાચો,
જિનવાણી શ્રુત આધાર હાલ છે જાણો;
શ્રુતજ્ઞાન ગ્રહીને શાશ્વતપદ મન આણો. ૩

જાણો નવતત્ત્વાદિકે જિનવરની વાણી,
સમજી સમ્યગ્ ભવજલધિ તરશો પ્રાણી,
નમો જ્ઞાન સદા દિનમણિ જેવું ઉપકારી,
પ્રણમું ભાવે હું જ્ઞાનસદા જયકારી. ૪

૮ ચારિત્રપદ સ્તુતિ.

(ચલ ચેતન જિન મન્દિર જઇએ જિન દર્શન કરવા.—એ રાગ)

ચરણ કરણ ધારી મુનિ વન્દુ મોક્ષે સંચરવા,
રૂકો જનો પણ ચરણ ગ્રહે છે સુકિત વહુ વરવા

૧૨૬

જીનજી મહાભાગ્ય, ધન્ય તે વીતરાગ,
 ત્રિજ્ઞાની પણ દીક્ષા લેવે ભવજલધિ તરવા. ચરણુ ૧
 ધન્ય તે ચારિત્ર હોય ભવ્ય પવિત્ર,
 ઇન્દ્રાદિક પણ મુનિને વંદે, કર્મ કટક હરવા. ચરણુ ૨
 મહિમા મોટો સાર, ચરણુતણા અવધાર;
 દ્રવ્યવેષ વણુ કેવલીને નહિ વંદનનો અધિકાર. ચરણુ ૩
 સર્વ સુખકારી, ધન્ય અનગારી;
 બુદ્ધિસાગર મુનિને વંદો, નહીં કોની પરવા. ચરણુ ૪

૯ તપ:પદસ્તુતિ:

(રાગ આશાઉરી.)

તપપદ શિવ સુખકાર, ભવિયાં તપપદ શિવ સુખકાર.
 લગ્નિધ અઠ્ઠાવિશ તપથી પ્રગટે,
 પહેલું મર્જીલ સાર ભવિયાં ૧
 તે ભવ સુકિત જાણુ જિનવર;
 તો પણ તપ તપનાર- ભવિયાં ૨
 કર્મ નિકાચિત પણ ક્ષય કરતું;
 તાપથી સહુ તરનાર- ભવિયાં ૩
 તપ તપીયા મુનિરત્ન સંવત્સર;
 ધન્ય તેનો અવતાર- ભવિયાં ૪
 અદ્ભૂત જ્ઞાનનો મહિમા મોટો;
 કહેતાં નાવે પાર- ભવિયાં ૫
 બુદ્ધિસાગર તપ તપિયા મુનિ;
 વંદુ વાર હજાર- ભવિયાં ૬

નવપદ ગીત.

(રાગ ધનખરો.)

નમું નવપદ જગ જયકારી, પરમાતમપદ સુખકારી.
 નવપદ ઋદ્ધિ ઘટ ઠાખી, જ્યાં સૂત્રસિદ્ધાન્તો સાખી;
 લેજે ઉરમાંહિ ઉતારી. નમું ૧

૧૨૭

મયણાસુંદરી શ્રીપાલ, પામ્યા છે મંગલમાલ,	
આમ્મીલ તપને દિલ ધારી	નમું ૨
નિશ્ચયવ્યવહારે દાખ્યાં, ગુણગુણીવિભાગે ભાખ્યાં,	
અઉનિક્ષેપા અવતારી.	નમું ૩
અન્તરૂની શક્તિ આપે, પરમાતમ પદમાં થાપે,	
નવપદની છે બલિહારી.	નમું ૪
પદચિંડસ્થાદિક લેદે, નવપદ ધ્યાને સુખ વેદે,	
સહુ કર્મકલંક વિહારી,	નમું ૫
નવપદનું ધ્યાન ધરીજે, આતમની લક્ષ્મી વરીજે;	
પામો ભવજલધિ પારી.	નમું ૬
નવપદનો સાચો યંત્ર, નવ પદનો એ મહા મંત્ર;	
એ નવપદ મંગલકારી	નમું ૭
સ્મરો નવપદ શ્વાસોચ્છ્વાસે, સિદ્ધિ ઋદ્ધિ-ઘટનાસે;	
બુદ્ધિસાગર અવધારી.	નમું ૮

શ્રી મહાવીરપ્રભુસ્તુતિ.

(શોપાકલ્પન્દ.)

વીર જીનેધર લાગુ પાય, શરણુ શરણુ તું છે સુખદાય;	
અડવારિયાંનો તું આધાર, તાર તાર સેવકને તાર.	૧
જગમાં સાચો તું છે દેવ, સુખકર સાચી ત્હારી સેવ;	
હું છું પાપીનો શિરહાર, થાશે કેવા મુજ અવતાર.	૨
ભણી ભણીને ભૂચ્યો ભાન, નિશદિન પરભાવે ગુલતાન;	
ઉતાર્યું નહીં અન્તર્જાન, એ સૌ જાણો છો ભગવાન.	૩
મનની અંચલતા નહિ મટી, લેશ ન પરની મમતા ધરી;	
મન મર્કટના અવળા ફેર, વર્તે છે અન્તર અન્ધેર.	૪
અમૂલ્ય જીવન ચાહ્યું જાય, પણ પસ્તાવો લેશ ન થાય;	
મોઢે મુંજ્યો પામર જીવ, પરસ્વભાવે રમે સદીવ.	૫

૧૨૯

કેવલજ્ઞાની જાણો સહુ, જાણુંતાને શું બહુ કહું;
 મનડું મુંઝે માયાજાળ, અન્તરનો આવે નહિ ખ્યાલ. ૬
 અહો ગતિ શી મારી થશે, મળિયું જીવન આલ્યું જશે;
 હાર્યો હાથે જીવન સર્વ, ફોગટ ફૂલી કીધા ગર્વ. ૭
 ખરે દિવસ મારે અન્ધાર, શીરીતે પામિશ ભવપાર;
 ખરે એક ત્હારો આધાર, કરજે પાપીનો ઉદ્ધાર. ૮
 સમજીને નહિ કંઈ પ્રયત્ન, ગ્રહ્યા ન જ્ઞાનાદિક ત્રિરત્ન;
 ઠાઠમાઠમાં હાર્યો સાર, જીનજી ત્હારો છે આધાર. ૯
 શિક્ષા અન્તર્માં નહિ વશી, વિષયેચ્છા મનથી નહિ ખરી;
 અભિમાનનો પ્રગટે તોર, વ્યાખ્યું મોહ નૃપતિનું જ્વર. ૧૦
 સિંહ સમો પણ થયો શિયાલ, ખુંચ્યો માયા ખટપટ જાળ;
 કર્મવિપાકી આવી પડે, મુંજીને મોહી લડથડે. ૧૧
 ધીર વીરતા હાર્યો સહુ, સમતામૃતનો લેશ ન લહું;
 ખૂડે કાંઈ આલ્યું ઝાઝ, જિનજી રાખો સેવકલાજ, ૧૨
 કરવાનું તુજવિષ્ણુ નહિ ઠાણુ, વીરનામનું સાચું ઠંહાણુ;
 વીરનામથી સહેજે તરૂં, વીરનામથી ફેર ન ફરૂં. ૧૩
 તવ જોળામાં બાળક શીર્ષ, તારો જીનવરજી જગદીશ;
 તારો પૂરો પાપી બાલ, કરૂણાથી કરજે સંભાલ. ૧૪
 અનેક ત્હારા નામે તર્યા, ક્ષેમે સુકિત લલના વર્યા;
 કનક અગ્નિથી નિર્મલ થાય, તુજ નામે સુજ આતમરાય. ૧૫
 પ્રભુને મળતાં નાસે લેદ, ધ્યાને હુજીશું થશું અલેદ;
 પ્રભુસ્વરૂપે એકાકાર, ધ્યાતા ધ્યેયસ્વરૂપે ધાર. ૧૬
 વીરસ્વરૂપે શ્વાસોચ્છવાસ, જાવે તો છે કર્મવિનાશ;
 ધ્યાને ચેતન વર્તે ખાસ, નિજમાં નિજનો પામે વાસ. ૧૭
 જીનને લજતાં સુખ નિર્વાણુ, વીરની લકિતએ કલ્યાણુ;
 વીરપ્રભુ વાણી વિશ્વાસ, વીરપ્રભુનો છું હું દાસ. ૧૮
 અચરિત્ર વીર પ્રભુનો દાસ, લેદ ન દાસ પ્રભુમાં ખાસ,
 જ્ઞાનન્તલવનાં નાસે પાપ, વીર પ્રભુનો જપતાં જાપ. ૧૯

૧૨૯

વીરભક્તિમાં જીવન જશે, જન્મ સફળતા ત્યારે થશે;
 જીનવર રટના શ્વાસોચ્છ્વાસ, રાગદોષના તોડે પાશ. ૨૦
 ઢોળે વન્દન વારંવાર, ભૂલું નહીં તારો ઉપકાર;
 બુદ્ધિસાગર ખાળક તાર !!! સેવકનો કરજો ઉદ્ધાર. ૨૧

શ્રીવર્ધમાન જિનસ્તુતિ.

(માલિનીછન્દ)

ભવજલ નિધિ પોત, વીર વિશ્વેશ દેવા,
 મુગતિ મુખદનેતા, સારતા દેવ સેવા;
 સમય સમય નાણી, આણુ ત્હારી પ્રમાણી,
 સરસ વચન જાણી, આદરે ભવ્ય વાણી. ૧
 સ્તવન નમન કીજે, તત્ત્વનું સાર લીજે,
 પ્રભુ વચન લહીને, ભવ્ય પ્રાણી તરીજે;
 યતિપતિનતદેવા, દીલમાં નિત્ય ધ્યાનું,
 સમય સરસ પામી, મુક્તિ શીઘ્ર જાવું. ૨
 ચરણ શરણ મ્હારે, નાથ તું છે ક્યાણુ,
 ચરણ કમલ સેવા, નાથ દેજો કૃપાણુ;
 સ્તવન નમન કીજે, કર્મનાં દુઃખ કાપે,
 નવગુણ ગણુ ભાવે, ધ્યેયનું રૂપ માપે. ૩
 ગતમલીન વિરાગી, વન્દુછું પાય લાગી,
 તુજ વિણુ નહિ રાચું, ખાલ ત્હારોજ રાગી;
 જનન મરણુ ફેરા, ભાગશે વીર નામે,
 ધીનિધિ મુનિ નમે છે, પ્રેમથી અષ્ટ યામે. ૪

શ્રી વીરસ્તુતિ.

સવૈયા એકત્રીશા.

જ્ય જ્ય વીરજિનેશ્વર તારક, સત્ય સેવ્ય ત્હારો આધાર;
 નવતત્ત્વાદિકના ઉપદેશે, કીધો છે તે' અહુ ઉપકાર,

૧૩૦

ક્ષાયિકલાગે નિર્મલ દર્શન, જ્ઞાને શોભો શ્રી જિનરાય;
પરમ મહોદય જિનવર વન્દુ, બે કર બેડી લાગું પાય. ૧

નય સમ ને ચાર પ્રમાણે, પદ્મવ્યો લાખ્યાં નિર્ધાર;
સમભક્તીની રચના કીધી, અનેકાન્તમતની સુખકાર,
દેશોદેશ વિહાર કરીને, સમબળ્યા તેં સત્યોપાય;
પરમ મહોદય જિનવર વન્દુ, બે કર બેડી લાગું પાય. ૨

દર્શનજ્ઞાનચરિત્રે સુક્રિત, વિસ્તારે સમબળ્યું તેહ;
શ્રાવક સાધુ ધર્મ ખતાવ્યા, સમબળ્યા છે પગ્યે દેહ,
ઔદયિક આદિ પગ્યલાવને, કથયા સુખથી તેં જિનરાય;
પરમ મહોદય જિનવર વન્દુ, બે કર બેડી લાગું પાય. ૩

દયાધર્મના ધોરી સ્વામી, તીર્થકર ભવ તારણહાર;
સર્વ ચતુર્વિધ મહાતીર્થને, સ્થાપી કીધો છે ઉપકાર,
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાલ લાવથી, તત્ત્વ કથ્યાં છે તેં જિનરાય,
પરમ મહોદય જિનવર વન્દુ, બે કર બેડી લાગું પાય. ૪

બહુ ઉપકારી શિવ સુખકારી, ગુણ તહારા છે અપરંપાર;
તંત્રગુણ ધ્યાતાં ધ્યેયસ્વરૂપે, ધ્યાતા થાવે છે નિર્ધાર,
બુદ્ધિસાગર કરૂણા કરશો, શરણુ શરણુ તું છે સુખદાય;
પરમ મહોદય જિનવર વન્દુ, બે કર બેડી લાગું પાય. ૫

નેમિનાથભક્તિસ્તવનમ્.

(વહેંચશું ભકિતના ભાષ નાણાં-એ રાગ)

નેમભ અરભ આ ઉરમાં સ્વીકારો મને સાચો છે આશરો
તમારોરે. નેમભ૦

અન્તરમાં તાપ છે બાહિર તાપ છે, જ્યાં ત્યાં છે દુઃખનો તપારો;
સ્વપ્નામાં દુઃખનાં વરસે છે વાદળાં, મોટા આ દુઃખથી

ઉગારોરે. નેમભ૦ ૧

પાછળ દુઃખ ને આગળ દુઃખડાં, દુઃખી લાગે છે જન્મારો;

૧૩૧

તરછોડો નહિ મને દીનદયાળુ, હસ્ત પ્રહી હવે તારોરે. નેમજીં ૨
 ભકિત કે ભાવ નહિ અન્તરમાં જ્ઞાન નહિ, મુખથી કરુંછું લવારો;
 દોષની પોઠ આ બાળ તમારો, તાર્યાં તો વણુ નથી આરોરે.
 નેમજીં ૩

સાદા કરોને પ્રભુ શરણું તમારું, તારોને સાંભળી પોકારો,
 યુદ્ધિસાગર ંહારે આવોને આપજી, કરજો સેવકનો ઉદ્ધારોરે.
 નેમજીં ૪

શ્રી વીરસ્તવનમ્.

(માન માયાના કરનારારે-એ રાગ.)

પ્રભુ વીર જીનેશ્વર પ્યારારે,
 મુજ પ્રાણતણાછો આધારાં
 સિદ્ધ સનાતન નિર્મલજ્યોતિ, શાશ્વત મુખ નિર્ધારા;
 ક્ષાયિકભાવે ગુણવર્યા સહુ, જિનવર જગજયકારારે. પ્રભુ ૧
 મુખકર દુઃખહર ચરમ જિનેશ્વર;
 વસિયાછો દિલમાંહિ મહારા;
 યુદ્ધિસાગર વિભુ વીરના નામથી,
 હોવે સફલ અવતારારે. પ્રભુ ૨

અથ શ્રીસિદ્ધાચલ દુહા.

સ્તનત્રયી ધારક પ્રભુ, ઋષભદેવ અરિહંત;
 નમિત સુરાસુર ઇદયંદ, ભવ ભંજન ભગવંત. ૧
 જયજય આદિ જિણુંદ શ્રી, કેવલ કમલાનાથ;
 સિદ્ધાચલ ગિરિમંડણો, સેવક કરો સનાથ. ૨
 પૂર્વ નવાણુ વાર ન્યાં, આબ્યા ઋષભ જિણુંદ;
 તે સિદ્ધાચલ વંદીએ, કાપે ભવભયફંદ. ૩
 પ્રાયઃ એ ગિરિ શાશ્વતો, મહિમા અપરંપાર;
 સમ્યગ્દૃષ્ટિજીવને, નિમિત્ત કારણુ ધાર !. ૪

૧૩૨

ચાર હત્યાશ પાતકી, તે પશુ એ ગિરિ ભય;	
ભાવે બિનવર લેટતાં, મુકિતવધુ મુખ પાય.	૫
દ્રવ્ય ભાવ એ લેહથી, સેવા તીરથ એહ;	
ઉપાદાન નિમિત્ત યોગ, સમર્યાથી શિવગેહ.	૬
કર્મરોગને, ટાળવા, ઉત્તમ છે આધાર;	
શ્રીસિદ્ધાચલ સમરીએ, શ્વાસમાંહિ સોવાર.	૭
અજરામર પદ પામવા. લહી મનુષ્ય અવતાર;	
શ્રીસિદ્ધાચલ સમરીએ, શ્વાસમાંહિ સોવાર.	૮
એસમ તીરથ કેા નાહિ, ભવજન તારણુહાર;	
શ્રીસિદ્ધાચલ સમરીએ, શ્વાસમાંહિ સોવાર.	૯
દર્શન સ્પર્શન યોગથી, નિર્મળપદ નિરધાર;	
શ્રીસિદ્ધાચલ સમરીએ, શ્વાસમાંહિ સોવાર.	૧૦
પ્રેમભક્તિ બહુ માનથી, હક કહાગ્રહ ત્યાગ;	
શ્રીસિદ્ધાચલ સમરીએ, શ્વાસમાંહિ સોવાર.	૧૧
તીર્થનોનાયક એ ગિરિ, અવર ન જગમાં કોય;	
સેવે શાશ્વત સંપદા; અજરામર પદ હોય.	૧૨
ભવીજીવોને તારવા, યાનપાત્ર સમ બળુ;	
તે શરૂંજ્ય વંદીએ, પામી જીનવર આણુ.	૧૩
અકલંક શક્તિ અનેક એ, વિધાનંદ કથાય;	
શ્રીશરૂંજ્ય પ્રણુમીએ; ભવભય પાતિક ભય.	૧૪
મૈત્ર મહીધર નામથી, સમરો ચિત્ત સદાય;	
પરમાતમ પદ પામવા, ઉત્તમ એહ ઉપાય.	૧૫
પુંડરીક ગણુધર જીહાં, પામ્યા શાશ્વત સિદ્ધ;	
શ્રીપુંડરગિરિ પ્રણુમીએ, પ્રગટે આતમ રિદ્ધ.	૧૬
નીતરાગ પદ પામવા, કરીએ ભાવે સેવ;	
પરિતમંડણુ નામથી; ટળે અનાદિ કુટેવ.	૧૭
રાગ દ્વેષ તો દૂર ટળે, કરતાં ગિરિ શુણુ ગાન;	
કર્મ છંડણુ જગજ્યે, શ્વાતા શાશ્વત સ્થાન.	૧૮

૧૩૩

સુરકંઠ ગિરિધ્યાનથી, સકળ કૃણે મન આશ;	
શ્રી શત્રુજય વંદીએ, પ્રગટે ધર્મપ્રકાશ.	૧૯
ઈંદ્ર ચંદ્ર ગુણ ગાવતા, એ ગિરિતણા વિશાલ;	
આનંદકંઠ સુનામથી, સ્મરોએ સમય ત્રિકાલ.	૨૦
પશુપંથી પણ ભાવથી, પામ્યા શુભગતિ ઠામ;	
તે સિદ્ધાચલ વંદીએ, જેનું નિર્મળ નામ,	૨૧
પ્રગટે શુદ્ધસ્વભાવતા, ભવિજનને તત્કાલ;	
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ, પૂર્ણાનંદ ઠ્યાલ.	૨૨
યોગીશ્વર દર્શન કરી, લક્ષ્મી સમાધિ ભાવ;	
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ, ભવજલમાં જેમ નાવ.	૨૩
યોગીશ્વર દર્શન કરી, હુવા સમાધિ લીન;	
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ, મન સુખમાં ગમગીન.	૨૪
દર્શન સ્પર્શન યોગથી, લબ્ધિ ઘણી પ્રગટાય;	
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ પૂરવ પુણ્યપસાય.	૨૫
શત્રુજયી નદી નહાઈને, નિર્મલ કીજે ગાત્ર;	
શ્રીતીર્થેશ્વર પૂજ્યે, કર્મ ન રહે તલમાત્ર.	૨૬
વૈરી વ્યાધિ વિરોધ સહુ, દર્શનથી ઉપશાન્ત;	
શ્રીતીર્થેશ્વર પૂજ્યે, હોવે ભવભય અંત.	૨૭
સિદ્ધશિલા જ્યાં શોભતી, મુનિવર અનશન ક્ષેત્ર;	
તે તીર્થેશ્વર વંદીએ, લહીએ નિર્મળ નેત્ર.	૨૮
સંયમ ધારી સાધુથી, એ તીરથ સ્પર્શાય;	
તે તીર્થેશ્વર વંદીએ, નિર્મળ મનડું થાય.	૨૯
ક્રુમતિકૌશિક જે જના, આવે નહિ જસ પાસ;	
ભવિજન દેખી તેહને, પામે મન ઉલ્લાસ,	૩૦
ભગિનીચોકતા નરપતિ, ચંદ્રશેખર રાજન.	
તે તીર્થેશ્વર સેવતો, પામ્યો અવિચલ સ્થાન.	૩૧
ઉત્તમ જન જ્યાં સંચરે, નામે જે વીતરાગ;	
તે તીર્થેશ્વર વંદીએ, આવે નહિ જ્યાં કાગ.	૩૨

૧૩૪

- ધર્મકંઠ એ નામથી, જગમાંહિ વિખ્યાત;
તે તીર્થકંઠ વંદીએ, રૂડા જસ અવહાત. ૩૩
- અનંત ગિરિગુણુ ગાવતાં, ગુણુગણુ ઘટ પ્રગટાય;
તેહ યશોધર વંદીએ, રૂડા અવસર પાય. ૩૪
- મુકિતરાજ શાશ્વત ગિરિ, વર્તે કાલ અનાદિ;
વિનય વિવેકે વંદતાં, ટળશે સર્વ ઉપાધિ. ૩૫
- વિજયભદ્ર નામે ભલો, સાર્થક નામ સુહાય;
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ, મહિમા નિત્ય સુહાય. ૩૬
- ગાતાં સુભદ્ર ગિરીશને, ગિરીશપદ ઘટ આય;
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ, મનુષ્યજન્મ ભવિ પાય. ૩૭
- મહારહિત જસ ધ્યાનથી, પ્રાણી પોતે થાય;
અમલગિરિગુણુ ગાવતાં, ઉપાદાન પદ પાય. ૩૮
- જ્યંત ગિરિ જ્યને કરે, સેવતાં નિશદ્દીન;
ભવિજનમન સુખકર સદા, આત્મસ્વભાવે પીન. ૩૯
- કંચન ગિરિને નિહાળીએ, લહી ગુરૂગમથી જ્ઞાન;
વંદો સેવો ભાવથી, આવે નિજપદ ભાન. ૪૦
- ભાવે ભકિતભરે કરી, ચિત્ત એક સ્થિર ઠામ;
સિદ્ધચેત્ર સંભાળીને, ભાવે કરૂં પ્રણામ. ૪૧
- આતમ પરમાતમ લહી, કર્મનાશને કાજ;
મહાગિરિને વંદીએ, ભવાંભોધિમાં ઝાઝ. ૪૨
- અમરકંઠને ઝોળખે, આતમ અમર લહાય;
ભાવે ભવિયણુ ભેટીએ, જન્મ જન્મ દુઃખ ભાય. ૪૩
- વેર ઝેર વિકથા ત્યજી, શમભાવે ભવી જેહ;
શ્રીસિદ્ધાચળ વંદશે, તે થાશે શિવ ગેહ. ૪૪
- ત્યજી પ્રભુતા પાદની, આદીશ્વર જિન આણુ;
ધારી ગિરિ એ વંદીએ, વંદન હોય પ્રમાણુ. ૪૫
- માયા તૃણા પરિહરી, શરણુ ગ્રહી જિન આણુ;
શ્રીસિદ્ધાચળ વંદીએ, પ્રાપ્તિ પદ નિર્વાણુ. ૪૬

૧૩૫

તન મન ધન મમતા ત્યજી, લજ સમતા ઘટમાંથ;	
ભાવે ગિરિને વંદતાં, લહીએ નહિ દુઃખ ક્યાંય.	૪૭
પુણ્યરાશિ શુભભાવથી, મણિ કંચન ગિરિરાય;	
શુદ્ધભાવથી સેવીએ, અનેકાંતમત પાય.	૪૮
તારક વારક ચઢિગતિ, અચલ મહોદય નામ;	
તે સિદ્ધાચલ વંદીએ, ઠરીએ નિજપદ ઠામ.	૪૯
જગ જ્યવંતુ તીર્થ એ, સહુ તીર્થ શિરદાર;	
ભયો ભાળે ભાવથી, પામે ભવજલ પાર.	૫૦
શાંત સ્વભાવે નિર્મલા, સુનિવર એ ગિરિ આય;	
અલખ અમરપદ પામીયા, શુદ્ધપરિણુતિ ધ્યાય.	૫૧
પ્રદેશ શત્રુંજયતણા, નયનાનંદ કરંત;	
વિશ્વપૂજ્ય ગિરિ વંદીએ, લહીએ ભવજલ અંત.	૫૨
રામ ભરત જ્યાં આવિયા, મહિમા સુણી અપાર;	
ગિરિ સેવન ગિર્યા થઇ, લહ્યા સર્જિતિ નિરધાર.	૫૩
પાંડવ પ્રસુખા એ ગિરિ, આવ્યા મન ઉઠ્ઠાસ;	
ભાવે ગિરિવર સેવતાં, સુક્રિતપુરીમાં વાસ.	૫૪
સર્વજ્ઞપદ સાધીયું, સાંઝ પ્રદુમ્ન કુમાર;	
તે સિદ્ધાચલ વંદીએ, નાશે કર્મવિકાર.	૫૫
સંપ્રતિ કાળે આવીયા, ત્રેવીશે જિનરાય;	
તેવીશ વિષય શમાવવા, ભજીએ ગિરિવરરાય.	૫૬
જિનાજ્ઞા જિનતત્ત્વની, કરણી કહે નિષ્કામ;	
ભયો એવા સેવીને, પામે અવિચલ ધામ.	૫૭
દૃઢશક્તિ એહ નામથી, ભજતા ભવિયણુ કાય;	
તેહ સિદ્ધાચલ વંદીએ, સમકિત નિર્મલ હોય.	૫૮
અચલજ્યોતિના નામથી, સેવો શુદ્ધ સદાય;	
તેહ સિદ્ધાચલ વંદીએ, ભવસય બ્રાંતિ જાય.	૫૯
સાર્થક સહજનંદ એ, નામે ગિરિવર હોય;	
સેવો ધ્યાવો ભવિજના, ભવપાતિકતતિ યોય.	૬૦

૧૩૬

- કાલ અનાદિ ભટક્રિયો, તેય ન આઠ્યો અંત;
શત્રુજય રૂષભપ્રભુ, તાર તાર ભગવંત. ૬૧
- એકેન્દ્રિય એરેન્દ્રિમાં, દર્શન કળહુ ન થાય;
તેરેન્દ્રિ ચૌરેન્દ્રિમાં, નજરે નહીં જણાય. ૬૨
- પ્રખલ પુષ્પોદય થકી, લહી માનવ ભવસાર;
શ્રીઆદીશ્વર લેટીયા, તાર તાર મુજ તાર. ૬૩
- શિવશંકર ગિરિ દેખીને, પામો મન આનંદ;
શુદ્ધ સ્વરૂપાનંદતા, જસ ધ્યાને ઉલ્લસંત. ૬૪
- જગ તારે એહ હેતુથી, જગતારણુ કહેવાય;
તે સિદ્ધાચલ વંદીએ, નિર્મલ આત્મ મુહાય. ૬૫
- શુભાનંત પ્રગટે મુદા, જસ ધ્યાને નિજમાંય;
શુભકંઠ ગિરિવર તણી, સેવાશિતળ છાંય. ૬૬
- આર્તધ્યાનની નષ્ટતા, ગિરિવર ધ્યાને થાય;
રૌદ્રધ્યાની પણ સિદ્ધતા, શત્રુજય મહિમાય. ૬૭
- પુંડરીક ગણધર મુખા, આઠ્યા વિમલ ગિરિંદ;
તે વિમલાચલ વંદીએ, પ્રભુમત સજ્જન વૃન્દ. ૬૮
- શેવે શિવ સુખ સંપદા, ધ્યાવે ધ્યેય પમાય;
નમું નમું હું તીર્થને, મુક્તાનંદ કથાય. ૬૯
- નિરૂપાધિપદ એહથી, પામે કહે જિણુંદ;
મતિમંત મહિમા સ્તવે, શું જાણે મતિમંદ. ૭૦
- અનેકાર્થપદાર્થતો, સાત નયે ગ્રહવાય;
વ્યવહારે નિમિત્તતા, નિશ્ચયથી નિજમાંય. ૭૧
- પરસ્પર સાપેક્ષથી, વર્તે નયો સદાય;
નયોથશ્રી શબ્દાર્થને, કહેતા શ્રીજિનરાય. ૭૨
- અનેકાંત શ્રદ્ધા ગ્રહી, વિમલેશ્વર ગિરિરાય;
વદો ભાવે ભવિજના, કર્મ મર્મ દૂર જાય. ૭૩

૧૩૭

નિશ્ચલ આતમ સ્વરૂપની, સિદ્ધિ જેથી થાય;	
તે સિદ્ધાચલ વંદીએ, સંવર ગુણુ પ્રગટાય.	૭૪
દ્રવ્યભાવથી વંદતાં, આતમ સમાધિ પાય;	
દ્રવ્યભાવ સમન્વ્યા વિના, ગિરિગુણુ નહિં ગવાય.	૭૫
ગિરિવર પ્રતિ પગલું ભરે, જ્ઞાનપણે જે કોઈ;	
નિર્મલ આતમ કરે તદા, પાપ પંક સભ ધોઈ.	૭૬
બાહ્યાંતરથી શુદ્ધ થઈ, રાખે સ્થિરોપયોગ;	
ગિરિ ચઢતાં સમતા વરે, પામે નિજગુણુ લોગ.	૭૭
આલોચણુ લે પાપનું, સુણી ગુરુમુખ ઉપદેશ;	
સિદ્ધાચલ ગિરિ સેવીને, પામે અવિચલ દેશ.	૭૮
આલોચે નહિ પાપને, મૂકે ન માયાઝાળ;	
સિદ્ધાચલ તસ શું કરે, જે પરપરિણુતિ ચાલ.	૭૯
કર્મ કર્મ આલોચના, શ્રદ્ધાથી કરનાર;	
પામે તે પરમાર્થને, જિનઆજ્ઞા શિર ધાર.	૮૦
ક્રોધ ન કરીએ કોઈ શું, ધરી મનમાં વિશ્વાસ;	
શ્રીસિદ્ધાચલ વંદીએ, ત્યાગી પુરંદ્ર આશ.	૮૧
વિષયોન્માદિચિત્તને, વશ કરવાને હેત;	
તપ જપ યમ પૂજા કહી, મુકિતવધુ સંકેત.	૮૨
યાત્રા નવાણું જે કરે, સમજી તત્ત્વસ્વરૂપ;	
આશ્રવ માર્ગો છેદતાં, લહે ન લવભય ધૂપ.	૮૩
વિધિપૂર્વક પૂજા કરે, નાસે કર્મ કલંક;	
સહજનંદે વિચરતાં, કેા રાજ કોણુ રંક.	૮૪
અજરામર પદ ઝટ લહે, કરતાં નિર્મળ સેવ;	
ક્ષાયિકભાવે ચેતના, ચિદાનંદ ગુણુ મેવ.	૮૫
આજ સકૂળ દિન માહરો, સકૂળ મનુષ્ય અવતાર;	
શ્રીસિદ્ધાચલ દેખતાં, આનંદ હર્ષ અચાર.	૮૬
અમૃતકૂળને આપવા, કદપવૃક્ષ સમ ઝોહ;	
વંદો પૂજો ભવિજના, થાવે નિર્મલ દેહ.	૮૭

૧૩૮

કામધેનુ સમ એ ગિરિ, વંછિત ફલ દાતાર;	
વંદો પૂજો ભવિજના, અક્ષય પદ કરનાર.	૮૮
કામકુંભ સમ એહુ ગિરિ, પંચમ ગતિને દેત;	
વંદો પૂજો ભવિજના, શ્રી શત્રુજ્ય ક્ષેત્ર.	૮૯
ફરી ફરીને નહીં મળે, માનવ ભવનો દેહ;	
વંદો પૂજો ભવિજના, સિદ્ધાચલ ગિરિ એહ.	૯૦
મનુષ્યજન્મ પામી ભવી, ભેટે નહિ ગિરિ એહ;	
માનું માત ઉદર વિષે, રહીયો પ્રાણી તેહ.	૯૧
શશી સૂર્યવત્ એહુ ગિરિ, કરતો ભાવોદોત;	
વંદો પૂજો ભવિજના, પ્રગટે નિર્મળ જ્યોત.	૯૨
ગુફતા મેફતણી પરે, તેની જગમાં થાય;	
જે સિદ્ધાચલ વંદતાં, નિર્મલશ્રદ્ધા થાય.	૯૩
એ સમ જગ કોનો નહિ, જોતાં મહા ઉપકાર;	
તે સિદ્ધાચલ વંદીએ, હોવે જ્ય જ્યકાર.	૯૪
મોહમહાગિરિ ભેદવા, પવિસમ તસ અવદાત;	
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ, કરીએ નિર્મળ યાત્ર.	૯૫
વર્ણન વાણીથી કર્યું, કહીય ન પૂરું થાય;	
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ, મહિમાનંત કથાય.	૯૬
અધુના પંચમકાળમાં વર્તે તસ મહિમાય;	
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ, ભવમવ ભાવટ જાય.	૯૭
ભાવે યાત્રા જે કરે, પામે સુકિત તેહ;	
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ, કર્મ રહે નહિ રેહ.	૯૮
ભવજલધિતટ પામવા, ઉત્તમ એહજ ઝાઝ	
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ, સિદ્ધે સઘળાં કાજ.	૯૯
વિમલેશ્વર સેવન થકી, ઉપજે સિદ્ધિ ઉદાર;	
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ, પંચમગતિ સુખકાર.	૧૦૦
શ્રી સિદ્ધાચલની સ્પર્શના, કરીને ચરમ જીનેશ;	
ચોજનગામિની વાણીથી, દીધો છે ઉપદેશ.	૧૦૧

૧૩૯

કાર્તિકશુકલ પૂર્ણિમા, -દિન કરશે જે યાત્ર;	
અદ્વપકાળમાં તે ભવિ, થાશે સદ્ગતિપાત્ર.	૧૦૨
તીર્થેશ્વર દર્શન થકી, નિર્મળ દૃષ્ટિ હોય;	
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ, અવર નહીં જગ કોય.	૧૦૩
અંતરુશુદ્ધિ બાદ્યથી, નિમિત્ત કારણુ ભાળ;	
અંતરૂતત્વ વિવર્ણના, કરજે સમન્નુ ખ્યાલ.	૧૦૪
દ્રવ્ય દુલેદે ભાવથી, સમ્યગ્ અહીં અવબોધ;	
તે સિદ્ધાચળ વંદોએ, કરી ચંચલતા રોધ.	૧૦૫
મતિમંદની વર્ણના, તેતો બાળક ચાલ;	
બુદ્ધિસાગર વંદતાં, પામે મંગલ માલ.	૧૦૬
સંવત્ ઓગણીસ ઉપરે, બાસઠની શુભ શાલ;	
કાર્તિકશુકલ પૂર્ણિમા, સ્તવના પૂર્ણ રસાળ.	૧૦૭
કરી ચોમાસું શાંતિથી, વિજાપુરમાં ખાસ;	
સિદ્ધાચળ ગિરિ વંદના, -કરતાં તત્ત્વ પ્રકાશ.	૧૦૮

શ્રીપાર્શ્વનાથ સ્તવનમ્.

(સવૈયા એકત્રીસા)

પાર્શ્વ જીનેશ્વર મંગલકારી, વન્દન હોજો વારંવાર;
 તવ સેવન પૂજા ભક્તિથી, પામે પ્રાણી ભવનો પાર.
 અદ્વખ નિરંજન નિર્ભયદેશી, મંગલમાલાના કરનાર;
 જિનપડિમા જિન સરખી ભાખી, ભક્તિથી આવે ભવપાર. ૧

ભાગવતી રાયપસેણી સૂત્રે, જિનપડિમાવન્દનના પાઠ;
 જિનપડિમાપૂજાથી સંવર, સમજી ઠાલી મૂકો ઠાઠ.
 સમવસરણુમાં જિનવર જેવી, જિનપડિમા વર્તે જયકાર;
 વન્દન પૂજન ભક્તિ કરતાં, પ્રાણી પામે ભવનો પાર. ૨

ધનને માટે કાગળ નોટો, કાઠે છે જેવી સરકાર;
 નોટોમાં રૂપૈયા સાચા, જોશે આ જગનો વ્યવહાર.

૧૪૦

- જિનપડિમા પશુ તેવી રીતે, જિનસરખી ભાખી સુખકાર;
વન્દન પૂજન ભકિત કરતાં, પ્રાણી પામે ભવનો પાર. ૩
- સમવસરણુમાં જિનવર વન્દે, કૃણ પામે જે પ્રાણી સાર;
તેવું કૃણ પડિમાવન્દનથી, સમજે મનમાં નર ને નાર.
કલિકાલમાં જિનપડિમાનો, સાચો મોટો છે આધાર;
વન્દન પૂજન ભકિત કરતાં, પ્રાણી પામે ભવનો પાર. ૪
- સર્પબુદ્ધિથી દોરી હણુતાં, પંચેન્દ્રિય હુત્યાનું પાપ;
મનપરિણામે કૃણ એ જાણે, એવી જિન વચનોની છાપ.
દ્રોપદીએ જિનપડિમા પૂજી, ધન્ય ધન્ય શ્રાવક અવતાર;
વન્દન પૂજન ભકિત કરતાં, પ્રાણી પામે ભવનો પાર. ૫
- સૂત્રોના અક્ષર છે જેવા, તેવી મૂર્તિ છે નિર્ધાર;
અક્ષર પડિમા જે છે સરખાં, સ્થાપક નિક્ષેપો જ્યકાર.
અરિહન્ટના નામે સુકિત, સ્થાપનથી પશુ તેવી ધાર;
વન્દન પૂજન ભકિત કરતાં, પ્રાણી પામે ભવનો પાર. ૬
- આગમને યુકિતથી સાચો, જિનપડિમા વન્દન આચાર;
શાશ્વત જિનપડિમાના પાઠો, સૂત્રોમાં વર્તે હિતકાર.
જિનપડિમાનું સ્થાપન કરવું, ઉત્સવ તેનો છે ગુણકાર;
વન્દન પૂજન ભકિત કરતાં, પ્રાણી પામે ભવનો પાર. ૭
- જિનપડિમાથી જિનની યાદી, જિનની યાદી ગુણનું મૂળ;
જિનની સેવા મીઠા મેવા, ભકિતથી ભાગે છે જૂલ.
બુદ્ધિસાગર સાપેક્ષાથી, સમજી નિશ્ચય ને વ્યવહાર;
વન્દન પૂજન ભકિત કરતાં, પ્રાણી પામે ભવનો પાર. ૮

શ્રીપાર્શ્વનાથસ્તુતિ.

(રૂચિરા છંદ.)

પાર્શ્વ જિનેશ્વર વામાન્દન, શરણુ સત્ય ત્હારું મન કરું;
પ્રાણુપતિ તું ભવભય ભંજન, અવલંબન ત્હારું છે ખરું.
તવ નામે ભય સધળાં નાસે, મંગલમાલા થાય ખરી;
ઝાંઝ સિદ્ધિ ઘટમાં પ્રગટે, વંદુ પ્રેમે ભાવ ધરી. ૧

૧૪૧

- જગ ઉપકારી શિવસુખકારી, વંદે પૂજે ધન્યઘડી;
 દુઃખના વારક તારક સાચા, વંદન આવ્યો એક હડી.
 અજ અવિનાશી શિવપુરવાસી, શર્મ વિલાસી દેવ ખરા;
 યતિ તતિ પતિતું પૂજન સાચું, ધ્યાને નાસે જન્મ જરા. ૨
- સ્હાય કરો સેવકને વહાલા, તુજ સેવાથી ખાલ તરે;
 હૃદયકમળમાં સમરૂં સ્વામી, ખાળક તાહરો કર ગરે.
 દ્યાનિધિ એ દયા કરીને, તારો સેવક ટળવળતો;
 રાગ દોષ દાવાનળ જોરે, ચતુર્ગતિમાં હું બળતો. ૩
- શરણાગતવત્સલ તું સાચો, તવ ભક્તિમાં ભાવ ભળે;
 તવ ભક્તિથી શક્તિ પ્રગટે, રાગાદિ દોષો સહુ ટળે.
 ખાળ ખાળ હું તહારો વહાલા, મીઠી સેવા દીલ ખરે;
 અનુભવરસમાં રંગાઇને, સેવકસિદ્ધિ શીઘ્રવરે. ૪
- સિદ્ધ સનાતન સત્ય સુખંકર, પાયે લાગુ લગ્નીલગ્ની;
 તવ દર્શનથી સમકિત શ્રદ્ધા, સુખની આશા સર્વ કૂળી.
 તવ ગુણુ ધ્યાતાં સુખડાં પ્રગટે, કુમતિ કાળાં કર્મ ટળે;
 બુદ્ધિસાગર સેવન પૂજન, કરતાં મુકિત સહેજ મળે. ૫

શ્રીવીરપ્રભુસ્તુતિ.

(ભુજંગી છંદ.)

- નમો વીર વિશ્વેશ દેવાધિદેવા,
 સદા તાહરી શીખમાં શર્મ મેવા;
 પ્રભુ પાદપદ્મે રહું ભૂંગરૂપે,
 પ્રભુ રૂપને હું ચહું છું ઉમંગે. ૧
- પ્રભુ તુંહિ સાચો મુદા પાય લાગું,
 મુદા તાહરા ધ્યાનમાં નિત્ય જાગું;
 હૃદયા રાગને દ્વેષ જ્ઞાનેજ ભારી,
 અહો શક્તિ ભારી સ્વભાવેજ તહારી. ૨

૧૪૨

જગલ્લોકને તારિયા દેશનાથી, ગણ્યો લેહ ના તેં પ્રભુરે કથાથી, અહો તાહરા જ્ઞાનમાં સર્વ ભાસે, અહો તાહરા ધ્યાનમાં ચિત્ત વાસે.	૩
દિલે વીરની ભક્તિ લાગીજ સાચી, રહું વીરની ભક્તિમાં નિત્ય રાચી; પ્રભુભક્તિથી શક્તિ સર્વે પમાતી, પ્રભુભક્તિથી દ્વેષની જાય કાતી.	૪
પ્રભુભક્તિથી દુઃખના વૃન્દ જાવે, પ્રભુભક્તિથી સત્ય આનંદ આવે; પ્રભુજ્ઞાનથી ભક્તિમાં ભાવ સારો; પ્રભુ જ્ઞાન ભક્તિથી દુઃખ આરો.	૫
જિને લાખીયું તત્વ ચૈતન્ય સારું, સદા શુદ્ધચૈતન્ય છે તેજ મારું, ચિનાનન્દરૂપે પ્રભુ તું સુહાયો, લહી તાહરો બોધ આનંદ પાયો.	૬
પિતા માતને બ્રાત ને ઇષ્ટ દેવા, કરું તાહરી પ્રેમથી નિત્ય સેવા; કહે ધિનિધિ દ્યેય ધ્યાને સુહાયો, પ્રભુ વીરથી વીર્ય સફલાવ પાયો.	૭

પ્રભુ સ્તુતિ.

(ભુજંગી છંદ)

અરે દેવના દેવ આનંદ દાતા, પ્રભુ તું વડો માતને તાત બ્રાતા; સદા હસ્ત જોડી પ્રભુ હું નમું છું, પ્રભુ પાદપદ્મે સદા હું રમું છું.	૧
--	---

૧૪૩

ધરી ધ્યાનને દોષના વૃન્દ ટાળ્યા,	
ધરી ધ્યાનને કર્મના વર્ગ ખાળ્યા;	
ધરી ધ્યાનને કેવળજ્ઞાન લીધું,	
ધરી ધ્યાનને બ્રહ્મતું દાન લીધું.	૨
ધરી ધ્યાનને સિદ્ધ સૈધે સુહાયા,	
ધરી ધ્યાનને મુકિતના શર્મ પાયા;	
ચિદાનન્દરૂપે પ્રભુ તું સુહાયો,	
મહાયોગિ તું ચિત્તમાં નિત્ય આયો.	૩
અરૂપી અસંખ્ય પ્રદેશી પ્રમાતા,	
પ્રભુ તું સદા તત્વતું દાનદાતા;	
તવ ધ્યાનથી ધ્યેયરૂપે પ્રભાસે,	
ચિદાનન્દની હહેરિયો ચિત્ત વાસે.	૪
ચહું ઇશ દેવેશ કાતાર સેવા,	
અમારે સદા મોક્ષના એજ મેવા;	
પ્રભુધ્યાનથી પ્રેમનો લેદ પાયો,	
પ્રભુપ્રેમથી સત્ય આનન્દ આયો.	૫
સદા સેવના દેવ ત્હારી ભલી છે,	
પ્રભુપ્રેમમાં ચિત્તવૃત્તિ હળી છે;	
પ્રભુપ્રેમમાં ધીનિધિ વિરમું છું,	
સદા હસ્ત જોડી પ્રભુ હું નમું છું.	૬

મહિજિન સ્તુતિ.

(ગજલ.)

મહિજિન દેવના દેવા, ભલી છે સત્ય તુજ સેવા;	
તમારા રૂપમાં રાચું, સદા છે રૂપ તુજ સાચું.	૧
અહો ઇશ દેવ તું ખ્યારો, જગતમાં સત્ય તું સારો;	
તમારી ભકિતમાં ભળશું, તમારી ભકિતમાં હળશું.	૨

૧૪૪

તમારી તેજ મારી છે, હૃદયમાં વાત ધારી છે;	
તમારી ભક્તિ છે ખ્યારી, અખંડાનંદ ગુણુક્યારી.	૩
પ્રભુ તવ બાળ છે છોટો, કરોને રહેમથી મોટો;	
કપટના ક્ષંદને કાપો, સદા સુખ, સિદ્ધનાં આપો.	૪
પ્રભુની ભક્તિથી શક્તિ, પ્રગટતી આત્મની વ્યક્તિ;	
પ્રભુને વંદતાં શાન્તિ, પ્રભુને વંદતાં કાંતિ.	૫
પ્રભુજી રહેમના દરિયા, પ્રભુજી જ્ઞાનથી ભરિયા;	
સેવકનાં કષ્ટ કાપોને, સેવકને સુખ આપોને.	૬
પ્રભુના ધ્યાનથી તરશું, અનંતાં સિદ્ધ સુખ વરશું;	
બુદ્ધયજ્ઞિ બાળને તારો, હૃદયની ઝર્જ અવધારો.	૭

ઈશ્વરસ્તુતિ.

(હરિગીત.)

જ્ય સત્ય ઈશ્વર વિશ્વવત્સલ સત્ય જ્યોતિ સુખકરા,	
શક્તિ અનંતિ વ્યક્તિમય તું પાપ ટાળે દુઃખહરા;	
જ્ઞાનથી તું જેયનો ભાસક પ્રલો છે સર્વદા,	
નતસુરા સુર વજ્ર પદકજ વંદું છું વીરજન સદા.	૧
જ્ય વિશ્વપૂજિત વિશ્વ તારક ધર્મધારક દેવ છે,	
જ્ય સત્યજ્ઞાની પરમયોગી શુદ્ધ ત્હારી સેવ છે;	
હે દેવના પશુ દેવ બહેલા દયા કરી ઉગારજો,	
સમ્યક્ત્વ સ્થિરતા શીઘ્ર આપી બાળને ઝટ તારજો.	૨
મન રાગને દ્વેષજ સદા સંસારનું તો મૂળ છે,	
જ્ઞાનતત્ત્વને જાણ્યા વિના તો જાણુવું તે મૂળ છે.	
સહુદોષનાં તો મૂળ નાસે જ્ઞાન એવું આપજો,	
નિજબાળને પ્રેમે કરીને ધર્મમાં સ્થિર થાપજો.	૩
હે પરમ કૃષ્ણાવંત બહાલા, ધ્યાન ત્હારું સાર છે,	
પરમાત્મવ્યક્તિ પરમવ્યક્તિ ભોગી તું નિર્ધાર છે.	

૧૪૫

નિજહીલમાં તું આવતો, પ્રગટાવતો સુખ લહેરિયો,
પરાપશ્યંતી ગાનમાં ધ્રુમવતો મહાવૈરિયો.

૪

આધાર મારે સત્ય તુંહિજ દોષની પોઠો હરે,
મહાવીરજિનવરચરણુસેવક લવાઞ્ચિ ક્ષણુમાંડી તરે;
ત્રિશલાતનય સિદ્ધાર્થરાત્નકૃષ્ણહીપક ઇશ છે,
બુદ્ધયઞ્ચિ સેવક તારશો આધાર વિશ્વાવીશ છે.

૫

શ્રીવીરજિનદર્શનસ્તવનમ્.

(પ્રભુપડિમા પૂજને પોસહ કરીએરે-એ રાગ૦)

જિનવર વીર પ્રભુનાં દર્શન કીજેરે,
ત્યાગીને દુઃખહાથી સંસારને;
ખારવર્ષ નિઃસંગે ચેતન ધ્યાયેરે,
ધ્યાનથકી સફલ કર્યો અવતારને,
સમતાએ તણ્યા મોહવિકારને;
ધર્મ ક્ષમા ધરીને તણ્યા ખારને,
ધન્યધન્યરે વીરપ્રભુઅણુગારને.
સમજીને ચેતન !! શિક્ષા ધારને

સમતા૦ ૧

ગુણસ્થાનક સોપાને ધ્યાને ચઢીયારે,
મુક્તિના મહેલેરે પ્રભુજી વિરાળ્યા;
કર્મકટકસંહારી જિનપદ લીધુંરે,
લોકાંતે સિદ્ધ થઇને ગાળ્યા.

સમતા૦ ૨

ક્ષાયિકલાવે નવઝદિના, ભોગીરે,
હ્રપયોગી સમયેસમયે સર્વના;
રૂપારૂપી સહજ સ્વરૂપી યોગીરે,
માવથકી મહાવીરરે વર્તે ગર્વ ના.

સમતા૦ ૩

૧૯

૧૪૬

કૃપાકરીને ધ્યાને દીલમાં આવોરે, વિષયાદિકવૈરી શીઘ્ર નિવારજો;	
ગાંડો પણ આ બાળ તમારો બાણીરે, લવસાગરની પારે પ્રભુજી ઉતારજો.	સમતા૦ ૪
બાળ તમારો કહીને પ્રભુ બોલાવોરે, બહાલાવીર !! સેવકબહારે આવજો;	
જિનવર દર્શન સ્પર્શન કરવા રસીયોરે, અંતરૂના સ્વામીરે કરૂણા લાવજો.	સમતા૦ ૫
મહારો કહી બોલાવો હસ્તગ્રહીનેરે, સેવકને તારેરે શોભા આપની,	
બુદ્ધિસાગર વીરજિનેશ્વર તારેરે, ભક્તિ એક સાચીરે, વીર માબાપની.	સમતા૦ ૬

શ્રીવીરપ્રભુસ્તવનમ્.

(નદી જમુનાકે તીર ઉડે દ્વાય પંખલ્યાં-એ રાગ)

વર્ધમાન જિનરાજ કૃપાળુ તારજો, શરણાગત વીતરાગ સેવકને ઉદ્ધારજો;	
સત્તાએ છું સરખો અનાદિ કાળથી, વ્યકિતથી નહિ શુદ્ધ બહિરાતમ ચાલથી.	વર્ધમાન૦ ૧
શુદ્ધ રમણતા ધ્યાનથી સિદ્ધપ્રભુ થયે, પરપુદ્ગલના રાગથી સેવક લવ ર ;	
ક્ષાયિકભાવે નિશ્ચય મંગલ તે વર્ચુ, ભાવમંગળ પદ બાણ્યું મેં ન અનુસર્ચુ.	વર્ધમાન૦ ૨
આવિર્ભાવે ઋદ્ધિ થઈ તુજ શાશ્વતી; કેવલજ્ઞાને સત્યવચનની લગવતી;	
વીર્યશક્તિ ઉપયોગ ચરણમાં લીનતા, તુજસેવનથી શુભગુણની હોય પીનતા.	વર્ધમાન૦ ૩

૧૪૭

અનુભવ દર્શન સ્પર્શન જો દીલ થાય છે,
ત્યારે વીરપણું ઝટ મન પરભાય છે;
અંતર્યામી દેવ સેવ છે ધ્યાનમાં,
પરમાતમની સેવ ધરી છે જ્ઞાનમાં.

વર્ધમાન૦ ૪

આતમનો ઉપયોગ શુદ્ધ મુજ જાગશે,
મિથ્યાપરિણતિ દુષ્ટા તદા દૂર જાગશે;
ઉપશમાદિક ભ્રૂવ વીરતા આવશે,
બુદ્ધિસાગર જીવનગારાં વાગશે.

વર્ધમાન૦ ૫

શ્રીસીમંધરસ્તવનમ.

(શ્રી સિદ્ધાચલ ભેટવા.-એ રાગ.

શ્રી સીમંધર વંદના, ભવનાં દુઃખ હર્તાં;
મહાવિદેહવાસી પ્રભુ, શાશ્વત સુખ કર્તાં.

શ્રી સીમંધર૦ ૧

લઘુતા એકતા લીનતા, તુજ ધ્યાને થાવે;
અનુભવ મંદિર દિનમણિ, પ્રભુ તું પ્રકટાવે.

શ્રી સીમંધર૦ ૨

નિશ્ચય ને વ્યવહારથી, શરણું એક તારું;
હું તું લેહ મટાવવા, પ્રભુ ધ્યાન છે સારું.

શ્રી સીમંધર૦ ૩

ક્ષેત્રલેહના વિરહને, તવ ઉપયોગ ટાળે;
તુજ ભક્તિમાં મુક્તિ છે, મોહતું જોર ગાળે.

શ્રી સીમંધર૦ ૪

આઠા જલધિ ગિરિલેહીને, તુજ દર્શન કરશું;
બુદ્ધિસાગર પ્રભુ મળે, એક ઠામે ઠરશું.

શ્રી સીમંધર૦ ૫

૧૪૮

શ્રીસીમંધરસ્તવનમ્.

(રાગ ઉપરનો.)

શ્રી સીમંધર સ્વામીનું, શરણું એક સાચું;	
પ્રેમીમાં પ્રેમી પ્રભુ, તવ વણ સહુ કાચું.	શ્રી સીમંધર ૧
સ્મરણ મનન એકતાનતા, કરતાં એક તારી;	
લક્ષિતથી ભાગે આંતરો, શુદ્ધ ચારિત્ર ધારી.	શ્રી સીમંધર ૨
મારા મનમાં તું એક છે, પૂર્ણાનંદવિલાસી;	
પુલ્કિસાગર વંદના, કરતાં સુખવાસી.	શ્રી સીમંધર ૩

શ્રીસિદ્ધાચલસ્તવનમ્.

(થાંપરવારી સાહિબા કાબીલ મત જાગે-એ રાગ.)

આદીશ્વર અરિહંતજી, સુખના છો દરિયા;	
વિમલાચલવાસી પ્રભુ, રત્નત્રયી ભરિયા.	આ૦ ૧
આદીશ્વરના ધ્યાનથી, ઘટ આનંદ આબ્યો;	
પ્રભુ ગુણમાં લીનતા થતાં, એકરૂપ સુહાયો.	આ૦ ૨
અનુભવ અમૃતપાનમાં, ચેતન સુખ ભોગી;	
નિર્મલ શુદ્ધસ્વભાવનો, યોગ સાધે યોગી.	આ૦ ૩
લક્ષિત ક્રિયા ને જ્ઞાનથી, વિમલાચલ યાત્ર;	
કરશે તે જન થાવશે, પરમાનંદ પાત્ર.	આ૦ ૪
ગુણસ્થાનક પગથાલીયે, ચઢી જિનવર ભેટું;	
શુકલધ્યાનની દૃષ્ટિથી, દેખતાં નહિ છેટું.	આ૦ ૫
નિજદૃષ્ટિ નિજમાં ભળી, વિમલાચલ ફરશી;	
શત્રુ સહુ પાછા કર્યા, દેખી જ્ઞાનની ખરશી.	આ૦ ૬
અસંખ્યપ્રદેશી ચેતન, થયો શક્તિ વિલાસી;	
ઉત્કટ વીર્ય પ્રધ્યાનથી, વિમલાચલ વાસી.	આ૦ ૭
એકમેક પ્રભુ ભેટતાં, એકરૂપ સુહાયા;	
સાદિ અનંતિસ્થિતિથી, ક્ષાયિક ગુણ માયા.	આ૦ ૮

૧૪૯

શુદ્ધપરિણતિ ભક્તિથી, થયા સિદ્ધ અનંતા;
 વિમલાચલ મહિમા ઘણો, પાપી પ્રાણી તરંતા. આ૦ ૬
 સિદ્ધાચલ શિખરે ચડો, ચેતન ગુણ પ્યારા;
 આદીશ્વર ભેટી ભલા, અન્તરૂથી ન ન્યારા. આ૦ ૧૦
 શરણું સિદ્ધાચલનું કર્યું, તેનો વિશ્વાસી;
 ખુદ્ધિસાગર ભેટતાં, જ્યોતિજ્યોત પ્રકાશી. આ૦ ૧૧

શ્રીસિદ્ધાચલસ્તવનમ્.

શ્રીસિદ્ધાચલ ભેટીએ, ભવભય દુઃખ હરવા;
 આધિ વ્યાધિ ઉપાધિનાં, -દુઃખ સઘળાં હરવા. શ્રી૦ ૧
 સકળતીર્થશિરોમણિ, વિમલાચલ ધારો;
 શત્રુજ્યને ભેટતાં, આવે ભવદુઃખ આરો. શ્રી૦ ૨
 અસંખ્યયોગે સેવીએ, જ્ઞાન ધ્યાનમાં રાચી;
 સમ્યગ્દૃષ્ટિ જીવડા, રહે તીર્થમાં માચી. શ્રી૦ ૩
 શત્રુજ્યગિરિદર્શને, સત્ય આનંદ ઘટમાં;
 ચિંતામણિ હસ્તે ચઢ્યો, પડો શું ખટપટમાં. શ્રી૦ ૪
 ત્રણપન્થથી ચઢાય છે, બીજા કેઇક પન્થ;
 આદીશ્વર પ્રભુ ભેટીએ, લોકોત્તર નિર્જન્ય. શ્રી૦ ૫
 ગિરિપર ચઢીએ પ્રેમથી, ધર્યાસમિતિ સંભારી;
 હળવેહળવે ચાલીએ, મૈનવ્રતને ધારી. શ્રી૦ ૬
 આડું અવળું ન ભેઇએ, ચાલો શકત્યતુસારે;
 થાકતાં વિશ્રામ લેઇને, આગે ચઢીએ વિચારે. શ્રી૦ ૭
 અપ્રમત્તપન્થ સંચરી, પેસો જિનવરદારે;
 દર્શન કરીએ દેવનું, ભવપાર ઉતારે. શ્રી૦ ૮
 ભક્તિ ક્રિયા જ્ઞાન પંથથી, વિમલાચલ ચઢીએ;
 અનુભવ સાથીના રહાયથી, મોહમલ્લથી લઢીએ. શ્રી૦ ૯

૧૫૦

દર્શન હીઠે દેવતું, જ્યોતિ જ્યોતમાં મળીએ;
બુદ્ધિસાગર તીર્થના, -દર્શનમાં હુળીએ.

શ્રી૦ ૧૦

શ્રીપદ્મપ્રભુસ્તવનમઃ.

પદ્મપ્રભુ જિન અંતરૂબમી, જગજીવન જગરાજ;
પુરુષોત્તમ પરમાતમ સ્વામી, નિરખ્યા નયણે આજ,
હૃદયે હું હરખ્યો રે, ગિરુઆના ગુણે કરી;
કરદોય જોડીરે વંદુ હું હર્ષ ધરી (એ ટેક) ૧
સ્વર્ગ થકી ચવી માત કુખે જળ, આવે શ્રી જિનરાય;
તબ ચોસઠ સુરપતિ હરખીને, પ્રણમે પ્રભુજી પાય;
હરખે નિજ માતારે અતિશય લકિત કરી. કરદોયજો ૨
જિનપતિ જન્મોચ્છવને કાળે, પ્રભુને સુરગિરિ લેઈ,
એકકોઠ સાઠલાખ કળથ ભરી, નહવણ કરે સુર કેઈ;
કર્મમેલ ટાળેરે, દુઃખ જેમ નાવે ફરી. કરદોયજો ૩
જિનવર જનનીપાસે મૂકી, નંદીશ્વર સુર બાય,
જન્મકલ્યાણક અતિશય યોગે, અજવાળું નરકે થાય;
દેવ એવા દેખુરે, હોય ભાગ્યદશા ખરી. કરદોયજો ૪
લાઠ લઠાવે માતા પ્રેમે, મોટા જિનવર થાય;
ભોગ રોગ ત્યજી, નિજ આતમ, જળ પંકજને ન્યાય,
હીક્ષાકાળે આવેરે, લોકાંતિક હર્ષધરી કરદોયજો ૫
હીક્ષા ગ્રહી નિઃસંગી જગ ધણી, મહીતળમાં વિચરત,
કર્મ ખપાવી કેવળ પામ્યા, સમવસરણુ વિચરત;
દેવકોઠકોઠીરે, સાથ લઈ આવે હરિ. કરદોયજો ૬
ચાર મુખે ખાર પર્ષદા આગે, રૂડી દેશના દેઈ;
કર્મહઠાવી શિવપુર પહોચ્યા, પરમાતમ પદ લેઈ,
ગામ આજેલેરે નિરખંતાં નૈનાં ઠરી;
બુદ્ધિસાગર વંદેરે, શાશ્વતસિદ્ધિ વરી. કરદોયજો ૭

૧૫૧

શ્રીમદ્દ્વિનાથસ્તવનમ્.

(વિમલાચલનાવાસી મારાઠ્ઠાલા-ઝેરાગ)

પ્રભુ મહાશ્વેતનેશ્વર પાય નમુ', નિત્ય પાય નમુ' પાય નમુ';	
પ્રભુ આણુધર શિર પ્રેમે સદા, બહુ દુઃખ વસુ' દુઃખ વસુ',	
હરિહર પ્રહ્લા વિષ્ણુ તુ' છે, રામ અને રહેમાન;	
પુદ્ગલ સ્વયંભૂ જગન્નાથ તુ', ત્રણભુવન ભગવાન,	૭૦ ૧
અઠાર દોષો નાશ કરીને, પામ્યા કેવલજ્ઞાન;	
ત્રણભુવનનો તારક ઠ્ઠાલા, સિદ્ધ બુદ્ધ સુલતાન.	૭૦ ૨
ભવદુઃખભંજન અલખનિરંજન, અડવડીયાં આધાર;	
સાચું શરણું ગ્રહ્યું તમારું, તાર તાર મુજ તાર.	૭૦ ૩
મોડા વહેલા પણુ તુમ તારક, હવે કરો શીદ વાર;	
તુમ હિ ત્રાતા માતા ભ્રાતા, કરશો સેવકનો ઉદ્ધાર.	૭૦ ૪
જે જે મારા મનમાં તે તે, જાણો દિનદયાલ;	
બુદ્ધિસાગર વદે નિશદિન, કરશો સેવકની સંભાલ	૭૦ ૫

શ્રીમદ્દ્વિનાથસ્તવનમ્.

મદ્દ્વિશ્વનેશ્વરચરણુમાં, નિત્ય શીર્ષ નમાવું;	
વિનય ભકિત શ્રદ્ધાથકી, ચિત્ત પંકજ ધ્યાવું.	મદ્દ્વિ ૧
યથાપ્રવૃત્તિ કરણુમાં, વીત્યો કાળ અનાદિ;	
તોપણુ પાર ન આવીયો, ટળી આધિ ન વ્યાધિ.	મ ૦ ૨
અપૂર્વકરણુમાં આવીને, અનિવૃત્તિ ગ્રહાયું;	
સમ્યક્ પ્રભુ ગુણુ દર્શને, શુદ્ધરૂપ જણાયું.	મ ૦ ૩
દર્શન ચારિત્રમોહનો, નાશ થાતાં પ્રભુતા;	
કેવલજ્ઞાને જ્ઞેયની, ભાસનમાં વિભુતા.	મ ૦ ૪
ક્ષાયિક નવ લખિધ જગે, પૂર્ણાનન્દ વિકાસે,	
સિદ્ધ બુદ્ધ પરમાતમા, જ્યોતિ પરમ પ્રકાશે	મ ૦ ૫
નિજદષ્ટિ નિજ દેખતાં, મદ્દ્વિશ્વનવર મળીયા;	
બુદ્ધિસાગર ભકિતથી, મહારા મનોરથ ફળીયા.	મ ૦ ૬

૧૫૨

શ્રીસંખેશ્વરપાર્શ્વનાથસ્તવનમ્.

સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથજી, વિદ્યવૃન્દ નિવારે;	
ધરણેન્દ્ર પદ્માવતી, વંછિત સહુ સારે.	સંખે૦ ૧
અશ્વસેનકુલ દિનમણિ, વામાનન્દન પ્યારા;	
ક્ષાયિક નવ લખિધ ધણી, સિદ્ધબુદ્ધાવતારા.	સંખે૦ ૨
અજરામર અરિહંત છો, ત્રિશ્વાનંદ વિલાસી;	
અજરામર નિર્મળ પ્રભુ, શુદ્ધ તત્ત્વ પ્રકાશી.	સંખે૦ ૩
ઉત્પત્તિ વ્યય ધ્રુવતા, સમયે સમયે લોગી;	
સાદિ અનંતુ પદ વર્ચુ, ક્ષાયિક ગુણુ યોગી.	સંખે૦ ૪
પુરૂષોત્તમ સર્વજ છો, શુદ્ધચૈતન્ય ધારી;	
અષ્ટસિદ્ધિ સુખઋદ્ધિનો, દાતા જયકારી.	સંખે૦ ૫
ચિંતામણિ તુજ મંત્રથી, પામી મંગલ માલા;	
બુદ્ધિસાગર પૂજતાં, લીલા લહેર વિશાલા.	સંખે૦ ૬

શ્રીમહાવીરસ્તવનમ્.

તારહો તાર મહાવીર જગદિનમણિ,	
ભકતને એક શરણું તમારું;	
અકલ નિર્ભય પ્રભુ શુદ્ધ સ્વામી વિભુ,	
શરણથી શુદ્ધવ્યકિત સમારું.	તારહો૦ ૧
નિત્ય નિરંજન ધર્મ સ્યાદ્રાદમય,	
શુદ્ધવ્યકિત અસંખ્યપ્રદેશી;	
જ્ઞાનથી જાણુતા દર્શને દેખતા,	
શુદ્ધ પર્યાયમય ને અલેશી.	તારહો૦ ૨
છતિપણુ કેવલજ્ઞાનના પર્યાવા,	
સમયમાં જાણુતા તે અનંતા;	
તેથી પણ જાણુતા અનંત સામર્થ્યના;-	
જ્ઞાનને રોયરૂપે સુહંતા.	તારહો૦ ૩

૧૫૩

પરમ ઇશ્વર સદા ઋદ્ધિ ક્ષાયિકધણી,
 યૌદ્ધગણિક ભાવથી દેવ ન્યારો;
 શર્મ અનંતનો લોગ તું લોગવે,
 પૂજ્ય તું પ્રાણથી મુજ પ્યારો.
 દ્રવ્યને ભાવથી શરણ છે તાહરું,
 શુદ્ધ ઉપયોગમાં તું પ્રભાસે;
 બુદ્ધિસાગર પ્રભો તારયો આપણ,
 ધ્યાનના યોગમાં દેવ પાસે.

તારહો ૪

તારહો ૫

સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવનમ.

પાર્શ્વ સંખેશ્વરા જગતમાં જયકરા,
 જ્ઞાનને જ્ઞેયરૂપે સુહાયા;
 સર્વ જડવસ્તુથી ભિન્ન તું છે પ્રભુ,
 ભતિ ભાતિ નહિ લિંગ કાયા.
 શક્તિ અનંત આધાર તું દેવ છે;
 એક સમયે સકલગુણ લોગી,
 લખિધ ક્ષાયિક નવ સાધનંતિપણે;
 શુદ્ધ રત્નત્રયિ ગુણયોગી.
 શુદ્ધ શક્તિમયી અલખ અરિહંત તું,
 દેવનો દેવ તું ધર્મધોરી,
 અચલ નિર્મલ ત્રિભુ વ્યાખ્યને વ્યાપક;
 શુદ્ધ ઉપયોગમાં તું વસ્તોરી.
 તારબે નાથણ બિરૂદ નિજ રાખશો;
 શુદ્ધ વ્યક્તિપણે શીઘ્ર થાપો,
 બુદ્ધિસાગર પ્રભુ શુદ્ધ ઉપયોગમાં;
 ધર્મ સ્યાદ્દાદમય શીઘ્ર આપો.

પાર્શ્વ ૧

પાર્શ્વ ૨

પાર્શ્વ ૩

પાર્શ્વ ૪

૧૫૪

અજીત જિન સ્તુતિ.

(ઓધવજી સદેશો કહેજો શ્યામને-એ રાગ.)

- અજીત જિનેશ્વર અજરામર અરિહન્ટ છેા;
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ પરમેશ્વર મહાદેવજો;
 સહજસ્વરૂપી ક્ષાયિક નવલખિધ ધણી;
 દ્રવ્ય ભાવથી નમું કરું હું સેવજો. આજીત૦ ૨
- એકસમયમાં જાણો દેખો સર્વને;
 સમયાન્તર જાણો દેખો પણ પક્ષજો,
 કેવલજ્ઞાને જાણો લોકાલોકને;
 નયપક્ષોના લક્ષે વાદ ન દક્ષજો. અજીત૦ ૩
- અસંખ્યપ્રદેશી આત્મપ્રભુ છેા દિનમણિ;
 પ્રતિ પ્રદેશે અનન્તગુણુ નિર્ધારજો,
 તિરોભાવના નાસે આવિર્ભાવતા;
 શોભે ચેતન શુદ્ધ સ્વરૂપાધારજો. અજીત૦ ૩
- સહજ શુદ્ધપર્યાયે સિદ્ધપણું ભલું;
 શબ્દાદિકનયથી ચેતનતા શુદ્ધજો,
 નિઃસંગી નિરાગી નિર્ભય નિત્ય છેા;
 પરમબ્રહ્મ વિમલેશ્વર નિશ્ચય બુદ્ધજો. અજીત૦ ૪
- સાદિ અનંતિ સ્થિતિ શુદ્ધ સ્વભાવથી;
 અમૂર્તવ્યકિત અગુરૂલઘુતા સારજો,
 બુદ્ધિસાગર અજીતજિનેશ્વર સેવના;
 અનન્તગુણુપર્યાયતણા આધારજો. અજીત૦ ૫

૧૫૫

મુનિમુવત સ્તવન.

(શ્રી ત્રેયાંસજિન અન્તર્યામી—એ રાગ)

મુનિમુવત જિનરાજ મહેન્ધર, દર્શન શિવસુખકારીરે;
 દર્શનસ્પર્શન અનુભવ થાતાં, મંગલપદ તૈયારીરે. મુનિ૦ ૧
 લૌકિક લોકોત્તર એ લેહે, દ્રવ્ય ભાવ એ લેહેરે;
 નિશ્ચયને વ્યવહારે દર્શન, જાણે તે નિજ વેહેરે. મુનિ૦ ૨
 દર્શન દ્રવ્ય દક્ષ્ય ત્રિપુટી, એકમેકરૂપ થાવેરે;
 ષટ્કારક પરિણમતાં સવળાં, ભય અંચળતા જાવેરે. મુનિ૦ ૩
 ચારભૂતપુદ્ગલથી ન્યારો, એકરૂપ સ્થિરયોગીરે;
 અચલ મહોદય ક્ષાયિક નવગુણ, -લખિષ તણોછે લોગીરે. મુનિ૦ ૪
 સ્યાદ્વાદદર્શન પામીને, અનહક આનંદ પાવેરે;
 નિર્વિકલ્પ દશાએ દર્શન, લોકોત્તરનું થાવેરે. મુનિ૦ ૫
 જિનવર દર્શન હીકું ઘટમાં, સ્થિરતામાં પ્રભુ મળીયારે;
 પરઆલંબન ચેતન હેતે, નિજભાવે ગુણ કૃણીયારે. મુનિ૦ ૬
 ષડ્દર્શનના લેહ ટળ્યા સહુ, જિનદર્શન અવધારીરે;
 બુદ્ધિજ્ઞાનર સુખમાં મહાલે, દર્શનની ખલિહારીરે. મુનિ૦ ૭

સીમંધર સ્તવન.

(નદી યમુનાકે તીરે ઉડે કાય પંખીડાં—એ રાગઃ)

સીમંધર જિનરાજ કૃપાળુ તારજો,
 જન્મજરાના દુઃખથી પ્રભુજી ઉગારજો;
 વિદ્યમાન પ્રભુ વાત હલચની જાણુતા,
 સાચા સ્વામી સુખકર વિનતિ માનતા. ૧
 કાલ અનાદિ મોહવશે ખહુ દુઃખ લહ્યાં,
 ચાર ગતિનાં દુઃખ વિચિત્ર સહુ સહ્યાં;

૧૧૬

મોહવશે ધામધૂમમાં ધર્મપણું શ્રદ્ધું, શુદ્ધસ્વરૂપ સ્યાદ્વાદ તત્ત્વથી સદ્ધું.	૨
ગાડરિયા પ્રવાહમાં દૃષ્ટિરાગે રહ્યો, બાહ્યક્રિયા રૂચિ ધામધૂમમાં હું પડ્યો, લોકોત્તર જિનધર્મ પરખીને નવિ લહ્યો; શુદ્ધગમ જ્ઞાન વિના હું ભવોભવ લડથડ્યો.	૩
પ્રભુ તુજ શાસન, પુણ્યથી પામી મેં જાણિયું, મિથ્યાદર્શન જોર કુમતિનું વ્યાપિયું; પરખ્યું સત્ય સ્વરૂપ જિનેશ્વર ધર્મનું; રહેશે જોર હવે કેમ આઠે કર્મનું.	૪
તુજ કરૂણા એક શરણુ સેવકને જાણુશો, જાણી બાળક તહારો કરૂણા આણુશો, મહારે શરણુ એક જિનેશ્વર જગધાણી, તારો કરૂણાવંત મહેશ્વર દિનમણિ.	૫
બુદ્ધિસાગર બાળ તમારો કરગરે, સાચા સ્વામી પસાચે સેવક સુખવરે; ઉપાદાનની શુદ્ધિ પ્રભુતા જાગશે, જિત નગારૂં અનુભવજ્ઞાને વાગશે.	૬

ડલોઈ લોહણપાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(સુમતિનાથ ગુણ શું મલીલ—એ રાગ)

લોહણ પાર્શ્વ જિનેશ્વર વંદુ, ભાવધરી સુખકારી; ધરણેન્દ્ર પદ્માવતી સેવે, પાર્શ્વ યક્ષ ગુણકારી. પ્રભુજી મહારા જગમાં તુજ ભલિહારી.	૧
મન વચન કાયાથી ભકિત, કરતાં મંગલકારી; ઋદ્ધિ સિદ્ધિ તુષ્ટિ પુષ્ટિ, અનુભવ સુખ-નિર્ધારી. પ્રભુ ૦ ૨	

૧૫૭

હરિહર પ્રજ્ઞા અલખ નિરંજન, વર્તો જગ જયકારી;
 પુરિસાહાની પુરુષોત્તમ તું, જગ જન આનંદકારી. પ્રભુશ્રી ૦ ૩
 તુજ સેવાથી શિવ સુખ મેવા, ચિંતામણિ હિતકારી;
 કામકુંભ શ્રી કલ્પવૃક્ષ તું, પરમાનંદ પદધારી. પ્રભુશ્રી ૦ ૪
 તુજ સેવામાં નિશ્ચીન રહીશું, પ્રાણુશ્રવન ઉર ધારી;
 બુદ્ધિસાગર પ્રેમે ગાવે, લેશો આ વિનતી સ્વીકારી. પ્રભુશ્રી ૦ ૫

પ્રભુસ્તુતિ.

(૧૬વંગમ છન્દ.)

નમું નાથ ત્રિભુવન પૂજ્ય પ્રભુ જયકાર છે,
 જય દિનમણી દીનદયાલ વિભુ સુખકાર છે;
 જય જિનવર શ્રી જગદીશ નિરંજન જગ ધણી,
 નમું જિનવર પદકજ પ્રેમ કર્મ હરવા ભણી. ૧

નિરક્ષર અક્ષર અનંત ભદંત વિરાજતા,
 પ્રગટાવી કેવલજ્ઞાન જગતમાં છાજતા;
 જય અશરણુ શરણુ અખંડ મહેશ વિલાસી છે,
 જય ગુણપર્યાયાધાર !! અજ અવિનાશી છે. ૨

જય અજરામર અરિહંત સ્મરણુ શિવ પન્થ છે,
 જય શ્રી વીતરાગ મહેશ શ્રુતિ શ્રી ગ્રન્થ છે;
 મારે ક્ષણુ ક્ષણુ પ્રભુ આધાર અન્ય શું જાણુતું,
 બુદ્ધિસાગર સહજનનંદ પરમપદ આણુવું. ૩

સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વ પ્રભુ જયકારી, પગ પગ જગજયકારીરે. શ્રી.
 ચિંતામણિ તુજ મંત્ર સવાયો, ધારણા ધ્યાનથીજ ધ્યાયો,
 ભક્તિ પ્રતાપે દર્શન પાયો, અનુભવ આનંદ પાયોરે. શ્રી ૦ ૧

૧૫૮

ધરણેન્દ્રપદ્માવતી દેવી, સાહ્ય કરે જ્યકારી;
 પાર્શ્વચક્ષુ બહુ સાહ્ય કરેછે, મંત્રચિંતામણિ ધારીરે. શ્રી૦ ૨
 ઇષ્ટદેવ વામાદેવીના નન્દન, શરણું છે એકલું તમારું;
 નામમંત્ર તુજ જગમાંહિ મોટો, કામ કરેછે સહુ ધાર્યુરે. શ્રી૦ ૩
 દર્શન દેઇને આનન્દ આપ્યો, વિદ્ય હર્યાં બહુભારી;
 સાકારને નિરાકાર તુંહિ પ્રભુ, જિનશાસન સુખકારીરે. શ્રી૦ ૪
 પુરિસાદાણી પરમકૃપાલુ, ધ્યાન ધરું ઉરધારી;
 બુદ્ધિસાગર શાસન દેવો, પગ પગ મંગલકારીરે. શ્રી૦ ૫

વિ૦ સંવત ૧૯૬૫ વિજયાદશમી. અમદાવાદ.

શાન્તિ: શાન્તિ: શાન્તિ:

પ્રભુપાર્થના.

ગઝલ.

નરું પ્યારા પ્રભુ મહારા, અનન્તિ શક્તિ આધારા;
 બધા પ્રદ્યાંડના સ્વામી, અનંતુ જ્ઞાન, નિષ્કામી. ૧
 વિભુ તું સર્વનો દૃષ્ટા, સહજના ધર્મનો સદ્યા;
 હૃદય જાણે સહુ મહારું, જરા નહિ તુજથી ન્યારું. ૨
 ગણી બાળક મહને ત્હારો, ભવાંસોધિ થકી તારો;
 ઉગારો દેવના દેવા, ખરા ભાવે કરું સેવા. ૩
 કર્યાં મહેં પાપ નહિ પારો, ગણે નહિ આવતો આરો;
 કરાવે દોષ મન ભારી, અનેલું પૂર્વ સંસ્કારી. ૪
 નચાવ્યો નાચતો ભવમાં, ખરે એ કર્મથી દવમાં;
 ઉગરવું હાથમાં ત્હારા, સુબુદ્ધિ આપશે પ્યારા. ૫
 ખરા બ્રાતા ખરા દાતા, શરણુ સાચુંજ તું માતા;
 ખરો આશ્રય ગ્રહ્યો વ્હાલા, તબ્બું નહિ વાગતાં ભાલા. ૬
 ઉમળકો ભક્તિનો ભારે, ઉઠેલો બુદ્ધિ અનુસારે;
 મળ્યુ તેથી વધાવીને, શિરે આજ્ઞા ચઢાવીને. ૭

૧૫૯

દહોને સર્વ સંતાપો, ત્વરિત છેદો સહુ પાપો;	
કરો નિર્મળ રહુને નક્કી, ખરા આશ્રયતણી વક્કી.	૮
અમયદાની કૃપા યાચું, પ્રલો તુજ ધર્મમાં રાચું;	
કહું થોડું બહુ માનો, નથી હું તુજથી છાનો.	૯
ગમે તેવો તમારો છું, ખરા ભાવે ન ન્યારો છું;	
વિનંતિ એ પ્રલો ચરણે, ઉગારો આવિયો શરણે.	૧૦
નહીં તારે થશે હાંસી, હઉ શું ?, તારે શાખાશી;	
બુદ્ધચન્દ્રિ સત્ય ભક્તિમાં, પ્રગટશે સર્વ વ્યક્તિમાં.	૧૧

ૐ શાન્તિ: ૩

વિં ૧૬૬૬ મું સુરત.

વીરપ્રભુસ્તવન.

(વૈકુંઠ મારગ વેગળોરે—એ રાગ.)

બહાલા વીર પ્રભુને વિનવુરે, ગ્રેમે પ્રભુમું પાય હો લાલ;
 મટાકોને મનના આમળારે, સેવક સુખિયો થાય હો લાલ. બહાલાં ૧
 આડું અવળું મનડું આથકરે, જેમ હરાયુ ઠોર હો લાલ;
 વાનર પેઠે ભટકે વેગથીરે, કરતું શોરખકોર હો લાલ. બહાલાં ૨
 લાખો લાલચથી લપટાયલુંરે, ઠરે નહિં એક ઠામ હો લાલ,
 સમભવ્યું સમજે નહિ શાસ્ત્રથીરે, કરે નઠારાં કામ હો લાલ. બહાલાં ૩
 આશા ઉંડી અંતર રાખતુરે, લેશ ન રાખે લાજ હો લાલ;
 ડહાપણુ દરિયામાંહિ ડબોળતુંરે, કરે ન ધર્મનું કાજ હો લાલ. બહાલાં ૪
 ક્ષણમાં શાણું થઇને શોભતુરે, ઘડીમાં ગાંડુ ગાય હો લાલ,
 રાગી દ્રેષી ઘડીમાંઘણું હુવેરે, લોભે બહુ લપટાયરે હો લાલ. બહાલાં ૫
 સમભવ્યું સમતા રાખે નહિં રે; ક્ષણમાં છટકી જાય હો લાલ,
 શાન્તિ તેથી લેશ ન સમ્પન્ને રે; આપોને ઉપાય હો લાલ. બહાલાં ૬
 ગરીબનો ખેલી તું ગાજતો રે, રાખો સેવક લાજ હો લાલ;
 બહાર કરોને વિધંબર વિભુ રે, કરજો સેવક કાજ હો લાલ. બહાલાં ૭

૧૬૦

આપ પ્રભુની મહારે એથ છે રે, શરણું તું સંસાર હો લાલ,
બુદ્ધિસાગર તારો આપજીરે, અડવડીઆં આધાર હો લાલ. ૦હાલા૦ ૮

સુરત. વિ. સં. ૧૯૬૬

મહને હો વીરનું શરણું.

કવ્વાલિ.

- જગત્માં સર્વ યોદ્ધામાં, પ્રભુ મહાવીર તું મોટો,
હઠાઓ મોહને જલ્લી, મહને હો વીરનું શરણું. ૧
- અતિ ગંભીરતા ત્હારી, ગમન શાળાવિષે કીધું,
જણાવ્યું નહિ સ્વયં જ્ઞાની, મહને હો વીરનું શરણું. ૨
- જણાવી માતૃભક્તિ બહુ, અરે જનની ઉદરમાંહિ,
પ્રતિજ્ઞા પ્રેમ જાળવવા, મહને હો વીરનું શરણું. ૩
- અરે એ જ્યેષ્ઠ-ગન્ધુની, ખરી દાક્ષિણ્યતા રાખી,
ગુણો ગણતાં લહું નાહ પાર, મહને હો વીરનું શરણું. ૪
- યશોદ્ધા સાથ પરણીને, રહ્યો નિર્લેપ અન્તરૂથી,
થશે ક્યારે દશા એવી, મહને હો વીરનું શરણું. ૫
- જગત ઉદ્ધાર કરવાને, યતિનો ધર્મ લીધો ત્હેં,
સહ્યા ઉપસર્ગ સમભાવે, મહને હો વીરનું શરણું. ૬
- અલૌકિક ધ્યાન ત્હેં કીધું, ગયા દોષો થયો નિર્મલ,
થયો સર્વજ્ઞ ઉપકારી, મહને હો વીરનું શરણું. ૭
- ઘણા ઉપદેશ દીધા ત્હેં, ચતુર્વિધ સંઘને સ્થાપ્યો,
ત્હને મેં ઝાળખી લીધો, મહને હો વીરનું શરણું. ૮
- અનન્તાનન્દ લીધો ત્હેં, જીવન ત્હારું વિચારું હું,
“બુદ્ધચરિત્ર” ખાળ હું ત્હારો, શરણુ ત્હારું શરણુ ત્હારું. ૯
- સં. ૧૯૬૭ વૈશાખ સુદિ ૫ સુબાઈ, પાંજરાપોળ.

૧૬૧

પ્રભુ વિરહોદ્દગાર.

(શિખરંબી)

રૂચે ના ખીજે તો, પ્રભુ તુજ વિના કોઇ સ્થલમાં;
 મતિને આંખો તું, મુજશિર તુંહિ સર્વ તુંહિ છે.
 મજો બહેલા ખ્યારા, તુંહિ તુંહિ સર્વ સમયે.
 બધાનો બેલીતું, પ્રભુ ! તુજવિના દુઃખ વસમાં. ૧
 નિહાળું આકાશે, તુજ ગુણ સ્મરી પ્રેમમય થૈ;
 નિહાળું જો તિસ્કું, ઉપવન ગિરિ વૃક્ષ નદીઓ.
 સકલમાં શોધું હું, પ્રભુ ! પ્રભુ ! સ્મરી એક દીલથી;
 અરૂપી જ્યોતિ તું, સહજ ઉપયોગે દિલધર્યો. ૨
 હવેથી ના ચાલે પ્રિયમુજપ્રલો ! એક ઘડીએ;
 નિરાગીને સેવી, સહજપદની ઋદ્ધિ વરવી.
 અમારા સિદ્ધાંતો, કહિ નહિ ફરે કાર્ય કરશે;
 બહા ભાવે મળવું, નિજવપુ રહ્યો નાથ નિરખી. ૩
 ખરી શ્રદ્ધા યોગે, અનુભવ થયો શુદ્ધપ્રભુનો;
 થશે ના તું ફરે, શુભ બળથકી સ્થૈર્ય વધશે.
 ટોળે કર્મો સર્વે, પ્રભુ મુજ કરે શીઘ્ર ચલશે;
 વહો “બુદ્ધયજ્ઞિ”ની હૃદય સ્પુરણા મુકિતપથમાં ૪

ૐ જ્ઞાન્તિ: ૩

સંવત ૧૯૬૮ ચૈત્ર સુદિ ૬

પાદરા.

પ્રભુનું શરણુ.

(કન્વાલી)

ફકીરી આ અવસ્થામાં, શરણુ ત્હાડું પ્રલો ! મુજને,
 ત્વદર્થે સર્વ ત્યાગ્યું મેં, હજી પણ ત્યાગવાનું શું ? ૧
 ૨૧

૧૬૨

- ધયો નહિ ત્યાગ જો પૂરો, પ્રલો ખતલાવ તે પૂરો;
શરણુ આળ્યો સુધારીને, કરો ઉદ્ધાર સેવકનો. ૨
- અકલ મહિમા પ્રલો ત્હારો, કળાતું રૂપ નહિ ત્હારું;
ગમે તેવો ગણી ત્હારો, પ્રભુ તું તાર સેવકને.
- સકલ જાણો સકલ દેખો, પ્રલો ! તુજને ઘણું શું કહું;
પ્રભુતા રાખજે ત્હારી, ગણીને ખાળ આ ત્હારો. ૪
- ઘણું અકળાય મન મ્હારું, પ્રલો ! તુજ વિષુ નથી ગમતું;
હૃદને કેવળદૃષ્ટિ, બિરૂદ તું રાખ પોતાતું. ૫
- હૃદયના ભાવનાપુષ્પે, પ્રલો પૂજું ત્હને પ્રેમે;
અનુભવજ્ઞાનદીપકથી, કરું, તુંજ આરતી જ્યાં ત્યાં. ૬
- પ્રલો ! તુજથી બને ઐક્યજ, સદાની પ્રાર્થના એછે;
બુદ્ધયપિંધ ભાકતના પંથે, હૃદયથી દેખીશું તુજને. ૭

ૐ જ્ઞાન્તિઃ ૩

વિ• સંવત ૧૯૬૭ પોષ સુદિ ૧૨ ગુરુવાર.

પ્રભુપ્રેમદશા.

હરિગીત.

- જ્યાં જ્યાં વિભૂતિ આપની ત્યાં, પ્રાણ મ્હારા પાથરું;
તવ નામ પિયૂષ પી ઘણું, આનંદથી હસતો કરું,
તુજ નામને ગાતો કરું, શ્રવણે સુણાવું સર્વને;
તુજ સદ્ગુણો પ્રસરાવવા, જે જે બને તે સૌ કરું. ૧
- તુજ પ્રેમથી અશ્રુ ઝરે એ, અશ્રુનો સાગર કરું;
એ અશ્રુના સાગરવિષે, ઝીલું ઝીલાવું સર્વને,
તવ તેજના અંબારમાં, દુનિયા સકલ જોતો રહું;
કાયા અને માયા સહુ એ, તેજ જોતાં છે નહીં. ૨
- મ્હારું હૃદય સોંપ્યું તને એ, -પ્રેમમાં અર્પણ સહુ,
જ્યાં લેહને ખેદજ નથી ત્યાં, લેહ શાના માનવા;

૧૧૩

જે તું અરે તે હું અરે! જે તું નહીં તે હું નહીં,
 જે જાતિ તે હું જાતિ છું એ, એક્યમાં ખીજું નથી. ૩
 જે જે શુભો ત્હારા અરે! મ્હારા અરે! તે તે શુભો,
 ત્હારું અને મ્હારું ખરું તે, એક્ય છે એ વસ્તુતઃ
 જે હું અને જે તું અરે! એ વૃત્તિના મધ્યે રહું;
 છે શુદ્ધતત્વોપાસનામાં, મસ્ત હું રાચી રહું. ૪
 ગંભીર ત્હારા રૂપનો, -પારજ લહું નહિ ધ્યાનમાં;
 કથતાં ઘણું બાકી રહે એ, વાતનો સાક્ષી તુંહીં.
 ત્હારા વિના ગમતું નથી, મન માનતું નહિ અન્યને;
 સહેવાસ નહિ વિયોગનો, ક્ષણ લાખ વર્ષો સમ થયો. ૫
 જે દીલમાં આવે અરે! તે, લેખિની લખતી નથી;
 શુભ વાણી સહુ કહેતી નથી, એ દીલ જાણે દીલને.
 ત્હારા વિના સાક્ષી નથી, ત્હારા વિના રહેવું નથી,
 ત્હારા વિના વઢવું નથી, ત્હારા વિના જોવું નથી. ૬
 ક્ષણ માત્રમાં દિવમાં સ્ફુરે, એ સર્વ ત્હારું થઈ રહું;
 મ્હારું અને ત્હારું અરે! એ લેહ પણ ભૂટી ગયો.
 આધેયને આધાર તું, જિનરાજ, ધ્યાને તું રહ્યો;
 પુદ્ગયગ્ધિ હર્ષોલ્લાસના, કલ્લોલની ધ્વનિયો કરે. ૭

ૐ જ્ઞાન્તિ: ૩

વિં સંવત ૧૯૬૮ ભાદરવા સુદિ ૧૨ રવિવાર.

પ્રભુ પ્રેમ ખુમારી.

પ્રેમ ખુમારી જ્યાર પ્રભુ તુજ પ્રેમ ખુમારી જ્યાર,
 ન્યારૂં પ્રેમનું તોર, પ્રભુજ પ્રેમ ખુમારી જ્યાર.
 અટપટો પંથ છે પ્રેમનોરે, ધડ પર શીર્ષ ન હોય;
 ખેદ લેહ લય જ્યાં નહીં રે, ઉલટી આંખો જોય. પ્રભુ ૧
 હું તું લેહ રહે નહીં રે, જ્યાં સઘળું કુરબાન;
 મોહવાસના જ્યાં નહીં રે, લાગી રહે એક તાન. પ્રભુ ૨

૧૧૪

પ્રેમ પન્થ બૂઠ્યા પડ્યા રે, ભટકે દુનિયા લોક;
 વિષયોમાં પ્રીતિ ધરી રે, પાડે ખોટી પોક. પ્રભુ ૩
 મૃત્યુ ન લાસે પ્રેમમાં રે, મન આનન્દરસલીન;
 સ્વાર્થ મેલ જ્યાં ના જરા રે, દુઃખિયો વા નહીં દીન. પ્રભુ ૪
 તુંહ તુંહિ તુંહિ સદારે, ધ્યાતા ધ્યેય તું એક;
 પ્રેમ સમાધિ તાનમાં રે, ઐર જાતની ટેક. પ્રભુ ૫
 પ્રેમ પ્યાલો પીધા પછી રે, ચઢે ખુમારી ઐર;
 ઉતરે નહીં પાછી કદારે, જુદુ તેતું કંઈ તોર. પ્રભુ ૬
 પ્રેમ તાન રસિયા સદારે, પ્રલો તુજ સન્તો જેહ;
 ખુદ્ધિસાગર શિવપુરી રે, પ્રાપ્તિકારણુ એહ. પ્રભુ ૭

(પ્રથમ પ્રભુને મળવાની વિજ્ઞપ્તિ.)

ંહાલા પ્રભુ ંહેલા મળો નિર્ધારી,
 લેશો જલદી ઉગારી.....ંહાલા.
 વિરહ ખમાતો ના હવે ત્હારો, ક્ષણ ક્ષણ છે સ્મૃતિ ત્હારી;
 જેવો તેવો પણ દાસ તમારો, ઉદ્ધરશો સુખકારી—ંહાલા ૧
 તુજ વિરહે ક્ષણ લાખો વરસસમ, ચાહું ન અન્ય મોહારિ;
 પ્રાણુપ્રભુ વિલુ અન્તર્યામી, અકળકળા છે અપારી—ંહાલા ૨
 દયાસિંધુ કહેવાતો જગમાં, ચઢ હવે મુજ ંહારી;
 દામ ન જોસે સેવક તારે, છે મહિમા તુજ ભારી—ંહાલા ૩
 હું માયું તે મુજને આપો, તેમાં શું ખાલહારી;
 માગ્યા વણુ સહેજે જે આપો, ત્યાંછે શોલા તમારી—ંહાલા ૪
 તુજ વિણુ ખીજું શું હું ઇચ્છું, તુજ પ્રાપ્તિ સુખકારી;
 હું તુંનો જ્યાં લેદ રહે ના, મળવું એ રીત સારી—ંહાલા ૫
 જ્યારે ત્યારે પણ તું મળવાનો, એકરૂપતા ધારી;
 ટળવળાવે કેમ મ્હને તું; મળ પ્રભુ મટવારી—ંહાલા ૬
 ંહેલા મોડાની વાત છોડી દઈ, થા !! પ્રત્યક્ષ જીતારિ;
 ખુદ્ધિસાગર શરણુ તમારું, નિશ્ચય કરી તુજ ચારી—ંહાલા ૭

૧૩૫

પ્રભુ ભજનથી શાન્તિ.

પ્રભો ! ! તુજ ભજન વિના નહીં શાન્તિ,
 હેયું સહુ આ શાન્તિ.....પ્રભો.
 સુખ નહિ સ્વપ્ને દુનિયામાંહિ, મોહે નહીં ઉત્કાન્તિ;
 દુનિયા શોધી જ્ઞાની થાક્યા, સુખ નહિ પુરૂલ જાતિ....પ્રભો....૧
 તુજ ભજનમાં ભાવોદ્ધાસે, ભકિત, હૃદય ઉભરાતી;
 તુજ ભજનમાં અદ્ભુત શક્તિ, પરપરિણતિ દૂર જાતી. પ્રભો....૨
 તુજ ભજનથી શ્વાસોચ્છ્વાસે, શાન્ત રહે છે છાતી;
 માયાનાં આવરણો ટળતાં, ટળતી માયા કાતી.....પ્રભો....૩
 ખાતાં પીતાં હસ્તાં કરતાં, શ્વાસોચ્છ્વાસે ભાતિ;
 ધન ભજનની લાગી પ્રેમે, તુંહિ તુંહિ વિખ્યાતિ....પ્રભો....૪
 તું મારામાં હું તારામાં, હું તું એક જ જાતિ;
 રોમ રોમ વિલસી તું રહિયો, છાતી મુજ ઉભરાતી. પ્રભો....૫
 સર્વજ્ઞેયમાં તુજને થાપી, વૃત્તિ શાન્ત જ થાતી;
 હું તુંની સ્કુરણામાં થાપી, વૃત્તિ કડં જ સુહાતી....પ્રભો....૬
 કર્તા હર્તા લોકતા સાક્ષી, -વૃત્તિ ક્ષણ ક્ષણ ધ્યાતી;
 બુદ્ધિસાગર પદકારકમાં, લગી અનંતી જણાતી.....પ્રભો....૭

ૐ શાન્તિ: ૩

વીર સ્તવન.

સંતરુનેહી રે વીર જિન ! સાંભરો, તુમ વણ ક્ષણ ન સુહાય રે;
 વિરહ તમારો રે મુજ મન સાલતો, ક્ષણ કાટિ યુગ થાય રે. સન્ત૦ ૧
 તુમ ગુણ મોહો રે મધુકર માલતી, મુજ મનના વિશ્રામી રે;
 તુજ મુજ અન્તર પડીયું કર્મથી, ટાળો તે ગુણરામી રે. સન્ત૦ ૨
 શરણ તમારું રે સાચું આહર્યું, આશ્રય એક તુમ સ્વામી રે;
 કેવળજ્ઞાનીની આગળ શું કહું; જાણો સહુનિષ્કામી રે. સન્ત૦ ૩
 દુઃખમકાળે રે મારે આશરો, તુજ આગમ સુખકારી રે;
 તુજ શાસનમાં રાચું શગથી, સત્યપણું નિર્ધારી રે. સન્ત૦ ૪

૧૧૧

પાત્રપણું મુજ આપો ત્રેમશી, પ્રાણતણા આધારા રે;
બુદ્ધિસાગર શિવસુખ આપશે, પરમ પ્રભુ મુજ પ્યારા રે. સંભવ ૧
સં. ૧૯૧૯ ચૈત્ર વદિ ૨ મુ. અમદાવાદ.

સંભવજિનરતવન.

સંભવ જિનવર દેવ નિરંજન, નિશદિન તુઝ ગુણુ ધ્યાન ધરુંરી;
દુર્જન લોકો નિન્દે ભાંડે, તેથી મનમાંહી ન ડરુંરી. સંભવ ૧
ખૂરી અક્ષવા ખૂબ ઉડાડે, દુર્જન લોકો ખૂમ કરીરી;
હાથી પાછળ શ્વાન ભસંતાં, સૂરજ સામી ધૂળ ધરીરી. સંભવ ૨
તુજ આણા મુજ શિર વહી છે, પાછો તેથી કહી ન પડુંરી;
પાખંડી પાટો ભલે પોકો, સત્યધર્મના હેત લડુરી. સંભવ ૩
જિનઆણાથી સાચું કહેવું, શિર જતાં સાચું ન ત્યભુંરી;
અનેકાન્તનય સાપેક્ષાથી, જૈનાગમને નિત્ય ભભુંરી; સંભવ ૪
દુર્જન દાવાનળમાં પાણી, સાચું તારું શરણુ કર્યુંરી;
બુદ્ધિસાગર સત્ય દિવાકર, -કિરણુ તમતું જોર હર્યુંરી. સંભવ ૫
સં. ૧૯૧૯ જ્યેષ્ઠ વદિ ૧૦ મુ. અમદાવાદ.

સંભવનાથ સ્તવન.

(વિહરમાન ભગવાન મુણે મુજ વિનતિ-એ રાગ.)

સંભવ જિનવરદેવ નિરંજન ધ્યાઈએ,
શુદ્ધધર્મ નિજ સત્તા રહ્યો ઝટ પાઈએ;
નિશ્ચય દૃષ્ટિ ધરી ચિત્ત પ્રભુગુણુ રીઝીએ,
શુદ્ધ સમય નિજ વ્યકતભાવે ઝટ કીજીએ. ૧
શુદ્ધોપયોગે કર્મવિપાકો ઘણાં ટળે,
સંવર ભાવમાં ચેતન ક્ષણુ ક્ષણુમાં ભળે;
કર્મલોગથી નિર્જરા જ્ઞાનીને હોય છે,
આત્મસ્વભાવે સવળો પરિણામ જોય છે. ૨

૧૬૭

જ્ઞાનગર્ભિત વૈરાગ્યથી મોહ હણાય છે, નિર્ભયતા નિઃસંગતા ચિત્ત સુહાય છે; મન અંચળતા નાશથી સ્થિરતા સંપન્ને, નિર્લેપીપણું અંતર દૃષ્ટિથી નીપન્ને.	૩
વાધે કમલની નાળ યથા જલવૃદ્ધિથી, પારખહે ગુણવૃદ્ધિ તથા નિજશુદ્ધિથી; પરિષદ પ્રાપ્ત થયે છતે નિર્જરા બહુ થતી, દુઃખ સમયમાં અન્તર્મુખ થાતી મતિ.	૪
લડતો કર્મની સાથ જ્ઞાની શૂર થઈ ખરે, દુનિયા દેખે ન ત્યાંય અરે એ શું કરે; સમભાવે રહી કર્મ શુભાશુભ લોગવે, જ્ઞાની કાળ વીતાવે સમ સુખ મહોત્સવે.	૫
પ્રગટાવી નિજ વીર્ય લડે મેદાનમાં, હણતો મોહનું સૈન્ય રહી નિજ ધ્યાનમાં; મોહશત્રુના સૈન્યને મૂળથી કાપતો, અન્તરંગ ઉપયોગ શૂરતા વ્યાપતો.	૬
ધન ધાતી હણી કર્મ કેવલ પ્રગટાવતો, ક્ષાયિકભાવે ચેતન રાજ્યને પાવતો; બુદ્ધિસાગર જિનવરગુણગણ ધ્યાવતો, પરમ મહોદય જિનપદ ચિત્ત રમાવતો.	૭

સં. ૧૯૬૬ આપાડ વદિ ૯. મુ. અમદાવાદ.

પ્રભુને.

લગાળ્યો તાર ત્હારાથી, બહિર ત્યાગીપણું કીધું; થયો તન્મય ત્હને ધ્યાવું, સદા એ ચિત્તમાં રૂચે.	૧
શમે ના ઉભરા યાવત્, પ્રગટતી વાસના મનમાં; નથી તાવત્ પ્રભુને ઠો, સમર્પણ સર્વનું કીધું.	૨
સદાનો હું પ્રભો! ત્હારો, અહો એ ઓણવું રહેલું; પ્રભુના ધર્મમય રહેવું, કઠિન એ અર્થ છે મોટું.	૩

૧૬૮

અમારું ચિત્ત ચોટ્યું છે, અમારું હીલ લાગ્યું છે;
 અહો એ જોલવું રહેલું, ઘણું દુર્લભ પરિણમવું. ૪
 પ્રલો ! ત્હારા વિના બીજો, નથી મારા હૃદયમાંહી;
 હૃદયમાં વાસનાઓ બહુ, નથી બીજો વચન કેવું ? ૫
 સકલ સાક્ષી પ્રલો ! ! ! તું છે, અહો એ જોલતા સર્વે;
 જગત્ની સાક્ષીની આશા, - અભિપ્રાયે રહે ઇચ્છા. ૬
 પ્રલો ! વીતરાગ ! તું સાચો, થતો વીતરાગ ના મનમાં;
 થવું વીતરાગ ના રહેલું; જવું સામાતટે જેવું. ૭
 અકલ આ વિશ્વની લીલા, અકલ લીલા પ્રલો ! ! ! ત્હારી;
 પ્રભુની પ્રાપ્તિ માટે તો, પ્રભુતું જ્ઞાન કરવાનું. ૮
 જગત્ પડદો યુદ્યા વિના, સમાતી વાસનાઓ ના;
 પ્રભુને પૂર્ણ બ્રહ્મયા વણ, ખરો સંતોષ નહિ મળતો. ૯
 પ્રભુની ઓઘથી શ્રદ્ધા, મળ ક'ઈ અજ્ઞતામાંહી;
 મજા તો પૂર્ણ જ્ઞાને છે, પ્રભુને પારખે દિલમાં. ૧૦
 અહો એ ઊની વચમાંની, અવસ્થામાં ઠરે ના કો;
 યુદ્ધયજ્ઞિ દેવની સેવા, યુમારીમાં નથી બીજું. ૧૧

૧૬૬૯ શ્રાવણ સુદિ ૧૪. મુ. અમદાવાદ.

કરો ઉદ્ધાર અમારો.

કરો ઉદ્ધાર અમારો, પ્રભુજી કરો ઉદ્ધાર અમારો;
 મ્હને દયા લાવીને તારો. પ્રભુજી ૧
 અનન્તભવની મોહવાસના, લાગી તેહ નિવારો;
 ખરા જીગરથી કરું વિનંતિ, ટાળો દોષ વિકારો. પ્રભુજી ૨
 લાજ છુટતો મોહ અટારો, રહ્યો નહીં એક આરો;
 જે જે કરાવ્યું કહેતાં લાજું, તેને પ્રલો ઝટ મારો. પ્રભુજી ૩
 ઘણા વર્ષથી સાધના સાધુ, પણ નહીં આવ્યો પારો;
 સાહાય્ય કરો શરણાગત સાહિબ, તું છે મુજ આધારો. પ્રભુજી ૪
 દયાસિંધુને કરગરવું શું ? રડવડતો ઉચારો;
 યુદ્ધિસાગર પ્રભુકૃપાથી, વાગે જીત નગારો. પ્રભુજી ૫

૧૬૬૯ ભાદ્રપદ સુદિ ૩. મુ. અમદાવાદ.

૧૬૯

મહાવીર સ્તવન.

મહાવીર !! તુજ પ્રેમદશા કંઈ ન્યારી,
 મરી જીવ્યો ખીજવારી; મહાવીર.
 તુજ ઉપર જીવંજી સહુવારી, ખેંચાતું દિલ તુજપર ભારી;
 મૂક્યું અન્ય વિસારી,
 સ્વાર્થજી સહુ એ તુજને કીધું, પ્રેમાનન્ય વિચારી. મહાવીર૦ ૧
 શુદ્ધોપયોગની આરતિ કરું હું, મુજ જીવનમાં પ્રેમ ભરું હું;
 મંગલ દીપ ભાવ ધારી,
 શુદ્ધ ચારિત્ર નૈવેદ્ય ધરું છું,
 હર્ષનો ઘંટ વગાડી. મહાવીર૦ ૨
 યાગચા કરું ના કંઈ તલભારી, પ્રિય તું એક મનમાં ધારી;
 ઇચ્છું ન અન્ય મોહારિ;
 ભવ મુકિત સમભાવે લાગે,
 લાગી ખરી તુજ ચારી. મહાવીર૦ ૩
 હુંતું એક રૂપ નિર્ધારી, અદ્વૈતભાવ થયો મુખકારી,
 શુદ્ધપ્રેમ એક તારી;
 જ્યોતિજ્યોત મિલાવી સારી,
 લેહપણું ન લગારી. મહાવીર૦ ૪
 દ્રવ્ય શુભ પર્યાય વિચારી, અનુભવગમ્ય થયો શુભકારી,
 અવઘટ ઘટની ખારી;
 ભુદ્ધિસાગર અલખ નિરંજન, જ્ઞાનાનન્દ વિહારી. મહાવીર. ૫
 સં. ૧૯૬૯ ભાદ્રપદ વદિ ૧૧. મુ. અમદાવાદ.

શ્રી વીરપ્રભુ સ્તવન.

(નિશાની કહા ખતાણુંરે-એ રાગ.)

પ્રભુ કેવી રીતે ધ્યાવુંરે, નિત્ય નિરંજન રૂપ. પ્રભુ
 શબ્દથી ધ્યાવું તનેરે, તું નહીં શબ્દ સ્વરૂપ;
 રૂપી શબ્દ, અરૂપી તુંહિરે, શબ્દથી ન્યારું રૂપ. પ્રભુ ૧

૧૨

૧૭૦

ચર્મચક્ષુથી દેખતાંરે, વસ્તુરૂપી નિરખાય;
 ઇન્દ્રિયાતીત તું કહોરે, જાણ્યો ન ઇન્દ્રિયે જાય. પ્રભુ ૨
 ચંચળ મન અસ્થિર છે રે, અસ્થિરમાં સ્થિર ના ભાસ; ,
 રાગદ્વેષથી ધ્યાવતાંરે, થાય ન શુદ્ધપ્રકાશ. પ્રભુ ૩
 ઠપ્પણુ સમ મુજ ચિત્તમાંરે, વ્યાપક ક્યાંથી માય;
 તુજ સ્વરૂપ થયા વિનારે, અતુભવ ધ્યાને ન થાય. પ્રભુ ૪
 જ્ઞાનરૂપ થઈ જ્ઞાન ધ્યાવતાંરે, ધ્યાવલું ત્હાડું થાય;
 વીરપ્રભુ દિલ ધ્યાવતાંરે, બુદ્ધિસાગર સુખ પાય. પ્રભુ ૫

સં. ૧૯૬૯ આશ્વિન સુદિ ૯. સુ. અમદાવાદ.

સુવિધિનાથ સ્તવન.

(ઋષભજિનેશ્વર પ્રીતમ માહારોરે-એ રાગ.)

સુવિધિજિનેશ્વર સાહિબ માહારોરે, ક્ષાયિક લબ્ધિ નિધાન;
 રૂપારૂપી પરમ પ્રભુ વિભુરે, ચિદાનંદ ભગવાન. સુ ૧
 ઇશાનેશ અરિહંત આતમારે, કર્તા હર્તા નાથ;
 પ્રહ્લાંડેશ અલખ વિષ્ણુ ઘણીરે, શુદ્ધાલંબન સાથ. સુ ૨
 વિશ્વંભર તમહર દિનકર શશીરે, કેવલજ્ઞાનાધાર;
 લોકાલોકના ધારક જ્ઞાનથીરે, લીલા અપરંપાર. સુ ૩
 પરમપ્રહ્લ વ્યાપક સર્વત્ર છોરે, કેવલજ્ઞાનાપેક્ષ;
 વ્યષ્ટિ સમષ્ટિ તારામાં રહીરે, જ્ઞેયજ્ઞાન સાપેક્ષ. સુ ૪
 નિરાકાર અજ્ઞાને રહિમજીરે, સાકારી મહાદેવ;
 બુદ્ધ શુદ્ધ પ્રહ્લા વીતરાગજીરે, સુરતર સારે સેવ. સુ ૫
 વ્યકિત શકિત પર્યાયાધાર છોરે, અવિચલ સુખનો કંદ;
 નાગરનટ લીલા કરતા ઘણીરે, ટાળ્યા કર્મના કંદ. સુ ૬
 સમતાસાગર ઉજ્જરા સદારે, ઝળહળજ્યોતિ રૂપ;
 બુદ્ધિસાગર શુભગણમય ખરોરે, સર્વભુવનનો ભૂપ. સુ ૭

૧૯૭૦ કાર્તિક કૃષ્ણ ૧૧ સોમવાર. સુ ૦ પેથાપુર.

૧૭૬

તારંગાતીર્થ સ્તવન.

(ધનાશ્રી.)

તારંગા તીર્થ મઝાનુરે, આનંદ દે નિધાર.	તારંગા૦
અણતનાથ મહારાજનુરે, જિન મન્દિર જ્યકાર;	
અણતનાથ પ્રભુ લેટીયારે, સુખ સંપત્તિ દાતાર.	તારંગા૦ ૧
કુમારપાળે કરાવીયુરે, પાછળ છર્ણોદ્ધાર;	
સંવત્ સોળની સાલમાંરે, શોભે સુન્દરાકાર.	તારંગા૦ ૨
સિદ્ધશિલાની ઉપરેરે, જે જિન દેરી સાર;	
કેટી શિલાપર દેરી ઘેરે, શ્વેતાંબર મનોહાર.	તારંગા૦ ૩
ધર્મ પાપની ખારીએરે, એક દેરી સુખકાર;	
જિનપ્રતિમાઓ જિન સમીરે, લેટી ભાવ વિશાલ.	તારંગા૦ ૪
કુદ્રતી ગુફાઓ ભલીરે, તીર્થ પવિત્ર વિચાર;	
કેટી મનુષ્યો સિદ્ધિયારે, વન્દુ વાર હજાર.	તારંગા૦ ૫
તારંગા મન્દિરનીરે, ઉચ્ચાઈ શ્રીકાર;	
દેખી શીર્ષ ધુણાવતારે, યાત્રાળુ નરનાર.	તારંગા૦ ૬
ગુર્જરત્રા પાવન કંઈરે, તીર્થ વડું ગુણુકાર;	
ખુદ્ધિસાગર તીર્થનીરે, યાત્રા જ્ય જ્યકાર.	તારંગા૦ ૭
૧૯૭૦ ચૈત્ર વદિ ૧ શનિવાર. મુ. તારંગા.	

વીરપ્રભુ તારો.

બહાલા વેગે આવેરે, દયા દિલે લાવેરે, લીડા ખારી ભાંગવા
હોણ એ રાખ.

વીરપ્રભુ તારો રે, તારક મને તારોરે, વીર મને તારશો હોણ.

તારો તારો તારક દીનદયાલ, વીરપ્રભુ-તારક-વીર.

સાખી.

શરણે આવ્યો તાહરે, છે ત્હારો વિશ્વાસ;

બિરૂદ તારક તાહરું; તેથી ધરી તવ આશ,

મોહારિ સંહારો રે, વિકલ્પોને વારો રે.

વીર૦ ૧

૧૭૧

તપ જપ વ્રત તીથો સહુ, તવ આજ્ઞામાં સમાધ;
 તવ આજ્ઞા સેવ્યાથકી, કર્મ ભર્મ દૂર ભય,
 થતા દોષ વારો રે, આજ્ઞાથી ઉદ્ધારો રે. વીર૦ ૨
 શું ના કર્મ વડે થયું, થતું થશે નિર્ધાર;
 દોષોથી દૂરે કરી, તાર્યા જીવ અપાર,
 આંચો મારો વારોરે, ભવજલ પાર ઉતારો રે. વીર૦ ૩
 શુદ્ધ સનાતન જગ પ્રભુ, તુજને ક્ષણ ક્ષણ ધ્યાઉં;
 ખુદ્ધિસાગર ભાવથી, લગી લગી વંદી ગાઉં,
 ભવોભવ આધારો રે, અન્તર્યામી મહારો રે. વીર૦ ૪
 ખેડખલા વિ. ૧૬૭૧

મહિનાથ સ્તવન.

કાનુડો ન જાણે મોરી પ્રીત-એ રાગ

મહિનિન લાગ્યું તુજગુણ તાન, ધ્યાનથી ચઢી ખુમારીરે. મહિ૦
 ન્યાં ન્યાં દેખું ત્યાં તું તું, અન્તરમાં ઠહાલા છું તું;
 સાંધ્યો પ્રીતતારોતાર, ખરી તુજ લાગી યારી રે. મહિ૦ ૧
 ભાન ભૂલાયું ભવતું, દુઃખ નહિ ભવના દવતું;
 રસીલા તુજ મસ્તી મસ્તાન, ખની પરઆશ નિવારીરે, મહિ૦ ૨
 કામણ તેં મુજપર કીધું, મનહાને ચોરી લીધું;
 તેથી પડે ન ક્યાંએ ચેન, ચાતુરી એ તવ ભારી રે. મહિ૦ ૩
 પ્રીતિ ન છૂટે પ્રાણે, પ્રીતિનો રસ જે જાણે;
 પ્રાણો તુજ પર સહુ કુરખાન, મેળની રીત વિચારી રે. મહિ૦ ૪
 મારામાં તુંહિ સમાયો, તહારામાં હુંજ સુહાયો;
 હું તું સત્તા એક સ્વરૂપ, મેળ એ અન્તર ધારી રે. મહિ૦ ૫
 જે જે કહું તે જાણે, અન્તરમાં ભેદ ન આણે;
 યાગ્યા ઘટે ન મેળ અભેદ, -ભાવમાં સત્ય વિહારી રે. મહિ૦ ૬
 હું તુંજ એકસ્વરૂપી, અન્તરથી રૂપારૂપી;
 અનુભવ આંચો એવો ખેશ, નિરંજન ભાવ સુધારી રે. મહિ૦ ૭

૧૭૩

મેળ અલેદે રહેવું, સાચાલાવે એ કહેવું;
બુદ્ધિસાગર મંગલમાલ, અનુભવ સુખની કયારી રે. મહિં ૮
૧૯૭૧ ચૈત્ર.

લોચણી મહિનાથ સ્તવન.

રાગ પ્રભાતી.

સુજને મળ્યા મહિનાથજી, જ્ઞાન દર્શન ધારી.
શક્તિ અનંતી સાહીબો, લોકતા નિજગુણુભારી; સુજને ૧
અજરામર અરિહંતજી, લોકલોક પ્રકાશી;
અલખ અગોચર આત્મતા, વિદ્યાનન્દ વિલાસી. સુજને ૨
દર્શન હીકાં હીલમાં, જ્યોતિજ્યોત મિલાવી;
સર્વ તેજનું તેજ જે, આતુરી થઇ ચાવી. સુજને ૩
પરમ પ્રભુ પરમાતમા, સમતાસાગર સાચા;
અન્તર્યામી અનાદિથી, કોઈ વાતે ન કાચા. સુજને ૪
મેળ મળ્યો મનમાનીતો, બીજું રહું કો ન બાકી;
નિરખતાં નયનો નયનને, તારોતાર બ્યાં તાકી. સુજને ૫
ભાગી ભાવટ સહુ ભવતણી, ચિદાનન્દ થયો ચાવો;
બુદ્ધિસાગર ભાવથી, ગાયો મેળ વધાવો. સુજને ૬
૧૯૭૧ ચૈત્ર.

મહિનાથ સ્તવન.

મહિનાથ તવ રૂપમાં, પ્રેમ અવિહડ લાગ્યો;
નામરૂપનિરહંપણે, ભાવ અનુભવ જાગ્યો. મહિં ૧
પ્રેમ ખુમારી અટપટી, લાગે તે જન જાણે;
અનામી પ્રભુ નામને, શુદ્ધ ધ્યાનમાં આણે. મહિં ૨
પ્રેમે મમતા ન પ્રાણુની, શૂન્ય જગ સહુ લાગે;
પ્રેમસમાધિમાં તન્મયે, પ્યારા અટપટ જાગે. મહિં ૩
તવ પ્રેમ ખૂબી ઓર છે, મરતાને જીવાડે;
આપોઆપ સ્વરૂપની, જ્યોતિએ તું જગાડે. મહિં ૪

૧૭૫

લાગ્યો રંગ જે પ્રેમનો, ત્હારી સાથ ન છૂટે;
 પીધો પ્યાલો પ્રેમનો, -ભરી શુભગુણ ધુટે. મહિં ૫
 રૂપાતીત તવ રૂપમાં, તાન લાગ્યું મળાનું;
 કોટી ઉપાયો કેળવે, રહે નહિં કહી છાનું. મહિં ૬
 તવ પ્રીતિના તાનમાં, ભાન ભૂલ્યો પરાયું;
 બુદ્ધિસાગર ભકિતમાં, ચિત્ત પૂર્ણ છવાયું. મહિં ૭
 ૐ જ્ઞાન્તિ: ૩

મુ. ભોંયણી ૧૯૭૧ ચંત્ર.

મહિનાથ સ્તવન.

મહિનાથ તવ પ્રીતની, -રીત છે કંઈ ન્યારી;
 પ્રાણાર્પણ કરવું પડે, મમતા સર્વ વિસારી. મહિનાથ ૧
 મરણવા થઈ મેળમાં, સાચાભાવે રહેવું;
 સાક્ષીભાવે સહુ વિશ્વમાં, રહેવું લેવું ને દેવું. મહિં ૨
 સુરતા ધારી પ્રભુ પાસમાં, કર્મે બાહ્યનું કરવું;
 પ્રભુના શુદ્ધ સ્વરૂપને, નિત્ય ચિત્તમાં સ્મરવું. મહિં ૩
 ચિત્ત રહે પ્રભુ પાસમાં, ચેંન લાગે ન જગમાં;
 પ્રભુ રૂપ પ્રેમ ખૂમારીનું, તાન વહે રંગોરગમાં. મહિં ૪
 શિર સાટે મેળ મેળવી, ઐક્ય લીનતા ધારી;
 બુદ્ધિસાગર ભાવથી, નિશ્ચય દિવ્યાવતારી મહિં ૫
 મુ. ભોંયણી ૧૯૭૧ ચંત્ર.

શ્રી મહિનાથજન સ્તવનમ્.

પ્યારા મહિ જિનેશ્વર દેવ, સદા મુખ આપશોરે,
 બહાલા વેગે સાહાય કરીને, દુઃખડાં કાપશોરે-પ્યારા.
 સઘળું મારા મનનું બણે, શું શું કહું પ્રભુ તવ આ ટાણે;
 સાચા સેવકને તવ સરીખો, કરીને થાપશોરે. પ્યારા ૧
 દુઃખીનાં દુઃખ ચૂરે દેવા, સેવક સારે સાચી સેવા;
 અન્તરુ રાગે ધ્યાતા, ધ્યાનમાં બહેલા વ્યાપશોરે. પ્યારા ૨

૧૭૫

સાક્ષીભાવે બાહ્યની રહેણી, સાક્ષીભાવે બાહ્યની કહેણી;
 તટસ્થે નિર્લેપ કરણી,—કરવી મુજથી એ થશોરે. ખ્યારાં ૩
 હું તું લેદ જરા ના ભાસે, સત્તાએ પરબ્રહ્મ પ્રકાશે;
 આપો નિજગુણ સ્થિરતા, લેદ પડે ના જ્યાં કશ્યોરે. ખ્યારાં ૪
 સાહાય કરો મુજ ક્ષણ ક્ષણ સ્વામી, કેવળજ્ઞાની નિજગુણ રામી;
 ભાવે બુદ્ધિસાગર શિવપદ ઘટમાં છાપશોરે. ખ્યારાં ૫
 મું ભોંયણી ૧૬૭૧ ચૈત્ર.

મહિનાથ સ્તવન.

(કાનુડો ન જાણે મહારી પ્રીત-એ રાગ.)

મહિજન મેળ કરી મહારાજ, કદાપિ ન ફરે ન થાશોરે. મહિં ૦
 બહેલા બહારે મુજ આવો, નયનોથી ફર ન જાવો;
 મહારે તુજ વણુ નહિ આધાર, હંદયમાં નિત્ય સુહાશોરે, મહિં ૧
 મહારે તો મન તુજ મેળાપી, પ્રીતિ તવ મનમાં વ્યાપી;
 મારી વિનતડી છે એક, પલક નહીં ફરે જાશોરે. મહિં ૨
 શુભ મમ, તહારા માથે, મુજને જાલીને હાથે;
 બુદ્ધિસાગર મંગળ મેલ, કર્યો તે પૂર્ણ વહાશોરે. મહિં ૩
 મું ભોંયણી ૧૬૭૧ ચૈત્ર.

શ્રીમહિનાથ પ્રભુ સ્તુતિ.

પ્રભુ મહારા ખ્યારા રે, જીવનના આધારા રે, મહને તારો આશરો હોજી;
 મહને તહારા વિના પલક ના સુહાય. પ્રભુ ૦
 જ્યાં દેખું ત્યાં તાહારે, રૂપ મહને દેખાય;
 તવ પ્રીતિના તોરમાં, આનન્દ એર જણાય. પ્રભુ ૧
 જ્યાં ત્યાં તારી શક્તિની, જેતાં આંખી જણાય;
 પૂર્ણ પ્રતીતિ તાહારી, ક્ષણ ક્ષણ તહારી સાહાય;
 અંતરમાં એક બહાલા રે, ફરે કાલાવાલા રે,
 વિનતડી દિલ ધરો હોજી. પ્રભુ ૨

૧૭૬

પ્રગટ થઈ પ્રભુજી મને, દુઃખોથી બચાવ ! ;
ભણ્યાને શું જણાવવું, જ્યોતિજ્યોત મિલાવ;
જ્યોતિરૂપ સારા રે, નયનોથી ના ન્યારા રે;

અળહળ જ્યોતિ ભાસતા હોજી. પ્રભુ ૩
અનુભવધ્યાને મેં લહો, પૂર્ણાનન્દનો લેશ;
સત્તાધ્યાને વ્યક્તિનો, રહે ન કિંચિત્ કલેશ;
ત્હારા શુભ છે મારા રે; મહિપ્રભુ જ્યકારા રે, લોચણીમાંહે ધ્યાઈયા હોજી,
પુદ્ધિસાગર ભકિત સદા આધાર. પ્રભુ ૪

વિ. સં. ૧૯૭૧ મુ. ભોંયણી ચૈત્ર.

અહં પુદા.

અહં પુદા તું હૈ મહા, તવ અગ્ર બન્દા હૈ મહા;
તન શુદ્ધપ્રેમાધિ રહા, અનુભવ કરે તેરા મહા. ૧
જે જે ક્રિયા જો જો કરે, સખ જાનતે હો કયા કહું;
ઉદ્ધાર !!! અધમોદ્ધાર તું, તવ જ્યોતિમેં મિલકર રહું. ૨
તવ આશરા મેરે સદા, વિશ્વાસ્ય તું મેરે મુદા;
તવ પાર પૂરા ના લહું, અનુભવસમાધિમેં કદા. ૩
શુદ્ધતાન હમ તવ ભકિતમેં, ખ્યારા હમેરા તું પ્રભુ;
પુદ્ધયધિ આશ્રય શરણમેં, રખના કૃપાલો ! હે વિભુ. ૪
ૐ જ્ઞાન્તિ: ૩

મહાવીર પ્રાણાધાર છો.

સહુ ધર્મવીરોમાં વડા, સર્વજ્ઞ ઉપકારી ખરા;
તાર્યાં જનો પોતે તાર્યાં, મહાવીરપ્રાણાધાર છો. ૧
ભારતવિષે ભાતુ સમા, ત્હારા સમો કોઈ નહીં;
શ્રીજૈનધર્મેદ્ધારકા, મહાવીર પ્રાણાધાર છો. ૨
ઉપસર્ગ દુઃખો વેઠીને, ત્હેં સત્યને સ્થાપન કર્યું;
આ કાલમાં નિશ્ચયથી, મહાવીર પ્રાણાધાર છો, ૩

૧૭૭

પાખંડતમ દૂરે કયું, હિંસાદિ દોષો ટાળીયા;
 અન્તર અનન્તા ગુણ ભર્યા, મહાવીર પ્રાણાધાર છે. ૪
 ત્હારા ગુણો ગાયા કરે, તારા ગુણો ધ્યાયા કરે;
 બુદ્ધ્યબ્ધિ શિક્ષા દિલ ધરે, મહાવીર પ્રાણાધાર છે. ૫
 ॐ જ્ઞાન્તિઃ ૩

સં. ૧૯૭૨ કાર્તિક વદિ ૪ ઉનારસદ.

પ્રભુને વિગ્નમિ.

પ્રભુજી પાલવડો અલીને પાર ઉતારજો રે,
 પ્રભુજી પૂર્ણ ભરૂંસો ત્હારો મન અવધારશો રે.
 તપ જપ કિરિયા કરી શકું નહીં, પણ તુજપર પ્રીતિ નિશ્ચય સહી;
 પ્રભુજી જેવો તેવો પણ ત્હારો, અટ ઉદ્ધારજો રે. પ્રભુજી. ૧
 પ્રભુ કૃપાથી આવે આરો, એકવાર કહો મુખથી મારો;
 બહાલા દીનદયાળુ, સેવક ગર્જને સારજો રે. પ્રભુજી. ૨
 બાળકના આ કાલાવાલા, માત પિતાજી તમને બહાલા;
 પ્રભુજી માની મનમાં, -ગહેલા બહારે પધારજો રે. પ્રભુજી. ૩
 વારંવાર કહું શું ? અહું, અહું કહેતાં મનમાં લાભું;
 બહાલા બુદ્ધિસાગર, શરણાગત ઉદ્ધારજો રે. પ્રભુજી. ૪

સં. ૧૯૭૨ મૃગશીર્ષ વદિ ૮

મહાવીર સ્તવન.

લગી તેરેસે શુભ લગની, પ્રલો મહાવીર મુજ પ્યારે;
 હમેરે પ્રેમકી તારી, લગી હૈ એકતારૂપે. ૧
 હમેરે ચિત્તમેં તુમ હો, નિરંબજન નાથ નયનોમેં;
 હમે તુમ એકહી રૂપ હો, નહિ કુચ્છ લેહકી ફાંસી. ૨
 જહાં દેખું વહાં તુમ હો, હમેરે ધ્યેનકે તાને;
 મિલાઈ જ્યેતસેં જ્યેતિ, ભૂલે સ્વપ્ન બાત દુનિયાંકી. ૩

૧૭૮

પરામે રૂપ પરખાતા, કથાતા કુછ નહિ વહાસેં;
 તથાપિ ઉદ્ધારામે, અલકતા વૈખરીકે કુચ્છ. ૪
 નહીં પરવાહ દુનિયાકી, મિલે આનન્દસેં તુમકું;
 બુદ્ધયજ્ઞિ વીરમય દિલકી, બુમારીમે મગન રહેતેં. ૫
 સંવત ૧૯૭૨ પોષ સુદિ ૧૪

ૐ જ્ઞાન્તિઃ ૩

અગમ્યપ્રભુ સ્વરૂપ.

અહા પ્રભો જાણ્યો ન જાતો રે.

પામું ન તારો પાર.....અહા.

વેદો ઉપનિષદો ભણી રે, વાંચી સર્વ પુરાણુ;
 ત્હારા રૂપને દેખતાં રે, સ્વરૂપ જણાયું પ્રમાણુ. અહા. ૧
 કુરાન આઠબલ યોદ્ધનારે, વાંચ્યા ધાર્મિક ગ્રન્થ;
 અનુભવથી અવલોકતા રે, દુર્ગમ છે તવ પન્થ. અહા. ૨
 આગમ નિગમો વાંચીયારે, સહુ દર્શનની વાત;
 તવ અનુભવ કિંચિત્ થનાં રે, વળી જરા મન શાંત. અહા. ૩
 શાસ્ત્રો શસ્ત્રે સમ થતાં રે, વાદ વિવાદે ગર્વ;
 પક્ષાપક્ષે હઠ વધે રે, વૃત્તિયુદ્ધો વધ્યાં ખર્વ. અહા. ૪
 ગર્વ વધ્યો શાસ્ત્રો ભણે રે, વધ્યું વૃત્તિ બહુ ભેર;
 વાડા વધ્યા બહુ ધર્મના રે, પ્રગટયા શૌર બકોર. અહા. ૫
 ખંડન મંડન કોટીયો રે, સામાસામી જણાય;
 તકર્કો ઉપર તકર્કો થતા રે, યાથોત્થાપજ થાય. અહા. ૬
 સર્વ દર્શનના શાસ્ત્રથી રે, જાણ્યો ન પૂર્ણ જણાય;
 અનુભવ સર્વને ભિન્ન છે રે, અચલ સ્વરૂપ કથાય. અહા. ૭
 પૂર્ણ પ્રભુ પરખ્યા વિનારે, ટળે ન મનની બ્રાન્ત;
 અનુભવ બિંદુ સમ થતોરે, થતું ન મનકું શાન્ત. અહા. ૮
 કૃપા હોય તો કર કૃપા રે, શક્તિ છતો કર સહાય;
 જ્ઞાનાનુસારે માનતાં રે, કરજનહિ મુજ અન્યાય. અહા. ૯

૧૭૯

પૂર્ણ જણાયા વણ પ્રલો રે, સર્વે ભૂલે જગલોક;
દોષ ન તેમાં લોકનોરે, ક્યાં પાડે તે પોક. અહા. ૧૦

જેવો તેવો હું ધ્યાઈ છું રે, જ્ઞાને જ્ઞેય પ્રમાણ;
થોડું ઘણું કરી માનીનેરે, વર્તું જગમાં જાણ. અહા. ૧૧

અનુભવ જેમ વધતો જતો રે, તેમ તેમ ભાગે ભૂલ;
બુદ્ધિસાગર સુખ પ્રલોરે, મારે તો તું અમુલ્ય. અહા. ૧૨

સં. ૧૯૭૨ માધ સુદ ૫.

મુ, માણસા.

અહીં સ્વરૂપઅદ્વાપરમાત્મદયાન.

અદ્વા હમેરા અહીં પરમપ્પા પ્યારા રે;
પરમપ્પા પ્યારા રે, પરબ્રહ્મ પ્યારા રે—અદ્વા;
લેહ બુદ્ધાકા બુદ્ધા હિ જાને, અહીં હિ હકતાલા પરમપ્પા. ૧
થકે પુરાણી વેદ કુરાની, પૂર્ણ નહીં કેા પાયા.
પાયા સો ઉસ જ્યોતિ સમાયા, કહેનેકુંનહિ આયા પરમપ્પા ૨
હરિહર બ્રહ્મા જગન્નાથ વહ, સકલ વિશ્વકા રાજ;
અનન્ત નુરકા દરિયા સર્યા, બુદ્ધા પ્રભુ વહ પવાજ. પરમપ્પા ૩
ગંગા યમુના મધ્ય સરસ્વતી, ત્રિકુટી જોટ મિલાઈ;
શૂન્ય શીખરપર ચડકર બાબુ, અનહુદ તાન બજાઈ પરમપ્પા ૪
અનન્ત જ્યોતિકા દરિયામે, અનહુદ નાદ છુપાયા;
અદ્વાકી કુદ્રત સખ જાની, હું તું લેહ હકાયા. પરમપ્પા ૫
પિણ્ડે સો બ્રહ્માડવિષે હૈ, અગમરૂપ પરખાયા;
નામરૂપવૃત્તિસે' મર કર, મરજીવા હો જાયા. પરમપ્પા ૬
અમરપનાકા હુઆ રજીષ્ટર, રહા ન જગમે' છાના;
દુનિયાદારી ભૂલ ગણુ સખ, આનન્દમે' મસ્તાના. પરમપ્પા ૭
હુન પુતલી પાર લેનકું, જા કર અગ્નિ સમાઈ;
જ્યોતિ જ્યોતિ મિલી તખ ઉસકી, પાર ન બાની લાઈ. પરમપ્પા ૮
અનુભવી અનુભવકું જાને, રસિયા રસકું જાને;
બુદ્ધિસાગર અભય નિરંજન, મસ્તયોગી પરમાને. પરમપ્પા ૯

સં. ૧૯૭૨ શકાબ્દ સુદિ ૧૪ ત્રિવેનપુર.

१८०

वीर संवत् २४४३ श्रावण शुक्लपक्षे द्वादशीने दिवसे श्री शंभेश्वरतीर्थे श्येख

श्री शंभेश्वर जिन स्तवन.

पास शंभेश्वरा लेटीआ भावथी, ज्योतिथी ज्योत द्विभं जगावी;
आज् आनंद आत्मविषे अहु थयो, मन्मथीभावनी घेन आवी.

पास० १

अस्ति नास्तिपण्णे सर्व प्रह्लाडमां, व्यापीने तुं रह्यो विश्वस्वामी,
सर्वदेवो अने देवीओ तुजविषे, नाम त्कारां धणुं जग अनामी

पास० २

तन्मथीभावथी अकेता लीनता, मुजविषे तुं रह्यो तुजविषे हुं;
अस्यताने नही लेहनी कल्पना, निर्विकल्पे नही तुं द्विसे हुं;

पास० ३

कोटि लव कोटि वर्षी लगी स्तव करे, पार तारे नही पास आवे;
उन्मनीभाव त्कारे थतां योगीओ, पार्श्वे अनी पार आवे.

पास० ४

हृश्य अहृश्यमां भाषा अन्तर स्तवुं, प्रह्लाभावे प्रभु पास लेहुं;
सर्व योगो तुंदि सर्व आवे तुंदि, लकितना तानमां को न छेहुं.

पास० ५

सर्व स्वार्थुं कथुं सर्व त्कारं प्रह्लं, भुडारं त्कारं रह्यं नहि जराये;
सर्वकारकमथीं प्रह्लाव्यापक विलु, आत्ममां आत्मरूपे सभाये.

पास० ६

अनुभावे अनुभावी आत्मप्रत्यक्षथी, पूर्युं आनंद रसथी छवाध;
अुद्धि प्रागर प्रभु पास प्रेमे मज्या, मेण आनंद अनहद वधाध.

पास० ७

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः

૧૮૧

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથજી સ્તવન.

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વ પ્રભુજી, લળી લળી વંદુ ભાવે રે,
 પુરિસાહાની પુરુષોત્તમ વિભુ, દેખે દુઃખ સહુ ભવે રે. શ્રી૦ ૧
 માયું તે સહુ જાણે પ્રભુજી, તુજ વિષુ અન્ય ન ઇચ્છું રે;
 સર્વ ચમત્કાર ધારક વિભુજી, અનુભવથી મન પ્રીચ્છું રે. શ્રી૦ ૨
 તુજ ગુણ ગાઉ તુજ ગુણ ધ્યાઉ, ધીનું મનમાં ન લાઉ રે;
 સાચી ભકિત શકિતને ખેંચે, સ્વાર્પણ કરીને ચાહું રે. શ્રી૦ ૩
 શરણાગત ઉદ્ધારક સાહેબ, અરજી મુજ અવધારો રે;
 સંસાર સાગર દુઃખથી ભરિયો, તેથી હવે ઝટ તારો રે. શ્રી૦ ૪
 આશરો તારો છે એક મહારે, ચઢને ઝટ મુજ બહારે રે;
 ખુદ્ધિસાગર સાચી શ્રદ્ધા, ભકતવત્સલ તુંહિ તારે રે. શ્રી૦ ૫

મુ૦ શંખેશ્વર. સં. ૧૯૭૩ કા. સુ. ૧૪.

ૐ જ્ઞાન્તિ: ૩

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

આવ્યો પ્રભુ પાસે રે, આનન્દ ઉદ્ધાસે રે;
 પાર્શ્વ પ્રભુ તારને હે જી.
 શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વ પ્રભુ સુખકાર. આવ્યો
 લળી લળી વંદુ પ્રેમથી, નમન કરું કરજોડ;
 દેવો ને સહુ દેવીઓ, કરે ન તુજથી હોડ;
 તુજ વણુ કેઈ ન સાચું રે, તુજ લગનીએ જાણું રે.
 પાર્શ્વ૦ શ્રી શંખેશ્વર. ૧

તુજ લગની લાગી પ્રભુ, શું જાણે તે અન્ય;
 જાણ્યા આગળ શું? કહું; ધન્ય પ્રભુ તુંહિ ધન્ય.
 તુજ શહેણીથી રીઝું રે, જોશું ન ખાકી ધીનું રે. પાર્શ્વ૦
 શહેને હવે સદાય હજરાહબૂર, દેખાવો સહુ આતમમાં—
 તુજ નર. પાર્શ્વ૦ આવ્યો. ૨

૧૮૨

તન્મયભાવે તું મળે, એવો નિશ્ચય ખાસ,
 અનુભવ ભક્તિએ લણ્યો, રાખી મન વિશ્વાસ.
 ગોલ વદું શું ગાઝા રે, મુજ રાખો સહુ માઝા રે;
 ભક્તિ ત્યાં શાની માગણીજી.
 રંગારું રાગે દિલડું ચાહે પ્રભુ પાસ.
 ખુદ્ધિસાગર તન્મયપણે વિશ્વાસ. પાર્શ્વ૦ આચ્ય૦ ૩

ૐ જ્ઞાન્તિ: ૩

જીનેશ્વર મેઘ-પ્રતિ ભવ્ય જીવરૂપ ચાતકની વિજ્ઞાપિ.

બહાલા વર્ષેરે અમપર કરૂણા ધારી,
 જેવો તેવો પણ ત્હારો ગણીને, અંતરમાં અરજી સ્વીકારી; બહાલા.
 દ્વીન દયાળુ ધર્મ ધુરંધર, તાપ નિવારક ત્રાતા;
 મહેર કરીને મોટી નજરે, આપો નિર્ભય સાતા બહાલા૦ ૧
 સર્વોત્તમ જે જે ઢાંતારો, તે પણ ચાચક ત્હારા;
 આવી મોટાઈ પાંખીને, કર સંકેચ ન પ્યારા. બહાલા૦ ૨
 ગાજવીજ મોટાઈ ચોત્રીસ, અતિશય રૂપે જગમાં;
 દાન મહત્તા સર્વ પ્રાણીના, વ્યાપી છે રગોરગમાં. બહાલા૦ ૩
 તાપે તપીયા ગહુ અકળાયા, તાપ હવે ન સહાતો;
 વાટ જોઈને ખેઠા ત્હારી, કંઈ તું મોઘો થાતો. બહાલા૦ ૪
 કલિકાળમાં સર્વ સરીખો, થા નહીં તું જગ રાજ;
 ભેદ ભાત રાખ્યા વણ વર્ષે, એવી છે તુજ માઝા. બહાલા૦ ૫
 ગડગડે ગાજે ભવ્ય મયુરો, નાચે હર્ષોદ્ધાસે;
 હૃદય સરોવર છલકાઈ જઈ, સ્વર શોભાથી વિકાસે. બહાલા૦ ૬
 ચમકચમક ઉપયોગની ધારા, વિજળી ચઉ દિશ ચમકે;
 શાંતિ વાયુ સરસરસરકે, ધન પ્રતિ છંદે ધમકે. બહાલા૦ ૭
 આત્માડસંખ્ય પ્રદેશક્ષેત્રે, ધર્મખીજ જન વાવે;
 જ્ઞાનસૂર્ય કિરણોના તાપે, અંકુર વૃદ્ધિ સુહાવે. બહાલા૦ ૮

૧૮૭

મહેર કરીને પરમ પ્રભુજી, વરસો ઝરમર ધારે;
બુદ્ધિસાગર લબ્ય આતકની, ચઢશે ંહેલા ંહારે. ંહાલા૦ ૯

મહાવીરનો જાપ.

પ્રભુ પ્રતિમા પૂજને પોસહ કરીએરે-એ રાગ

અરિહંત મહાવીર નામ લજ્જવરઠ લાગીરે,
મહાવીર વીર વીર વિભુ દિલમાં વસ્યો;
પ્રભુના તાને થયો મસ્તાને રાગીરે,
આતમના રંગે રે અનુભવ ઉઠ્યસ્યો.
મોહની શ્રાન્તિરે સહુ ફરે ખસો,
મહાવીર પ્રેમમદ્ય તણો ચઢિયો નશો,
આનંદનો સાગર દિલમાં ઉઠ્યસ્યો.
વીર જાપને જપતાં પાપ અનંતાંરે,
ટળતાંરે ક્ષણમાં પ્રભુ તન્મય થતાં;
વીર વીર જપતાં શ્રદ્ધાને પ્રેમેરે,
વિસરાતાં મતદર્શનનાં સહુ મતાં.
સુખમાં દુઃખમાં ખાતાં પીતાં ફરતાંરે,
શ્વાસના તારે રે વીર વિભુ સ્મરું;
આત્મમહાવીર દિલ માંહિ પ્રગટાવીરે,
પ્રદ્યગુફા મહેલે રે દર્શનને કરું.
આંખો વિનવું તમને સાચા રાગેરે,
મહાવીર દેવ વિનારે અન્ય ન દેખશો;
મનઠા વિનવું તુજને વિનય વિવેકેરે,
મહાવીર રે વણુ ખીળું નહીં લેખશો.
મારા કાનો તુજ નામોને અરિત્રોરે,
સાંભળીને સફલપણું પામો સહી;
જીલલડી મુજ વીર વીર ગુણુ ગાશોરે,

મહાવીર૦ ૧

મહાવીર૦ ૨

મહાવીર૦ ૩

૧૮૪

- મહાવીર વણુ ધીભું રે હું ધ્રુવું નહીં. મહાવીર૦ ૪
 પ્યારા ત્હારા વણુ ધીભું ન પ્યારુંરે,
 બહાલારે તુજ રસનો રસિયો થયો;
 દુનિયાના જડ આનંદ રસ નહિ રૂચ્યારે,
 મિથ્યા રે મોહ હવે ફરે ગયો. મહાવીર૦ ૫
 નિશ્ચયથી બહાલા નહીં જડનો સંગીરે,
 ત્હારીરે સંગે અનુભવ એ થયો;
 ત્હારું નામ ભજતાં ત્હારી યાદી રે,
 ક્ષણ ક્ષણમાં આવેરે અનુભવ એ લલો. મહાવીર૦ ૬
 ત્હારા વણુ જડની યાદી શા અપનીરે,
 મુરતાને સાંધીરે તારી સાથમાં;
 તુજ પ્રેમે મસ્તાનો વીર જપંતોરે,
 તુજનેરે લીધા અનુભવ બાથમાં. મહાવીર૦ ૭
 વીર વીર ભજતાં મનની વૃત્તિયોરે,
 પ્રેમે રે મહાવીરરૂપમથી બની;
 બાહિર અંતર ઉચે નીચે તિર્થારે,
 મહાવીરરે દેખાતા ત્રિભુવન ધણી. મહાવીર૦ ૮
 વીર વીર મહાવીરજી એં છે સાચારે,
 કાચારે ક્ષણિક પદાર્થો બાણુવા;
 મનમાન્યું ત્યાં ધીભનો શો લાગોરે,
 બાણુ રે અંતરમાં પ્રભુ મહાણુવા. મહાવીર૦ ૯
 દુનિયાની દૃષ્ટિએ ગાંડા બનીયોરે,
 આનંદ રે તેમાં મુજને આવિયો;
 પ્રભુ તુજ દૃષ્ટિએ અંતરમાં ડાહ્યોરે,
 મુંઝું રે હવે નહીં કોથી ભમાવિયો. મહાવીર૦ ૧૦
 ધા વાચ્યા વણુ ધાયલ ઠો નહીં યાત્રુરે,
 ધાયલ રે ભજતો ત્હારા નામને;

૧૮૫

સર્વ નામમાં મહાવીર નામ છે મોટું;રે; લકતોરે પામે તુજ વિશ્રામને.	મહાવીરં ૧૧
મહાવીર ત્હારું નામ લજ્જું ને રીઝું;રે, ખીઝું;રે નહીં કર્મોદય આવતાં; દેવા કરતાં સહેવું યજ્ઞ મઝનો રે, દેહાધ્યાસ ભૂલીરે પ્રભુમય થાવતાં.	મહાવીરં ૧૨
આતમ મહાવીર લજ્જતાં લગવંત થાશું;રે, આપોઆપ ભેટે લજ્જવાનું નહીં; બુદ્ધિસાગર જીવંતાં શિવ સુખડં;રે, આખ્યોરે મુક્તિ અનુભવ ઘટ સહી.	મહાવીરં ૧૩

મહાવીર શરણુ.

(પ્રભુ પ્રતિમા પૂજને-એ રાગે)

અરિહંત મહાવીર શરણુ તમારું સ્વીકાર્યું;રે, થાવાનું થાજેરે તુજ રંગે રહ્યો; સર્વયોગ પ્રવૃત્તિએ તુજ સેવારે, થાશો રે નિષ્કાને ઘટમાં લહ્યો. ત્હારી રે કર્ણાએ આગળ વહ્યો; પૂરો રે વિશ્વાસી તારો થયો, અંતરમાં આવીને ત્હેં અનુભવ કહ્યો. લાખો લાલચથી પણ પડું નહીં પાછો;રે, વિદ્નેરે લયથી પાછો નહીં વળું; જડની ઋદ્ધિયો તુજ પર સહુ વાડરે, અમૃતરે સ્વાદી ઝેરો શીદ ગળું.	થાવાનું ૧
કર્મ શુભા શુભ ઉદયો જે જે આવેરે, ત્યારે મન મારું તુજમાંહી રહે; જગ સન્મુખ નહિ મનને ક્યારે કરતો;રે, મનડું;રે ત્હારી મુચ્છાએ વહે.	થાવાનું ૨

૧૮૬

- કરવું હોય તે કર આતમ તુજ સોંપ્યોરે,
થાશેરે જે જે હવે તે તાહરૂં;
મારૂં જે જે તે સહુ તાહરૂં કીધુરે,
દુનિયામાં કે ન રહું હવે માહરૂં. થાવાનું ૦ ૩
- થશે હવે શું? થાય ન તેની ચિંતારે,
મારે તો તુજમાં એકપણે થવું;
કરવું હોય તે કરજે વા નહીં કરજેરે,
કથવાનું નહીંરે ખીભું શું? કવું. થાવાનું ૦ ૪
- કરે કરાવે તે તું હું નહીં ખીજેરે,
દિલમાંરે પ્રેરણા સર્વે તું કરે;
પૂતલીપેઠે સુજને તુંજ નચાવેરે,
કર્તારે ભોક્તા મન નહિ તું ખરે. થાવાનું ૦ ૫
- તુજમાં ભળીને નામરૂપ જે જૂદારે,
તેનીરે મમતા ભૂદયો તુજ મળે;
તુજ આજ્ઞા એજ ઇચ્છા મેં દિલ માનીરે,
તેથી રે ઘટમાં જ્યોતિ ઝળહળે. થાવાનું ૦ ૬
- વીતરાગ તું પૂર્ણધ્રુવ જયકારીરે,
રાગને દ્વેષ રહિત તું જગજયો;
પરમેશ્વર પરમાતમ અનંત જ્યોતિરે,
અકલકલા ત્હારી હું સમજી ગયો. થાવાનું ૦ ૭
- ત્હારી આજ્ઞાએ પૃથ્વીને પાણીરે,
વાયુરે અગ્નિ નભ વર્તે સદા;
તુજ આજ્ઞાએ રવિ શશી સાગર વર્તેરે,
ચાલુરે હું તુજ આજ્ઞાએ સુદા. થાવાનું ૦ ૮
- તુજ આજ્ઞાએ જીવવું મરવું સુકિત રે,
તુજમાંરે સુરતા ધરવી મોક્ષ છે;
તુજ અનુભવ વણ શાસ્ત્રો ભણતાં ગણતારે,
વાદને વિવાદેરે મોક્ષ પરોક્ષ છે. થાવાનું ૦ ૯

૧૮૭

- તુજમાં રસ લાગ્યાથી મૃત્યુ ન ભાસેરે,
ભયનીરે વૃત્તિયો દૂરે થતી;
ત્હારું શબ્દ ત્યાં બીજાં જૂઠાં રાજ્યોરે,
મારે તો ત્હારા રાજ્યની છે ગતિ. થાવાનું ૧૦
- જગનું રાજ્ય તજે તે જગનો રાજરે,
બંધાતો નહીં રે જગમાં જે કદી;
પરવશતા તે દુઃખ જ મન આસક્તિરે,
આત્મ વશે રહેવું સુખ છે તે હૃદિ. થાવાનું ૧૧
- જીવન મરણમાં રાગ ન દ્વેષજ મ્હારેરે,
મરણુરે જીવણું તુજ અર્થે રહું;
હુનિયા પાછળ હું તુજ આગળ આબ્યોરે,
મનનુંરે માન્યું મિથ્યા થૈ ગયું. થાવાનું ૧૨
- અનેક ભવ સંસ્કારે તુજને પામ્યોરે,
મનનારે જગ પડછાયા ટળી ગયા;
મળ્યા પછી શી ? માળાને શા આળારે,
પ્રત્યક્ષે મળતાં સંશય નહીં રહ્યા. થાવાનું ૧૩
- યંત્રમ આરે ભક્તિથી તું મળતોરે,
શ્રદ્ધાને પ્રેમેરે પ્રભુ તું પાસ છે;
બુદ્ધિસાગર મહાવીર પ્રભુજ મળિયારે,
ત્હારોરે પૂર્ણાનંદ પ્રકાશ છે. થાવાનું ૧૪

મહાવીર !!! કોઈકે તુજને જાણે.

રાગ આશાવારી.

મહાવીર ! કોઈકે તુજને જાણે, મહાવીર નામને જપતા લાખો;
વિરલા કોઈ પિછાને. મહાવીર૦

મહાવીર જાણુંતાં સહુ જાણ્યું, સમજે તે દિલ માને;

મહાવીર જ્ઞાન વિના નહીં સુક્રિત, જ્ઞાની ઠરે છે ઠકાણે.

મહાવીર૦ ૧

૧૮૮

સેંકડો જાણે પણ કોઈ પામે, રહે શુદ્ધાતમ ધ્યાને;
 સંગ છતાં નિઃસંગી રહેતો, આતમરસના તાને. મહાવીર૦ ૨
 શુદ્ધાતમ મહાવીર પ્રમાણે, ઘટમાં નવનિધિ આણે;
 બુદ્ધિસાગર પ્રદમહાવીર, પૂર્ણાનન્દને માણે. મહાવીર૦ ૩

મહાવીર સ્તવનમ્.

સોડણો અથવા હરિગીત.

પ્રભુ વીર જગના દેવ છે, આઠ્યો પ્રભુ તુજ પાસમાં;
 શરણું કરી તુજને સ્મરું, એવું હું તુજ વિશ્વાસમાં. પ્રભુ૦ ૧
 મુજ પાછળે શત્રુ પડ્યા, સંસારમાં ભટકાવતા;
 તુજ ભજનમાં વિક્ષો કરે, વિષયો વિગે સપડાવતા. પ્રભુ૦ ૨
 મન માંકડું અચર ઘણું, મોહે ધમાધમ બહુ કરે;
 વશમાં ન આવે વાંકડું, વીત્યું સકલ જાણે ખરે. પ્રભુ૦ ૩
 મહાવીર પ્રાણાધાર છે, ઉદ્ધારશે મુજને વિલો;
 મુજ દોષ સ્હામું નહીં જીવો, દોષો સકલ ટાળો પ્રલો. પ્રભુ૦ ૪
 પારખ્ય વેદું સમપણે, તુજ ધ્યાન મનમાંહી રહે;
 કર્ણા કરો મુજપર પ્રભુ, આતમ આનંદે ગહગહે. પ્રભુ૦ ૫
 ઉપયોગથી ધર્મે રહું, એવું પ્રલો બળ આપશે;
 બુદ્ધચન્ધિ વંદું પૂજીશું, મહાવીરપદમાં થાપશે. પ્રભુ૦ ૬

પ્રલો !!! મુજ કર્ણા કરીને તારો.

સોરઠ. વા આશાવરી.

પ્રલો મુજ કર્ણા કરીને તારો, ભવસાગરમાં નાવ ડુખતું;
 પેલે પાર ઉતારો. પ્રભુ૦
 અંધારામાં અથડાતો બહુ, સત્ય પ્રકાશ પ્રચારો;
 મુજ દોષો અપરાધો અગણિત, પ્રેરો સત્ય વિચારો. પ્રભુ૦ ૧

૧૮૯

મુજમાં જ્ઞાન ન ભક્તગુણો નહીં, લેશ ન ધર્મચારો;
 ધર્મીપણાનો ઢોંગ ઘણેરો, મનમાં કષાય વિકારો. પ્રભુ ૨
 ધર્મ પંથ મત મોઢે જુઝ્યો, એજે ગયો જન્મારો;
 અજ્ઞાને આથડિયો જ્યાં ત્યાં, હવે તો કરશો ઉદ્ધારો. પ્રભુ ૩
 ઉગરવાનો એકે ન આરો, એક પ્રભુ તું આધારો;
 સ્હાય કરીને વેગે ઉગારો, મુજ આતમને સુધારો. પ્રભુ ૪
 કર્ણવંત પરમશુર ઈશ્વર, તું છે તારણહારો;
 બુદ્ધિસાગર બ્રહ્મ મહાવીર, પરમેશ્વર દિલ પ્યારો પ્રભુ ૫

મહાવીર શરણુ કર્યું એકે ત્હારું.

આશાવરી.

મહાવીર ! શરણુ કર્યું એકે ત્હારું, ભવ દાવાનળ બળતો ઉગારો;
 પલ પલ તુજ સંભારું. મહાવીર ૦
 રાગને રોષ અજ્ઞાનથી જગમાં, જીવવું લાગ્યું અકારું;
 દર્શન જ્ઞાન આરિત્રતું જીવન, લાગ્યું પ્યારામાં પ્યારું. મહાવીર ૦ ૧
 વિષયોતણા રસ વિષસમ જાણ્યા, જીવન એવું નહારું;
 આતમ આનંદ અમૃતરસથી, જીવવું સહજ છે સારું. મહાવીર ૦ ૨
 ઉદયિકલાવે પરિણમવું નહીં, ઉપયોગે નિર્ધાર્યું;
 ક્ષયોપશમ ઉપશમને ક્ષાયિક, -ભાવમાં જીવન વાળ્યું. મહાવીર ૦ ૩
 મનવાણી પુદ્ગલ જડજગમાં, માન્યું ન મ્હારું ત્હારું;
 તુજ મુજ આતમરૂપ છે એકજ, પલ પલ દિલમાં ધારું. મહાવીર ૦ ૪
 કર્મ શુભાશુભ ઉદયમાં સમતા, -ધારી જીવન ગાળું;
 બુદ્ધિસાગર મહાવીર પ્રભુ તુજ, વાટમાં વેગે ચાલું. મહાવીર ૦ ૫

૧૬૦

મહાવીર પ્રેમ.

નિશાની કહા બતાવું' રે. ગાડી રાગ.

પ્રભુ મહાવીર તું પ્યારોરે, જગજીવન જગદેવ. પ્રભુ.
 હરિહર પ્રદ્યાનો પ્રભુરે, તું હિ રામ રહિ માન;
 અદ્વા અર્હ જિન ખુદારે, ખુદ વિભુ લગવાન. પ્રભુ ૧
 નામ અનંતાં તાહારારે, મુખથી કથ્યાં નહિ બય;
 નામ ભિન્ન શુદ્ધાતમારે, પરમપ્રદ્ય સહાય. પ્રભુ ૨
 અનંત લક્ષણે લક્ષતારે, અલખ અવાચ્ય સુહાય;
 આતમ સત્તા વ્યક્તિએરે, મહાવીર દિલ પ્રગટાય. પ્રભુ ૩
 પરમપ્રદ્ય પરમાતમારે, પરમેશ્વર આધાર;
 ખુદ્ધિસાગર ભેટિયારે, આનંદ અપરંપાર. પ્રભુ ૪

પ્રભુ મહને કોટિ ઉપાયે ઉગારો.

આશાવરી.

પ્રભુ મહને કોટિ ઉપાયે ઉગારો, લખું ઉપદેશું ભૂલ હબરો;
 અવશુભ દોષ અપારો.....પ્રભુ.
 બાલક ઉન્મત્ત જેવો બનીને, કરું હું જે જે લવારો;
 સત્ય જૂઠં સહુ બણે પ્રભો તું, શુદ્ધ કરીને ઉદ્ધારો. પ્રભુ ૧
 એક પલકમાં ત્હેં ઉદ્ધાર્યા, મુજ સરીખા હબરો;
 મુજ દોષો સામું નહીં જોશો, ક્રૂપા દયા કરી તારો. પ્રભુ ૨
 ગાંડો ઘેસો પણ ભક્ત હું તારો, તું છે પ્રાણથી પ્યારો;
 અલખ અકલ તુજને ન લખું હું, તેમાં નહીં દોષ મારો પ્રભુ ૩
 તુજ સ્મરંતાં યતન કરંતાં, પ્રગટે દોષ વિકારો;
 સખબાથી નખજો હારે ત્યાં, કરશો ન્યાયવિચારો. પ્રભુ ૪
 અજ્ઞાની હું ભૂલું તેમાં, ભૂલનો હેતુ સુધારો;
 તુજ ચરણે આવ્યા પછી મારો, તુજ શિર છે સહુ ભારો. પ્રભુ ૫

૧૯૧

તારો હૂબે ને જ્ઞાની ભૂલે, હું અજ્ઞાન છું બાળો;
 તારો ઉગારો તમારો આધારો, દોષ હવે શું મારો. પ્રભુ ૬
 જેવી બુદ્ધિ તેવી રીતે, થયો હું મહાવીર તારો;
 બુદ્ધિસાગર બહારે આવો, અરણ્ય ઉરમાં સ્વીકારો. પ્રભુ ૭

પ્રભુ મહાવીર.

માયામાં મનહું મોહું રે જાગીને જો તું. એ રાગ

પ્રભુ મહાવીર જગ આધારારે, પ્યારામાં પ્યારા;
 મુજ જીવનછો જ્યકારારે, જગતારણ હારા. ॥
 પ્રભુ તહારે શરણે આંચો, મુજ અંતરમાં તું લાંચો;
 તુજરૂપે હું રંગાયોરે. પ્યારામાં ૧
 તુજ આતમપ્રીતિ જાગી, તુજ માંહિ લગની લાગી;
 શુદ્ધાતમરંગનો રાગીરે. પ્યારામાં ૨
 અંજાઈ ગયો તુજ દેખી, માયાની પ્રીત ઉવેખી;
 તુજ પરમપ્રભુતા પેખીરે. પ્યારામાં ૩
 તુજ સ્વરૂપમય થૈ ધ્યાવું, પૂરીભક્તિએ ગાવું;
 તુજવણુ બીજું નહિ ચહાવુંરે. પ્યારામાં ૪
 ચિદાનંદરસ રસિયો, અંતરમાં વ્યક્ત ઉલ્લસિયો;
 બુદ્ધિસાગર દિલ વસિયોરે. પ્યારામાં ૫

પ્રભુમહાવીરની દીવાળી રતવન.

ચેતનજી ચેતો કોઈના દુનિયામાં તહારું. એ રાગ.

પરમેશ્વરમહાવીર તહારી છે સત્ય દિવાળી;
 દેખી પ્રગટી આતમમાંહિ લાલીરે. પરમેશ્વર ॥
 જ્ઞાનને દર્શનચારિત્રકૃદ્ધિ, અનંત અનંત ઉજવાળી;
 પરમાતમ પરબ્રહ્મ સનૂરા, શક્તિ અનંત અજવાળીરે. પરમેશ્વર ૧

૧૯૨

જન્મ મરણ આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ, તેથી રહિત જયકારી;
 શુદ્ધોપયોગે જોયું અંતરમાં, આનંદદીવાળી ભાળીરે. પરમેશ્વર ૨
 ઝં હીં અહીં મહાવીર જપતાં, વીર અન્યો સુખકારી;
 ખુદ્ધિસાગર તત્ત્વમસિ પ્રભુ, સોડહું સદા ઉપકારીરે. પરમેશ્વર ૩

પ્રભુભક્તિ.

જીવલડા ઘાટ નવા શીદ ઘડે-એ રાગ.

- પ્રભુ તુજ ભક્તિ એવી કરું, પ્રભુરૂપ થૈને પ્રભુને વરું.
 નિર્દોષી લઘુ બાળક પેઠે, શ્રદ્ધા પ્રીતિ ધરું; પ્રભુ ૧
 નામરૂપના મોહને મારી, પ્રભુમય જીવન વરું.
 હિંસા જૂઠને ચોરી જારી, દુર્ગુણ દોષને હરું; પ્રભુ ૨
 પલ પલ ત્હારું સ્મરણ કરીને, કર્મયોગી થૈ કરું.
 પલ પલ ત્હારું સ્મરણ ન થાતાં, અગ્નિથી જેમ બળું; પ્રભુ ૩
 જલ મીન પ્રીતિ કમલ ને રવિ જેમ, પ્રીતિએ ઘટ સ્મરું.
 લજ્જા ભીતિ ખેદ વૈર ને, નિદાદિક પરિહરું; પ્રભુ ૪
 તુજ માટે પ્રભુ જીવું જાતું, ખીજે મનડું ન ધરું.
 દુનિયા સઘળી ખીજે ત્હોયે, લેશ ન મનમાં ડરું; પ્રભુ ૫
 તુજવણુ દુનિયા રીઝે ત્હોયે, મનમાં હુર્ષ ન કરું.
 મોહને મારી ખાખ ઉડાડી, ખાખી થૈને કરું; પ્રભુ ૬
 કામને મારી પ્રભુ તુજ ભાવે, કામિનીકાળે ન મરું.
 સર્વ વિશ્વના જીવો સાથે, આતમ ભાવને ધરું; પ્રભુ ૭
 જ્યાં જ્યાં દૃષ્ટિ સ્મૃતિ ત્યાં ત્હારી, યાદી ધારી કરું.
 જ્ઞાનાનન્દમયી આતમ પ્રભુ, તુજરૂપ પલ પલ સ્મરું; પ્રભુ ૮
 તુજમાં અર્પાઈ તુજરૂપે, થાવા સઘળું કરું.
 માગણુ પેઠે કાંઈ ન માગું, અન્યને નહિ કરગરું; પ્રભુ ૯
 તુજવણુ સ્વર્ગાદિ નહીં ઇચ્છું, કહું ન મનતું કરું.
 તમે રજોગુણ ભક્તિથી આગળ, સાત્ત્વિકથી સંચરું; પ્રભુ ૧૦
 સાત્ત્વિકથી આગળની ભક્તિ, પરાથકી તુજ વરું.

૧૬૩

- શુદ્ધે થૈને મોહની સાથે, સન્મુખ થૈને લડું;
સાતલયોને દૂર નિવારી, તુજરૂપે થૈ ઠરું. પ્રભુ ૧૧
- સર્વ સંગમાં નિઃસંગી થૈ, અશુભ વિચારો હરું;
જગમાં શુભાશુભ વૃત્તિ ન ધરું, સમભાવે તુજ વરું. પ્રભુ ૧૨
- નિંદા સ્તુતિ શ્રવણ કરીને, શોક હર્ષ નહીં વરું;
નભવત્ નિર્લેપી થૈ સઘળે, પ્રગટયા દોષને હરું. પ્રભુ ૧૩
- ક્ષણ ક્ષણ આતમના ઉપયોગે, આપોઆપને સ્મરું;
મનપર કાળૂ મૂકી ચાલું, જૂઠું નહીં ઉચ્ચરું. પ્રભુ ૧૪
- નિન્દક દુર્જન દ્વેષે નિંદે, તેપર દ્વેષ ન ધરું;
અનેક દુઃખો સંકટ પડતાં, પાછું ન પગલું ભરું. પ્રભુ ૧૫
- લગની લાગી શરણ કર્યું તુજ, તુજવણ ક્યાંયે ન ઠરું;
ખમાય નહીં તુજ વિરહો ઠહાલા, પળ પણ બહુ ટળવળું. પ્રભુ ૧૬
- તુજ સ્વરૂપ થૈ તુજને ભળું હું, લોકવાસના હરું;
ક્ષણ ક્ષણ આતમ શુદ્ધિ કરવા, સઘળું જીવન ધરું. પ્રભુ ૧૭
- પ્રભુમય વૃત્તિથી પ્રભુ સઘળે, પ્રભુ પ્રભુ ઘટ સ્મરું;
અન્યની સાક્ષીની નહીં ઇચ્છા, આતમ સાક્ષી કરું. પ્રભુ ૧૮
- ઘડપર શીર ન એવા ભાવે, તુજ ભક્તિએ ભળું;
ખાહ્યામાં મનને શૂન્ય કરીને, એકમેક થૈ મળું. પ્રભુ ૧૯
- નાત ન જાતિ લિંગ ન દેહી, કરું છતાં નહીં કરું;
સ્વપ્નામાં પણ કામની વાસના, પ્રગટે તે સંહરું. પ્રભુ ૨૦
- જડભોગે નહીં સુખની ખુદ્ધિ, આતમમાં સુખ ખરું;
એવા નિશ્ચયથી તુજ ભક્તિ, કરવા લગની ધરું. પ્રભુ ૨૧
- અનંત શુભ પર્યાયી આતમ, ઉપયોગે નિજ સ્મરું;
ખુદ્ધિસાગર પ્રભુની ભક્તિ, કરતાં પ્રભુ થૈ ઠરું. પ્રભુ ૨૨

૧૯૪

મોહસાથે યુદ્ધ.

જીવલણ ઘાટ નવા શીઠ ધરે. એ રાગ.

પ્રલો ! ! તુજ સાથે પ્રીતિ કરું, મોહને મારી મુક્તિ વરૂં;
 કર્મ મહાશયતાનની સાથે, જ્ઞાને કુસ્તી કરું;
 મોહન! સહુ યોદ્ધાઓ મારી, નિર્ભય દેશે ઠરું. મોહને૦ પ્રલો૦ ૧
 કામના સર્વ વિચારે ટાળું, કામવાસના હરું;
 નામરૂપને મોહ ન ધારું, મોહી થૈ નહીં મરું. મોહને૦ પ્રલો૦ ૨
 ક્રોધ માન માયા ને લોભનું, -મૂળ જડને સંહરું;
 આતમ આપસ્વરૂપે ખેલું, જડ મમતા પરિહરું. મોહને૦ પ્રલો૦ ૩
 આતમસ્વરૂપે રમણ કરીને, પ્રભુ ચારિત્રને ધરું;
 લઘુ બાળકની પેઠે સરલ થૈ, સત્યજીવન આદરું. મોહને૦ પ્રલો૦ ૪
 રાગ રોષની સાથે લડીને, સમતાથી સંચરું;
 વૈર ન ધારું મારે તે પર, પવિત્ર આતમ કરું. મોહને૦ પ્રલો૦ ૫
 પ્રભુ તુજ માટે તાલાવેલી, લાગી દિલ તરફડું;
 મરણ જીવનની પેલી પારે, થૈ પ્રભુપદને વરું. મોહને૦ પ્રલો૦ ૬
 તુજ વણુ પ્રભુ હું અન્ય ન ઇચ્છું, તુજપદ ઇચ્છું ખરું;
 પ્રભુરૂપ થાવા નિશ્ચય ધાર્યો, હવે ન મોહ મરું. મોહને૦ પ્રલો૦ ૭
 મરણ વગેરે ભય દૂર કીધા, પ્રલો ! ! તુજ જીવન ધરું;
 જ્ઞાન સમાધિ સમતા ધારી, પ્રભુમય થૈને કરું. મોહને૦ પ્રલો૦ ૮
 મન વચ કાયા નિર્મલ ધારું, પાપવિચાર ન કરું;
 મરું પણ અન્યનું ખૂરું ન ઇચ્છું, નિશ્ચયથી નહીં કરું. મોહને૦ પ્રલો૦ ૯
 આતમભાવે સર્વજીવોની, સાથે વર્તન ધરું;
 મમતા અહંતા ધરું ન કિંચિત્, સત્ય માર્ગ સંચરું.

મોહને૦ પ્રલો૦ ૧૦

પ્રાણ જાય તો જાવા દઉં પણ, જૂઠું નહીં આચરું;
 જૂઠી પ્રતિષ્ઠા કીર્તિ ન ઇચ્છું, સાચામાં મન ધરું. મોહને૦ પ્રલો૦ ૧૧
 કામ સ્વાર્થને માટે ન જીવું, દોષો દૂર કરું;
 દોષ ભૂલને સંતાડું નહીં, નિર્દોષી મન ધરું. મોહને૦ પ્રલો૦ ૧૨

૧૬૫

તુજ પદ પ્રાપ્તિ માટે જીવું, ચિદાનન્દ નિજ સ્મરૂં;
 મોહને મારીને આતમના, -જીવને ઠામે ઠરૂં. મોહને૦ પ્રલો૦ ૧૩
 અનંત દર્શન જ્ઞાન ચરણમય, -શુદ્ધાતમ પદ સ્મરૂં;
 મોહને માર્યા વણ નહીં જીવું, પાકો નિશ્ચય કરૂં. મોહને૦ પ્રલો૦ ૧૪
 પલપલ પ્રભુને દિલ સંભાળું, પ્રભુથી ન જૂદો કરૂં;
 કર્મયોગી નિર્લેપી જ્ઞાની, આંતર જીવન ધરૂં. મોહને૦ પ્રલો૦ ૧૫
 આપોઆપને સહાય કરો પ્રભુ !! અલખ અકલ પદ વરૂં;
 યુદ્ધિસાગર પ્રભુમય જીવન, -રોમરોમદિલ ભરૂં. મોહને૦ પ્રલો૦ ૧૬

પ્રભુમિલન.

(મહીયારીરે મહીજી મૂલ્ય બતાવો એ રાગ.)

પ્રભુ પ્યારારે સર્વ જગત આધારા, મારા દિલથી થાઓ ન ન્યારા;
 પ્રભુ ત્હારૂં દર્શન કરવુરે; આપોઆપ સ્વભાવે મળવુરે;
 આવે મરણુ ત્હોંયે નહીં ડરવુરે, મોહ મારીને દેહથી મરવુરે;
 મારા સ્વામીરે છો તમે ંહાલામાં ંહાલા, સર્વ વિશ્વના તારણુહારા.
 પ્રભુ૦ ૧

તુજ મળતાં વચ્ચે મોહ આવેરે, લલચાવી ઘણું ફેસલાવેરે;
 જોર કરીને ફેદે ફેસાવેરે, લાન ભૂલાવી ભરમાવેરે;
 મોહ શયતાનના અજબ ઘણા છે ચાળા, જાણી ચેતી મળું તને
 ંહાલા. પ્રભુ૦ ૨

થઈ મરણુયો મનમોહ મારૂંરે, કામ ચોદ્ધાને પટકી સંહારૂંરે;
 ચિદાનન્દ સ્વરૂપ સંભારૂંરે, સોડહંતત્વમસિ ધ્યાન ધારૂંરે;
 મોહ ઉપરરે શત્રુભાવ ન ધારૂં; મોહરૂપને ગણું નહીં પ્યારૂં. પ્રભુ૦૩
 મન શુદ્ધ કરી તને મળવુરે, પ્રાણુ પડતાં ન પાછા વળવુરે,
 મારૂં ત્હારૂં ન જગમાં કરવુરે, બ્રહ્મભાવ જીવવું ઉગરવુરે;
 લાજ ઇજ્જતરે અહંતા મારી મરવું, કર્યો નિશ્ચય દિલથીમળવું. પ્રભુ૦૪

૧૯૬

સાત ભયથી હવે નહીં ખીલુંરે, પ્રભુ તુજ સ્વભાવે જીવુંરે,
 માઈ મનડું થયું મરજીવુંરે, ચિદાનંદ અમૃતને પીવુંરે;
 હવે જાહેરે ઠાઠ સભું નહીં ઠાલા, મોહો કઈં ન કાલાવાલા. પ્રભુ૦ ૫

તુજ મળવા લાગી તાલાવેલીરે, મારી બુદ્ધિ બની બણે ઘેલીરે,
 મેંતો મોહમૈત્રીને હડસેલીરે, કામવૃત્તિને દૂર ઠેલીરે;
 તુજ ધ્યાનેરે આતમ નૂર અપારા, પ્રભુ પ્રેમે થયા અમકારા. પ્રભુ૦ ૬

ઘણું સંકટ દુઃખથી મરવુંરે, કરી પ્રભુને પ્રેમે મળવુંરે,
 હલાહલ વિષ પીને ઉગરવુંરે, એવા પ્રભુના મેળે ઉગરવુંરે;
 મર્યા પહેલાંરે મરી બલું મહારા વહાલા, ત્યારે મળે તું થાય ઉજિ-
 યારા. પ્રભુ૦ ૭

શીર છેદીને રણમાં લડવુંરે, પ્રાણ પડે ન પાછા પડવુંરે;
 શૂરા બનીને આગળ ચડવુંરે, પાછું વાળી ન જોવું ન રડવુંરે;
 મરજીવેરે બન્યો દીનદયાળા, નક્કી પામીશ મંગલ માલા. પ્રભુ૦ ૮

સમલાવથી જીવન ગાળુંરે, આપોઆપને જ્ઞાને ભાળુંરે,
 મોહ સૈન્યને જીતી ભગાડુંરે, ગણું જગમાં ન સાઈં ન ઠાઈંરે;
 થયો નિશ્ચયરે લાગી લગન તુજ વહાલા, ખરી ભક્તિએ કોઈં ન
 હાર્યા. પ્રભુ૦ ૯

પટ્ટારક રૂપ તું પોતેરે, આપોઆપ મળે જ્યોતિ જ્યોતેરે,
 આપોઆપને જ્ઞાને ગોતેરે, જીવે આપોઆપ ઉદ્યોતેરે;
 શ્રદ્ધા પ્રીતિરે જ્ઞાન ધ્યાન ઝલકારા, શુદ્ધ ઉપયોગે પ્રભુ ભાળ્યા.
 પ્રભુ૦ ૧૦

મહાઈં સર્વે તે ત્હાઈં કીધુંરે, ત્હારા રૂપને લીધું દીધુંરે,
 પ્રભુ પામીશ અમૃત પીધુંરે, પ્રભુ પ્રેમે કારજ સિદ્ધયુંરે;
 બુદ્ધિસાગરરે પાસું મંગલમાલા, મારા વહાલાના થયા ઝખકારા
 પ્રભુ૦ ૧૧

૧૯૭

પરમેશ્વરપ્રાર્થનાસ્તવન.

માયામાં મનડું મોહુંરે. એ રાગ.

પરમેશ્વર પ્રભુજી પ્યારારે, ઠહાલામાં ઠહાલા;
 મુજ આતમ ઉદ્ધરનારારે, છે જગ આધારા.
 અર્પાઈ ગયો પ્રભુ તુજમાં, રોમેરોમે તું મુજમાં;
 તુજ ઝાંખી છે મુજ મુઝમાંરે. ઠહાલા૦ પરમેશ્વર૦ ૧

પાંચે ઇન્દ્રિયો મ્હારી, તુજ સેવામાંહી ધારી;
 અદ્ભુતેલા લેજો ઉગારીરે. ઠહાલા૦ પર૦ ૨

મન વાણી, ભકિતમાટે, તુજ ભકિત શિરને સાટે;
 ધારી છે મુકિત વાટેરે. ઠહાલા૦ પર૦ ૩

વિયોગ ન પલનો થાશો, પ્રેમે પરગટ પરઆશો;
 પ્રભુમય જીવન મુજ થાશોરે. ઠહાલા૦ પર૦ ૪

જીવું તુજ રૂપે થાવા, બીજા ન ઇચ્છું દહાવા;
 ઇચ્છ્યા જડ મોહના દાવારે. ઠહાલા૦ પર૦ ૫

મન વાણી તનુના બનાવો, તુજ ભકિત માટે થાવો;
 આતમરૂપે પ્રગટાવોરે. ઠહાલા૦ પર૦ ૬

પ્રભુ ચિદાનંદ શુભુધારી, આપોઆપ જ ગાઈ ભારી;
 બુદ્ધિસાગર બલિહારીરે. ઠહાલા૦ પર૦ ૭

પ્રભુસહાયનીપ્રાર્થનાસ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

પ્રભુ ઠહેલા સ્હાયે આવોરે, મુજ દીનદયાલા;
 સેવકને જલ્દી ઉગારોરે, પરમેશ્વર ઠહાલા.
 મુજને મોહ રાક્ષસ મારે, દુઃખ દેતો લેશ ન હારે;
 તુજ વણ નહીં કોઈ ઉગારોરે. મુજ૦ પ્રભુ૦ ૧

૧૯૮

લડુંહું મોહની સાથે, કુસ્તીથી હાથોહાથે; આવુંહું ખાથંખાથેરે.	મુજ૦ પ્રભુ૦ ૨
પટકીને મોહને પાડું, પાછો લેઈ આવે ધાડું; લડવામાં સડુ દિન ગાળુરે.	મુજ૦ પ્રભુ૦ ૩
સંતાઈ મોહ સતાવે, ત્યાં જોર ન મારું કાવે; ભાગીને પાછો આવેરે.	મુજ૦ પ્રભુ૦ ૪
તુજ સ્હાયે મોહને મારું, નિશ્ચય એવો દિલ ધારું; તનુ વાણી દિલ કર્યું ત્હારુંરે.	મુજ૦ પ્રભુ૦ ૫
તુજ માટે તુજ અપર્યાયો, તુજ જીવનમાં લય લાયો; તુજ શ્રદ્ધા પ્રીતિ જીવાયોરે.	મુજ૦ પ્રભુ૦ ૬
અર્હન્ !! અલખેલા આવો, અસંખ્યપ્રદેશે સુહાવો. બુદ્ધિસાગર મુખદાવોરે.	મુજ૦ પ્રભુ૦ ૭

પ્રભુસહાયપ્રાર્થના.

(રાગ ઉપરનો.)

પ્રભુ મને આપોઆપ ઉગારો, એક છે ત્હારો આધારો. પ્રભુ૦	
દુર્ગુણરોષથી પૂર્ણ ભરેલો, સર્વથકી છું નહારો;	
કર્મ શયતાનના વશમાં પડ્યો છું, આશરો એક છે તારો. પ્રભુ૦ ૧	
જ્ઞાન ન જાણું વિજ્ઞાન ન જાણું, નહીં તપત્તપવ્રતાચારો;	
શ્રદ્ધા પ્રેમને ભક્તિ રહિત છું, -જડમાં ભૂલ્યો નહારો. પ્રભુ૦ ૨	
ભક્ત ન સાધુ ન સેવક નહિ તુજ, ગાળું એણે જન્મારો;	
ભૂતની પેઠે મનડું ભટકતું, દેતો મોહ તપારો. પ્રભુ૦ ૩	
અનંત શક્તિસ્વામી મહાવીર, કંઠણા કરીને ઉગારો;	
જેવો તેવો પણ પ્રભુ છું ત્હારો, તુંછે તારણહારો. પ્રભુ૦ ૪	
સારું જોટું કર્યું સહુ જાણ્યો, પ્રેમે પાર ઉતારો;	
બુદ્ધિસાગર આતમપ્રભુ નિજ, વિનતડી અવધારો. પ્રભુ૦ ૫	

૧૯૯

પ્રભુખાલ.

પ્રભો ! ! હું તુજ ખાલક અજ્ઞાન, રાગી રોષી કામી ક્રોધી;
 નકરકટ ને નાદાન. પ્રભો ૦ ૧
 ભક્તિ ન બાલું સેવા ન બાલું, બાલું ન ધર્મ અભણુ;
 તુજને ન બાલું શાસ્ત્ર ન બાલું, ભૂલ્યો ભમું ભગવાન. પ્રભો ૦ ૧
 ભક્ત ન સાધુ ન ધરખારી નહીં, જ્ઞાન વિનાનો હેવાન;
 પ્રત્યક્ષ તુજરૂપ દેખી શકું નહીં, કરું શું ? તારું જ્ઞાન. પ્રભો ૦ ૨
 મત તપ જપ શીલ યોગ ન સમભું, કરું ન દયા દમ દાન;
 હુંહું કોણુ તે સમજી શકું નહીં, પાણું શું ? તારી આણુ પ્રભો ૦ ૩
 ગાન ન બાલું વિજ્ઞાન ન બાલું, નિજપરની ન પીછાન;
 બુદ્ધિસાગર જેવો તેવો, તારો ! ! પ્રભુ ગુણવાન. પ્રભો ૦ ૪

પધારો પ્રભુ.

(રાગ ઉપરનો.)

પધારો મન મન્દિરીએ, અરિહંત જિતવર તુજ સ્મરીએ. ૫૦
 ચરણ હાથ કાન તું આંખો, રસના પ્રાણુને તું પાંખો. ૫૦ ૧
 તત્ત્વમસિ સોહંખ્યારો, ચિદાનંદ તું એક આધારો. ૫૦
 પ્રભુ ત્હારી ંહારે ચઢો ંહેલા, અન્તર્યામી અલખેલા. ૫૦ ૨
 દશાનજ્ઞાન ચરણધારી-અસંખ્યપ્રદેશી સુખકારી. ૫૦
 કૃપા ત્હારી પામીને ંટ તરીએ, રાગ રોષ મોહારિ હરીએ. ૫૦ ૩
 પ્રભુ તને પલ પલ ક્ષણ સ્મરીએ, પ્રભુરૂપ થૈને ંજાહણીએ. ૫૦
 ક્ષણ પણુ તુજ વિરહે બળીએ, જ્યેતિમાં જ્યેતિરૂપે બળીએ. ૫૦ ૪
 તુજ જીવને જીવવું ખ્યારું, પત્રપલ પ્રભુ તને સંભારું. ૫૦
 પ્રભુરૂપ થૈને જીવન ધરીએ, પ્રભુમાં રહીને સંચરીએ. ૫૦ ૫
 પરમ પ્રેમે તુજને મળીએ, મોહ વિભાવને પરિહરીએ. ૫૦
 બુદ્ધિઆગર ગુણુ વરીએ, આત્મ પ્રભુરૂપ થૈ ઠરીએ. ૫૦ ૬

૨૦૦

કેશરીયાનાથ સ્તવન.

(કેશરીયા થાશુ' પ્રીત લગીરે સાચા ભાવશુ-એ રાગ.)

- કેશરીયા જિનવર !! વંદુ સ્તવું નમું ભાવથી;
 પ્રભુ ંડાલા લાગ્યા સુખિતદાયક ગુણદાવથી.
 મેવાડે ધૂલેવા નગરે ત્રણ ભુવન ધણી ગાળે;
 તુજસમ કોઈ ન જગમાં ફૂળે, અનંતશક્તિ છાળેરે. કેશરીયા૦ ૧
- અઠાર દોષ રહી તીર્થકર, પાંત્રીશ ગુણમય વાણી;
 ચોત્રીશ અતિશયવંત પ્રભુજી, લોકલોકના જ્ઞાનીરે. કેશરીયા૦ ૨
- સર્વદેશના સંઘો આવે, લગી લગી વંદે ભાવે;
 ભગંતો કલિયુગમાં તું છે, સર્વ લોક તુજ ગાવેરે. કેશરીયા૦ ૩
- સર્વ દેવ દેવીઓ ઈન્દ્રો, નમે હાથ બે બેડી;
 રાજરાણા તુજને માને, કરે ન કો તુજ હોડીરે. કેશરીયા૦ ૪
- અજ્ઞાનીથી ફર ઘણો તું, ભક્તજ્ઞાનીની પાસે;
 બુદ્ધિસાગર પરચો પાયો, પરચ્યો જ્ઞાન પ્રકાશેરે. કેશરીયા૦ ૫
- સુ. પેથાપુર. ૧૬૮૧ માર્ગ૦ સુ. ૧૦

મહાવીર પ્રભુપ્રાર્થનાકથેય સ્તવન.

(શ્રી સંખેન્દ્રરા પાર્થજિનવરા-એ રાગ.)

- અર્હુપ્રભુસ્મરૂં, નમું વંદના કરૂં, તુજ ગુણોને પામવા પ્રવૃત્તિ આદરૂં.
 આતમને પરમાતમ કરવા, આદર્શ તું છે કથેય;
 સર્વ શક્તિયો પ્રગટ કરવા-માટે તું આદેય. અર્હુ૦ ૧
- મનવચ્ચ કાચા પવિત્ર કરવા, પરિહરવા સહુ પાપ;
 મહાવીર જિનવર શરણુ કર્યું તુજ, તું છે માને બાપ. અર્હુ૦ ૨
- દર્શનજ્ઞાન ચરણુરૂપી નિજ, વરવા આતમસ્વભાવ;
 પલપલ સ્મરણુ કરૂં ને વંદુ, છંડુ નક્કી વિલાવ. અર્હુ૦ ૩
- સાક્ષીભાવે નિજ ઉપયોગે, સ્વાધિકારથી કાજ;
 કરીશ વ્યાવહારિક ધાર્મિક સહુ, પામવું તારૂં રાજ્ય. અર્હુ૦ ૪

૨૦૧

દેવશુદ્ધને ધર્મની શ્રદ્ધા-સમકિતને ચારિત્ર;	
તુજ ઉપદેશમયી સહુશાસ્ત્રો, માતું સત્યપવિત્ર.	અર્હું ૫
નૈનધર્મમાટે સહુ સ્વાર્પણ, કરી તુજમાં અર્પાઈં;	
ધર્મકાર્ય આવશ્યક કરીને, આનમશુદ્ધિ પાઈં.	અર્હું ૬
નિન્દુગહું આસવકર્મો, શરણ કર્યું તુજ દેવ;	
બુદ્ધિસાગર જગદુદ્ધારક, વીર ! કરું તુજ સેવ.	અર્હું ૭

મુ. પેથાપુર.

શ્રી મહાવીરપ્રભુ પ્રાર્થના.

(સ્તવન.)

(રાગ ઉપરના)

મહાવીર તારજો, પાપ વારજો, અરિહંતછો જિનેશ્વરા,	મને ઉગારજો;
દુર્ગુણ દુર્વસનોને પાપો, દુરાચાર કરો દૂર;	
દુષ્ટવાસના વિષને ટાળો, દિલમાં રહો હજૂર.	મહાવીર૦ ૧
કુમતિકાપો સન્મતિ આપો, ટાળો કામવિકાર;	
સર્વજાતનાં દુઃખો ટાળો, કરો કર્મ સંહાર.	મહાવીર૦ ૨
તુજ સેવા લક્ષિતરૂપ થાઓ !, મુજ આચાર વિચાર;	
મનવાણી કાયા તુજ લક્ષિત, -રૂપ બન્યો નિર્ધાર.	મહાવીર૦ ૩
જગજીવોમાં મુખને શાન્તિ, વાધો મંગલમાલ;	
જગતારક તુજ શરણે આવ્યા, સર્વ જીવને પાળ.	મહાવીર૦ ૪
ઝોંઝું મહાવીર જિનેશ્વર, પરમેશ્વર મુખકાર;	
ઉદ્ધારો તારો મુજ બહાલા, તું છે સત્યાધાર.	મહાવીર૦ ૫
પાપ ટાળોને પુણ્ય ધર્મનાં-થાશે સારાં કાજ;	
તુજવશુ ખીજું કાંઈ ન ઇચ્છું, વિશ્વપતિ જિનરાજ.	મહાવીર૦ ૬
તારી શ્રદ્ધા પ્રીતિધારી, તુજરૂપે થઈ સત્ય;	
એવા ધર્મવિચારપ્રવાહે, કરું હું ધર્મનાં કૃત્ય.	મહાવીર૦ ૭

૨૬

૨૦૨

આવો બહાલા ઇશ્વર સહાયે, સત્ય છે તુજ વિશ્વાસ;
બુદ્ધિસાગર પ્રભુ નમું હું, કરશેો આત્મપ્રકાશ. મહાવીર૦ ૮

“ જૈન થવાની મહાવીર પ્રભુની આગળ પ્રતિજ્ઞા. ”

(સ્તવન.)

મહાવીર પ્રભુ તારો બન્યો છું ખરો જૈન, હવે ધરું નહીં દૈન્ય.
મહાવીર૦

દેવગુરૂ ને ધર્મની શ્રદ્ધા, સમક્રિત પામ્યો નવિન;
જૈનદશાથી જિનપદ પામીશ, ધારીશ શુદ્ધ ચૈતન્ય. મહાવીર૦ ૧

અનંત સદ્ગુણ શક્તિ ખીલવું, મરું ન મોહે લીન;
આત્મ તે પરમાત્મ હું છું, કરું દોષોસહુક્ષીણ. મહાવીર૦ ૨

ભક્ત શૂરો કર્મયોગ બનું હું, નામરૂપે નહીં લીન;
શુદ્ધોપયોગે તુજપ્રેમે રહું, જલમાંથી જેમ મીન. મહાવીર૦ ૩

સ્વાધિકારે કાર્યો કરું સહુ, બની સહુરીતે પ્રવીણ;
સંકટ વિપત્તિ પરિપહ હુઃખે, થઈ ન મનમાં ખિન્ન. મહાવીર૦ ૪

ધર્માવશ્યક કાર્યો કરું સહુ, માતું ન આતમહીન;
જૈનધર્મ સંઘસેવા સારું, ચારિત્રધરી બનું પીન. મહાવીર૦ ૫

જૈનશાસ્ત્રોતું જ્ઞાનકરું નિત્ય, તબ્બું ન તુજ આકીન;
બુદ્ધિસાગર સત્ય પ્રતિજ્ઞા, જૈન બની કરી જિન !! મહાવીર૦ ૬

મુ. પેથાપુર.

પ્રભુ મહાવીરદેવસ્તવનમ્.

(મારે દીવાળી થઇ આજ-એ રાગ)

પ્રભુ મહાવીર વિભુ ભગવંત, તુજ લગની લાગી;
મારી લાગી ભ્રમણા સર્વ, તુજ ભક્તિ બાગી. પ્રભુ૦

જગસહુ ખાધું વાર અનન્તી, તોયે ન મનડું ધનચુંદૈ;
અસંખ્યદરિયા જલના પીધા, મનડું ખ્યાસી રહાધું. તુજ. પ્રભુ૦ ૧

૨૦૩

અનંતભવમાં વાર અનંતી, સ્પર્શ્યું સુધ્યું ખાધુંરે;
 અનંત રૂપો દેખ્યાં સુધ્યું સહુ, મનડું તૃષ્ણાએ વાધ્યું. તુજ. પ્રભુ ૨
 વાર અનંતી કંચન કામિની,—રાખ્યાદક પદ પામ્યોરે;
 ત્હોંયે ન તેથી શાંતિ જરા થઈ, રાગ રોષ નહીં વામ્યો. તુજ. પ્રભુ ૩
 અનંતદેહે અનંતીવારે, અનંત ભવ ભટકારોરે;
 શસ્ત્રસત્તાથી ન નિર્ભય બનિયો, ભોગે સુખ નહીં પાયો.

તુજ. મહાવીર ૪

સ્પર્શ રૂપાદિકમાં સુખ બુદ્ધે, ભોગવ્યા અનંત ભોગોરે;
 ભોગમાં રોગને દુઃખ અનંતું, હર્ષને શોક વિયોગો. તુજ. પ્રભુ ૫
 ચિદાનંદ તુજરૂપ અનુભવે, જડ સુખવાંછા ટાળીરે;
 તાલાવેલી તુજ સાથે લાગી, દિલમાં પ્રગટી દ્વીવાળી. તુજ. પ્રભુ ૬
 આત્મસ્વરૂપે તુંજ હું એકજ, જડની માયા વિસારીરે;
 મહાવીર તુજરૂપમાં મસ્તાનો, ખ્યારોને હું ખ્યારો. તુજ. પ્રભુ ૭
 સમક્તિ ચારિત્રયોગે પ્રભુપદ,—મળતાં ન વાર લગારીરે;
 બુદ્ધિસાગર પ્રભુ મહાવીર, ચિદાનંદ જ્યકારી. તુજ. પ્રભુ ૮

સુ. પેથાપુર.

મહાવીર સ્તવનમ.

(પ્રભુ મહાવીર દેવભક્ત જૈનકર્તાવ્ય.)

(વિમલા નવ કરશે ઉચ્ચાટ—એ રાખ.)

પ્રભુ મહાવીર જિનેશ્વર તુજ સેવા ભક્તિ કરૂંરે;
 સમક્તિ ધારી મત તપ સંયમ ગુણને આદરૂંરે. પ્રભુ
 જૈન ધર્મ જગમાં ફેલાવું, જૈન શાસ્ત્રમાં શ્રદ્ધા લાવું;
 સુગુરૂ જ્ઞાનિસુનિ સંઘ સેવામાં મરવું ખરૂંરે. પ્રભુ ૧
 સર્વ જીવોનાં દુઃખ હઠાવું, યથા શક્તિ શુભ ભાવના ભાવું;
 આતમ શુદ્ધિ કરવા સર્વકષાયો સહરૂંરે. પ્રભુ ૨

૨૦૪

મિથ્યા અવિરતિ યોગકષાયો, આઠ કર્મનો જે સમુદાયો; તેને જીતવા જૈન બનીને જગમાં સંચરે.	પ્રભુ ૦ ૩
શક્તિયોથી શત્રુ જીતી, જૈન બનું એ શ્રદ્ધા પ્રીતિ; જિનપદ આતમમાં પ્રગટાવું સાધ્ય એ દિલવરે.	પ્રભુ ૦ ૪
ભીતિ ખેદને દીનતા ત્યાગું, સુખ દુઃખમાં સમભવે જાણું; શુભાશુભ કર્મોમાં-સમભાવે રહું નિશ્ચય કરું.	પ્રભુ ૦ ૫
જૈનધર્મ રક્ષાર્થે મરવું, વિધર્મી વૈરિનું હિત કરવું; પલપલ મોહશયતાનના ફેદે ફસુ નહીં પ્રભુ સ્મરું.	પ્રભુ ૦ ૬
જૈનપણીની ફર્જ બજવું, મોહશયતાનને મારી હઠાવું; બુદ્ધિસાગર આતમ મહાવીર, શુદ્ધદશા ધરું.	પ્રભુ ૦ ૭

સુ. પેથાપુર.

શ્રી મહાવીર સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

હાલાવીર જિનેશ્વર તાહાકે શરણું મેં કર્યુંરે; જડમાં સુખની ઇચ્છા કામ તજી તુજપદ સ્મર્યુંરે.	હાલા ૦
રાગરોષને જીતીશ જ્ઞાને, કામવિકારો જીતીશ ધ્યાને; ચિદાનંદ આતમસ્વરૂપે થાવા તુજમાં મન ધર્યુંરે.	હાલા ૦ ૧
તુજમાં જીવી મોહને માડું, ક્ષણ પણ આયુ એળે ન હાડું; તહારા જેવા થાવા જૈનપણું અંગીકર્યુંરે.	હાલા ૦ ૨
આતમને પરમાતમ કરવા, મોહના સર્વ વિચારો હરવા; હાલા તુજમાં માડું મનડું એ માટે ઠર્યુંરે.	હાલા ૦ ૩
મનને મારી તુજથી મળવું, જળહળ જ્યોતે સ્વભાવે ભળવું; પ્રભુજી પૂર્ણાનંદને વરવા તુજપદ આદર્યુંરે.	હાલા ૦ ૪
દુર્ગુણ ટાળું સદ્ગુણ ધાડું, સર્વ વાસનાને સંહારું; બુદ્ધિસાગર મહાવીર, -પરમેશ્વરમાં મન ધર્યુંરે.	હાલા ૦ ૫

સુ. પેથાપુર.

૨૦૫

પ્રભુ પ્રેમતાન.

(મહીયારીરે મહીલું મૂલ બતાવો. એ રાગ.)

પરમેશ્વરરે મહાવીર પ્રભુ જયકારી, તુજ પ્રીતિ લાગી ઘટ ભારી.
 તાડું જેવું સ્વરૂપ તેવું માડુંરે, -જ્ઞાનાનન્દ સ્વરૂપ એક સાડુંરે,
 જડાનન્દ થકી છે ન્યાડુંરે, બ્રહ્મ સત્તા એક છે ભાળુંરે;
 તાલાવેલીરે એક સ્વરૂપે લાગી, એક તાને થયો પ્રભુ રાગી. ૫૦ ૧
 ચિદાનન્દ અસંખ્યપ્રદેશીરે, નિર્મોહી ન રાગી ન દ્રેષીરે;
 જ્ઞાનાનન્દેરે નિજ સ્વરૂપ પ્રવેશી, મળ્યા મનમોહન બ્રહ્મદેશી. ૫૦ ૨
 ચિદાનન્દ પ્રગટ પ્રભુ પાયોરે, અનુભવે હૃદય પરખાયોરે;
 તુજ રસથીરે ઇન્દ્રિય મન રસ ટળિયા, જ્ઞાનાનન્દ સ્વરૂપે મળિયા.
 પરમેશ્વરરે ૦ ૩

તારો મારો છે ધર્મ એકરે, ભેદાભેદને એકાનેકરે;
 તું તે હું છુંરે હું છું તે તું પોતે, એકરૂપે જળહળ જ્યોતે. ૫૦ ૪
 જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રરૂપીરે, સાપેક્ષાએ રૂપારૂપીરે;
 શાતાશાતારે વેદની પુદ્ગલ ન્યારો, એક પરબ્રહ્મ તું ખ્યારો.
 પરમેશ્વરરે ૦ ૫

જ્ઞાન દર્શન ચરણ વિલાસીરે, લોકાલોક અનંત પ્રકાશીરે;
 સર્વમાંહીરે સર્વથકી તું ન્યારો, સર્વવિશ્વનો તું આધારો. ૫૦ ૬
 જગ થાળીમાં જ્ઞાન રવિ દીપેરે, કડું આરતી કર્મને જીપેરે;
 અનુભવનોરે મંગલદીપ ઉચ્ચાડું, તુજ વણ જગ નહીં કોઈ ખ્યાડું.
 પરમેશ્વરરે ૦ ૭

વિશ્વ દેવળમાં પ્રભુ દીઠારે, લાગ્યા પૂર્ણાનન્દી મીઠારે;
 બુદ્ધિસાગરરે આતમ મહાવીર દેવા, આપોઆપ કડું પ્રભુ સેવા.
 પરમેશ્વરરે ૦ ૮

સુ. પ્રાંતિજ.

૨૦૬

પરમાત્મમહાવીરદેવ સ્તવન.

(મારે દિવાળીરે થૈ આજ પ્રભુ મુખ જોવાને.-એ રાગ.)

બહાલા વીર પ્રભુ ભગવંત, તુજ પ્રભુમું વંદુ;
 ક્ષયોપશમ ઉપશમલાવે, પામી આનન્દુ. બહાલા૦
 આસવ છંડી સંવર મંડી, તુજ સાથે રઠ મંડીરે;
 ષટ્ચક્રોમાં ધ્યાવા ધ્યાને, ટાળ્યો ગર્વ ધમંડી.

તુજ૦ બહાલા૦ ૧

તનમનાટ તુજ પ્રભુમાં લાગ્યો, મહાવીર ભાવે જાગ્યોરે;
 પ્રારબ્ધ ઔદાયિક ભાવમા સાક્ષી, તુજ લગનીએ લાગ્યો.

તુજ૦ બહાલા૦ ૨

હિંસા કંઈ નહીં જૂઠ ન યોલું, ચોરી મૈથુન ત્યાગ્યુંરે;
 કામની વૃત્તિયોને ટાળું, મુજ મન તુજમાં લાગ્યું,

તુજ૦ બહાલા૦ ૩

મૂર્છા આસકિત મમતા છંડી, તુજરૂપે રંગાયોરે;
 ક્રોધ માન માયા લોભ નિવારું, અંતર વીર જગાયો.

તુજ૦ બહાલા૦ ૪

તુ રૂપ થાવા નામરૂપને,-લોકની વાસના વારુંરે;
 વિષય વાસના વેગ નિવારું, પુદ્ગલ જાણ્યું ન્યારું.

તુજ૦ બહાલા૦ ૫

આમડી રૂપ રંગમોહ નિવારું, સ્પર્શનો મોહ નિવાર્યોરે;
 જડમાં સુખની યુદ્ધ ટાળી, તુજને દિલમાં ધાર્યો.

તુજ૦ બહાલા૦ ૬

આતમ આનંદ રસના અનુભવે, પ્રગટી બ્રહ્મ યુમારીરે;
 જડ સુખ રસની બ્રાન્તિ નાઠી, ગયો તુજપર સહુ વારી.

તુજ૦ બહાલા૦ ૭

૨૦૭

શ્યામિકલાવે સિદ્ધતા વરવા, પલ પલ તુજ સંભારૂંરે;
શુદ્ધોપયોગની તાલાવેલી, લાગી હવે નહીં હારૂં.

તુજ૦ જ્ઞાલા૦ ૮

ષટ્કારકમય આત્મ મહાવીર, ધ્યાન સમાધિએ મળિયારે;
બુદ્ધિસાગર આત્મ ઉભગર, જ્યોતે દિલ જળહળિયા.

તુજ૦ જ્ઞાલા૦ ૯

મુ. પ્રાંતિજ.

શ્રી મહાવીરપ્રભુ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

પ્રભુ મહાવીર જિન ભગવંત, તુજને અનુસરિયો.

કર્મ શત્રુને જીતવા કાજ, -તુજ પન્થે વળિયો. પ્રભુ૦

કર્મ નિકાચિત શુભાશુભ જે, ઉદયે આલ્યાં વેહરે;

પૂર્વ કર્મ અણુધાર્યા પ્રગટે, ઉપયોગે વેદી છેહુ. તુજને૦ પ્રભુ૦ ૧

શુદ્ધાતમ નિજ ધર્મોપયોગી, થૈને જીવન ગાળુંરે;

સર્વ કષાયોને જ્ઞાને શમાવું, તુજરૂપે મનવાળું. તુજને૦ પ્રભુ૦ ૨

મોહ શયતાનના દાવ નિવારૂં, આત્મસ્વરૂપ સંભારૂંરે;

સુખ દુઃખમાં સમભાવને ધારૂં, હર્ષને શોક નિવારૂં.

તુજને૦ પ્રભુ૦ ૩

જેવું તુજરૂપ તેવું મુજ છે, કર્મનો ભેદ નિવારૂંરે;

તુજ સાથે જ્યોતિ જ્યોતે મળવા, ધ્યાન સમાધિ ધારૂં.

તુજને૦ પ્રભુ૦ ૪

સર્વ સંગમાં નિઃસંગી ખર્નું, પ્રગટયા દોષ નિવારૂંરે;

ઐહયિકભાવથી ન્યારો આતમ, ચિદાનંદરૂપ મ્હારૂં.

તુજને૦ પ્રભુ૦ ૫

૨૦૮

ક્ષયોપશમને ઉપશમભાવે, આત્મપ્રભુ પ્રગટાવ્યોરે;
ક્ષાયિકભાવે પ્રગટ થવાને, ઉત્સાહ ભાવને લાવ્યો.

તુજને૦ પ્રભુ૦ ૬

પ્રભુજી દીઠા મગિયા મહાવીર, ક્ષાયિક મહાવીર થાશુંરે;
કર્મની સાથે યુદ્ધ કરતાં, જ્યક્ષ્મીને પાશું. તુજને૦ પ્રભુ૦ ૭
કર્મોદયમાં હર્ષ ન દીનતા, સુખ દુઃખ સહુ સમભાવેરે;
બુદ્ધિસાગર મહાવીર થાવા, વર્તું આપ સ્વભાવે.

તુજને૦ પ્રભુ૦ ૮

. સુ. પ્રાંતિજ.

૧૯૮૧ માધ મુદિ ૬

શ્રી મહાવીરપ્રભુ સ્તવન.

(શી કહું કથની મારી હો. રાજ.-એ રાગ.)

મહાવીર તુજ પદ વરશું હો. રાજ ! મહાવીર તુજ પદ વરશું-
તહારી પેઠે કર્મને હણવા, રાગને રાધ સંહરવા;
સંવર નિર્જરા ભાવને ધાર્યો, કરું ન જડ સુખ પરવા.

હો રાજ. મહા૦ ૧

ઉપશમ ક્ષયોપશમને ક્ષાયિક-ભાવે મહાવીર થાવું;
સર્વ કષાયોનો નાશ કરીને, જ્યોતિજ્યોતિ મિલાવું.

હો રાજ. મહા૦ ૨

શુભાશુભપણું જડમાં ના માવું, જડ સુખ બુદ્ધિ ન ધારું;
મનના સર્વ સંકલ્પ વિકલ્પો, વારું સ્મરણ કરું તારું.

હો રાજ. મહા૦ ૩

કોટિ દુઃખો પડે તહોંયે પણ, દીનતા ધારું ન ક્યારે;
ઈન્દ્રની પદવી મળતાં ન હર્ષું, રહું સમ ઉપયોગ ધારે.

હો રાજ. મહા૦ ૪

૨૦૯

આત્મમહાવીરરૂપ પ્રગટાવવા, આત્મસ્વભાવે રહેવું;
બુદ્ધિસાગર મહાવીરધ્યાયી, મહાવીરપદને લેવું.

હો રાજ. મહા ૦ ૫

મુ. પ્રાંતિજ.

૧૯૮૧ માઘ સુદિ ૧૦

પ્રભુ મહાવીર ભક્ત્યાથી પ્રગટતા ગુણો.

(આવો આવો યશોદાના કંત અમ ત્રેર આવોરે-એ રાગ.)

- મહાવીર ભક્ત્યાથી મોક્ષ, વિશ્વનો થાવેરે;
ભજો મહાવીર અજપાજપ, દ્રવ્યને ભાવેરે. મહાવીર. ૧
- આપ અસંખ્યપ્રદેશી સ્વરૂપ, પિંડમાં વ્યાપ્યારે;
વૈરાટે સહુ બ્રહ્માંડ, સમષ્ટિએ છાપ્યારે. મહાવીર. ૨
- મહુને ંહાલા તમે ભગવાન, સહુ પર્યાયીરે;
મહારા હૈડામાં આપ હજૂર, વિરાંજો સવાઈરે. મહાવીર. ૩
- શ્વાસોશ્વાસે તમારો જાપ, પાપને ટાળેરે;
ભૂદયાને માર્ગ ખતાવી, -તુમ પદ વાળેરે. મહાવીર. ૪
- આપ રક્ષણ કરતા દેવ, છો પ્રતિપાળેરે;
ભકતોના દિલમાં વાસ, છો રખવાળેરે. મહાવીર. ૫
- વીર સમર્થાં પાપ અનન્ત, ક્ષણમાં ભવેરે;
મહુને આશરો તાહરો એક, અન્ય ન ભાવેરે. મહાવીર. ૬
- કરે હરિહર તાહરો સેવ, દેવ ને દેવી રે;
આતાં પીતાં હરતાં ચાહ, આવે છે સેવીરે. મહાવીર. ૭
- મહારી રાખો મહાવીર લાજ, કાજ સુધારેરે;
પદ ચક્રોમાં તું એક, પ્રગટયો ખ્યારેરે. મહાવીર. ૮

૨૭

૨૧૦

જ્યાં ત્યાં ધ્યાવું ત્યાંહિ તુંહિ તુંહિ, સ્હામો સુહાતોરે;	
કરી દર્શન ત્હારાં દેવ, સુખ બહુ પાતોરે.	મહાવીર. ૬
વીર નામ સમો નહીં જાપ, જગમાં દીઠોરે;	
મહુને લાગે છે દિલમાંહી, સર્વથી મીઠોરે.	મહાવીર. ૧૦
અરિહંત પ્રભુ મહાવીર, લય તવ લાગીરે;	
મ્હારી કાયામાં રહેનાર, થયો હું સૌભાગીરે.	મહાવીર. ૧૧
એક રૂપે મળી ભગવાન, તુજમાં સમાયોરે;	
બુદ્ધિસાગર મહાવીર દેવ, આત્મ સુહાયોરે.	મહાવીર. ૧૨

મહાવીર પ્રભુનો આશ્રય.

(મન મંદિરે આવોરે, કહું એક વાતલડી-એ રાગ.)

મન મંદિર વસિયારે, મહાવીર જયકારી;	
વધમાન જિનેશ્વરે, સદા સુખ ઉપકારી.	મન૦ ૧
સર્વદર્શન શોધ્યારે, ભમ્યો જગ બહુ ઠામે;	
મહાવીર મળતાંરે, કરી બેઠા હામે.	મન૦ ૨
દેવદેવીઓ દીઠારે, નહીં કોઈ વીર તોલે;	
મનમસ્ત બન્યોહુંરે, પ્રભુ અમૃત યોલે.	મન૦ ૩
દુનિયાની ન પરવારે, નથી વપુની મમતા;	
મહાવીરના શરણેરે, હૃદય પ્રગટી સમતા.	મન૦ ૪
મ્હારા મનમાં તનમાંરે, મહાવીર જિનભરિયા;	
બાહ્ય આન્તર જ્યોતેરે, મહાવીર છે દરિયા.	મન૦ ૫
જગજીવન સ્વામીરે, મળ્યા એક વિશ્રામી;	
ધન્યું પ્રીત્યું ન ખીલુંરે, અનંતા છે નામી.	મન૦ ૬
હાથ ઝાલ્યો તમારોરે, વર્યા મેં નિર્ધારી;	
તવધર્મ સ્વીકાર્યોરે, નિશ્ચય નિર્ધારી.	મન૦ ૭

૧૧૧

ધાતોધાત રંગાણીરે, મહાવીર તુજ પ્રેમે;	
હેહબાન ન રહેતુંરે, રહ્યો એક તુજ નેમે.	મન૦ ૮
નહીં પુદ્ગલ ધ્વિજારે, હૃદય સુજ તું વસિયો;	
પૂર્ણ શુદ્ધોપયોગીરે, કે નિરખી ઉલ્લસિયો.	મન૦ ૯
હવે રહિયો ન લેદરે, અલેદે રહ્યો પ્રેમે;	
ભવમુક્તિમાં સમતારે, સદા આતમ ક્ષેમે.	મન૦ ૧૦
તમવણુ નહીં ખીલુંરે, દૃષ્ટિથી દેખાતું;	
પરબ્રહ્મ પરાતમરે, પ્રભુરૂપ પરખાતું.	મન૦ ૧૧
હવે ઉઘાડું જોલુંરે, રહ્યું નહીં કેા છાતું;	
પૂર્ણ પ્રેમથી પરખ્યારે, પડયું તુજથી પાતું.	મન૦ ૧૨
વીરવીર જયતાંરે, રહ્યો તુજ શુણુ ગાતો;	
માગવાતું ન રહિયુંરે, સગો તુજથી નાતો.	મન૦ ૧૩
મન હેહના ફેરારે, નથી તુજમાં ભળતાં;	
નથી ભયને આસક્તિરે, મહાવીરથી મળતાં.	મન૦ ૧૪
એક અનેક રૂપેરે, ચિદાનંદ છો ખ્યારા;	
બુદ્ધિસાગર ખળિયારે, આનન્દ આધારા.	મન૦ ૧૫

મહાવીર પ્રભુનું સગપણુ.

(ચાલો સખી સિદ્ધાચળ જમ્યે.-એ રાગ.)

સગપણુ મહાવીરનું સાચું, બાકી જગતમાં સહુ કાચું. સગપણુ.

પ્રભુ મહાવીર ધણી મારા, મનવાણી કાયાથી નિર્ધાર્યા. સગપણુ. ૧

જેનધર્મ મહાસંગ પ્રગટાવી, દુનિયાને જ્ઞાને સમજાવી. સગપણુ.

દુનિયામાં વીર પ્રભુ હીડા, મ્હને લાગ્યા હૃદયમાં બહુ મીડા.

સગપણુ. ૨

૨૬૨

મહુ મહાવીર છો મારી આંખો, ત્રિશલાનંદન મારી પાંખો.

સગપણ.

મારા આત્મા તણા છો વનમાલી, પ્રીત બાંધી ન છૂટો શુભશાલી.

સગપણ. ૩

તન ધન મન સહુ તુજ પર વાર્યું, ત્હારું તેજ હૃદયમાં મહેં લાભ્યું.

સગપણ.

સહુ વાતે સહાયક છો દેવા, મહને બહાલી તમારી શુભ સેવા.

સગપણ. ૪

મહારી બહાર કરોછો અણુધારી, જાઉં પૂર્ણ તમારી બલિહારી.

સગપણ.

હુંતો માગું ન માગણની પેઠે, હુંતો રીહું ન પુદ્ગલની એઠે.

સગપણ. ૫

જેહ માગે તે આત્મ ન કહેવાતો, માગે માગણ લેકપણું પાતો.

સગપણ.

તવ જ્યોતમાં પ્રેમ થકી મળીયો, હુંતો હેતે જ્યોતે ઝળહળિયો.

સગપણ. ૬

વીર વીર જપતાં જગ તરતું, મન ચિતવ્યું કારજ સહુ સરતું.

સગપણ.

વીર વિના નહીં જગમાં કોઇ, જોયું આત્મ અનુભવથી જોઈ.

સગપણ. ૭

મનમાં નહીં વીર વિના બીજું, મહાવીર જાપથી બહુ રીઝું.

સગપણ.

મુજ પ્રવૃત્તિ તવ પૂજા થાશે, મુજ ચિતન સેવા સોહાશે.

સગપણ. ૮

કઈં ચિંતવું ને જે જે જોલું, વીર સેવા આતમથી તોલું.

સગપણ.

શ્રીકૃષ્ણ

- થયું થાય છે ને જે જે થાયે, હિત માટે સમજ્યું ને સમજાયે.
સગપણ. ૯
- વર્યા વીર પ્રભુ સાચા ઠહાલે, જેહ લિન્ન થતા નહીં કો કાલે.
સગપણ.
- હિલમાં ગળહળ જ્યોતે મ્હાલે, જ્યોતિ જ્યોતે મળી જગ અજવાળે.
સગપણ. ૧૦
- નાત જાત મહેં તુજ માટે ત્યાગી, થયો સ્વાર્પણ કરી ત્હારો રાગી.
સગપણ.
- બુદ્ધિસાગર ઘટ આતમરામી, પરમેશ્વર વિભુ અન્તર્યામી.
સગપણ. ૧૧

પ્રભુ મહાવીર.

(મુનિવર સંયમમાં રમતા-એ રાગ.)

- હૃદયમાં વીર પ્રભુ વસજો, પાપ કર્મ સઘળાં ખસજો, હૃદયમાં
સુખ દુઃખમાં વીરની યાદી, મનમાં ન ખનશે ઉન્માદી;
માયું પ્રભુ એહ પરસાદી. હૃદયમાં. ૧
- વીર વીરમય સહુ દેખું, બીબું સઘળું ઉવેખું;
ગણું નિજ આતમ વીર લેખું. હૃદયમાં. ૨
- વીર વીર નહીં ભૂલાશે, પૂર્ણ થશે હર્ષોલ્લાસો;
કાયમ રહો વીર વિશ્વાસો. હૃદયમાં. ૩
- તવ જાપો જીવહા જપશે, મનડું તવ તપને તપશે;
આતમ વીર વિના ખપ શ્યો ? હૃદયમાં ૪
- વીરાર્પણ સઘળું હોશે, વીરપ્રભુ સન્મુખ જોશે;
ક્ષણ પણ ફર નહીં હોશે. હૃદયમાં. ૫
- મ્હને પ્રભુ તુજ લાગી માયા, તુજને સોંપી મુજ કાયા;
જ્યાં ત્યાં વીર હો મુજ છાયા. હૃદયમાં. ૬

૨૧૪

અંધકાર દૂરે ટાળો, પ્રકાશમાં મુજ આતમવાળો;
સદા પ્રિયતમ તું મુજ બહાલો. હૃદયમાં ૭

તુજ શક્તિ અપરંપારા, પરમબ્રહ્મ તું છે મહારા;
અન્તર બાહ્યથી આધારા. હૃદયમાં. ૮

તુજમાં લયલીન થઈ જાવું, એક પ્રલો તું મન લાવું;
ક્ષણ ક્ષણ ગુણ તહારા ગાવું. હૃદયમાં ૯

ભીડ સમે બહારે આવો, શક્તિ અનંતી પ્રગટાવો;
વીરપ્રભુ પ્રીતિ લાવો. હૃદયમાં ૧૦

પ્રદેશે પ્રદેશે વસનારા, શુદ્ધાતમ ગુણ આધારા.
બુદ્ધિસાગર ઘટ પ્યારા. હૃદયમાં. ૧૧

શ્રી વીરકુમારનું હાલરડું.

(માતા ત્રિશલા ઝૂંજાવે પુત્ર પારણે.-એ રાગ.)

વારી જાઉં બહાલા વીરકુમારને વારણે,
ગાઉં વીર પ્રભુનું હાલરડું હરખાઈ;
મારી આંખો પાંખો બહાલો હૈયું હેતનું,
મારી સઘળી આશા જીવંતી જગ થાઈ. વારો. ૧

ઝૂલો પારણિયામાં વર્ધમાન જિન બાહુડા,
ગાઉં ગીત તમારાં મીઠાં રસ ભરપૂર;
હાલો હાલો હાલો હાલો નંદન વીરને,
રડું જળકે ત્રણ ભુવનમાં સઘળે નૂર. વારો. ૨

ક્રોટિ શરીને લાનુ દેવ કરે તુજ આરતી,
કરતા મંગલ હીવા દેવીઓ નરનાર;
દર્શન કરવા આવે સુરપતિ નરપતિ બહાલથી,
વધે આગણિએ મણિકંચનના ભંડાર. વારો. ૩

૨૧૫

ધન ધન વૈદેહી જગજીવન રાજકુમારને,
જળકે અંગે અંગે પરપ્રહતું તેજ;
તહારી લીલા સઘળી પરમેશ્વર શક્તિ ભરી,
મેં તો ભણ્યાં તીર્થંકરનાં લક્ષણ સહેજ. વારી. ૪

મારી કુખે જન્મ્યો જગજીવન જગનો ઘણી,
તેથી ત્રણ્ય ભુવનમાં ખની ઘણી પ્રખ્યાત;
મારા હૈયામાં ઉછળતા સુખના સાગરો,
હું તો કહેવાણી તીર્થંકરની જગ માત. વારી. ૫

કોટિ રવિ શરી તારા તુજ આંખોમાં શોભતા,
તારા હૈયામાંહિ પૃથ્વી સર્વ સમાઈ;
અગ્નિ વાયુ નભ તુજ હૃદયે ગિરિવર પાદમાં,
સાગર ઉરમાં તારી સ્તુતિ વેદે ગાઇ. વારી. ૬

સઘળી જ્ઞાનસૃષ્ટિ તવ આતમમાં વિલસી રહી,
પ્રગટયા જગમાં કરવા જૈનધર્મ ઉદ્ધાર;
લંછન સિંહતાણું સમજાવે પૂર્ણ પરાક્રમી,
હું તો પામું નહીં તુજ ગુણ કલાનો પાર. વારી. ૭

તારો મહિમા ગાવા વિશ્વ સકલ જીવી રહ્યું,
લક્ષણ બાહ્ય અભ્યંતર સહજ લક્ષ કરોડ;
નંદન આનંદામૃત ઉઘે ઘટમાં ઉંઘતા,
રૂપે તહારા જેવી મળે ન જગમાં જોડ. વારી. ૮

મારાં અનેક ભવનાં તપ કીધાં આ ભવ ક્ષણ્યાં,
પ્રભુની માતા થાવા મળિયો શુભ અવતાર;
મારા સર્વ મનોરથ પૂરા આ ભવમાં થયા,
પ્રભુની માતા ભક્તાણી થૈ જગજયકાર. વારી. ૯

આવે ઇન્દ્રાણીઓ તુજને રમાડે હેતથી,
દર્શન કરીને થાતાં તુજમાંહી લયલીન;

૨૧૬

મારા દિલડામાંહી ઝગમગ જ્યોતે ઝળહળે,
 બહાલા નંદન તું છે તીર્થંકર મહાજિન. વારી. ૧૦

ગાવે ત્રિશલા માતા વીરકુમારતું હાલરૂં,
 સુભૃતા વર્ધમાનજી ત્રિશલા માતા જોલ;
 ઉછળે પારણીયામાં પગ અંગુઠો ધાવતા,
 કરતા આનંદમય ચેષ્ટાના બહુ કહ્લોલ. વારી. ૧૧

બહાલો બહાલો બહાલો ત્રણે ભુવનના નાથને,
 ભાષા વૈખરી વાણી વિશ્વગુરૂને ગાઉં;
 બુદ્ધસાગર ભાસે પરાપશ્યંતીમાં વિભુ,
 અંખી પાત્રી હાલરડું ગાઇ હરખાઉં. વારી. ૧૨

શ્રી મહાવીર જન્મ જયંતી ગીત.

(માતા ત્રિશલા જૂલાવે પુત્ર પારણે-એ રાગ.)

આજે મહાવીર જન્મ્યા જગમાં આનંદ આપવા,
 કોટિ ચંદ્ર સૂરજની ઝળકી જગમાં જ્યોત;
 પ્રગટયો ત્રણ ભુવનમાં આનંદમય ઉદ્યોત,
 વિરમ્યા જડવાહી પાપી પંડિત ખદ્યોત. આ. ૧

જગમાં સાત્વિક આનંદના વાયા શુભ વાયરા,
 ખામ્યા નારકીઓ પણ મનમાંહિ આનંદ;
 રૂડા આનંદના વરસ્યા બહુલા શુભ મેહુલા,
 ભારત ઉદ્દલસ્યું હરખે પાપ પલાયાં મંદ. આ. ૨

રૂડી સર્વ દિશાઓ આનંદ ઓઘે નીતરે,
 ઠસો ઠસ દેવ દેવીથી ભરીયું બહુ આકાર;
 ઇંદ્રો ગાવે હરખે ને નાચે ઇંદ્રાણીઓ,
 આંદા તેજે ભાસે રૂપાસમ આવાસ. આ. ૩

૨૧૭

ગ્રહો ને લોકપાલ સહુ ગાવે વીરનાં ગીતકાં,
વિશ્વોદ્ધારક પ્રભુનો જાણીને અહેવાલ;
પ્રભુને મેરૂપર નહવરાવે સુરપાત ભાવથી,
રૂડી ભારત ધરધર પ્રગટી મંગલમાલ. આ. ૪

પ્રાહ્મણુ જાતિ હરખી પ્રાહ્મણુ ખીજ દ્વિજત્વથી.
હરખ્યા ક્ષત્રિયો સહુ ક્ષત્રી ધર અવતાર;
ક્ષત્રીકુંડનગરમાં મંગળ વાજાં વાગીયાં,
નહાનાં મોટાં સહુને આનંદનો નહિ પાર. આ. ૫

પ્રેમે આનંદના શ્વાસો લે ભારત ગાજીને,
શાંતિ આનંદના ઉશ્વાસો લે નરનાર;
હરખ્યાં ત્રિશલામાતાને સિદ્ધારથ રાજવી,
હરખ્યા જોષીઓ જાણી ભારત ઉદ્ધાર. આ. ૬

રાજ વૈશાલી ચેટક મનમાં આનંદિયા,
ધરધર આનંદ ઉત્સવ વર્તે જયજયકાર;
આખા ભારત દેશે ધરધર પુત્ર વધામણાં,
પ્રગટયો જગદ્ગુરૂ પ્રભુ મહાવીરનો અવતાર. આ. ૭

ત્રેવાશ તીર્થંકર ભાષિત ચોવિશમા જીનપતિ,
આજે પ્રકટયા જાણી સૌને થયો નિર્ધાર;
માજે જેસી કરતાં કલ્લોલો સહુ પંખીઓ,
કરતાં આનંદના નાદો તેમ પશુઓ સાર. આ. ૮

સઘજે પ્રસિદ્ધ થઈ તેરસ મહાવીરના જન્મથી,
જગમાં મહાવીર તેરસ ઘેરઘેર ગવાય;
સોતુ' રત્ન અને રૂપા હીરાના પારણે,
વીરને જૂલાવે ત્રિશલા માતા સુખદાય. આ. ૯

ત્રિશલા જોલે મારી કૃષ્ણે આવ્યા ધર્મોદ્ધારક રાજવી,
તેથી સતીઓમાંહી થઈ પ્રથમ શિરતાજ;

૨૧૮

- મહારી કૂખે આગ્યા ધર્મોદ્ધારક રાજવી,
રાખી ભારતજનની ધર્મ તણી શુભ લાજ. આ. ૧૦
- પ્રભુની જમણી બાંધે લાંછન સિંહનું શોભતું,
પ્રભુજી સિંહની પેઠે કરો પરાક્રમ બેશ;
હયાના ઉપદેશે નિર્ઘયતા ટાળી વિશ્વથી,
ટાળો નરનારી પશુ પાંખીના સહુ કલેશ. આ. ૧૧
- વીરજીન એક હબર ને લક્ષણ આઠે શોભતા,
તેથી બાણ્યા ચોવીસમા મોટા જીનરાજ;
કેશીકુમાર સુખથી ત્રિશલા બાણી ગાવતી,
રૂડાં હાલરડાનાં ગીતો ગુણ શિરતાજ. આ. ૧૨
- જગમાં જોર પ્રકટતું જ્યારે હિંસા પાપતું,
કરતાં નરનારીઓ ત્રાહિ ત્રાહિ પોકાર;
જગમાં જુલમ ઘણા ને અધકાર અજ્ઞાનનો,
ત્યારે તીર્થકરનો જન્મ થાય નિર્ધાર. આ. ૧૩
- ભારત આર્ય દેશમાં સોના સૂરજ ઉગીયો,
આજે બગ્યું ભારત સર્વ દેશ ગુરૂસજ;
સાથે જન્મ્યા કૈંક ગણધર આદિ ઋષિયો,
જન્મ્યા દેવી જીવો કરવા સંજો સાજ. આ. ૧૪
- રૂડું ભારતનું તપ કૃત્યું જીનેશ્વર જન્મથી,
કરવા સર્વ વેદનો સાચો અર્થ પ્રકાશ;
જન્મ્યા બાણ્યા ઈન્દ્રાદિકના વચને ભારતે,
પામ્યા ઋષિ તપસ્વી યોગીયો: ઉલ્લાસ. આ. ૧૫
- બંદીખાનેથી છોડયા સઘળા બંદિજનો,
ભારત દેશ નગરમાં ઉત્સવ બહુલા થાય;
નગરમાં નાટારલો ઠેર ઠેર થાતા ઘણા,
અમરાપુર સમુ ક્ષત્રીકુંડ સુખ ઉભરાય. આ. ૧૬

૧૧૯

- પ્રભુને જોવા આવે દેવદેવી નરનારીઓ,
જોધી જોગીઓ સહુ જોવા આવે દોડીં;
વરસે સિદ્ધારથ ઘર કંચનગી ખૂબ કોડીઓ,
પ્રભુની જગમાં જોતાં મળે ન ખીજી જોડ,
વીરના તેજથકી કોઈ કરે ન જગમાં હોડ— આ. ૧૭
- પ્રભુજી તીર્થ સ્થાપશે સમવસરણમાં જોસીને,
કરશે કેવલજ્ઞાને સત્ય ધર્મ ઉપદેશ;
ગણધર દ્વાદશાંગી ગુથીને ધર્મ વધારશે,
જેથી ટળશે આધિ વ્યાધિના સહુ કલેશ. આ. ૧૮
- મહાવીર ભારત ઘર ઘર જ્ઞાનાગ્નિ પ્રગટાવશે,
કરશે દુર્ગુણોનો બોધથકી સંહાર;
સર્વે આર્યો એક સ્વરૂપી થઈને ચાલશે,
રાજા રાંક સકલને સરખા હક નિર્ધાર. આ. ૧૯
- સર્વે આર્યો દુઃખ ખંધનને છેદી નાખશે,
જિંયા નીચાનો રહેશે નહીં મન અહંકાર;
સહુનો ન્યાય થશે સમભાવપણે જગ સારીખો,
ટળશે હિંસા યજ્ઞો તથા મનુજ સંહાર. આ. ૨૦
- થાશે પ્રજાસંઘનાં રાજ્ય અને સુનીતિઓ,
શક્તથી ખરડાશે નહીં સર્વ પ્રજાનો સંઘ;
રાજા રૈયત સર્વે આત્મરૂપથી એક થઈ,
કરશે અરસપરસ સાહાય્ય ધરી મન રંગ. આ. ૨૧
- પ્રભુજી આત્મજ્ઞાનથી બ્રાહ્મણ મુખ્ય કહાવશે,
ક્ષત્રી બનીને કરશે સર્વ કર્મ સંહાર;
જગતમાં ધર્મ શુશાનો ક્ષાત્રપણાથી જણાવશે,
અંતર વૈશ્ય બનીને કરશે શુભ વ્યાપાર. આ. ૨૨

૨૨૦

- કેવલજ્ઞાની ખનીને સેવા સહુની સારશે,
ગામોગામ કરીને પાદ થકી વિહાર;
સેવા ધર્મતણો ફેલાવો કરશે વિશ્વમાં,
ચતુર્વિધ સંઘ ખનાવી કરશે જગ ઉદ્ધાર. આ. ૨૩
- સાચી લક્ષિત સાચાં કર્મો જ્ઞાને જણાવશે,
વિચારો આચારોમાં થાશે બહુ ઉદાર;
દયાનો ફેલાવો કરશે ભારતમાં ભાવથી,
ધરોધર પંખીઓ માળા કરશે નિર્ધાર. આ. ૨૪
- છતી રાગદ્રેષને દુનિયા કરશે નિર્મલી,
આર્યો જૈનો જિનને અનુસરશે દિનરાત;
બ્રાહ્મણ આત્મજ્ઞાનીઓ ખનીને |વશ જગાવશે,
નવલું રૂડું પ્રગટયું ભારતનું પરભાત. આ. ૨૫
- ચારે વર્ણો રૂઢિબંધન ખોટાં ત્યાગશે,
ધરોધર આત્મજ્ઞાનનાં પ્રગટાશે બહુ સૂત્ર;
સાચા વ્યવહારો વર્તાશે સાચી નીતિથી,
જ્ઞાનીયો યોગી થાશે ભારત માતા પુત્ર. આ. ૨૬
- ધરોધર બ્રહ્મ ભાવના યજ્ઞો શુભ પ્રગટાવશે,
જિનજી ચોવીશમે મહાવીરતણો અવતાર;
ભાખે ભવિષ્ય કેશી ઇંદ્રો ને બહુ ઋષિયો,
એવું સુણીને હરખ્યાં ભારતનાં નરનાર. આ. ૨૭
- જયંતી વીરપ્રભુની ઊઝવે સુરનર નારીયો,
વતર્યો ત્રણુભુવનમાં જન મનમાં આનંદ;
પ્રગટયો સાત્વિક આનંદ માય ન લોકાલોકમાં,
નાકા મોહરાયના સબળા સઘળા ફંદ. આ. ૨૮
- ચેતર તેરસ મહાવીર જન્મ જયંતી ઉઝવી,
સુરપતિ ઇંદ્રાણીઓ નંદાશ્વરમાં જન્મ;

૨૨૧

માંડે અફાઈ મહોત્સવ ત્યાં ભાવે ભાવના,
ત્યાંથી દેવલોકમાં પહોંચીને હરખાય. આ. ૨૬

ક્ષત્રીકુંડ નગરમાં દશ દિન ઉત્સવ માંડિયો,
પ્રભુનાં મંદિરોમાં પૂજાઓ બહુ થાય;
જમણો જમતાં સર્વે જાતિ નર ને નારીઓ;
દેવાં દેશતણાં નહિં રહેતાં માંડોમાંદા. આ. ૩૦

આજે વીરપ્રભુની જન્મ જયંતી ઉઝવી,
સફળો જન્મ થયો ને કૃણી હૃદયની આશ;
ભારત ધ્રુવજ્ઞાનથી ગુરૂ બની સહુ દેશનો,
દેશે સ્વતંત્રતા ને આત્મિક જ્ઞાન પ્રકાશ. આ. ૩૧

ગાયકવાડી રાજ્યે નગર પાદશ શોભતું,
જયંતી વીર પ્રભુની કીધી હુષોદલાસ;
સંવત્ ઓગણિશ પંચોત્તરની રૂડી શાલમાં,
ગાવે બુદ્ધિસાગરસૂરિ જ્ઞાનપ્રકાશ. આ. ૩૨

શ્રી મહાવીર પ્રભુનું પારણું.

ત્રિશક્તા માતાનું ગાન.

શ્રી મહાવીરપ્રભુનું હાલરકું.

બહાલો બહાલો હૃદયનો પ્રાણ, મહાવીર બાહુડો;
મારું સર્વ મનોરથ સ્થાન, મહાવીર બાહુડો.

આંખલડી અણીયાળી અમૂલી, જોતાં તૃપ્તિ ન થાતીરે;
નાથે નચાવે આંખ ઇસારે, નિર્મલ નેહે સોહાતી. મહા.

ધ્રુવજ્ઞાને આંખે ઉભરાતું, પ્રિયજનો ઝટ પરખેરે;
આંખ ઉલાળે વિશ્વ ઉલાળે, સહુ હરખાવી હરખે. મહા. ૧

કારમાં નયણાં લોકોત્તર સ્યાં, કાલજડાંને કોરેરે;
નાભુકે નાહુ નાકે મજાનું, ઉભરે આનન્દ છોળે. મહા. ૨

૨૨૨

ઢાડમકળી સમ ઢાંતની પંકિત, હંસ પંકિત ઝટ જીતે રે;
 ઉપમાલાયક કોઈ ન જગમાં, અનુભવ રીત પ્રતીતે. મહા. ૩
 હસતાં પુષ્પ ખરે ન્યમ મોતિ, હાસ્ય મધુરું સુહાતું રે;
 સર્વ પ્રજ્ઞાંઠોની સહુ લીલા, કરતું હીલ જણાતું. મહા. ૪
 કાલજડું હરે કાલુ ખોલી, કરે તન્મય મન ઠારી રે;
 અદ્વૈત પ્રજ્ઞાના મેળે ઝખાળે, પ્રેમોદધિ અવનારી. મહા. ૫
 રકત કમલ અળતાનાં જેવાં, પુનિત પગલાં ભરતો રે;
 હ્યુમશુ ચાલી વિશ્વ ડોહાવે, છાતીએ ખાજી પડતો. મહા. ૬
 ઉછળી આનંદઓઘ ઉછાળે, ખોળે પડી શુભ ખેલે રે;
 અંશુઠો મુખમાંહી ચાઘી, રમવા નવ નવ ગેલે. મહા. ૭
 ખાલપ્રભુ પારણીએ પોઠે, હાલરડે હુલરાવું રે;
 પ્રભુના લક્ષણુ પારણીયામાં, હીકાં તે શું ? જણાવું. મહા. ૮
 હાલો હાલો કરતાં હલાવે, ત્રણુભુવનને પ્રેમે રે;
 અકલ અલખ લીલામાં લચપચ, રહેતો જીવન ક્ષેમે. મહા. ૯
 અનુભવ રમત ગમત કરતો, વિશ્વ જીવાડી એ જીવે રે;
 ત્રણુ ભુવન અંધારું નાહું, પુત્ર પનોતા ફીવે. મહા. ૧૦
 બહાલ કરીને છાતી સરખો, ચાંપી આનંદ પામું રે;
 ખાહિર અંતર ખાલ પ્રભુના, રૂપે જગ સહુ નામુ. મહા. ૧૧
 પગ ઝાંઝરિએ જગ ચમકાવે, આંખ થકી આકર્ષે રે;
 આનંદ તેજે દેહ ભરેલી, પ્રેમ તેજે બહુ વર્ષે. મહા. ૧૨
 ભૂમિ પડીને સામું જેતો, આંખ મીંચી કંઈ હસતો રે;
 પાસે આવી ખોળામાંથી કળા કરીને ખસતો. મહા. ૧૩
 ખીલે ખીલાવે જુલે જુલાવે, હસે હસાવે રમાવેરે;
 પ્રજ્ઞરૂપ તન્મયતા માટે, લાડ કરે ને લડાવે. મહા. ૧૪
 સખીઓ આવો ખાલ પ્રભુને, હેત કરીને રમાડોરે;
 જગજીવન જગનાથ જીવન મુજ, દેખો ને દિક્ષ બહાસો. મહા. ૧૫

૨૨૩

નવ નવ ચેતન ગુણે ખીલે, અનુભવ રસને ઝીલે રે;
 જીવન શક્તિ અમીરસ હીલે, તેજ સમર્થુ રસીલે. મહા. ૧૬
 અંગોઅંગે રોમેરોમે, આનન્દ હેલી વિલસે રે;
 કામણુગારી કાયા ઉલ્લસ, દેખતાં દિલ ઉલસે. મહા. ૧૭
 પ્રભુ બાલ મુજ જોળે હુલાવું, તન્મય થઇ ઝટ બવું રે;
 મુખપર ઝરમર જ્યોતિ ઝળકે, ંહાલ કરીને વધાવું. મહા. ૧૮
 નાચે રાચે ધાવે પ્રેમે, મીચી આંખ ઉઘાડે રે;
 જોઇ રહે મુજ સામું ધાતાં, અદ્વૈત પ્રદ્ધ જગાડે. મહા. ૧૯
 ંહાલ કરીને અંગે વળગે, ંપે નહીં ક્ષણવારે;
 વિશ્વાસીમાં સહુથી સાચો, શુદ્ધ સરલતા ધારે. મહા. ૨૦
 કુદ્રતી શોભા સૌથી સારી, રવિ શશી વારી જાઉં રે;
 બાલક રાજ આનંદ તાજ, ગુણ કેટલા હું ગાઉં. મહા. ૨૧
 આત્મ પ્રતિબિંબ નિર્મલ ન્હાતું, મલકે મુખથી મજાતું રે;
 દિલથી દિલ પરખાવે નયને, મૌન રહી કહે છાતું. મહા. ૨૨
 તૃપ્તિ ન પામું લાડ લડાવે, પ્રભુ જેલે મુજ જોળે રે;
 જન્મ સફલ થયો પુણ્યોદયથી, આવે ન કો મુજ તોલે. મહા. ૨૩
 અલંકારથી અંગ ઓપાવું, ઝલલાં સરસ પહેરાવું રે;
 દિલ આંગણીએ બાલુકાને, લય લાવી પધરાવું. મહા. ૨૪
 બાલુકાના લાડના દહાવે, હરખી ધાતોધાતે રે;
 પૂર્યા પૂર્ણ મનોરથ પ્રભુએ, જય જીવન હરખાતે. મહા. ૨૫
 કલ્પવૃક્ષ ખીજ અંદ્રની પેઠે, વધતો હર્ષ વધારે રે,
 વૈરીને પણુ ંહાલો લાગે, ઘેરી ખની અવતારે. મહા. ૨૬
 બાલુકા પ્રભુ આગળ ગાતી, ગરબો નવ નવ ગાને રે;
 પ્રભુમય ગાનો તાનો જણાતાં, મને સમજાવે સાને. મહા. ૨૭
 બાલુકામાં સર્વે ભર્યું છે, ખાકી રહું નહીં કાંઈ રે;
 સર્વ મનોરથ ક્ષણીયા મારા, રહી કલ્પવૃક્ષની છાંહી મહા. ૨૮

૨૨૪

જીવનમાં અમીરસ રેઠાયો, પત્ની જીવન શુભ સિદ્ધ્યું રે;
 કેટલે વર્ષતક નંદન જીવો, પ્રભુ ચુંબી અમૃત પીધું. મહા. ૨૬
 રત્ન કુક્ષીને જનની શરોમણિ, ત્રિશલા માત ગણાણી રે;
 ત્રણ જીવનમાં થઈ હું આવી, વિશ્વ વસણ પ્રહાણી. મહા. ૨૦
 અંબાદેવી શક્તિ પુરાણી, નામ અનેકે ગવાઈરે;
 દુનિયા શાંતિ શ્વાસ પ્રહંતી, ઘરઘર કરતી વધાઈ. મહા. ૩૧
 બાલા પ્રભુમાં દેવ દેવીઓ, પ્રિયપણું સહુ જોતીરે;
 બુદ્ધિસાગર વારી જાઈ, પ્રભુને વધાવું મોતી. મહા. ૩૨

